

Federale Overheidsdienst
**Werkgelegenheid, Arbeid
en Sociaal Overleg**

Jaarverslag 2005 – 2006

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming

op het Werk

Ernest Blerotstraat 1
1070 BRUSSEL
Tel. 02 233 41 11

HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK

Jaarverslag 2005 – 2006

INHOUD

DEEL I.	ACTIVITEITEN VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK	I-1
A.	AANTAL VERGADERINGEN	I-1
B.	ADVIEZEN, UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD.....	I-1
I.	Aantal adviezen	I-1
II.	Bondig chronologisch overzicht van de uitgebrachte adviezen.....	I-3
III.	Koninklijke besluiten genomen na advies van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk	I-130
C.	OVERIGE ACTIVITEITEN.....	I-133
DEEL II.	ACTIVITEITEN VAN DE COMMISSIES AD HOC VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK	II-139
DEEL III.	ACTIVITEITEN VAN DE VASTE COMMISSIE BOUW VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK	III-145
A.	AANTAL VERGADERINGEN	III-145
B.	ACTIVITEITEN	III-145
DEEL IV.	ACTIVITEITEN VAN HET UITVOEREND BUREAU VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK	IV-149
A.	AANTAL VERGADERINGEN	IV-149
B.	BEHANDELDE PROBLEMEN IN 2005	IV-149
C.	BEHANDELDE PROBLEMEN IN 2006.....	IV-152
D.	BIJZONDERE UITVOERENDE BUREAUS	IV-155
DEEL V.	SAMENSTELLING VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK EN BESLUITEN DIE BETREKKING HEBBEN OP DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK.....	V-157
A.	SAMENSTELLING VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK OP 31 DECEMBER 2006.	V-157
B.	BESLUITEN BETREFFENDE DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK UITGEVAARDIGD	V-160
DEEL VI.	STATISTIEKEN.....	VI-169

DEEL I

ACTIVITEITEN VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN

BESCHERMING OP HET WERK

DEEL I. ACTIVITEITEN VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK

A. AANTAL VERGADERINGEN

De Hoge Raad is in 2005 vijf maal bijeengekomen:
25 februari, 22 april, 24 juni, 4 november en 9 december

In 2006 is de Hoge Raad zes maal bijeengekomen:
24 februari, 21 april, 30 juni, 15 september, 27 oktober en 15 december

B. ADVIEZEN, UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD.

I. Aantal adviezen

De Hoge Raad bracht in 2005 vijftien adviezen uit (82 tot en met 95 en advies 97), in 2006 waren het zestien adviezen (advies 96, van 98 tot en met 112). In onderstaande tabel zijn de adviezen opgesomd en is weergegeven op welke pagina het integrale advies opgenomen is.

2005	blz.	
Advies nr. 82	I-4	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 11 maart 2002 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van chemische agentia op het werk. (D60bis)
Advies nr. 83	I-6	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 9 maart 2003 betreffende de beveiliging van liften (D69bis)
Advies nr. 84	I-12	Ontwerp van KB betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest (D62bis)
Advies nr. 85	I-25	Ontwerp van KB betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van lawaai op het werk (D91)
Advies nr. 86	I-34	Ontwerp van KB betreffende het gebruik van arbeidsmiddelen voor tijdelijke werkzaamheden op hoogte (D94)
Advies nr. 87	I-40	Ontwerp van ministerieel besluit tot vaststelling van het model van het verslag, met inbegrip van het lastenboek, en van de termijnen voor mededeling van het verslag van de deskundige in het kader van het onderzoek van ernstige arbeidsongevallen (D73bis)
Advies nr. 88	I-44	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen (D95)
Advies nr. 89	I-46	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 16 juli 2004 betreffende bepaalde aspecten van nacht- en ploegenarbeid die verband houden met het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (D64bis)
Advies nr. 90	I-47	Ontwerp van KB betreffende het vervallen, voor bepaalde documenten, van de vereiste van "eensluidend verklaring" (D97)
Advies nr. 91	I-48	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 21 september 2004 betreffende de stagiairs (D36bis)
Advies nr. 92	I-53	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen (D34quater/2)

Vervolg 2005	blz.	
Advies nr. 93	I-56	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 3 mei 1999 betreffende de bescherming van de jongeren op het werk (D35bis)
Advies nr. 94	I-58	Over 3 ontwerpen van KB binnen de krijgsmacht (D98) <ul style="list-style-type: none"> • het ontwerp van KB houdende uitvoering binnen de krijgsmacht van artikel 4, §1, derde lid, van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk; • het ontwerp van KB tot bepaling van de organisatorische structuren en bevoegdheden voor de uitvoering binnen de krijgsmacht van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk; • het ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 28 augustus 2002 tot aanwijzing van de ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en de uitvoeringsbesluiten ervan.
Advies nr. 95	I-62	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 21 september 2004 betreffende de stagiairs – tweede aanpassing (D36bis);
Advies nr. 97	I-73	Ontwerp van KB betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk en een ontwerp van koninklijk besluit tot aanpassing van verschillende koninklijke besluiten naar aanleiding van de herstructurering van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk (D100).
2006	blz.	
Advies nr. 96	I-65	Ontwerp van KB houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen (D99);
Advies nr. 98	I-76	Ontwerp van KB tot wijziging van de artikelen 3, 16, 17, 19, 28, 46, 105 tot 113, 159, 162, 164, 174, 174bis, 266 tot 274 en 278.07 van het AREI en het ontwerp van ministerieel uitvoeringsbesluit van het artikel 273 (D96);
Advies nr. 99	I-89	Ontwerp van KB tot vaststelling van bijzondere maatregelen voor het welzijn van de huisarbeiders bij de uitvoering van hun werk (D103);
Advies nr. 100	I-93	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 23 december 2003 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's bij werkzaamheden in een hyperbare omgeving (D27ter);
Advies nr. 101	I-95	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 6 juli 2004 betreffende de werkkledij (D107);
Advies nr. 102	I-97	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk (D102ter);
Advies nr. 103	I-99	het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk – <i>preventieassistenten</i> (D110);
Advies nr. 104	I-101	Ontwerp van KB tot vaststelling van maatregelen betreffende het welzijn op het werk van uitzendkrachten (D39bis);
Advies nr. 105	I-107	Ontwerp van KB tot vervanging van artikel 28 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (D113);
Advies nr. 106	I-108	Ontwerp van KB tot invoeging van bijlagen I, II, III en IV in het KB van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk (D114);
Advies nr. 107	I-109	Ontwerp van KB betreffende de erkenning van ondernemingen en werkgevers die sloop- of verwijderingswerkzaamheden uitvoeren waarbij belangrijke hoeveelheden asbest kunnen vrijkomen (D62ter);

Vervolg 2006	blz.	
Advies nr. 108	I-113	Ontwerp van KB betreffende de minimale voorschriften inzake veiligheid van bepaalde oude elektrische installaties op arbeidsplaatsen (D108);
Advies nr. 109	I-120	Ontwerp van KB betreffende de vorming en de bijscholing van de preventieadviseurs van de interne en externe diensten voor preventie en bescherming op het werk (D109);
Advies nr. 110	I-123	Ontwerp van KB betreffende het onthaal en de begeleiding van werknemers met betrekking tot de bescherming van het welzijn bij de uitvoering van hun werk (D112);
Advies nr. 111	I-124	Betreffende een aantal voorstellen tot wijziging van de inhoud van de arbeidsongevallensteekkaart (D78bis);
Advies nr. 112	I-126	Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen (D99bis).

Een overzicht van de evolutie van het aantal door de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk uitgebrachte adviezen is te vinden in Deel VI Statistieken.

II. Bondig chronologisch overzicht van de uitgebrachte adviezen.

Hierna volgt de tabel van de adviezen die de Hoge Raad in 2005 en 2006 heeft uitgebracht.¹

¹ De integrale tekst van de door de Hoge Raad uitgebrachte adviezen kan geraadpleegd worden op de Webstek van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid Arbeid en Sociaal Overleg <http://www.werk.belgie.be>

Advies nr. 82 van 25 februari 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 maart 2002 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van chemische agentia op het werk. (PBW - D60bis - 278)

DATA AANVRAAG ADVIES

13 december 2004: vraag van Mevrouw Freya Van den Bossche, Minister van Werk

COMMISSIE AD HOC:

31 januari 2005

DATUM ADVIES

25 februari 2005 (PBW-R2005-PV1-276, punt 3, blz. 4-6)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan Mevrouw de Minister op 6 april 2005

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Dit ontwerp heeft tot doel een aantal elementen betreffende de risico-evaluatie en het gezondheidstoezicht te verduidelijken.

Het betreft meer bepaald:

- de verplichting de risico-evaluatie schriftelijk vast te stellen;
- de verantwoording van een beperkte risico-evaluatie na advies van het comité PBW;
- de opname van de specifieke maatregelen in het globaal preventieplan;
- de verduidelijking van de gevallen waarin het gezondheidstoezicht verplicht is.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

De Raad brengt een unaniem gunstig advies uit over het ontwerp van koninklijk besluit.

De Hoge Raad formuleerde een unaniem advies, gepreciseerd als volgt:

De Hoge Raad staat gunstig ten opzichte van het ontwerp van koninklijk besluit dat een aantal elementen verduidelijkt in het koninklijk besluit van 11 maart 2002 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van chemische agentia op het werk.

Hij is evenwel bezorgd over de niet uniforme formuleringen op het vlak de risico-evaluaties en de bijhorende acties, die in de diverse CODEX-besluiten (biologische agentia, carcinogene agentia, enz.) voorkomen als gevolg van het op verschillende tijdstippen omzetten van de diverse Europese richtlijnen.

De Raad mag veronderstellen dat de codificatie een deel van de problemen zal oplossen.

Naar aanleiding van de in het ontwerp van besluit voorgestelde schriftelijke vastlegging van de risico-evaluaties, wenst de Hoge Raad nu reeds een bijdrage tot de gewenste uniformering te leveren door het zoeken naar het antwoord op de volgende vragen:

1. welke informatie, die uit de risicoanalyse verkregen wordt, aan de werknemer moet meegedeeld worden;
2. op welke wijze deze informatie kan worden geoptimaliseerd, bij voorbeeld door te vragen aan de werknemer die de werkpost bezet waarvoor de informatie werd ontwikkeld, of de erin voorgeschreven preventiemaatregelen naar zijn oordeel wel degelijk de geschikte zijn;
3. op welke manier deze informatie, op een zo uniform mogelijke veralgemeende wijze, gebundeld kan worden, bij voorbeeld in een uniforme samenvattende werkpostfiche;
4. in welke omstandigheden de risicoanalyse en de informatie aan de werknemers moet worden aangepast.

Het opleggen van de verplichting om de informatie voor een aantal gevaren op uniforme wijze te bundelen, zou tegelijk het probleem oplossen van de afwezigheid in de praktijk van een werkpostfiche voor een aantal risicovolle beroepen in de uitzendsector. Het vastleggen van de lijst van de gevaren waarvoor het gebruik van zulke samenvattende informatie zich opdringt zal de Hoge Raad toevertrouwen aan een specifieke commissie ad hoc. De Raad wenst evenwel de goedkeuring van het voorliggende ontwerp van koninklijk besluit niet te hinderen door te wachten op het resultaat van laatstgenoemde commissie en beslist daarom wat volgt:

Vervolg INHOUD ADVIES nr. 82 chemische agentia

1. de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk geeft unaniem een principieel gunstig advies over het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 maart 2002 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van chemische agentia op het werk;
2. de Raad vat in zijn schoot een globale discussie aan over:
 - de risicoanalyse;
 - de resultaten van de risicoanalyse;
 - de te nemen preventiemaatregelen;
 - de raadpleging van de werknemers;
 - de informatie die aan de werknemers moet verstrekt worden;
 - de vorm waaronder die informatie moet verstrekt worden, bvb. aan de hand van een uniform samenvattend document, dat de vorm kan aannemen van een werkpostfiche.Daartoe richt de Raad, in het verlengde van de activiteiten van de commissie ad hoc betreffende de uitzendarbeid, een specifieke commissie ad hoc op.

Advies nr. 83 van 25 februari 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 betreffende de beveiliging van liften. (PBW – 69bis – 279)

DATA AANVRAAG ADVIES

15 december 2004: vraag van Mevrouw F. Van den Bossche Minister van Werk, om advies binnen de 2 maanden

COMMISSIE AD HOC:

25 januari 2005

DATUM ADVIES

25 februari 2005 (PBW-R2005-PV1-276, punt 5, blz. 8-12)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan Mevrouw de Minister op 6 april 2005

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp van koninklijk besluit beoogt wat volgt:

1. het opheffen van de verplichting voor de beheerder van de lift om de planning van de moderniseringswerken mee te delen aan de EDTC die de risicoanalyse op de lift heeft uitgevoerd, binnen de zes maanden na deze analyse;
2. het verlengen van de termijn binnen welke de beheerder van een vóór 1 juli 1999 in gebruik genomen lift, in overleg met de EDTC, de datum van het uitvoeren van de eerste risicoanalyse moet vaststellen, van zes maanden na het in werking treden van het besluit tot dertig maanden;
3. het verlengen van de maximale termijnen tussen het in werking treden van het besluit en het uitvoeren van de eerste risicoanalyse, afhankelijk van de datum van in dienst stellen van de liften;
4. het beperken van het nemen van de in de bijlage van het besluit opgesomde veiligheidsmaatregelen tot deze waarvoor de overeenkomstige risico's onaanvaardbaar zijn, ter vervanging van veiligheidsmaatregelen waarvoor de overeenkomstige risico's bestaan;
5. het verlengen van de termijnen waarbinnen voormelde veiligheidsmaatregelen moeten genomen worden.

INHOUD ADVIES

De sociale partners wensen te benadrukken dat de veiligheid van zowel de liftgebruikers als diegenen die inspecties of andere werkzaamheden dienen uit te voeren aan liften van primordiaal belang is. Zij wensen met hun voorstellen geen afbreuk te doen aan het vooropgestelde veiligheidsniveau van liften.

De sociale partners hebben begrip voor de doelstelling van het ontwerp van besluit maar pleiten ervoor om geen wijzigingen in te voeren die de dynamiek van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 zouden stilleggen.

Zij vrezen voor een stilstand indien alle moderniseringswerken worden uitgesteld met 5 jaar. Nadien zal het proces van risicoanalyse en modernisering moeilijk terug op gang komen.

Bovendien zullen de bestaande risico's gedurende de 5 jaar van de verlenging aanleiding geven tot ongevallen die hadden kunnen vermeden worden. Er mag inderdaad niet uit het oog worden verloren dat, volgens de gegevens verstrekt door het Fonds voor Arbeidsongevallen, er jaarlijks in België ongeveer 1.300 ongevallen gebeuren, waarvan er een 300-tal arbeidsongevallen zijn (311 in 2003, waarvan 35 met een blijvende arbeidsongeschiktheid, 165 met een tijdelijke arbeidsongeschiktheid).

De Raad formuleert zijn advies derhalve als volgt:

UNANIEM

A. Betreffende het ontwerp op zich:

1. Betreffende het opheffen van de verplichting voor de beheerder van de lift om de planning van de moderniseringswerken mee te delen aan de EDTC (artikel 5, §3):

Gunstig advies.

Vervolg UNANIEM ADVIES nr. 83 liften

2. Betreffende het verlengen van de maximale termijnen tussen het in werking treden van het besluit en het uitvoeren van de eerste risicoanalyse (artikel 14):

Unaniem gunstig, met dien verstande dat de liften die in dienst zijn gesteld tussen 2 april 1996 en 10 mei 1998 mee opgenomen moeten worden in de categorie van liften die in dienst zijn gesteld tussen 1 april 1984 en 1 april 1996, zijnde de categorie waarvoor de termijn van drie jaar, bedoeld in artikel 14, 3° van het koninklijk besluit van 9 maart 2003, door art. 3, 3° van het ontwerp van besluit, op vijf jaar wordt gebracht.

Artikel 4, §1 van het besluit van 9 maart 2003 voorziet immers dat de beheerder van een lift een risicoanalyse door een EDTC laat uitvoeren, een eerste maal ten laatste tien jaar na het eerste in bedrijf stellen van de lift, en nadien met een tussenperiode van maximaal tien jaar.

Liften in dienst gesteld tussen 2 april 1996 en 10 mei 1998 zouden dus het voorwerp van een eerste risicoanalyse moeten uitgemaakt hebben vóór een datum tussen 2 april 2006 en 10 mei 2008, terwijl voor alle oudere liften in dienst gesteld tussen 1 april 1984 en 1 april 1996, ingevolge het ontworpen artikel 3, 3°, de einddatum 10 mei 2008 zou zijn.

Voor de eerstgenoemde categorie liften, die per definitie overeenkomstig een strenger veiligheidsniveau ontworpen en uitgevoerd zijn, zou men dus strenger zijn dan voor oudere liften. Dit is niet logisch.

3. Betreffende het vervangen van de woorden “risico’s bestaan” door de woorden “risico’s onaanvaardbaar zijn” (bijlage I):

Unaniem ongunstig advies.

De term “onaanvaardbaar” in de ontworpen zinsnede “indien de overeenkomstige risico’s onaanvaardbaar zijn” (ter vervanging van de zinsnede “indien de overeenkomstige risico’s bestaan”) scheidt onduidelijkheid. Onder andere, vanaf wanneer is een risico onaanvaardbaar?

Wat de formulering van een alternatief voorstel betreft, zijn de standpunten evenwel verdeeld. Hiervoor wordt verwezen naar punt II, 2, verder in dit advies.

4. Betreffende het verlengen van de ultieme termijnen voor de uitvoering van de veiligheidsmaatregelen (bijlage I):

Ongunstig advies, met formulering van een unaniem tegenvoorstel.

De Hoge Raad stelt vast dat de verlenging van de termijnen is ingegeven door de noodzaak voor de beheerders om over de nodige tijd te beschikken voor het verzamelen van de fondsen voor het uitvoeren van de moderniseringswerken.

De verlenging houdt geenszins rekening met de veiligheid van de werknemers belast met het uitvoeren van de onderhouds- en controlewerkzaamheden in afwachting van de uitvoering van de moderniseringswerken.

De veiligheid van de gebruikers is trouwens evenmin met een verlenging van de termijnen gediend. In de mate dat deze gebruikers werknemers zijn, is de graad van onveiligheid evenwel lager, omdat de bedoelde liften sinds lang moeten aangepast zijn aan voorschriften van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming.

De uitbreiding van de termijnen met 5 jaar draagt niet bij tot een beleid dat preventie en veiligheid stimuleert. De maatregelen ter verhoging van de veiligheid, die voornamelijk dienen getroffen te worden bij privé-liften, verschuiven met 5 jaar zal leiden tot een verdere achteruitgang van de kwaliteit van het liftenpark, vooral de oudste liften, waarbij we vrezen dat er in dit tijdsbestek arbeids- en andere ongevallen zullen gebeuren die hadden kunnen worden vermeden door het consequent doorvoeren van de termijnen zoals bepaald in het koninklijk besluit van 9 maart 2003.

De Raad vraagt dan ook nadrukkelijk om de bijlage I aan te passen op zulkdanige wijze dat de moderniseringswerken eerst en vooral op de oudste liften zouden worden uitgevoerd, omdat dit ook de categorie is van de gevaarlijkste liften.

Unaniem tegenvoorstel:

Alzo adviseert de Raad concreet de volgende regeling in te voeren:

- voor de liften in dienst genomen vóór 1 mei 1958 wordt de bestaande termijn van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 behouden, dat wil zeggen:
 1. de minimale veiligheidsmaatregelen te nemen vóór 1 januari 2008;
 2. de bijkomende veiligheidsmaatregelen te nemen vóór 1 januari 2013;

Vervolg UNANIEM ADVIES nr. 83 liften

- voor de liften in dienst genomen tussen 1 mei 1958 en 31 maart 1984 wordt de bestaande termijn van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 met drie jaar verlengd, dat wil zeggen:
 1. de minimale veiligheidsmaatregelen te nemen vóór 1 januari 2011;
 2. de bijkomende veiligheidsmaatregelen te nemen vóór 1 januari 2016;
- voor de liften in dienst genomen tussen 1 april 1984 en 1 april 1998 wordt de bestaande termijn van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 met vijf jaar verlengd, dat wil zeggen:
 1. de minimale veiligheidsmaatregelen te nemen vóór 1 januari 2013;
 2. de bijkomende veiligheidsmaatregelen te nemen vóór 1 januari 2018.

De voorgestelde aanpassing heeft het voordeel dat het uitvoeren van de moderniseringswerken in de tijd parallel loopt met het uitvoeren van de risicoanalyse.

B. Bijkomende noodzakelijk aan het koninklijk besluit van 9 maart 2003 aan te brengen wijzigingen:

1. Betreffende de noodzakelijke uitbreiding van het aantal uitzonderingen op het toepassingsgebied:

De Raad stelt vast dat de personenbouwliften onder het toepassingsgebied van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 vallen, of dat dan toch op zijn minst de definitie van “lift” in artikel 1, 2° de burger misleidt.

Benevens het feit dat geen enkele bouwlift aan het besluit kan voldoen, vormt het besluit een technisch voorschrift voor een toestel dat op Europees vlak vooralsnog onder geen enkele specifieke economische richtlijn valt, zodat het besluit van 9 maart 2003 vóór zijn goedkeuring aan de Commissie had moeten betekend worden.

Slechts enkele ingewijde technici weten dat met de “vaste” geleiders (zie voormeld artikel 1, 2°), geleiders bedoeld worden die blijvend in de tijd op hun dragend element bevestigd zijn en niet, de geleiders van een bouwlift die bestemd zijn om, hoewel soms zeer lang vast op dezelfde plaats aanwezig, gemonteerd, gedemonteerd en naar een andere bouwplaats vervoerd te worden.

Bovendien leidt, in de Nederlandstalige versie van de definitie, de aanwezigheid van het woord “bouwwerk” helemaal tot verwarring, hoewel vergelijking met overeenkomstige term in de Franstalige versie “une construction” laat uitschijnen dat in feite bouwwerken bedoeld worden zoals bijvoorbeeld het Atomium of de Eiffeltoren.

De Raad mag vermoeden dat dit probleem een gevolg is van het gebruik van beschikkingen uit de Europese richtlijn 95/16/EG in een besluit dat bedoeld is om de aanbeveling 95/216/EG van de Europese Commissie om te zetten.

Om alle verwarring of onwettelijkheid te vermijden dringt de Raad er dan ook om aan op de uitzonderingen, opgesomd in artikel 2 van het besluit van 9 maart 2003 uit te breiden tot alle uitzonderingen opgesomd in artikel 1. 3. van de Europese richtlijn 95/16/EG.

Tegelijk is dan ook gedeeltelijk het probleem opgelost van liften die opgesteld zijn in machines, bedoeld in voormeld artikel 1.3., zesde streepje.

Het betreft liften die deel uitmaken van bijvoorbeeld windturbines, zendmasten, koeltorens of betoncentrales die meestal gebruikmaken van andere technieken dan deze van liften in gebouwen. Omdat koeltorens of betoncentrales, enz., eerder installaties zijn dan machines, past het om in de plaats van de tekst van het zesde streepje uit de richtlijn de volgende formulering in te lassen:

“- liften die deel uitmaken van machines of industriële installaties en die uitsluitend gebruikt worden door werknemers om zich te begeven naar bedieningsposten, of plaatsen voor onderhoud, herstelling of inspectie;”

2. Betreffende de noodzaak om de tegenstrijdigheden te elimineren inzake de periodieke keuringen tussen het besluit en het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming:

Het artikel 281 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming voorziet een nauwkeurig en volledig jaarlijks onderzoek door een EDTC en een driemaandelijks onderzoek van een aantal onderdelen die voor de veiligheid van belang zijn.

Het artikel 6, §2 van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 voorziet een andere regeling.

Op liften die in een arbeidsmilieu functioneren zijn derhalve voor hetzelfde onderwerp twee verschillende regelingen van toepassing. Rekening houdend met de regel dat bij behandeling van een zelfde onderwerp door twee regelgevingen steeds het strengste voorschrift primeert, vloeit hieruit voort dat werkgevers die hun lift laten onderhouden door een gecertificeerde onderhoudsfirmas, nooit kunnen gebruik maken van de halfjaarlijkse keuring, voorzien in artikel 6, §2, eerste streepje, van het besluit.

Vervolg UNANIEM ADVIES nr. 83 liften

In aanvang werd, bij de goedkeuring van het besluit van 9 maart 2003, het artikel 281 behouden omdat op dat ogenblik nog niet alle EDTC geaccrediteerd waren volgens de norm NBN EN 45004. Ondertussen is deze lacune opgelost.

Daarom vraagt de Raad om het ontwerp van koninklijk besluit uit te breiden met een artikel dat het artikel 281, wat de personenliften betreft, opheft. Bij deze opheffing mogen evenwel twee elementen niet uit het oog worden verloren:

1. Het artikel 281bis van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming verleent aan de Regie der Gebouwen de bevoegdheid om de hefwerktuigen die door de Staat en de parastalen A worden gebruikt, te keuren. In de formule die deze bevoegdheid verleent, wordt verwezen naar het artikel 281. Het opheffen zonder meer van dit laatste artikel zou het artikel 281bis zonder voorwerp maken en voor gevolg hebben dat de bevoegde dienst niet langer meer de wettelijke keuringen mag uitvoeren. Hierdoor zouden de betrokken technici hun know-how verliezen. Het behoud van deze know-how is nochtans nodig in het kader van expertises die de overheid door deze technici zou wensen te laten uitvoeren, bvb. bij betwistingen of in het kader van de accreditaties. Om dit te vermijden past het om het ontwerp van koninklijk besluit aan te vullen met een artikel dat in het artikel 281bis van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming het woord "onderzoekingen" door de woorden "wettelijke onderzoekingen" vervangt en tegelijk de zinsnede "voorgescreven bij de artikelen 280 en 281 verricht" schrapt;
2. Ook in tal van andere besluiten, waarvan er een aantal onder de bevoegdheid van de Gemeenschappen of de Gewesten valt, wordt naar het artikel 281 verwezen. Om te vermijden dat door het schrappen van dit artikel voor de personenliften ook deze besluiten zouden verwijzen naar een artikel dat niet meer bestaat, past het om het ontwerp van besluit uit te breiden met een bepaling luidend als volgt:

"Bepalingen, andere dan de hoger vernoemde bepalingen, die, wat de preventieve inspectie of de periodieke controles betreft, naar de toepassing van artikel 281 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming verwijzen, worden geacht te verwijzen naar de toepassing van artikel 6, §2 van dit besluit."

Zulke eenvoudige ingreep werd al eens toegepast in artikel 38 van het koninklijk besluit van 17 juni 1997 betreffende de veiligheids- en gezondheidssignalering op het werk.

VERDEELD

werkgevers	Werknemers
1. <u>Betreffende het verlengen tot 30 maanden van de termijn binnen welke de uitvoeringsdatum van de eerste risicoanalyse moet worden vastgesteld (artikel 13):</u>	1. <u>Betreffende het verlengen tot 30 maanden van de termijn binnen welke de uitvoeringsdatum van de eerste risicoanalyse moet worden vastgesteld (artikel 13):</u>
Gunstig advies	De vertegenwoordigers van de werknemers vinden een verlenging van deze termijn tot 30 maanden onaanvaardbaar. Het gevolg van deze verlenging is dat vele eigenaars van liften zo lang mogelijk zullen wachten en een datum zullen vastleggen voor het uitvoeren van de risicoanalyse die zo dicht mogelijk bij de deadline ligt. Met als gevolg dat er in de eigenlijke periode die voorzien is voor het uitvoeren van de risicoanalyse geen risicoanalyses zullen worden uitgevoerd. Op dit ogenblik blijft het koninklijk besluit dode letter. Bijvoorbeeld concreet voor oude liften eindigt de termijn voor het bepalen van de datum op 10 november 2005. De risicoanalyse zou dan reeds vóór 10 mei 2006 moeten uitgevoerd zijn. Dit zou ertoe leiden dat de EDTC's op minder dan een half jaar tijd al die risicoanalyses dienen uit te voeren. Utopisch om te denken dat dit ook effectief zal gebeurd zijn, gezien de EDTC's nu blijkbaar over te weinig mankracht beschikken om de risicoanalyses en de controles uit te voeren (gemiddelde wachttijd: 1 jaar).

Vervolg VERDEELD ADVIES nr. 83 liften

werkgevers	Werknemers
	<p>Het is duidelijk dat deze verlenging is voorgesteld onder druk van enkele groepen eigenaars-syndicaten uit de privé-sfeer. Het is voor de vertegenwoordigers van de werknemers volkomen onaanvaardbaar dat het aspect kostprijs primeert boven de aspecten veiligheid van de werknemer (die onderhouds- en controlewerkzaamheden uitvoert), en veiligheid van de consument.</p> <p>Zoals uit de statistieken van het Fonds voor Arbeidsongevallen (zie hoger onder I, A, 4) blijkt, is het aantal arbeidsongevallen met liften niet gering (11% met een blijvende arbeidsongeschiktheid !!).</p> <p>De naleving van de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 zou moeten worden opgevolgd. Dit zou kunnen door binnen de 6 maand na de inwerkingtreding van dit nieuwe aanpassings-KB te voorzien in een evaluatie. Normalerweise zou binnen deze termijn door de beheerders van een lift een datum moeten zijn vastgelegd voor het uitvoeren van de risicoanalyse. Bij evaluatie kan nagegaan worden hoeveel beheerders reeds effectief een datum hebben vastgelegd, en hoeveel eigenaars het verlengen van de termijnen hanteren als alibi om elk initiatief uit te stellen. Op basis van deze evaluatie kan dan worden ingegrepen om alsnog onwillige beheerders te activeren en/of sanctioneren om zich in orde te stellen met de bepalingen van dit koninklijk besluit.</p>
<p>2. <u>Betreffende het vervangen van de woorden “risico’s bestaan” door de woorden “risico’s onaanvaardbaar zijn” (bijlage I):</u></p>	<p>2. <u>Betreffende het vervangen van de woorden “risico’s bestaan” door de woorden “risico’s onaanvaardbaar zijn” (bijlage I):</u></p>
<p>Ongunstig advies met voorstel van een alternatieve formulering.</p> <p>De vertegenwoordigers van de werkgevers benadrukken dat de vigerende regelgeving inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, de verantwoordelijkheid voor het uitvoeren van de risicoanalyse en voor de beslissing over de te nemen beschermingsmaatregelen bij de werkgever legt.</p> <p>Hiervoor moet hij een beroep doen op, naargelang het geval, de EDTC en/of zijn bevoegde preventiedienst.</p> <p>Bij de liften in privé-gebouwen is het logisch dat de bevoegdheid om te oordelen bij de EDTC ligt, gelet op de afwezigheid van deskundigheid bij de beheerder. Voor de liften die in een werkmilieu gebruikt worden, gebeurt de risicoanalyse evenwel in overleg met de bevoegde preventiedienst van de werkgever, waarbij laatstgenoemde hoe dan ook de eindverantwoordelijkheid draagt.</p> <p>Daarom stellen de vertegenwoordigers van de werkgevers voor om de zinsnede "indien de overeenkomstige risico's onaanvaardbaar zijn", bedoeld in artikel 4, 1° van het ontwerp van besluit, te vervangen door "indien dit nodig blijkt uit de resultaten van de risicoanalyse".</p> <p>Deze zinsnede brengt de bijlage I dan ook volledig in overeenstemming met artikel 4, §1 van het bestaande besluit ("in overleg met een preventieadviseur van de betrokken interne of externe dienst voor preventie en bescherming op het werk").</p>	<p>Eén werknemersafvaardiging aanvaardt dit tekstvoorstel als alternatief omdat het spoort met de filosofie die aan de basis ligt van de vigerende wetgeving inzake het welzijn op het werk.</p> <p>De andere werknemersafvaardiging kan dit voorstel geenszins onderschrijven om de volgende redenen:</p> <p>Het koninklijk besluit van 9 maart 2003 volgt duidelijk een strengere filosofie wat het oordeel betreft over de ernstige risico's waarvoor onmiddellijk onderhoud of herstelling nodig is en over de risico's waarvoor een modernisatie noodzakelijk is. Het besluit legt de verantwoordelijkheid voor het aanduiden van de onderscheiden risico's bij de EDTC. In het belang van de werknemers moet deze filosofie dan ook behouden blijven.</p> <p>Het gebruik van de term “onaanvaardbaar” in de plaats van de term “bestaan”, houdt niet alleen een regressie in van het veiligheidsniveau, maar voert bovendien een rechts-onzekerheid in, waar de Raad van State allicht zal op wijzen.</p> <p>Laatstgenoemde werknemersdelegatie adviseert dan ook om de bestaande zinsnede “indien de overeenkomstige risico's bestaan” te behouden.</p> <p>Deze werknemersafvaardiging pleit ervoor dat men voorziet in het uitwerken van minimale technische normen die voor alle EDTC's dezelfde zijn als basis voor de risicoanalyse. Zo voorkomt men dat een beheerder bij een negatieve risicoanalyse uitgevoerd</p>

Vervolg VERDEELD ADVIES nr. 83 liften	
werkgevers	Werknemers
	door een EDTC, een andere risicoanalyse laat uitvoeren bij een andere EDTC in de hoop hierbij een positief resultaat te bekomen.
3. <i>Betreffende alternatieve oplossingen voor de in de bijlage I opgesomde maatregelen:</i>	3. <i>Betreffende alternatieve oplossingen voor de in de bijlage I opgesomde maatregelen:</i>
<p>De vertegenwoordigers van de werkgevers wijzen erop dat de Wet Welzijn Werknemers een doelstellingenwetgeving is.</p> <p>Bijlage I van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 bevat een opsomming van technische maatregelen die geen ruimte bieden voor alternatieve maatregelen. Om de werkgever niet te verplichten om voor de liften in zijn onderneming een andere filosofie toe te passen dan deze die in toepassing van de welzijnsregelgeving voor alle andere machines, arbeidsmiddelen of installaties geldt, moet het toepassen van alternatieve, ten minste evenwaardige of zelfs veiligere, oplossingen tevens mogelijk zijn.</p> <p>De formulering van deze alternatieve oplossingen moet kunnen, rekening houdend met de specifieke gebruiksomstandigheden van de lift. De keuze van de oplossing valt onder de verantwoordelijkheid van de beheerder en zal mee geëvalueerd worden door een EDTC.</p> <p>Daarom stellen de vertegenwoordigers van de werkgevers voor om in bijlage I, 2°, de zinsnede aan te vullen als volgt: "volgende minimale veiligheidsmaatregelen of maatregelen die een evenwaardig veiligheidsniveau waarborgen worden genomen vóór ...".</p>	<p>De vertegenwoordigers van de werknemers steunen dit voorstel niet.</p> <p>De voorgestelde maatregelen zijn immers duidelijk het resultaat van een risicoanalyse. Aanvaarden van alternatieve maatregelen zal in de praktijk leiden tot veel discussie met een vermindering van het veiligheidsniveau als gevolg.</p>

Advies nr. 84 van 25 februari 2005 over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest. (PBW - D62bis - 280)

DATA AANVRAAG ADVIES

15 juni 2004: vraag van Mevrouw F. Van den Bossche Minister van Werk.

COMMISSIES AD HOC:

15 juni 2004, op 5 en 12 juli 2004 en op 30 september 2004.

DATUM ADVIES

25 februari 2005 (PBW-R2005- PV1-276, punt 4, blz. 6-8)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan Mevrouw de Minister op 5 juli 2005

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp van koninklijk besluit beoogt de omzetting in Belgische recht van de richtlijn 2003/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 maart 2003.

Tevens wordt het verbod om asbesthoudende materialen (daken) onder hoge druk te reinigen en de bescherming van de werknemers in de geïsoleerde zone geregeld.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

1. Algemeen

In het algemeen kunnen de sociale partners zich vinden in de doelstellingen van dit ontwerp van koninklijk besluit, dat trouwens de omzetting is in Belgisch recht van een Europese richtlijn.

Programmawet

De sociale partners vinden dat het ontwerp van koninklijk besluit aangepast moet worden aan de bewoordingen van de Programmawet, gepubliceerd in het Belgische Staatsblad van 31 december 2004.

Bijvoorbeeld afdeling XI ...bij herstel en onderhoudswerkzaamheden ... moet gesproken worden over “sloop- of verwijderingswerkzaamheden”.

Hierbij moet gebruik gemaakt worden van erkende ondernemingen.

De sociale partners vragen dat het koninklijk besluit over de erkenning van asbestverwijderaars samen met het voorliggend koninklijk besluit van kracht wordt.

Opnemen van zelfstandigen

De sociale partners zijn ten gronde en principieel voorstander dat de zelfstandigen opgenomen worden in het ontwerp koninklijk besluit en verwijzen daarbij naar de hoofdstukken III, IV en V van de Wet Welzijn.

De Hoge Raad wenst te benadrukken dat er nog een aantal lacunes bestaan en stelt voor om een algemene discussie omtrent de zelfstandigen te houden.

Een toelichtende brochure

Zoals de Europese Gemeenschap zich voorneemt om praktische richtsnoeren betreffende asbest te maken, zal de FOD WASO zorgen voor een toelichtende brochure die de inhoud van de koninklijk besluit duidelijk weergeeft en vulgariseert. De sociale partners vinden dit positief.

De melding van asbestverwijderingswerken

De sociale partners menen dat het duidelijk moet zijn hoe deze melding moet gebeuren. Ze stellen voor dat expliciet wordt voorzien dat dit ook via mail, fax en dergelijke zou kunnen. Daarnaast dient ook voorzien te worden in een afschrift van deze melding aan het comité PB, zoals ook voorzien is in de Europese Richtlijn.

Opmerking betreffende de betrokkenheid van de sociale partners bij normalisatieactiviteiten

De sociale partners merken op dat ze niet betrokken worden bij normalisatiewerkzaamheden in België, noch systematisch noch kosteloos beschikking hebben over de gepubliceerde normen. Ze vragen dat de sociale partners bij de normalisatieactiviteiten zouden betrokken worden en stellen dat het nodig is te bepalen hoe de vertegenwoordiging van de sociale partners ter zake

kan geregeld worden.

2. Artikelsgewijs

Artikel 4

De sociale partners stellen voor om art.4, 2° te formuleren zoals in het Frans, dit om misverstanden te voorkomen.

Onbeschadigde of in goede staat verkerende asbestcement komt dan na lijm.

hechtgebonden asbest: ~~onbeschadigde of in goede staat verkerende asbestcement~~, asbesthoudende tegels en vloerbekledingen, asbesthoudende bitumen en roofingproducten en asbesthoudende pakkingen en dichtingen waarvan het bindmiddel bestaat uit cement, bitumen, kunststof of lijm of onbeschadigde of in goede staat verkerende asbestcement

Artikel 5

Voor de Hoge Raad mogen interventies en herstellingen niet als verwerking van asbest worden beschouwd.

Artikel 6

De sociale partners van de Hoge Raad wensen de uitdrukking *werkstukken in asbesthoudend materiaal* te vervangen door *objecten of ondergronden in of bekleed met asbesthoudend materiaal*.

Het gebruik van mechanische werktuigen met grote snelheid, hogewaterdrukreinigers, luchtcompressoren, schuurschijven, en slijpmachines voor het bewerken, snijden of schoonmaken van ~~werkstukken~~ objecten of ondergronden in of bekleed met ~~in~~ asbesthoudend materiaal is verboden.

Artikel 7 en 8

Betreffende deze 2 artikels verwijst de Raad naar de algemene risico-evaluatie en de geplande bespreking in de Hoge Raad rond het uniformiseren van de uiteenlopende bepalingen in de Codex rond de procedure van de risico-evaluatie en bij betwistingen van de risico-evaluatie.

Artikel 11

De sociale partners wensen in dit artikel het woord “onderzoeksresultaten” te vervangen door “gegevens”, daar het hier gaat over het opnemen van gegevens en niet over een resultaat van een onderzoek. Dit volgt uit de Europese Richtlijn.

Elke werknemer heeft inzagerecht in zijn persoonlijke ~~onderzoeksresultaten~~ gegevens, vermeld in het register, bedoeld in artikel 9.

De sociale partners vinden dat elke werknemer het recht heeft om persoonlijke opmerkingen in het register te laten opnemen en dat dit moet mogelijk gemaakt worden in dit artikel.

Artikel 12

In de Franstalige versie moet *ordonnateur des travaux* als vertaling van *opdrachtgever* vervangen worden door *maître d'ouvrage*.

De Hoge Raad stelt voor dat in de toelichting over de inventaris verwezen wordt naar de vroegere bepaling dat inventarissen reeds moesten worden opgesteld.

De sociale partners stellen voor de uitdrukking “*De inventaris mag niet gebruikt worden als volledige omschrijving ingeval*” te vervangen door “*De inventaris mag niet beschouwd worden als volledig ingeval*”.

Artikel 14

De sociale partners vinden dat een werkgever, behalve bij betwistingen, de keuze moet hebben om zich al dan niet te laten bijstaan bij het opstellen van een inventaris door een dienst of een laboratorium, zoals dat steeds het geval geweest is.

De **sociale partners** zijn van mening dat men hier beter de formulering overneemt naar analogie van de bepalingen in artikel 148 decies 1 §6 en artikel 148 decies 5.2.3. dat bij betwisting van de resultaten (onder andere in het comité) er verplicht beroep moet gedaan worden op een erkende dienst: dus als volgt:

“De werkgever kan zich bij het opstellen van de inventaris laten bijstaan door een dienst of laboratorium, erkend voor de identificatie van asbestvezels in materialen, volgens de bepalingen van het koninklijk besluit van 31 maart 1992.

Ingeval van betwisting van de resultaten door hetzij een preventieadviseur, hetzij door werknemersafgevaardigden in het comité preventie, of ingeval een ambtenaar belast met het toezicht op de naleving van deze wetgeving het nodig oordeelt, is de werkgever verplicht voor het opmaken van een asbestinventaris een beroep te doen op een erkend laboratorium.”

Vervolg UNANIEM ADVIES nr. 84 asbest

Artikel 15

Aangezien de sociale partners van de Hoge Raad vinden dat er onduidelijkheid bestaat over wat bedoeld wordt, vragen ze een andere formulering voor: “de preventieadviseur belast met de leiding van de dienst voor preventie en bescherming op het werk”.

Artikel 17

De Hoge Raad wijst op het feit dat in de Franse versie van het ontwerp het woord *institution* moet vervangen worden door *établissement*.
L'employeur qui effectue ou fait effectuer des travaux dans son entreprise ou ~~institution~~ établissement par un employeur extérieur...

Artikel 18

De sociale partners vinden dat het voor de leden van de commissie ad hoc wel duidelijk is wat bedoeld wordt met “*hij*” in de tweede alinea van dit artikel, maar menen dat het toch beter is dit duidelijker te bepalen.

Artikel 19

De Hoge Raad stelt voor om in artikel 19 een vierde punt bij te voegen, waardoor het beheersprogramma wordt uitgebreid met een planning van asbestverwijdering.
4° zo nodig een planning van asbestverwijdering

Artikel 20

De sociale partners zijn van mening dat niet alleen de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer zijn advies zou geven, maar ook de preventieadviseur van de interne dienst. Daarom stellen ze voor om “preventieadviseur-arbeidsgeneesheer” te vervangen door de “bevoegde preventiedienst”.
Na voorafgaand advies van de ~~preventieadviseur arbeidsgeneesheer~~ bevoegde preventiedienst wordt het beheersprogramma aangepast aan de evolutie van de toestand en wordt het voor advies voorgelegd aan het Comité.

Artikel 22

Betreffende de laatste alinea van artikel 22 vragen de sociale partners wat moet begrepen worden onder *een aanzienlijke toename van de blootstelling aan stof van asbest...*

Artikel 24

De sociale partners wensen dat de inhoud van de artikelen 24 en 28 in één artikel zou samengebracht worden.

Artikel 30

De sociale partners vragen dat het comité PB niet alleen zou geïnformeerd worden over de monsternames maar ook over de resultaten, de gevolgen en de maatregelen die zullen worden genomen.

De sociale partners vragen om in de Franstalige versie *exhaustivement* te vervangen door *complètement*.

Artikel 41

De titel in het Nederlands moet in overeenstemming zijn met deze in het Frans. Het gaat om algemene preventiemaatregelen (schrappen technische). Idem voor afdeling XI.

De sociale partners stellen dat de principes betreffende arbeidskledij zeker dienen nageleefd te worden en menen dat dit in de vulgariserende brochure duidelijk aan bod moet komen.

Artikel 53 en 55

De sociale partners stellen dat deze bepalingen in overeenstemming moeten zijn met deze van de wet, met name dat het moet gaan om sloop- en verwijderingswerkzaamheden van asbesthoudend materiaal waarbij belangrijke hoeveelheden asbest kunnen vrijkomen..

Artikel 79

De sociale partners zijn van mening dat in dit artikel de verplichting om de PBM's te dragen, zoals opgenomen in artikel 11 van de geconsolideerde Richtlijn 2003/18/EG, moet worden overgenomen.

Het verstrekken en gebruiken van de PBM's moeten in overeenstemming gebeuren met het koninklijk besluit van 7 augustus 1995.

Vervolg UNANIEM ADVIES nr. 84 asbest

Artikel 80

De sociale partners vragen om in § 3 *désaérés* te vervangen door *vidées d'air*.

Artikel 83

De sociale partners vragen dat vermeld zou worden dat het bouwplaatsregister ter inzage is van het CPB

Artikel 84

De sociale partners vragen dat in de Frans tekst *ininterrompu* moet geschreven worden zoals in het Nederlands *ononderbroken* geschreven wordt.

Bijlage I

De sociale partners verlangen dat de terminologie van deze bijlage in overeenstemming wordt gebracht met de terminologie van bijlage II van de asbestrichtlijn.

Bijlage III

De sociale partners vragen dat in deze bijlage eindtermen opgenomen zouden worden. Daarmee bedoelen zij dat de resultaten van de opleiding moeten vastgesteld worden. Tevens moet duidelijk zijn dat deze opleiding enkel bedoeld is voor werknemers in 'gespecialiseerde' asbestverwijdering, met name van de in de wet bedoelde erkende ondernemingen.

De Hoge Raad sluit zich aan bij het advies dat de Nationale Arbeidsraad zal uitbrengen over de evaluatie van de regelgeving inzake de bescherming van de werknemers tegen geweld, pesten of ongewenst seksueel gedrag op het werk.

VERDEELD

werkgevers	Werknemers
1. <u>Algemeen:</u>	1. <u>Algemeen:</u>
<p>Een aantal van de in het ontwerp vermelde verplichtingen zijn volgens de werkgevers in de praktijk gewoon niet realiseerbaar voor de nutsvoorzieningen. Daarom zouden specifieke werkprocedures gemaakt moeten worden.</p>	<p>De werknemers zijn hier niet mee akkoord. Voor de meeste werkzaamheden aan ondergrondse leidingen bestaan standaardprocedures die reeds op punt staan en in de praktijk systematisch door dezelfde ploegen (van onderaannemers) worden uitgevoerd. Het kan niet dat werknemers die systematisch hetzelfde werk doen met asbestrisico's niet onder de bepalingen van het koninklijk besluit zouden vallen. Repetitive werkzaamheden met sporadische blootstelling aan asbest zijn geen werkzaamheden die vallen onder de toepassing van artikel 21. Dit zou ook strijdig zijn met de bepalingen van de richtlijn. Aan de meldingsplicht bijvoorbeeld kan eenvoudig via het meest geschikte technologische middel (voorbeeld: fax of e-mail) worden voldaan, dit veroorzaakt geen extra zware administratieve belasting van de werkgever. Verder wensen zij analoge opmerkingen te formuleren als bij artikel 21. Werken aan ondergrondse leidingen die asbest bevatten, houden wel degelijk risico's in voor de gezondheid van de werknemers!</p>
2. <u>Artikelsgewijs:</u>	2. <u>Artikelsgewijs:</u>
<p><u>Artikel 2</u> <u>Opnemen van zelfstandigen</u> De werkgevers zijn het erover eens dat er moet voor gezorgd worden dat de bepalingen van het ontwerp ook voor zelfstandigen gelden indien deze zelfstandigen asbestactiviteiten uitvoeren</p>	<p><u>Artikel 2</u> <u>Opnemen van zelfstandigen</u> De werknemers zijn hiermee niet akkoord, ze menen dat alle zelfstandigen dienen opgenomen te worden in het toepassingsgebied, dus niet enkel deze zelfstandigen die</p>

Vervolg VERDEELD ADVIES nr. 84 asbest

werkgevers	Werknemers
<p>bij werkgevers.</p>	<p>asbestactiviteiten uitvoeren bij werkgevers. Zelfs als er geen risico's zijn voor andere werknemers die niet aanwezig zijn, zijn er toch nog milieurisico's voor niet-werknemers en de omgeving. Het niet toepassen van alle veiligheidsmaatregelen op werkzaamheden van zelfstandigen zou bovendien leiden tot concurrentievervalsing, deze zelfstandigen worden uitgesloten van erkenningregels, en kunnen goedkoper werken.</p>
<p><u>Artikel 6</u> De werkgevers vragen de administratie om te verifiëren of de uitzondering, opgenomen in art 6, 3de alinea, enkel geldt "bij de verwijdering van asbesthoudende lijmsorten" of ook onder andere omstandigheden (bv in geïsoleerde zone). Een werkgeversafgevaardigde vraagt wat hij zich moet voorstellen bij "droge straalmiddelen". Is dit een begrip dat elders gedefinieerd wordt? Ook de Franse term <i>projections à sec</i> maakt dit niet duidelijker. Om te vermijden dat deze zin van dit artikel het gebruik van droge straalmiddelen in het algemeen zou verbieden wordt door een werkgeversafgevaardigde voorgesteld te schrijven: <i>Het gebruik van droge straalmiddelen voor dezelfde werkzaamheden is verboden.</i></p>	<p><u>Artikel 6</u> -</p>
<p><u>Artikel 7-8</u> De werkgevers stellen voor om van deze twee artikels één artikel te maken en om de laatste alinea van artikel 7 na artikel 8 te plaatsen. De werkgevers zijn van mening dat om uniformiteit na te streven in artikel 8 betreffende de raadpleging beter naar het koninklijk besluit CPBW wordt verwezen. <i>"Artikel 8: De betrokken werknemers en het Comité worden voorafgaandelijk aan de werkzaamheden geraadpleegd over de schriftelijke risicobeoordeling overeenkomstig het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de opdrachten en de werking van de Comités voor Preventie en Bescherming op het werk geraadpleegd over de risicobeoordeling, die hen onder geschreven vorm wordt voorgelegd. In geval het vaste werkplaatsen betreft, wordt het Comité voorafgaandelijk om advies gevraagd."</i> De risicobeoordeling kan volgens de werkgevers ook toegepast worden op typewerkzaamheden; bij repetitieve activiteiten van beperkte duur lijkt dit de aangewezen weg voor het opstellen van preventiemaatregelen en instructies. Dit zou duidelijk gemaakt moeten worden in de toelichtende brochure.</p>	<p><u>Artikel 7-8</u> De werknemers gaan hier niet mee akkoord. Dit voorstel houdt een afzwakking in van de huidige bepalingen voorkomend uit de richtlijn. De werknemers stellen voor om te blijven bij de huidige bepalingen in artikels 7 en 8. Deze sluiten beter aan bij de bepalingen van de Europese Richtlijn. Verder stellen zij vast dat de bepalingen rond de herziening van de beoordeling nogal onduidelijk zijn (<i>Deze beoordeling wordt herzien wanneer er redenen zijn om aan te nemen dat zij onjuist is of wanneer er materiële veranderingen in het werk plaatsvinden</i>), en stellen voor om de 3de alinea van artikel 7 te vervangen door: <i>"De risicobeoordeling wordt herzien wanneer dit nodig blijkt uit de risico-evaluatie, of op vraag van de preventieadviseur, of op vraag van de werknemersvertegenwoordiging in het comité PB."</i> Verdere bijkomende wijziging in artikel 8 volgens de werknemers: <i>'De betrokken werknemers en het Comité worden voorafgaandelijk geraadpleegd over de risicobeoordeling, die hen onder geschreven vorm wordt voorgelegd.'</i> Met deze formulering wordt voorkomen dat er enkel in het geval van vaste werkplaatsen een consultatie zou zijn.</p>
<p><u>Artikel 9</u> Gelet op het feit dat de aard van de vezel geen rol speelt voor de behandeling als beroepsziekte bij het FBZ, dringen de werkgevers bij sporadische blootstelling aan op een beknopte formulering die</p>	<p><u>Artikel 9</u> De werknemers zijn hiermee niet akkoord. Ze stellen voor om te blijven bij de huidige bepalingen, dus met vermelding van de aard en de concentratie van de vezels.</p>

Vervolg VERDEELD ADVIES nr. 84 asbest

werkgevers	Werknemers
de aard en de concentratie van de vezel niet vermeldt. <i>De werknemers worden ingeschreven in een register, dat de aard en de duur van de werkzaamheden en de individuele blootstelling vermeldt, met vermelding van de aard en de concentratie van de vezels.</i>	
<p><u>Artikel 12</u></p> <p>De werkgeversorganisaties wijzen erop dat het begrip <i>arbeidsplaats</i> limitatief geïnterpreteerd moet worden zoals dit het geval was bij het invoeren van verplichting tot asbestinventaris. Dit houdt onder andere in dat leidingen in het openbaar domein niet onder het begrip arbeidsplaats vallen.</p>	<p><u>Artikel 12</u></p> <p>De werknemers gaan niet akkoord met deze uitsluiting uit het toepassingsgebied en verwijzen naar de argumenten aangehaald hierboven. Deze uitsluiting is overigens strijdig met de richtlijn.</p>
<p><u>Artikel 14-15</u></p> <p>De werkgevers menen dat door dit besluit geen specifieke bevoegdheden moeten gegeven worden aan de arbeidsinspectie. Het opleggen van deze maatregel moet gebeuren conform de regelgeving betreffende de arbeidsinspectie.</p> <p>Zij menen ook dat de inzage van de asbestinventaris door het Comité PB beter geregeld wordt in artikel 39 dat dan in paragrafen ingedeeld wordt.</p>	<p><u>Artikel 14-15</u></p> <p>De werknemers stellen dat de kwaliteit van de asbestinventarissen vaak te wensen over laat en verwacht van de arbeidsinspectie niet dat zij misbruik zal maken van deze beschikking. Deze beschikking is voor hen zeer nuttig wanneer het Comité PB twijfelt aan de kwaliteit van de asbestinventaris</p> <p>Voor de werknemers moet niet alleen het comité geïnformeerd worden over de asbestinventaris ,maar alle betrokken werknemers zoals voorzien in de richtlijn. Zij stellen dan ook voor te bepalen dat de werknemers kennis kunnen nemen van de asbestinventaris op eenvoudig verzoek bij de preventie-adviseur. Verder moet het duidelijk zijn dat het de preventieadviseur van de interne dienst is die om voorafgaandelijk advies over de asbestinventaris wordt gevraagd. Tekstvoorstel van aanpassing in artikel 15:</p> <p><i>“Na het voorafgaand schriftelijk advies van de preventieadviseur belast met de leiding van de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk en van de preventie-adviseur-arbeidsgeneesheer, wordt de inventaris alsmede de wijzigingen die erin worden aangebracht ter informatie voorgelegd aan het Comité. Ook de betrokken werknemers worden ingelicht over de inhoud en de wijzigingen van de asbestinventaris indien zij hierom verzoeken bij de preventie-adviseur.”</i></p>
<p><u>Artikel 17</u></p> <p>De werkgevers zijn van oordeel dat voor interventies op nutsleidingen (repetitief karakter), herstellingen, onderhoud en kleine werkzaamheden de administratieve afhandeling zoals beschreven in artikel 17 onrealistisch is (aflevering tegen ontvangstbewijs).</p> <p>Indien de aannemer goed geïnformeerd en opgeleid werd door de opdrachtgever over de toe te passen werkmethodes op asbestcementleidingen, platen enz. zou dit volgens hen moeten volstaan.</p>	<p><u>Artikel 17</u></p> <p>De werknemers zijn het hiermee niet eens en verwijzen naar de argumenten bij deel B.</p>
<p><u>Artikel 18</u></p> <p>De werkgeversorganisaties vinden dat deze verplichtingen enkel mogen gelden voor sloop- en verwijderingswerkzaamheden waarbij er aanwijzingen zijn van de aanwezigheid van asbest.</p>	<p><u>Artikel 18</u></p> <p>De werknemers zijn hiermee niet akkoord, en vinden dat de verplichtingen moeten gelden bij alle onderhoudswerken en herstellingswerken, en dus zeker ook bij alle afbraakwerken.</p>

Vervolg VERDEELD ADVIES nr. 84 asbest

werkgevers	Werknemers
<p>De werkgevers stellen voor de derde alinea als volgt te libelleren: <i>“Indien deze werkgever niet over een inventaris beschikt of indien hij in de contractuele documenten niet op een andere wijze gewezen heeft op de uitvoering van werken op asbesthoudend materiaal ...”</i></p>	<p>De werknemers willen er de nadruk op leggen dat een asbestinventaris aanwezig moet zijn bij elke opdrachtgever. Indien deze asbestinventaris niet aanwezig is, is het niet de contractor die deze asbestinventaris dient op te stellen. Het blijft de verantwoordelijkheid van de opdrachtgever om deze asbestinventaris alsnog op te stellen. Het moet duidelijk zijn dat de werken niet gestart mogen worden indien er geen asbestinventaris aanwezig is.</p> <p>Verder stellen de werknemers volgende toevoegingen aan artikel 18 voor: invoegen 6de alinea: <i>“Ook de werknemers en het comité PB (cascade) van ondernemingen van buitenaaf worden ingelicht over de inhoud en de wijzigingen van de inventaris.”</i></p>
<p><u>Artikel 21</u> Voor de werkgevers is de opsomming van artikelen die niet van toepassing zijn voor bepaalde activiteiten in orde maar zij menen dat het niet goed is dat bij de omschrijving van de werken waarop deze artikels niet van toepassing zijn, telkens het woord <i>sporadisch</i> toegevoegd is. In de richtlijn is dit ook niet het geval.</p> <p>De werkgevers stellen voor om voor artikel 21, b) de formulering van de richtlijn te gebruiken.</p> <p>Voor de distributieactiviteiten is het koninklijk besluit volgens de werkgevers, op enkele specifieke problemen na, redelijk toepasbaar indien de normale exploitatie- en klantwerken (bijvoorbeeld het maken van een aftakking, uitvoeren van herstellingen, het plaatsen van een afsluiter of tijdelijke obstructie,...) onder toepassing van artikel 21 kunnen gecatalogeerd worden.</p> <p>Hierdoor vallen enkele onrealiseerbare maatregelen weg voor deze repetitieve werken met een beperkte omvang en risico.</p> <p>Voor de werkgevers is het dan ook heel belangrijk dat de bovenvermelde werken en andere courante werken zoals bijvoorbeeld het verwijderen van leien, platen, dichtingen, enz. inderdaad kunnen ingeschreven worden in het toepassingsgebied van art.21. Zoniet is het koninklijk besluit in de praktijk niet toepasbaar.</p> <p>Voorgestelde wijzigingen: <i>“Art.21 a) toevoegen ... vrijkomen van asbestvezels in hoeveelheden boven de grenswaarde”</i> <i>“Art.21 b) verwijdering van niet-beschadigde materialen, zonder ze te breken, waarin de asbestvezels stevig in een matrix zijn gebonden .”</i> Opmerking: voor de verwijdering van een klein stuk leiding, ter herstelling, zal deze hoe dan ook gebroken moeten worden.</p>	<p><u>Artikel 21</u> De werknemers kunnen niet akkoord gaan met het voorstel van de werkgevers, dit wijkt immers sterk af van de bewoordingen van de richtlijn. Ze verwijzen naar hun eerdere argumenten en bezwaren rond werkzaamheden aan ondergrondse leidingen zoals terug te vinden bij de algemene verdeelde standpunten van deel B.</p> <p>Ze wijzen erop dat de wijzigingen die de werkgevers voorstellen niet zonder belang zijn, omdat alles wat onder sporadische blootstellingen valt, meteen ook ontsnapt aan meldingsplicht, registratie van werknemers in een register, medisch toezicht, melding aan de inspectie van de werken, info aan het comité bij overschrijding grenswaarde (!); signalisatie van de werken, maaltijdruimtes vrij van stof, passende kledij, voorzieningen voor onderhoud kledij, douches, reiniging van PBM's, enz.</p> <p>De maatregelen die wegvallen zijn veel ruimer in het ontwerp kb dan in de richtlijn. De richtlijn voorziet enkel dat bij sporadische blootstelling er geen meldingsplicht, register en gezondheidstoezicht noodzakelijk is. De werknemers willen ervoor pleiten dat ingeval van sporadische blootstellingen enkel de meldingsplicht en het register niet van toepassing zijn. Het medisch toezicht zou ook bij sporadische blootstelling minstens éénmaal per jaar dienen te gebeuren omwille van de specifieke risico's van de blootstelling aan asbest. (Uit onderzoek is gebleken dat een éénmalige blootstelling aan asbest kan leiden tot de ontwikkeling van een beroepsziekte). Bovendien dienen de bepalingen van de artikelen 40, 41 h) tot o) van toepassing te blijven bij sporadische blootstellingen. Een gericht medisch onderzoek op jaarlijkse basis kan van aard zijn om vroegtijdig tekorten in de preventiemaatregelen bij sporadische blootstelling op te sporen. Bovendien ontbreekt het hier aan een procedure zoals voorzien in de richtlijn om in overleg met de sociale partners deze gevallen van sporadische blootstelling te identificeren. Het kan toch niet dat enkel de werkgever soeverein in zijn risico evaluatie kan beslissen dat het hier gaat om een van deze gevallen.</p> <p>Een blootstelling kan slechts als sporadisch worden beschouwd als ze voldoet aan de voorwaarden van artikel 21 en enkel en alleen met voorafgaand akkoord van het comité</p>

Vervolg VERDEELD ADVIES nr. 84 asbest

werkgevers	Werknemers
	<p>PB (cascade) en de preventieadviseur en mits het volgen van bepaalde werkmethodes. De werknemers formuleren volgend tekstvoorstel: <i>"Mits het gaat om sporadische blootstellingen met een geringe intensiteit en uit de resultaten van de risicobeoordeling volgens artikel 7 blijkt, dat de grenswaarde niet zal worden overschreven, en na voorafgaand akkoord van het comité PB en de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer, zijn de bepalingen van de artikelen 9 tot 11, en 22 niet van toepassing, wanneer het werk bestaat in:"</i></p>
<p><u>Artikel 22</u> De werkgevers verlangen dat de regelgeving betreffende de melding verduidelijkt wordt. De werkgevers menen dat artikel 22 misschien toepasbaar is op geprogrammeerde vervangingen van asbesthoudende vezelcementleidingen, maar onmogelijk toepasbaar is op de dringende interventies die absoluut binnen de kortste tijd moeten uitgevoerd worden om redenen van de continuïteit van de openbare dienstverlening, de veiligheid van werknemers en derden of de bescherming van het milieu. De werkgevers stellen dat een administratieve vereenvoudiging noodzakelijk is en dat moet gestreefd worden naar een pragmatische oplossing. Een melding voor de aanvang van de werkzaamheden is in veel gevallen niet mogelijk en biedt geen enkele meerwaarde. De melding moet daarom beperkt worden tot die situaties waarbij een voorafgaande informatie aan de overheid absoluut noodzakelijk is. De werkgevers stellen dat een jaarlijkse melding eventueel in overweging kan genomen worden voor onderhouds- en herstelwerkzaamheden.</p>	<p><u>Artikel 22</u> De werknemers zijn hiermee niet akkoord Aan de meldingsplicht bijvoorbeeld kan eenvoudig via het meest geschikte technologische middel (voorbeeld: fax of e-mail) worden voldaan, dit veroorzaakt geen extra zware administratieve belasting van de werkgever. Dit laat ook toe om steeds deze melding te verrichten, ook bij hoogdringendheid.</p>
<p><u>Artikel 23</u> -</p>	<p><u>Artikel 23</u> De werknemers willen dat het Comité <i>voorafgaandelijk</i> moet geïnformeerd worden.</p>
<p><u>Artikel 24</u> De werkgeversorganisaties zijn van mening dat verplichte metingen beperkt moeten worden tot de gevallen van ‘gespecialiseerde’ asbestverwijdering (erkende ondernemingen).</p>	<p><u>Artikel 24</u> De werknemers vinden de notie “<i>op gezette tijden</i>” erg vaag en menen dat het goed zou zijn dat de periodiciteit in samenspraak met Laboratorium voor Industriële toxicologie en het comité PB bepaald wordt en opgenomen in het asbestbeheersprogramma. Praktische richtlijnen in verband met de periodiciteit van de metingen dienen in bijlage II van het koninklijk besluit opgenomen te worden. Bovendien vinden de werknemers dat op vraag van de vertegenwoordigers van de werknemers in het comité PB of van de preventieadviseur de werkgever metingen de werkgever metingen laat uitvoeren van het asbestgehalte in de lucht. Dit kan door opname van een 2de alinea in artikel 24: <i>“De werkgever laat metingen van de blootstelling verrichten op vraag van de bevoegde preventieadviseur of van de vertegenwoordigers van de werknemers in het comité PB.”</i></p>

Vervolg VERDEELD ADVIES nr. 84 asbest

werkgevers	Werknemers
<p><u>Artikel 32</u> De werkgevers vragen zich af wat zij zich moeten voorstellen bij <i>bijkomende metingen</i>. Het is in dit verband voor de werkgevers eerder aangewezen om de gebruikte technieken en werkmethodes regelmatig op hun deugdelijkheid te laten controleren door het uitvoeren van controlemetingen. Dit hoeft bij repetitieve activiteiten volgens hen niet altijd plaatsgebonden te zijn. Volgens de werkgevers moet het inderdaad gaan om het uitwerken van standaardprocedures.</p>	<p><u>Artikel 32</u> -</p>
<p><u>Artikel 35</u> -</p>	<p><u>Artikel 35</u> Dit artikel dient beter in overeenstemming te worden gebracht met de bepalingen van het koninklijk besluit Gezondheidstoezicht. De werknemers stellen volgend tekstvoorstel van aanpassing voor: <i>“Voor hij wordt blootgesteld aan stof afkomstig van asbest of van asbesthoudend materiaal wordt elke werknemer aan een voorafgaande gezondheidsbeoordeling onderworpen. Deze voorafgaande gezondheidsbeoordeling dient een specifiek onderzoek van de borstkas te omvatten. De praktische aanbevelingen voor het gezondheidstoezicht staan vermeld in bijlage I. De werknemers dienen, zolang er blootstelling is, minstens éénmaal per jaar aan een periodieke gezondheidsbeoordeling te worden onderworpen.”</i></p>
<p><u>Artikel 38</u> -</p>	<p><u>Artikel 38</u> De werknemers vinden de term ‘<i>met regelmatige tussenpozen</i>’ nogal vrijblijvend is en stellen voor dat deze opleiding jaarlijks wordt verstrekt. <i>“Onder voorbehoud van de toepassing van de specifieke bepalingen van afdeling XII, onderafdeling VI, zorgt de werkgever voor een passende opleiding voor alle werknemers die aan asbesthoudend stof worden of kunnen worden blootgesteld. Deze opleiding wordt jaarlijks verstrekt. De preventieadviseur-arbeidsgeneesheer en het Comité worden door de werkgever betrokken bij het uitwerken van het opleidingsprogramma.”</i></p>
<p><u>Artikel 85</u> De werkgevers vinden dat voor de opleiding van het personeel van ‘gespecialiseerde’ asbestverwijderaars de kwaliteit van de opleiding primeert en niet de aard van de opleider of het aantal opleidingsinstellingen.</p>	<p><u>Artikel 85</u> De werknemers vinden dat het personeel van de asbestverwijderaars een opleiding dient te volgen bij een organisatie extern aan de werkgever en stellen dat deze opleiding niet mag overgelaten worden aan de vrije markt; het aantal opleiding moet voor hen beperkt worden en eigenlijk zou één opleidingsinstituut moeten volstaan. Voor hen moet het principe van de verplichte opleiding duidelijk gesteld worden. De werknemers stellen dat de opleiding dient veralgemeend te worden en dat volgende principes duidelijk moeten zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het moet gaan om opleiding betaald door de werkgever; • De opleiding moet gevolgd worden tijdens de werkuren; • De opleiding moet met regelmatige tussenpozen gegeven worden.

Vervolg VERDEELD ADVIES nr. 84 asbest	
werkgevers	Werknemers
<p><u>Artikel 39</u> De werkgevers vragen zich af of er geen dubbel gebruik is tussen de opleiding genoemd in artikel 38 en de informatie bedoeld in dit artikel.</p> <p>De werkgevers vragen wat de betekenis is van <i>voor elke werkzaamheid</i> en vragen of dat niet overdreven is.</p> <p>De werkgevers vragen om het schrappen van de verwijzing naar tijdelijke of mobiele bouwplaatsen. Dit heeft geen enkele meerwaarde en verhoogt enkel de complexiteit.</p>	<p><u>Artikel 39</u> De werknemers merken op dat het in de 7de alinea moet gaan om tijdelijke of mobiele bouwplaatsen. Verder menen zij dat het comité ingeval van tijdelijke of mobiele werkzaamheden jaarlijks dient te worden ingelicht. Verder merken zij op dat de Europese richtlijn voorziet in zowel informatie als opleiding voor werknemers die aan asbesthoudend stof worden of kunnen worden blootgesteld.</p>
<p><u>Artikel 40</u> Dit artikel hoort niet thuis onder informatie aan de werknemers maar is eerder op zijn plaats bij de preventiemaatregelen en verbonden met de afdeling <i>metingen</i>.</p>	
<p><u>Artikel 41</u> Betreffende artikel 41 a) stellen de werkgevers dat het voor dringende werkzaamheden onmogelijk is en bij repetitieve werken met klein risico voldoende zou moeten zijn dat de preventieadviseur IDPB en arbeidsgeneesheer bij de risicobeoordeling en het opstellen van de instructies wordt betrokken. Indien dit bij elk werk dient te gebeuren, betekent dit een administratieve last zonder toegevoegde waarde. Dit staat trouwens ook niet in de richtlijn.</p> <p>Betreffende artikel 41 f): maken de werkgevers de bedenking dat het opbergen en vervoeren in een gesloten verpakking haalbaar is voor materialen met kleine afmetingen. Wat men grote asbestcement materialen zoals buizen van 5 meter lengte en tot 2,5 meter diameter, of met extrusiepanelen van 5 – 6 meter lengte? Moet men deze dan eerst in stukken slagen om te kunnen verpakken? Dit is zinloos.</p> <p>Het volstaat meestal deze materialen te bevochtigen alvorens ze te transporteren.</p> <p>Om deze mogelijkheid open te laten stellen zij voor de desbetreffende zin als volgt te wijzigen: <i>Asbest en materialen waaruit asbeststof vrijkomt, worden opgeborgen en vervoerd in daartoe geschikte gesloten verpakkingen</i></p> <p>Zij vragen om aanpassing van de punten h); i) en voor werken in open lucht en doen volgende voorstellen: voorstel h) : <i>"De plaatsen in gebouwen waar ..."</i>; voorstel: i) : <i>" In het gebouw worden ruimtes..."</i>;</p> <p>De bepalingen van l) moeten beperkt worden tot die zaken die asbestspecifiek zijn en die niet geregeld worden via het koninklijk besluit werkkledij. Alle bepalingen moeten 100 % in overeenstemming zijn met dit koninklijk besluit.</p>	<p><u>Artikel 41</u> -</p>

Vervolg VERDEELD ADVIES nr. 84 asbest

werkgevers	Werknemers
<p><u>Artikel 42</u> Artikel 42, 2de en 3de alinea zijn niet toepasbaar bij dringende gevallen waarbij moet vermeden worden andere risico's te scheppen, de werkgevers stellen daarom voor om de 2de alinea te laten voorafgaan door: <i>“Buiten de gevallen van absolute hoogdringendheid in het kader van andere wettelijke verplichtingen, wordt het werk bij overschrijding...”</i></p>	<p><u>Artikel 42</u> De werknemers gaan hiermee niet akkoord, zie hun voorgaande opmerkingen in geval van dringende interventies.</p>
<p style="text-align: center;"><u>Artikel 44</u> Aan <i>“asbesthoudend materiaal eerst moet worden verwijderd”</i> dient toegevoegd te worden, <i>“ hersteld of ingekapseld”</i>.</p>	
<p><u>Artikel 46 tot en met artikel 48</u> Deze bepalingen kunnen volgens de werkgevers niet toegepast worden op het openbaar domein en in open lucht.</p>	<p><u>Artikel 46 tot en met artikel 48</u> -</p>
<p><u>Artikel 58</u> De werkgevers vragen of de beschikkingen van artikel 53 ook slaan op activiteiten zoals die in artikel 58. De werkgeversorganisaties stellen dat absoluut duidelijk moet zijn dat de onderafdeling III Eenvoudige handelingen enkel slaat op eenvoudige handelingen uitgevoerd door ‘gespecialiseerde’ asbestverwijderaars (toepassingsgebied van Afdeling XII). Voor eenvoudige handelingen bij andere werkzaamheden, zoals geregeld in de andere afdelingen, worden de daar vermelde preventiemaatregelen toegepast. Zoniet wordt de toepassing van dit koninklijk besluit onbegrijpelijk en ontoepasbaar. Dit komt neer op de vraag dat enkel gespecialiseerde asbestverwijderaars deze maatregelen moeten toepassen. De werkgevers stellen ook dat in de 1ste alinea van dit artikel ook moet aangegeven worden welke de periode van meting is, dat er beperkingen zijn aan de meetmogelijkheden en meting bij kleine kortdurende werken na extrapolatie hoge waarden geven. De werkgevers stellen voor punt 6° te libelleren als volgt: <i>“asbesthoudend plaatmateriaal, asbestkarton, asbestcement in binnentoepassingen, in ondergrondse toepassingen of in buitentoepassingen op niet-toegankelijke plaatsen, wanneer er geen bevestigingssysteem aanwezig is, zoals schroeven, nagels of lijm”</i>. De werkgeversorganisaties wijzen ook op de tegenspraak tussen een grenswaarde van 0,1 en de verplichting om voor “eenvoudige” handelingen onder de 0,01 vezel te blijven. Dit zou daarenboven nog door een erkend labo moeten aangetoond worden (artikel 61).</p>	<p><u>Artikel 58</u> -</p>
<p style="text-align: center;"><u>Artikel 59</u> Hoe moet dit dan wel gebeuren zonder gebruik van gereedschappen voor demontage? Door destructie?</p>	

Vervolg VERDEELD ADVIES nr. 84 asbest	
werkgevers	Werknemers
<u>Artikel 61</u> De Franstalige tekst moet gewijzigd worden in punt 1° conçue spécialement à cet effet. Volgens de werkgevers kan punt 2° niet toegepast worden voor werken in openlucht en hij stelt daarom voor: “ <i>Gedurende de uitvoering van werken in een gebouw worden .</i> ”	<u>Artikel 61</u> -
<u>Artikel 62</u> Zie opmerking bij artikel 58. Is dit te verantwoorden in het kader van de administratieve vereenvoudiging bij overschrijding van 10 % van de grenswaarde.	<u>Artikel 62</u> -
<u>Artikel 73</u> De werkgevers werpen op dat bij de couveuse-zakmethode, wegwerp- of papieren onderkleding niet nodig is.	<u>Artikel 73</u> -
<u>Artikel 74</u> Vastgesteld wordt dat “ <i>al dan niet</i> ” niet vertaald kan worden als “ <i>si ou non</i> ”, dat moet “ <i>avec ou sans</i> ” zijn	
<u>Artikel 75</u> Een deskundige stelt voor de <i>état d’urgence</i> te vervangen door <i>cas d’urgence</i> .	
<u>Artikel 76</u> De werkgevers stellen voor in punt 2° te verwijzen naar de Europese norm ter zake.	<u>Artikel 76</u> -
<u>Artikel 78</u> Opgemerkt wordt dat de apparatuur in elk geval koud moet zijn en uitgeschakeld. In § 4 moet de Franstalige versie gewijzigd worden. Zij moet beginnen met “ <i>L’accès à la zone de travail est limité par un sas</i> ”. In de opsomming van de afdelingen het sas moet ook de douche vermeld worden. De indeling van de zones is niet zo duidelijk en de zones zouden beter herbenoemd worden; in de vulgariserende brochure zal dit zeker duidelijk gemaakt worden. In de Franstalige versie van § 6 moet <i>de démolition</i> na <i>travaux</i> geschrapt worden. In § 9 moet, na “ <i>la première douche</i> ”, “ <i>avec masque</i> ” geschreven worden in de Franstalige tekst. Na de 2de alinea van § 10 moet achteraan <i>buiten de hermetische zone</i> geschreven worden. In §11 moet na het 1 ^{ste} gedachtenstreepje <i>superficies</i> vervangen worden door <i>surfaces</i>	
<u>Artikel 81</u> Voorgesteld wordt om in de Franstalige versie in de voorlaatste alinea <i>mesurages et des mesures</i> te vervangen door <i>mesurages et des dispositions</i> Dit om verwarring te vermijden.	

Vervolg VERDEELD ADVIES nr. 84 asbest

werkgevers	Werknemers
<p><u>Artikel 83</u> Een werkgeversafgevaardigde zegt dat het wellicht beter is te spreken van een <i>werfregister</i> en in punt 4 te spreken van <i>werf</i> en niet van <i>bouwplaats</i> (probleem enkel voor de Nederlandstalige tekst).</p>	<p><u>Artikel 83</u> -</p>
<p><u>Artikel 84</u> De werkgevers stellen dat de maximumduur van 2 uur de kosten opdrijft en dat dit zou moeten gelinkt worden aan de risicoanalyse.</p>	<p><u>Artikel 84</u> De werknemers stellen dat het nodig is om uitdrukkelijk te vermelden dat het werk-schema en de risico-analyse besproken worden met het CPB. Zij vragen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dat ook <i>drank</i> zou vermeld worden; • dat in de Frans tekst <i>ininterrompu</i> geschreven worden zoals in het Nederlands <i>ononderbroken</i> geschreven wordt; • dat over overschrijdingen van de maximum duur van twee uur overleg met het comité PB moet gepleegd worden; • dat ervoor gezorgd wordt dat, anders dan nu het geval is, de preventieadviseurs-arbeidsgeneesheer voldoende op de werven zouden komen.

Advies nr. 85 van 22 april 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van lawaai op het werk (PBW-D91-287)

DATA AANVRAAG ADVIES

8 november 2004: vraag van Mevrouw F. Van den Bossche Minister van Werk, om advies binnen de 6 maanden.

COMMISSIES AD HOC:

14 december 2004, 17 januari en 14 februari 2005

DATUM ADVIES

22 april 2005 (PBW-R2004-PV2-289, punt 3, blz. 4-11)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan Mevrouw de Minister op 5 juli 2005

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp van koninklijk besluit beoogt de vaststelling van de reglementaire voorschriften voor de bescherming van werknemers tegen de risico's voor hun gezondheid en veiligheid die zich voordoen of kunnen voordoen door blootstelling aan lawaai op het werk.

De bepalingen ervan zijn voor het grootste deel gebaseerd op deze van de Richtlijn 2003/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 februari 2003 betreffende de minimumvoorschriften inzake gezondheid en veiligheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan de risico's van fysieke agentia (lawaai) ².

Dit ontwerp van regelgeving is bedoeld om te worden ingepast in Hoofdstuk III *Geluidsomgeving* van Titel IV: *Omgevingsfactoren en Fysische Agentia* van de Codex over het Welzijn op het Werk.

De voorgestelde middelen worden uit de richtlijn overgenomen. De structuur hiervan is gelijklopend met deze van de andere bijzondere richtlijnen in de zin van artikel 16, lid 1 van de Kaderrichtlijn:

1. Vaststelling van een maximumwaarde voor blootstelling;
2. Vaststelling van actiewaarden vanaf wanneer bijkomende preventieve maatregelen moeten worden genomen;
3. Vaststelling van de verplichtingen van de werkgevers:
 - Risicobepaling en beoordeling;
Desgevallend vaststelling van de blootstellingsniveaus d.m.v. meting;
 - Het nemen van maatregelen ter voorkoming of ter vermindering van het risico;
 - Desgevallend maatregelen van persoonlijke bescherming;
 - Voorlichting en vorming van de werknemers;
 - Raadpleging en participatie van de werknemers.
4. Bepalingen over het gezondheidstoezicht;
5. Voorziening in afwijkingen voor bepaalde omstandigheden

² Publicatieblad L042 van 15/2/2003, blz. 0038 - 0044.

INHOUD ADVIES nr. 85 lawaai

UNANIEM

Betreffende het ontwerp op zich

De Hoge Raad PBW staat in principe gunstig tegenover dit ontwerp van KB waarvan het oogmerk is om te komen tot een betere bescherming van de werknemers tegen de risico's van lawaai, dit door het opleggen van een grenswaarde en door een lager niveau van lawaai vast te leggen vanaf hetwelk actie nodig is.

In dit ontwerp wordt verwezen naar een norm en de Hoge Raad houdt eraan om erop te wijzen dat het onaanvaardbaar is dat een deel van de regelgeving via het gebruik van normen enkel toegankelijk is mits betaling van niet onaanzienlijke bedragen. Bovendien zijn veel van die normen niet eens beschikbaar in het Nederlands.

Betreffende de verplichting van België om een gedragscode met praktische richtsnoeren te maken en de noodzaak om een toelichting ter beschikking te stellen en betreffende de gebruikte terminologie

De Hoge Raad neemt kennis van het voornemen van de Federale Overheid om een praktisch richtsnoer te maken in samenwerking met de andere lidstaten van de Europese Unie en is het volledig eens over de noodzaak daartoe. De Hoge Raad verlangt bovendien dat samen met de publicatie van het ontwerp ook een toelichting ter beschikking zou gesteld worden die met name informatie biedt over de in het ontwerp gebruikte terminologie.

De Hoge Raad vraagt toelichting betreffende:

a) Algemeen:

De terminologie in dit ontwerp betreffende de terminologie aangaande het toezicht op de gezondheid (De Hoge Raad vraagt tevens dat er gezorgd wordt voor overeenstemming tussen het besluit *gezondheidstoezicht* en dit ontwerp).

b) Het artikel 15:

van passende werkschema's met voldoende rustpauzes (tegenvoorstel Hoge Raad: aangepaste werkschema's met voldoende periodes van lagere blootstelling)

Betreffende het toezicht op de gezondheid

De Hoge Raad meent dat er naast terminologische verduidelijking het ook nodig is dat er een verduidelijking komt betreffende de inhoud van het toezicht op de gezondheid, met name door de bepaling van een frequentie van de onderzoeken en het duidelijk omschrijven van de precieze inhoud ervan en een verduidelijking van het ter beschikking stellen van audiometrisch onderzoek met opgave van hoe dit in zijn werk moet gaan.

Het ontwerp van KB bepaalt dat werknemers die worden blootgesteld aan lawaai worden onderworpen aan een passend gezondheidstoezicht, tenzij uit de risicobeoordeling blijkt dat ze geen gezondheidsrisico lopen.

Betreffende het meten van het bereiken van de grenswaarde van 87 dB(a)

De Hoge Raad stelt voor de 2de alinea van artikel 10 te schrappen; een gelijkaardige bepaling komt in andere koninklijke besluiten niet voor.

“Art. 10.- Voor de in artikel 8, tweede lid, bedoelde beoordeling en meting, die op deskundige wijze worden gepland en met passende tussenpozen worden uitgevoerd, doet de werkgever een beroep op zijn, naar gelang het geval, interne of externe dienst voor preventie en bescherming op het werk.

~~Indien de nodige deskundigheid voor de in het eerste lid bedoelde beoordeling en meting niet aanwezig is in de interne of externe dienst voor preventie en bescherming op het werk, doet de werkgever een beroep op een erkend laboratorium waarvan de erkenning betrekking heeft op het meten van lawaai.”~~

VERVOLG INHOUD ADVIES nr. 85 lawaai

VERDEELD ADVIES

werkgevers	Werknemers
<p>Betreffende de risicoanalyse</p> <p>Artikel. 14, 2e lid. De werkgeversorganisaties zijn van mening dat dit lid geschrapt moet worden uit de tekst. De verwijzing in het eerste lid naar de risicoanalyse conform het koninklijk besluit welzijnsbeleid volstaat. Ze willen vermijden om bepalingen die reeds elders bestaan op een licht gewijzigde manier te dupliceren (moet verder uitgeklaard worden in de algemene discussie over de risicoanalyse).</p> <p>De werkgeversorganisaties vragen toelichting over:</p> <ul style="list-style-type: none"> Artikel 13: Ototoxisch Artikel 15: Constructiegeluid Artikel 17: Passende signalering 	
<p>Betreffende het toezicht op de gezondheid</p> <p>De werkgeversorganisaties menen dat een periodiek onderzoek voor een blootstelling vanaf 80 dB(a) niet verantwoord is. Niet alleen zijn er vanuit medisch oogpunt sterke twijfels omtrent de doelmatigheid van een onderzoek vanaf dat geluidsniveau maar bovendien is het zo dat de beschikbare middelen veel beter voor preventieve maatregelen aangewend worden.</p> <p>Het ontwerp van besluit bevat een aantal algemene bepalingen (artikels 27-30 gezondheidsdossier) betreffende het gezondheidstoezicht. De werkgeversorganisaties zijn gekant tegen de opname van deze bepalingen in dit koninklijk besluit.</p> <p>Wat het gezondheidstoezicht betreft, zijn de werkgeversorganisaties van oordeel dat dit ingepast moet worden in één globale tekst over het gezondheidstoezicht (het koninklijk besluit van 28 mei 2003 betreffende het gezondheidstoezicht).</p> <p>Het is voor de werkgeversorganisaties immers onaanvaardbaar dat werkgevers een complexe puzzel van (niet op elkaar afgestemde besluiten) moeten in elkaar passen om hun verplichtingen op het vlak van het gezondheidstoezicht op de werknemers te kennen. Eén besluit met betrekking tot het gezondheidstoezicht op de werknemers moet daarom alle relevante bepalingen omtrent die materie omvatten.</p>	<p>Betreffende het toezicht op de gezondheid</p> <p>De werknemersorganisaties menen dat zelfs als gehoorschade niet bij iedereen optreedt bij een blootstelling vanaf 80 dB(a), het toch belangrijk is dat zo veel mogelijk preventief opgetreden wordt.</p> <p>Achteruitgang van het gezondheidstoezicht ten opzichte van het huidige artikel 35sexies en bijlage II artikel 124 (deze worden opgeheven door het koninklijk besluit en vervangen door nieuwe vagere bepalingen) moet absoluut vermeden worden.</p> <p>Het ontwerp van koninklijk besluit bepaalt dat: werknemers die worden blootgesteld aan lawaai worden onderworpen aan een passend gezondheidstoezicht, tenzij uit de risicobeoordeling blijkt dat ze geen gezondheidsrisico lopen.</p> <p>Het is belangrijk dat duidelijk omschreven worden wat men onder een ‘passend’ gezondheidstoezicht verstaat.</p> <p>Dit om uiteenlopende interpretaties te vermijden. (analoge verduidelijkingen dienen ook te gebeuren voor ‘stelselmatig’ en ‘verscherpt’ gezondheidstoezicht).</p> <p>Gezondheidstoezicht met controle van het gehoor (door middel van een audiometrisch onderzoek) is slechts verplicht vanaf 85 dB(A).</p> <p>Het koninklijk besluit bepaalt dat hetzelfde audiometrisch onderzoek ter beschikking moet staan van werknemers die worden blootgesteld aan 80 dB(A) indien de risicoanalyse aan toont dat er een gezondheidsrisico is.</p> <p>Het is dus allerm minst verplicht. “Ter beschikking staan” is te vrijblijvend en onduidelijk, en bovendien biedt een audiometrisch onderzoek geen bescherming.</p> <p>Bovendien scheidt het koninklijk besluit geen duidelijkheid over de frequentie en de inhoud van de audiometrische onderzoeken.</p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 85 lawaai

werkgevers	Werknemers
	<p>Daarom zouden we de werknemersafgevaardigden volgend door hen licht aangepaste voorstel van de deskundigen (Prof. Malchaire) willen ondersteunen: (dit houdt een herformulering in van artikel 26).</p> <p><u>Tekstvoorstel van aanpassing in artikel 26:</u></p> <p><i>“De werknemers die worden blootgesteld aan lawaai dat de onderste actiewaarden voor blootstelling (dit is: 80 dB(A)) overschrijdt, worden onderworpen aan een gezondheidstoezicht met controle van het gehoor door de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer. Dit preventief audiometrisch onderzoek wordt uitgevoerd voorafgaand aan de blootstelling. (voorafgaande gezondheidsbeoordeling) Dit onderzoek wordt herhaald binnen de twaalf maanden die volgen op de eerste evaluatie. Na dit tweede onderzoek moet de werknemer onderworpen worden aan een periodieke gezondheidsbeoordeling. De frequentie van het periodiek medisch onderzoek is:</i></p> <p><i>C. Jaarlijks voor werknemers die worden blootgesteld aan een gemiddelde dagelijkse blootstelling gelijk aan of groter dan 87 dB(A) of een piekgeluidsdruk van 140 dB;</i></p> <p><i>D. Om de drie jaar voor werknemers die worden blootgesteld aan een gemiddelde dagelijkse blootstelling gelijk aan of groter dan 85 dB(A) of een piekgeluidsdruk van 137 dB;</i></p> <p><i>E. Om de vijf jaar voor werknemers die worden blootgesteld aan een gemiddelde dagelijkse blootstelling gelijk aan of groter dan 80 dB(A) of een piekgeluidsdruk van 135 dB.</i></p> <p><i>Het audiometrisch onderzoek dient te gebeuren volgens de voorschriften van de norm ISO6189.”</i></p> <p>Het moet duidelijk zijn dat de bepalingen van het koninklijk besluit gezondheidstoezicht van toepassing zijn. Werknemers hebben recht op een voortgezet gezondheidstoezicht na het einde van de blootstelling. Vandaar dat we expliciet willen adviseren dat dit duidelijk in het ontwerp koninklijk besluit dient opgenomen te worden.</p> <p>Doofheid of beroepshardhorigheid door lawaai staat immers nog steeds op nummer drie in de top tien van de “voornaamste” erkende beroepsziekten. (volgens het gecumuleerde aantal getroffen en de schadevergoeding in 2002 en 2003).</p>
<p>Betreffende het meten van het bereiken van de grenswaarde van 87 dB(a)</p> <p>De werkgeversorganisaties wijzen erop dat het invoeren van een grenswaarde voor geluid een nieuwe benadering inhoudt voor ons land. Het naleven van die grenswaarde zal belangrijke inspanning en investeringen vergen in tal van sectoren en activiteiten. De werkgeversorganisaties hadden daarom op EU-vlak gepleit voor een grenswaarde van 90 dB wat ook al aanzienlijke inspanningen zou vergen. Conform de preventiehiërarchie moeten immers eerst maatregelen aan de bron genomen en dient vervolgens collectieve bescherming de voorkeur te</p>	<p>Betreffende het meten van het bereiken van de grenswaarde van 87 dB(a)</p> <p>De werknemersorganisaties stellen vast dat, bij de toepassing van de grenswaarden voor blootstelling ter bepaling van de daadwerkelijke blootstelling van de werknemer, rekening gehouden wordt met de dempende werking van de door de werknemer gedragen individuele gehoorbescherming.</p> <p>Dit is problematisch omdat werd aangetoond dat in de praktijk de demping van gehoorbescherming veel kleiner blijkt te zijn dan in het laboratorium vastgesteld.</p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 85 lawaai

werkgevers	Werknemers
<p>krijgen op individuele bescherming. Het uiteindelijke resultaat moet zijn dat de grenswaarde voor blootstelling gerespecteerd wordt op het niveau van de individuele werknemer. Uiteraard dient hierbij de dempende waarde van de eventuele persoonlijke beschermingsmiddelen in rekening te worden gebracht. Er dient dan wel over gewaakt te worden dat de door de fabrikanten geleverde info over de dempende waarde correct is. De werkgeversorganisaties stellen in dat verband voor om in een leidraad bij het koninklijk besluit goede achtergrondinformatie en praktische instructies voor berekenen van de blootstelling en de dempende waarde van PBM op te nemen.</p>	<p>Daarvoor zijn verschillende redenen: de gebruiksomstandigheden van PBM's zijn soms verre van ideaal, de gehoorbescherming is vaak in slechte staat of is onvoldoende aangepast aan de werknemer.</p> <p>Ondanks het feit dat de maximale blootstelling wordt teruggebracht van 90 naar 87 dB(A) (dit is een halvering van de geluidsdruk), zal in de praktijk, door rekening te houden met de dempende werking van PBM's, een geluidsniveau van boven de 100 dB(A) mogelijk worden.</p> <p>De verantwoordelijkheid van de bescherming ligt zo bovendien bij de werknemer zelf en niet bij de werkgever, wat ingaat tegen de algemene preventieprincipes van de Wet Welzijn (PBM's pas op de laatste plaats).</p> <p>Rekening houden met de dempende werking van individuele gehoorbeschermingsmiddelen zou het hele preventieprincipe overboord gooien er ertoe leiden dat collectieve preventie-maatregelen niet meer genomen zullen worden.</p> <p>De Wet Welzijn zegt nochtans zeer duidelijk dat eerst voorrang moet worden gegeven aan collectieve maatregelen en dan pas aan individuele beschermingsmaatregelen.</p> <p>Vandaar zouden de vertegenwoordigers van de werknemers willen adviseren om bij bepaling van de daadwerkelijke blootstelling van de werknemer, bij de toepassing van de grenswaarden, geen rekening te houden met de dempende werking van de PBM's.</p> <p><u>Tekstvoorstel van de werknemersorganisaties voor aanpassing in artikel 7:</u></p> <p><i>“Bij de toepassing van de grenswaarden voor blootstelling wordt ter bepaling van de daadwerkelijke blootstelling van de werknemer geen rekening gehouden met de dempende werking van de door de werknemer gedragen individuele gehoorbeschermers.”</i></p> <p>Het ACV en het ABVV zijn er zich van bewust dat voor bepaalde sectoren of activiteiten (weverijen, binnenleiden van vliegtuigen,...), zelfs met toepassing van collectieve en individuele beschermingsmaatregelen, het moeilijk zal zijn om grenswaarde van 87 dB(A) niet te overschrijden.</p> <p>Artikel 18 van het koninklijk besluit bepaalt immers dat de blootstelling van de werknemer de grenswaarden niet mag overschrijden.</p> <p>In deze gevallen zou men een in de duur beperkte en verlengbare afwijking kunnen toestaan, mits akkoord van het comité PB. Dit kan in het koninklijk besluit opgenomen worden door een bijkomend artikel dat luidt:</p> <p><i>“Art xx: Indien het niet mogelijk is om door technische en/of organisatorische maatregelen de dagelijkse persoonlijke blootstelling van de werknemer aan geluid tot minder dan 87 dB(A) terug te brengen en te waarborgen dat de persoonlijke beschermingsmiddelen die de hoogste graad aan bescherming bieden en verplicht worden aangewend, door het oor opgevangen geluidsniveau onder het niveau van 87 dB(A) brengen, mag de minister, die de Arbeid onder zijn bevoegdheid heeft, op advies van de Algemene Directie Humanisering van</i></p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 85 lawaai

werkgevers	Werknemers
-	<p><i>de Arbeid), een in duur beperkte en verlengbare afwijking toestaan van de toepassing van deze bepalingen.</i></p> <p>De aanvraag tot afwijking gebeurt conform de bepalingen van Afdeling VIII- afwijkingen. Het akkoord van het comité is noodzakelijk in verband met deze aanvraag. Bij de aanvraag dient dus ook het proces-verbaal van de vergadering van het comité gevoegd te worden, waarbij het akkoord van het comité omtrent deze aanvraag wordt gegeven.”</p>
<p>Betreffende de verplichting een beroep te doen op een erkend laboratorium indien in de IDPB of de EDPB geen bekwame en bevoegde personen zijn om de metingen te doen</p> <p>De werkgeversafgevaardigden zijn het er niet mee eens dat, indien binnen de IDPB of de EDPB geen personen gevonden worden die bekwaam zijn om de geluidsmetingen te doen, dan een beroep moet worden gedaan op een erkend laboratorium en dat in dat geval geen beroep mag gedaan worden op andere personen van de eigen onderneming die niet behoren tot de IDPB.</p> <p>Het mag niet de bedoeling zijn om metingen te ontmoedigen, zeker niet wanneer resultaten in de eerste plaats bedoeld zijn voor interne beoordeling en discussie.</p>	-
<p>Betreffende het bekomen van een afwijking inzake de verplichting tot het dragen van individuele gehoorbeschermers</p> <p>De werkgeversorganisaties willen dat zoveel mogelijk een procedure via aanvraag en goedkeuring vermeden wordt voor de afwijking bedoeld in artikel 31. Afwijking moet voor hen mogelijk zijn op basis van een akkoord op bedrijfs- en of sectorniveau en op voorwaarde dat het akkoord de elementen opgesomd in artikel 33 bevat.</p> <p>Daarnaast zou volgens de werkgeversorganisaties in de toelichting bij de wetgeving duidelijk omschreven moeten worden om wie het hier kan gaan.</p>	-
-	<p>Betreffende het ontwerp op zich:</p> <p><i>Niet auditieve effecten</i></p> <p>De werknemersafgevaardigden moeten vaststellen dat het koninklijk besluit enkel rekening houdt met de auditieve gevolgen van de blootstelling aan lawaai (vaststellen van gehoorschade). Er wordt nog steeds geen rekening gehouden met andere gezondheidseffecten dan doofheid. Rapporten van allerlei onderzoeksinstellingen en ook van de Wereld Gezondheidsorganisatie tonen aan dat bij lagere geluidsniveaus, reeds vanaf 75 dB(A) ook andere gezondheidseffecten spelen (stress, cardiovasculaire effecten,...). Vandaar dat ze zouden willen adviseren om ook rekening te houden met de niet-auditieve effecten van lawaai bij de risicobeoordeling. Dit wordt ondersteund door deskundigen uit de werkgroep Lawaai van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk. (zie document D91/8, bemerkingen van Leen Claes)</p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 85 lawaai

werkgevers	Werknemers
-	<p><u>Tekstvoorstel van aanpassing in artikel 8:</u></p> <p><i>“In het kader van de risicoanalyse en de op basis daarvan te nemen preventiemaatregelen overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit betreffende het beleid inzake het welzijn, onderzoekt de werkgever of de werknemers tijdens hun werk worden of kunnen worden blootgesteld aan risico’s verbonden aan lawaai. Bij de risicoanalyse dient men ook rekening te houden met de niet-auditieve effecten van de blootstelling aan lawaai.”</i></p> <p>Met betrekking tot art. 15: De risico’s worden weggenomen aan de bron of tot een minimum beperkt, rekening houdend met de activiteiten (cf. de verwijzing naar de psychosociale belasting).</p>
-	<p>Betreffende de terminologie</p> <p>De werknemersorganisaties vragen toelichting betreffende:</p> <p>Met betrekking tot artikel 12: Meetonzekerheden (de werknemersorganisaties vragen zich af of dit niet beter is van meet-afwijkingen te spreken);</p> <p>Met betrekking tot artikel 21: De werknemersorganisaties zijn van menig dat het opnemen van een zinsnede zoals “de werkgever doet zijn uiterste best (...)” juridisch niet afdwingbaar is en stellen voor dit te vervangen door: “De werkgever waakt erover dat de gehoorbeschermers door de werknemers worden gebruikt en is verantwoordelijk voor de doeltreffendheid van de in toepassing van dit artikel genomen maatregelen.”</p>
-	<p>Bijzonder gevoelige risicogroepen (artikel 20)</p> <p>De werkgever moet de genomen preventiemaatregelen afstemmen op de behoeften van werknemers die tot bijzonder gevoelige risicogroepen behoren.</p> <p>Er wordt verder nergens bepaald welke deze risicogroepen zijn.</p> <p>Volgens deskundigen zijn het vooral specifieke individuele tegenindicaties die iemand tot een gevoelig persoon maken.</p> <p>Daarom zouden de werknemersorganisaties willen adviseren om “bijzonder gevoelige risicogroepen” te vervangen door “personen die bijzonder gevoelig zijn voor specifieke gevaren van lawaai”. Dit schept meer duidelijkheid. Zulke personen zijn bijvoorbeeld: zwangere vrouwen.</p> <p>Daarnaast zou volgens de werknemersorganisaties in de toelichting bij de wetgeving duidelijk omschreven moeten worden om wie het hier kan gaan.</p> <p><u>Tekstvoorstel van de werknemersorganisaties voor een aanpassing in artikel 20:</u></p> <p>“Ten einde personen bijzonder gevoelig voor lawaai te kunnen beschermen tegen voor hen specifieke gevaren stemt de werkgever de maatregelen, bedoeld in de artikelen 15 tot 17 en in artikel 19 af op de behoeften van deze werknemers.”</p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 85 lawaai

werkgevers	Werknemers
-	<p>Betreffende de geluidsmetingen</p> <p><i>1. Bewaren van gegevens van metingen (artikel 11)</i></p> <p>Het is belangrijk dat gegevens van metingen (individuele, niveau van de blootstelling op de werkposten,...) lang genoeg bewaard worden om bij een eventuele latere aanvraag voor schadeloosstelling bij het Fonds voor Beroepsziekten de blootstelling van de werknemer in kaart te kunnen brengen.</p> <p>Individuele blootstellingsgegevens dienen bewaard te worden in het gezondheidsdossier, zoals bepaald volgens artikelen 81 en 83 van het koninklijk besluit Gezondheidstoezicht. De gegevens zouden voldoende lang bewaard dienen te worden.</p> <p><i>Voorstel:</i> Het gezondheidsdossier van een werknemer die blootgesteld is aan lawaai wordt gedurende 40 jaar na het einde van de blootstelling bijgehouden door het departement of de afdeling van de dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk, belast met het medisch toezicht.</p> <p><u>Tekstvoorstel van aanpassing in artikel 27</u></p> <p>Toevoegen van: <i>“In afwijking van artikel 85 van het koninklijk besluit van 28 mei 2003 betreffende het gezondheidstoezicht op de werknemers wordt het gezondheidsdossier van een werknemer die blootgesteld is aan lawaai gedurende 40 jaar na het einde van de blootstelling bijgehouden worden door het departement of de afdeling van de dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk, belast met het medisch toezicht.”</i></p> <p>De gegevens die door middel van de beoordeling en/of meting van het niveau van blootstelling aan lawaai zijn verkregen (in het kader van de risicoanalyse, bijvoorbeeld: niveau van de blootstelling op de werkposten) dient volgens het koninklijk besluit bewaard te worden in een passende vorm om latere raadpleging mogelijk te maken, zonder bepaling van een bewaartermijn.</p> <p>De werknemersorganisaties stellen voor om deze gegevens in een register op te nemen en dat dit register ter beschikking wordt gehouden van de werknemers en het comité PB.</p> <p>De werknemersorganisaties stellen een bewaartermijn van 40 jaar voor.</p> <p><u>Tekstvoorstel van aanpassing in artikel 11:</u></p> <p><i>“De niet-medische individuele en collectieve gegevens die door middel van de beoordeling en/of meting van het niveau van blootstelling aan lawaai zijn verkregen, worden in een afzonderlijk register ingeschreven en ter beschikking gehouden van de leden van het Comité PB en van de met het toezicht belaste ambtenaren Dit register wordt gedurende 40 jaar bewaard.”</i></p> <p><i>2. Metingen en comité PB (artikel 23)</i></p> <p>Het dient verduidelijkt te worden dat het comité PB ook een advies moet geven over eventuele metingen van het geluid. Artikel 23 zegt dat het comité PB moet geraadpleegd worden over de in artikelen 8 tot 14 bedoelde beoordeling van de risico's. Aanduiden van plaatsen</p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 85 lawaai

werkgevers	Werknemers
-	<p>om metingen uit te voeren dient te gebeuren in samenspraak met het comité PB.</p> <p>Artikel 22, 4° voorziet wel dat het comité PB voorlichting moet krijgen over de beoordeling en meting van het lawaai en uitleg van de betekenis en de mogelijke risico's ervan.</p> <p>Bovendien dient er de mogelijkheid te bestaan om, op vraag van de preventieadviseur of van de vertegenwoordigers van de werknemers (comité PB of SD), metingen uit te voeren van de blootstelling aan lawaai. De werknemersorganisaties pleiten ervoor dat deze mogelijkheid wordt opgenomen in het nieuwe koninklijk besluit.</p> <p><u>Tekstvoorstel van aanpassing in Afdeling III - Bepaling en beoordeling van de risico's:</u></p> <p><i>"Art. xx: De werkgever laat metingen van de blootstelling verrichten op vraag van de bevoegde preventieadviseur of van de vertegenwoordigers van de werknemers in het comité PB. Het aanduiden van de plaatsen waar metingen dienen te gebeuren, dient te gebeuren in samenspraak met het comité PB"</i></p> <p>3. Verwijzing ISO norm (artikel 5):</p> <p>In het koninklijk besluit wordt verwezen naar de NBN ISO 1999:1992 norm. De werknemersorganisaties onderstrepen bovendien dat de manier van meten, zoals opgenomen in deze norm, momenteel is opgenomen in het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming (artikel 148decies2, bijlage V).</p> <p>De werknemersorganisaties achten het niet opportuun dat deze expliciete bepaling zou verdwijnen.</p>
-	<p>Betreffende de veiligheids- en gezondheidssignalisatie</p> <p>Met betrekking tot artikel 17: de werknemersorganisaties wijzen erop dat in het koninklijk besluit 17 juni 1997 met betrekking tot de veiligheids- en gezondheidssignalering enkel een pictogram is voorzien dat de verplichting tot het dragen van gehoorbescherming kenbaar maakt. Dit beantwoordt bijgevolg niet aan de bepalingen die worden opgelegd middels dit ontwerp.</p>
<p>Bijlage met terminologische en taalkundige opmerkingen</p>	
<p>Men merkt op dat het taalkundig beter is te spreken in artikel 5, 1° van <i>geluidsdruk</i> en niet van <i>lawaaidruk</i>.</p> <p>Voorgesteld wordt de Nederlandstalige versie als volgt te wijzigen:</p> <p><i>"Art. 9. - De voor de in artikel 8 bedoelde beoordeling en meting gebruikte methoden en apparaten zijn afgestemd op de heersende omstandigheden met name, in het bijzonder in het licht van wordt rekening gehouden met de kenmerken van het te meten lawaai, de duur van de blootstelling, omgevingsfactoren en de kenmerken van de meetapparatuur."</i></p> <p>De Hoge Raad vraagt de uitdrukking <i>geneesheer-preventieadviseur</i> te vervangen door de officiële term <i>preventieadviseur-arbeidsgeneesheer</i> in de artikels 26 en 30.</p>	

Advies nr. 86 van 22 april 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het gebruik van arbeidsmiddelen voor tijdelijke werkzaamheden op hoogte. (PBW –D94 – 288)

DATA AANVRAAG ADVIES

28 januari 2005 vraag van advies van Mevrouw de Minister van Werk, binnen de twee maand

COMMISSIES AD HOC:

15 maart en 11 april 2005

DATUM ADVIES

22 april 2005 (PBW-R2005-PV2-289, punt 4, blz. 11-15)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan Mevrouw de Minister op 5 juli 2005

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Dit ontwerp van koninklijk besluit heeft tot doel de richtlijn 2001/45/EG van 27 juni 2001 tot wijziging van de richtlijn 89/655/EEG van de Raad betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het gebruik door werknemers van arbeidsmiddelen op de arbeidsplaats om te zetten in Belgisch recht³.

Het ontwerp van koninklijk besluit beoogt een **aanvulling** van de reeks reeds bestaande koninklijk besluiten betreffende:

- koninklijk besluit van 12 augustus 1993: het gebruik van arbeidsmiddelen
- koninklijk besluit van 04-05-1999: mobiele arbeidsmiddelen
- koninklijk besluit van 04-05-1999: arbeidsmiddelen voor heffen en hijsen van lasten

Al deze besluiten zijn uitvoeringsbesluiten van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het Welzijn van de Werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Eén en ander is het resultaat van de omzetting van Europese sociale richtlijnen, van de kaderrichtlijn (89/391/EEG) en van de tweede bijzondere richtlijn (89/655/EEG) betreffende het gebruik van arbeidsmiddelen.

De eerste aanpassing (95/63/EG) betrof het gebruik van mobiele arbeidsmiddelen en van arbeidsmiddelen voor het heffen en hijsen van lasten.

De tweede aanpassing (2001/45/EG), "gebruik van arbeidsmiddelen voor werken op hoogte", wordt in dit project tot koninklijk besluit omgevormd.

In tegenstelling tot het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming, dat een middelenwetgeving is, gaat het hier om een doelstellingenwetgeving.

De wetgever bepaalt het doel dat moet bereikt worden, niet de manier waarop.

Daarom werden de technische voorschriften in de door dit koninklijk besluit opgeheven ARAB-bepalingen niet vervangen door nieuwe voorschriften in dit koninklijk besluit.

In het kader van de Europese *nieuwe aanpak* betekent dit dat nagenoeg alle nieuwere Europese wetgevingen, en dus ook de nationale omzettingen deze filosofie volgen.

Het koninklijk besluit richt zich tot de gebruikers van arbeidsmiddelen, in casu de werkgevers. Het gaat dus niet over de vereisten m.b.t kwaliteit en veiligheid bij het in de handel brengen van diezelfde arbeidsmiddelen.

Inhoudelijk bestaat het koninklijk besluit uit vijf onderafdelingen:

toepassingsgebied en algemene beginselen

risicobeoordeling en preventiemaatregelen

specifieke bepalingen betreffende het gebruik van ladders

specifieke bepalingen betreffende het gebruik van steigers

specifieke bepalingen betreffende het gebruik van toegangs- en positioneringstechnieken met touwen

slotbepalingen (p.m.)

³ Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L195 van 19/07/2001 p. 0046 – 0049

INHOUD ADVIES nr. 86 Hoogte

UNANIEM

1. Betreffende het ontwerp op zich:

De Hoge Raad brengt een gunstig advies uit betreffende het ontwerp van koninklijk besluit met volgende bedenkingen:

- Arbeidsongevallen bij werken op hoogte maken een belangrijk segment uit van het totaal aantal arbeidsongevallen; het gaat dus om een zeer belangrijke aangelegenheid waarvoor het noodzakelijk is dat alle betrokkenen goed weten waar ze aan toe zijn.
- Wanneer in het koninklijk besluit verwezen wordt naar de werkgever, dan moet het voor de betrokkenen duidelijk zijn over welke werkgever het gaat, gegeven het feit dat bij werken op hoogte het vaak gaat om verschillende werkgevers die op dezelfde plaats met werknemers aan het werk zijn. Om de problemen op te lossen, die thans in dit verband in het ontwerp rijzen, adviseert de Hoge Raad een duidelijk onderscheid te maken tussen, enerzijds, de verplichtingen van de werkgever die met zijn werknemers de steiger bouwt, en anderzijds, de verplichtingen van de werkgevers die de steiger met hun personeel gebruiken.
- De Hoge Raad vraagt dat de tekst duidelijk zou maken hoe de verantwoordelijkheden verdeeld worden tussen de verschillende betrokkenen (werkgever; steigerbouwer; gebruiker van de steiger; enz.) en duidelijker aangeeft wie de bevoegde persoon is die voor de verschillende situaties voorzien door het ontwerp van besluit.
- De Hoge Raad kan de filosofische achtergrond van de regelgeving op basis van de *nieuwe aanpak* begrijpen maar meent dat in dit besluit te veel niet of nauwelijks gedefinieerde begrippen voorkomen zodat het twijfelachtig is of zelfs met een zorgvuldig uitgevoerde risicoanalyse resultaten bereikt zullen worden zoals met de regelgeving oude stijl. Duidelijkheid is onder meer nodig voor de meteorologische omstandigheden waarin werk op hoogte wordt verricht. Dit dient opgevangen te worden door het uitwerken van een praktische leidraad (cfr. Supra)
- In een aantal sectoren, zoals in de bosbouw zouden sommige principes van dit besluit moeilijk uit te voeren zijn; de Hoge Raad meent daarom dat onderzocht moet worden of in bepaalde bedrijfssectoren geen aangepaste regels nodig zijn die leiden tot uitvoeringswijzen van goed vakmanschap, opgenomen in leidraden die, middels het sociaal overleg, door deze sectoren uitgewerkt worden.
- De Hoge Raad meent dat het duidelijk moet zijn en duidelijk moet gemaakt worden dat dit besluit ook van toepassing is op de zelfstandigen die aan het werk zijn op dezelfde plaats als werkgevers. Wat de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen betreft, kan dit waarschijnlijk geregeld worden door het koninklijk besluit betreffende werken op hoogte toe te voegen aan de lijst van de besluiten, opgesomd in artikel 53 van het koninklijk besluit van 25 januari 2001;
 - De Hoge Raad meent dat het beter ware geweest om dit besluit, dat handelt over het gebruik van bepaalde arbeidsmiddelen in bepaalde omstandigheden, beter te integreren in het besluit *arbeidsmiddelen* en herhaalt zodoende zijn opmerkingen betreffende andere specifieke besluiten in verband met arbeidsmiddelen.
 - De Hoge Raad vindt het (conform de richtlijn) niet nodig dat de bevoegde persoon lid moet zijn van de hiërarchische lijn. (de notie bevoegd persoon is een begrip dat al jaren gehanteerd wordt in onze wetgeving en voldoende gekend is).
 - De Hoge Raad meent dat duidelijker uit de verf moet komen hoe bepaalde beschikkingen en het geheel van het besluit voor werk op schepen moeten begrepen worden; nu is het niet duidelijk hoe de verhouding is tussen de territoriale welzijnsregelgeving en de maritieme regelgeving.

In de marge van dit ontwerp houdt de Hoge Raad PBW eraan op te merken dat de verwijzing naar normen in regelgeving praktische problemen van toegankelijkheid en beschikbaarheid creëert en meent dat een diepgaand debat hierover nodig is.

2. Artikelsgewijze

Artikel 2

De Hoge Raad meent dat het toepassingsgebied moet verruimd worden met de zelfstandige aanwezig op een werf. Dit zou kunnen gebeuren door een wijziging van artikel 53 van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen: door het koninklijk besluit betreffende het gebruik van arbeidsmiddelen voor tijdelijke werkzaamheden op hoogte toe te voegen aan de lijst van de in dit artikel geciteerde koninklijk besluit.

De Hoge Raad meent dat in artikel 6 § 4 beter gesproken wordt van de te *overbruggen* hoogte veeleer dan van de te *bereiken* hoogte. Deze bemerking is ingegeven door de gevallen waarbij de arbeidsmiddelen die aangewend worden om een werkpost te bereiken, soms zelf reeds vertrekken van op een hoger gelegen vlak opgebouwd worden.

De Hoge Raad meent dat in artikel 6 § 6 moet aangegeven worden dat voorzieningen dienen *aangebracht* te worden in plaats van *getroffen*.

Artikel 7

De bepaling van de weersomstandigheden waarin het werk op hoogte uitgevoerd wordt is een zeer belangrijke aangelegenheid, die volgens de Hoge Raad het voorwerp dient uit te maken van verduidelijkingen in de leidraad waarover in het eerste deel van dit advies gesproken wordt.

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 86 Hoogte

Onderafdeling III. Ladders

Het ontwerp van koninklijk besluit noemt verschillende types van ladder zonder hen te definiëren, dit kan tot interpretatieproblemen leiden. Artikel 9 is een voorbeeld van onduidelijkheid. De Hoge Raad meent dat het geven van definities noodzakelijk is.

Artikel 10

De Hoge Raad vraagt aan dit artikel een beschikking toe te voegen die erop gericht is de stevigheid en de stabiliteit van alle andere types van ladder te waarborgen met het oog op de best mogelijke bescherming van de werknemer tegen valrisico's.

Artikel 16

In artikel 16 § 3 is het in de Franstalige versie beter te spreken van *pour* permettre dan van *afin de* permettre.

Artikel 19

Voor de duidelijkheid is het beter om het laatste lid van artikel 19 naar voor te plaatsen en het eerste lid dan te beginnen met *Stellingen mogen alleen gebouwd worden(...)*.

Het principe komt eveneens beter tot uiting wanneer het laatste lid van artikel 20 vooraan in dat artikel geplaatst wordt.

Er is een contradictie waar te nemen tussen artikel 21, 7de en artikel 21, 8ste betreffende de verplichting van het gebruik van een zitje.

In artikel 23 is het beter te stellen dat voor de gestelde datum de arbeidsmiddelen aan de bepalingen van het besluit moeten beantwoorden in plaats van te stellen zoals nu het geval is dat de arbeidsmiddelen moeten vervangen worden.

VERDEELD ADVIES nr. 86 Hoogte

werkgevers

Werknemers

Betreffende het ontwerp op zich

De werkgeversorganisaties wijzen erop dat het gaat om de omzetting van een bijlage bij een EU richtlijn (richtlijn arbeidsmiddelen). Zij stellen dan ook dat de tekst niet los mag gezien worden van onze bestaande reglementering met betrekking tot arbeidsmiddelen en vinden de keuze voor een apart koninklijk besluit in plaats van de aanvulling van het bestaande koninklijk besluit daarom niet aangewezen. De samenhang is hierdoor zoek wat onder andere aangetoond wordt door de opmerkingen over keuringen (bevoegd persoon) die eigenlijk gedekt zijn door bepalingen in het koninklijk besluit arbeidsmiddelen.

De werkgeversorganisaties stellen ook vast dat, er toch heel wat verschillen zijn met de tekst van de EU richtlijn, bedoeld of onbedoeld, waardoor de tekst een andere betekenis of draagwijdte krijgt. Zij vragen om zo nauw mogelijk aan te sluiten bij de richtlijn en verduidelijkingen aan te brengen via een toelichting en praktische leidraad (zie verder).

Om de basisprincipes van de richtlijn in de praktijk om te zetten, zijn de werkgeversorganisaties van oordeel dat een praktische leidraad moet ontwikkeld worden voor de toepassing ervan. Het gaat hier niet om een toelichting bij het besluit zoals gevraagd bij eerdere koninklijke besluiten, maar werkelijk om een verlengstuk van de regelgeving. Deze richtlijnen zouden tot stand moeten komen op basis van onderhandelingen tussen de sociale partners, met de hulp van andere betrokkenen, en dienen "bekrachtigd" te worden door de overheid (bijvoorbeeld via publicatie op de website van de FOD WASO). De keuze van het meest geschikte en veilige arbeidsmiddel op basis van een risicoanalyse zal immers (gewild of ongewild) in veel gevallen dode letter blijven als er geen praktische leidraad wordt aangeboden om op een snelle en correcte manier zo'n analyse te maken.

Het werken op een ladder hangt bijvoorbeeld af van het feit of het gaat om een gering risico, van de korte gebruiksduur of van de kenmerken van de locatie. De werkgeversorganisaties vinden het zeer belangrijk dat hier-

Betreffende het ontwerp op zich

Voor de werknemersorganisaties moet het Comité PBW expliciet geassocieerd zijn met de specifieke preventiepolitiek voorzien in dit besluit, meer bepaald via een standpunt over de materiële en organisatorische maatregelen waarvan sprake in artikel 5 tot 7.

De werknemersorganisaties zijn van mening dat gelet op de inhoud van het ontwerp van besluit en de verschillende interpretaties die er kunnen ontstaan en met het oog op de voorgestelde intrekking van sommige bepalingen van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming, dit koninklijk besluit een interpretatie - en een verklarend document nodig heeft dat verband houdt met de andere betrokken reglementaire bepalingen. Dit document zou vooral praktische richtlijnen moeten bevatten zodat alle betrokken personen op het terrein een juiste risicoanalyse kunnen uitvoeren en aangepaste veiligheidsmaatregelen kunnen nemen. Deze praktische gids moet beschikbaar zijn op het ogenblik dat het koninklijk besluit gepubliceerd zal worden (of in werking zal treden).

De werknemersorganisaties stellen vast dat het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen, in zijn bijlage III (deel B, afdeling II, 1, 4, 5 en 6) betreffende de minimumvoorschriften van veiligheid en gezondheid van toepassing op de bouwplaatsen, bepalingen bevat betreffende de stabiliteit en de stevigheid, vallende voorwerpen, naar beneden vallen van hoogte, de bouwsteigers en ladders (met name bepalingen betreffende hun onderhoud en hun periodiek nazicht).

Welnu deze werktuigen voor tijdelijke werken op hoogte worden eveneens gebruikt in omstandigheden die niet onder het toepassingsgebied van de reglementering van de tijdelijke en mo-

<p>voor een beslissingsschema wordt opgesteld, gestoeld op praktische elementen (werkhoogte, statijd, enz.) en zijn bereid om hiervoor de nodige tijd en middelen uit te trekken om dit te helpen realiseren. Inspiratie kan gevonden worden in o.a. Frankrijk en Nederland, waar dergelijke leidraden al bestaan.</p>	<p>biele bouwplaatsen vallen maar die dezelfde risico's inhouden. De werknemersorganisaties wensen dat deze bepalingen van toepassing zouden zijn op alle werktuigen voor werken op hoogte die onder dit ontwerp van besluit vallen.</p>
<p>VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 86 Hoogte</p>	
<p>werkgevers</p>	<p>Werknemers</p>
<p>Deze benadering sluit natuurlijk niet uit dat werkgevers op basis van gekende methodes voor risicoanalyse hun eigen beoordeling maken. Voor de Werkgevers is de betrokkenheid van het Comité gewaarborgd via de wet en het koninklijk besluit Comité. Het steeds maar herhalen van die bepalingen, leidt tot complexe teksten en de mogelijke interpretatie dat raadpleging niet nodig is indien niet expliciet vermeld</p>	
<p><u>Artikelsgewijze</u></p> <p>-</p> <p>Artikels 5 tot en met 7 De werkgeversorganisaties zijn van oordeel dat deze artikelen geen goede omzetting zijn van de richtlijn (punt 4.1. van de richtlijn). Door het door elkaar halen van verschillende bepalingen is de tekst van het koninklijk besluit veel onduidelijker dan de richtlijn. De logica die hier moet weerspiegeld zijn is de volgende: Indien, overeenkomstig de algemene preventieprincipes, het werk op hoogte niet op een geschikte werkvloer kan uitgevoerd worden dan:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Keuze van een geschikt arbeidsmiddel voor werken op hoogte - Bij keuze krijgen collectieve veiligheidsmaatregelen voorkeur op individuele - Gepaste afmetingen, eigenschappen en kenmerken - Toegang tot het arbeidsmiddel - Beperkingen met betrekking tot de keuze voor ladders en lijnen <p>-</p> <p>Artikel 11 Artikel 11 vermeldt dat het dragen van lasten uitzonderlijk dient te zijn en uitsluitend voor lichte lasten. Uitzonderlijk is een relatief begrip en zal weerom tot discussies en onduidelijkheid leiden. Daarenboven lichte lasten? Dus het meenemen van een schroevendraaier dient uitzonderlijk te zijn !? Dit staat ook niet in de richtlijn. De werkgeversorganisaties stellen daarom volgende aanpassing voor: "Ladders moeten zodanig worden gebruikt dat de werknemers steeds veilige steun en houvast hebben. Het dra-</p>	<p><u>Artikelsgewijze</u></p> <p>Artikel 3 De werknemersorganisaties vragen de begrippen "tijdelijk " en "hoogte" te verduidelijken</p> <p>Artikel 5 In dit artikel betreffende de materiële en organisatorische maatregelen die de werkgever moet nemen vragen de werknemersorganisaties te verduidelijken dat deze maatregelen het voorwerp zullen uitmaken van een voorafgaand advies van het comité, bij ontstentenis van een comité, de vakbondsafvaardiging en bij ontstentenis van een vakbondsafvaardiging de werknemers zelf overeenkomstig artikel 53 van de wet betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.</p> <p>Artikel 6 De werknemersorganisaties vragen om toe te voegen dat de werkgever er over moet waken dat de steunpunten en verankeringspunten van de arbeidsmiddelen tegen schokken beschermen. De werknemersorganisaties vragen de schrapping in §5,1^aalinea, van de woorden "indien nodig", de werkgever moet immers altijd veiligheidsschikkingen treffen, en toe te voegen dat het Comité zijn advies moet geven over de keuze van deze schikkingen.</p> <p>Artikel 7 De definitie van de weersomstandigheden waarin werk op hoogte wordt uitgevoerd is een zeer belangrijke vraag, die nauwkeurig moet omschreven worden in het verklarend document waarvan sprake in het eerste gedeelte van dit standpunt.</p> <p>Artikel 8 De werknemersorganisaties vragen de begrippen "geringe risico" en "korte gebruiksduur" duidelijk te omschrijven . De werknemersorganisaties brengen de in Nederland genomen bepalingen in herinnering voor een betere reglementering voor werken op ladders, in het bijzonder werk van korte duur en op maximale hoogte.</p> <p>-</p>

gen van lasten moet beperkt blijven tot lichte lasten en het mag een veilig houvast niet verhinderen.”

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 86 Hoogte

werkgevers

Artikel 12

De werkgeversorganisaties zijn van mening dat een bevoegd persoon, conform de bepalingen in de richtlijn en in andere reglementeringen, een persoon is (intern of extern aan de onderneming) die werd aangeduid door de werkgever en die beschikt over de nodige kennis en middelen voor de uitvoering van zijn taken. Dit hoeft zeker geen lid te zijn van de hiërarchische lijn. Dezelfde opmerking geldt ook voor artikels 14, 15, 18, 21 en bijlage 1.

Artikel 13

Ook hier weerom iets anders dan in EU richtlijn.

Er is geen limiet opgegeven vanaf dewelke een berekeningsnota én een opstellingsschema noodzakelijk zijn. Vroeger was dat vanaf 8 m. Nu theoretisch vanaf het moment dat je twee elementen opeen plaatst, dat wil zeggen reeds vanaf 2 m hoogte.

De richtlijn rept met geen woord over de gebruiksaanwijzing van de fabrikant. Dit is logisch aangezien een gebruiksaanwijzing van een fabrikant enkel bij aankoop wordt verstrekt. De eigenaar is in vele gevallen een stellingbouwer en dus niet de werkgever van de werknemers die de tijdelijke werkzaamheden op hoogte uitvoeren.

De werkgeversorganisaties stellen daarom voor om de tekst van de richtlijn te volgen.

Artikel 15

Staat niet in de EU richtlijn.

De werkgeversorganisaties stellen daarom volgende aanpassing voor:

“Afhankelijk van de complexiteit van de steiger zorgt de werkgever er voor dat een instructienota wordt opgesteld met betrekking tot het gebruik van de steiger.”

Artikel 16

Artikel 16, §1, 1ste staat nergens in de richtlijn. Zonder nuancering kan dit onmogelijk nageleefd worden (bijvoorbeeld stellingen die rond kolommen worden gebouwd).

Artikel 16 §1 3de.- De richtlijn eist geen verankering of bevestiging. Een steiger kan ook uit zichzelf stabiel zijn. De werkgeversorganisaties vragen om punt 4.3.3. van de richtlijn correct om te zetten.

Artikel 16 §2.- Het ontwerp van koninklijk besluit stelt dat “wanneer een rolsteiger verplaatst wordt mag er zich geen enkele werknemer op bevinden”. Hier gaat men verder dan in de oorspronkelijke EU richtlijn en ook verder dan het huidige Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming, artikel 454bis.

De werkgeversorganisaties stellen daarom volgende aanpassing voor:

“Wanneer een rolsteiger verplaatst wordt, mag er zich geen enkele werknemer op bevinden, *tenzij de rolsteiger speciaal ontworpen is zodanig dat de veiligheid van de werknemer(s) op de rolsteiger niet in het gedrang komt door de verplaatsing.*”

Artikel 17

In veel ondernemingen wordt aan de steiger een vrijgavelabel aangebracht. Stellingen die nog niet klaar zijn, worden voorzien van een label “stelling niet betreden”. Dit zou als alternatief ook toegelaten moeten zijn.

Werknemers

Artikel 12

De werknemersorganisaties wensen dat het besluit nauwkeurig bepaalt door welke vorming de persoon die bevoegd is voor het gebruik van steigers, de vereiste kennis zoals in bijlage I vastgesteld kan verwerven.

Artikel 13

De werknemersorganisaties zijn van mening dat in alinea 3 nauwkeurig omschreven moet worden hoe de persoon, kan aantonen dat hij de nodige kennis heeft.

Artikel 14

De werknemersorganisaties wensen dat het besluit de verantwoordelijkheid van elke gebruiker van, steigers in verhouding tot de constructeur van steigers nauwkeurig bepaalt.

Artikel 15

De werknemersorganisaties vragen toe te voegen dat de werkgever de handleiding bezorgt aan de werknemers die de steigers gebruiken.

Artikel 16

De werknemersorganisaties stellen voor de bepalingen van de norm HD 1000 te vermelden voor steigers en herhalen hun ongerustheid in verband met de gebrekkige toegankelijkheid van de Europese normen

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 86 Hoogte

werkgevers	Werknemers
<p>Artikel 18 De werkgeversorganisaties vragen om het artikel te wijzigen als volgt: "De werkgever zorgt er, onder zijn verantwoordelijkheid, voor dat men op regelmatige tijdstippen nagaat of de steiger, blijft beantwoorden aan de berekeningsnota bedoeld in artikel 13.</p> <p>Artikel 19 De werkgeversorganisaties wijzen erop dat het eisen van een opleiding met de vermelde inhoud totaal onrealistisch is voor werknemers die op een steiger werken. Conform de richtlijn moet dit beperkt worden tot werknemers die een steiger opbouwen, afbreken of ingrijpend veranderen.</p> <p>Artikel 20 De werkgeversorganisaties merken op dat er nu vaak werken met touwtechnieken worden uitgevoerd omwille van een beperkte werkomvang/duur en daartegenover de excessief hoge kosten om een steiger te plaatsen (voorbeeld werken aan kerktorens, atomium en dergelijke). Wanneer we ons beperken tot situaties waarin het opstellen van veiligere arbeidsmiddelen niet gerechtvaardigd is omwille van het geringe risico, maken we een aantal herstellingen of andere werken in de praktijk zo goed als onmogelijk. De richtlijn heeft het enkel over situaties waarin het gebruik van andere arbeidsmiddelen niet gerechtvaardigd is.</p> <p>Artikel 23 De werkgeversorganisaties vragen zich af waarom hier weer verder gegaan wordt dan het reeds bestaande koninklijk besluit Arbeidsmiddelen? In plaats van 19 juli 2006 als uiterlijke datum stellen wij voor om gewoonweg te verwijzen naar het koninklijk besluit Arbeidsmiddelen, dat geen datum voorop stelt maar een duidelijk verschil maakt tussen enerzijds nieuwe en anderzijds bestaande arbeidsmiddelen voor toepassing van de nieuwe vereisten.</p>	<p>Artikel 19 De werknemersorganisaties vestigen de aandacht op de noodzakelijkheid om een beter onderscheid te maken tussen de richtlijnen die gericht zijn aan de arbeiders die belast zijn met de montage, de demontage en het ombouwen van een steiger, en de richtlijnen die bestemd zijn voor de werknemers die de steigers gebruiken. De werknemersorganisaties wensen dat het besluit bepaalt door welke vorming de arbeiders tewerkgesteld op een steiger en belast met het monteren en demonteren de vereiste kennis beschreven in bijlage I kunnen verwerven.</p> <p>Artikel 20 De werknemersorganisaties stellen voor om het uitzonderlijk karakter van de techniek die gebruik maakt van koorden te versterken door de volgorde van de alinea's te wijzigen door te beginnen met de laatste alinea. "Het systematisch of bij herhaling uitvoeren van werkzaamheden op hoogte met gebruik van toegangs- en positioneringstechnieken met touwen is verboden." De werknemersorganisaties zijn van mening dat indien het ontwerp van besluit aangepast zou moeten worden om tegemoet te komen aan de specificiteit van snoeiwerken en andere interventies op bomen, deze aanpassingen in elk geval de preventie- en beschermingsmaatregelen voorzien in dit ontwerp van besluit zoals het nu luidt, niet mogen ontkrachten.</p> <p>Artikel 21, 11° De werknemersorganisaties zijn van mening dat er moet omschreven worden hoe de gespecialiseerde persoon kan aantonen dat hij over de nodige kennis en ervaring beschikt.</p> <p>Artikel 23 De werknemersorganisaties stellen voor om in §1 "moeten worden vervangen door arbeidsmiddelen" te vervangen door "moeten beantwoorden", het vervolg van de tekst blijft behouden (uiterlijk op 19 juli 2006 aan de vereisten van dit besluit.)"</p> <p>Artikel 25 De werknemersorganisaties zijn van mening dat verschillende praktische bepalingen die voorkomen in het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming en die zullen geschrapt worden hun nut blijven behouden en stellen bijgevolg voor om ze op te nemen in het verklarend document of praktische gids waarvan sprake in het eerste gedeelte van dit standpunt.</p>

Advies nr. 87 van 26 mei 2005 over het ontwerp van ministerieel besluit tot vaststelling van het model van het verslag, met inbegrip van het lastenboek, en van de termijnen voor mededeling van het verslag van de deskundige in het kader van het onderzoek van ernstige arbeidsongevallen (PPT/PBW - Dossier 73bis – 289)

DATA AANVRAAG ADVIES

29 maart 2005 vraag van advies van Mevrouw de Minister van Werk, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

10 mei 2005

DATUM ADVIES

26 mei 2005 (PBW-R2005-PV3-301, punt 4, blz. 8-9) de schriftelijke procedure werd toegepast teneinde de beperkte termijn voor het verlenen van het advies na te leven

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan Mevrouw de Minister op 26 juli 2005

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp heeft tot doel uitvoering te geven aan artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 mei 2003 tot uitvoering van hoofdstuk XI bis van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, wat de deskundigen betreft.

Het ontwerp legt de volgende elementen vast:

- Het model van het verslag dat deze deskundigen moeten gebruiken bij het onderzoek van de ernstige arbeidsongevallen en het voorstellen van de preventiemaatregelen om herhaling van deze ongevallen te vermijden;
- Het lastenboek dat de deskundigen moeten volgen bij het onderzoek en het opstellen van het verslag;
- De termijn waarbinnen en de wijze waarop de deskundigen het verslag moet overmaken aan de personen bedoeld in artikel 94^{quater}, 3° van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;
- De nadere regelen aan welke een eventuele verlenging van deze termijn onderworpen is.

Daarmee vormt het ontwerp één van de sluitstenen van de het systeem dat in het kader van het federaal actieplan voor de reductie van arbeidsongevallen door de Regering is goedgekeurd tijdens de bijzondere Ministerraad van 20 en 21 maart 2004.

INHOUD ADVIES nr. 87 Lastenboek EAO

UNANIEM

1. Inzake het omstandig verslag dat de werkgever naar de inspectie opstuurt, bijgestaan door zijn bevoegde preventiedienst:

De wetgever heeft de werkgevers weliswaar de vrijheid gelaten om zelf de vorm van het verslag te bepalen, maar is van mening dat ten behoeve van de personen die met verslagen van verschillende werkgevers in contact komen, inzonderheid de medewerkers van inspectie en de EDPB het aan te raden is om ook voor de ernstige arbeidsongevallen die door de IDPB en de EDPB van de betrokken werkgevers onderzocht worden, hetzelfde model te gebruiken als dat welk bij dit ministerieel besluit aan de externe deskundigen zal opgelegd worden.

Met dit doel vragen de sociale partners dan ook uitdrukkelijk dat dit vastgestelde model en een aangepast model voor het deskundigen verslag van interne en externe preventiediensten downloadbaar op de webstek van de FOD WASO ter beschikking zou gesteld worden.

2. Wat het corpus van het ontwerpbesluit betreft:

- a. In artikel 3, eerste twee leden, wordt gevraagd om het verslag éénmaal aangetekend te versturen en andermaal elektronisch. De Raad vraagt om slechts één enkele te voorzien. In dat geval kan een formulering gebruikt worden die, benevens de aangetekende zending, ook om het even welk alternatief via een geschikt technologisch middel toelaat, mits te voldoen aan de eisen dat de zending met zekerheid haar bestemming bereikt en niets aan de inhoud gewijzigd kan worden;

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 87 Lastenboek EAO

- b. In artikel 3, tweede lid, wordt opgelegd het verslag naar het directiehoofd van de regionale directie van de afdeling Basistoezicht van T.W.W. moet gestuurd worden van waaruit hij werd aangesteld. Op de webstek van de FOD staat te lezen dat de Afdeling van het toezicht op de chemische risico's bevoegd is voor het onderzoek van ongevallen in de zgn. Seve-so-bedrijven. De sociale partners vragen om de formulering van het tweede lid met de voormelde toelichting op de webstek in overeenstemming te brengen.

3. Wat het deel van de bijlage betreft dat het model van het verslag behandelt:

- a. De Raad vraagt een inleidende rubriek toe te voegen waarin de redenen van de aanstelling van de externe deskundige wordt vermeld. De wet voorziet de mogelijkheid om zulke deskundige aan te stellen in afwezigheid van een omstandig of een voorlopig verslag binnen de tien dagen. Het koninklijk besluit van 28 mei 2003 voorziet in zijn artikel 3bis vier andere mogelijkheden, bijvoorbeeld in bijzonder complexe gevallen;
- b. In de huidige rubriek I, d is sprake van een dossiernummer bij TWW. Om mogelijke verwarring uit te sluiten met bijvoorbeeld een dossiernummer van een bepaald ongeval, wordt gevraagd om in het lastenboek, betreffende deze rubriek, te verduidelijken dat hier het nummer bedoeld wordt waaronder de externe deskundige bij de administratie geregistreerd is;
- c. In rubriek III is in de inleidende zin verwezen naar het artikel 94quater, 3°, a en b, van de wet. Er mee rekening houdend dat dit verslag een document is dat bestemd ook is voor mensen die de regelgeving woordelijk niet uit het hoofd kennen, bijvoorbeeld de leden van het comité PBW van de werkgever van het slachtoffer of betrokken bij het ongeval. De Raad vraagt daarom te expliciteren dat het hier de inspectie en de betrokken werkgevers betreft;
- d. Bij rubriek V vragen de sociale partners de volgende aanpassingen:
- In het opschrift de woorden “elk van de” invoegen tussen de woorden “Gegevens betreffende” en de woorden “de betrokken personen”;
 - Om dezelfde redenen als onder punt c (betreffende rubriek III), wordt gevraagd om nader te expliciteren wie in het artikel 94ter, §2 bedoeld wordt;
- e. Bij rubriek VIII vraagt de Raad de volgende aanpassingen te willen doorvoeren:
- Betreffende punt (c), handelend over de contacten met andere personen, wordt geraagd om in het lastenboek te willen verduidelijken dat het hier inzonderheid de EDPB betreft;
 - De rubriek aanvullen met een punt (d) luidende: “(d) vermelding van de contacten met en de bevindingen van het comité PBW (zie voor de gewenste formulering de individuele verdeelde standpunten);
 - Wat dit punt (d) betreft, past het om er op te wijzen dat in overheidsdiensten er geen comité voor preventie en bescherming op het werk bestaat. De bevoegdheden van zulk comité worden aldaar uitgeoefend door het basisoverlegcomité of, bij gebrek door het hoger overlegcomité;
 - Veel belangrijker nog dan het contact met de preventiedienst(en) is het contact met de leidinggevende(n) van het slachtoffer. In het licht van de responsabilisering van de HL, is de Hoge Raad van mening dat dit best expliciet wordt opgenomen in het verslag;
- f. De sociale partners vragen om in rubriek IX de volgende wijzigingen aan te brengen:
- Het punt (d) te schrappen. Het is voor de externe deskundige zeer moeilijk om gelijkaardige oorzakelijke factoren elders in de onderneming op te sporen en om, op basis daarvan, een schatting te maken van de ernstgraad. Het vermoedelijk karakter dat bovendien aan die factoren toegevoegd wordt, schaadt de relevantie van de schatting bijkomend;
 - de punten (a) tot (c) vervangen door het volgende voorstel, teneinde een uniformiteit met de Europese methodologie voor het de ongevalsbeschrijving te bekomen:
 - (a) gedetailleerde beschrijving van de algemene activiteit (soort werk) van de getroffen(e) op het ogenblik van het ongeval;
 - (b) gedetailleerde beschrijving van de plaats van het ongeval;
 - (c) gedetailleerde beschrijving van de specifieke activiteit van de getroffen(e) en het daarbij betrokken voorwerp (inclusief beeldmateriaal);
 - (d) gedetailleerde beschrijving van de gebeurtenissen die afwijken van de normale gang van het werk en van de voorwerpen die daarbij een rol hebben gespeeld;
 - (e) gedetailleerde beschrijving (in dalende volgorde van belangrijkheid) van alle verschillende contacten die de verwondingen hebben veroorzaakt en de daarbij betrokken voorwerpen;
 - (f) melding van soortgelijke ongevallen en/of incidenten voorafgaand aan het EAO en de gevolgen hiervan voor de organisatie;

Noot: wat wordt bedoeld met de gevolgen voor de organisatie. Om welke organisatie gaat het?

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 87 Lastenboek EAO

- g. Betreffende de rubriek XII, vraagt de Raad om het lastenboek aan te vullen met de verplichting voor de deskundige om, bij de formulering van de materiële en organisatorische aanbevelingen, deze te formuleren in de volgorde van de hiërarchie zoals vastgelegd in artikel 9 van het koninklijk besluit welzijnsbeleid en conform de algemene preventiebeginselen, zoals die zijn vastgesteld in de wet;
Meer algemeen is de Hoge Raad van mening dat deze rubriek meer aandacht verdient en verder uitgewerkt zou moeten worden. Wat zijn materiële maatregelen? Ook tal van organisatorische maatregelen zijn materiële maatregelen. Inspiratie voor een verdere uitwerking kan gevonden worden in de hoger vermelde hiërarchie en preventiebeginselen.
- i. Inzake rubriek XIV vraagt de Hoge Raad om de deskundige er, via het lastenboek, op te wijzen dat de ondertekening van het beding met de woorden “het geheim ervan niet te schenden” inhoudt dat het hem/haar verboden is het verslag of delen ervan mee te delen aan derden, andere dan deze die bedoeld zijn in dit ministerieel besluit (artikel 94^{quater}, 3°, van de wet of beperkter);
De Hoge Raad vraagt ook om te expliciteren met wie of wat (bijvoorbeeld een van de betrokken werkgevers of EDPB) de deskundige het voorwerp van een belangenconflict kan uitmaken.

4. Wat het deel van de bijlage betreft dat het lastenboek behandelt:

Benevens de adviezen die betrekking hebben op het lastenboek en die opgenomen zijn in de voorgaande paragraaf betreffende het model van verslag, vraagt de Hoge Raad om in het lastenboek – of elders – een toelichting of een beding op te nemen dat duidelijkheid schept, verplichtingen oplegt of sancties voorziet wanneer zich inzonderheid het volgende voordoet:

- Een deskundige heeft de opdracht van de administratie aanvaard, en stelt in de loop van de uitvoering ervan vast dat hij ze niet kan correct afhandelen, bijvoorbeeld omdat zijn kundigheid ontoereikend is;
- Er treedt een schorsing op van de opdracht, meer precies wanneer de deskundige door heirkracht gedwongen de uitvoering van de opdracht tijdelijk of definitief niet verder kan zetten (ziekte, ongeval, overlijden, ...);
- Een deskundige voert zijn opdracht niet uit zonder eervolle reden.

VERDEELD ADVIES nr. 87 Lastenboek EAO

werkgevers	Werknemers
<u>Algemeen:</u>	<u>Wat het deel van de bijlage betreft dat het model van het verslag behandelt:</u>
<p>De vertegenwoordigers van de werkgevers zijn van mening dat het voorliggende besluit onvoldoende de doelstellingen van de welzijnswet inzake het voorkomen van de herhaling van ernstige ongevallen weerspiegelt. Art. 94bis. van de Wet stelt duidelijk dat een ernstig arbeidsongeval een ongeval is dat zich op de arbeidsplaats zelf voordoet en dat wegens zijn ernst een grondig specifiek onderzoek vereist met het oog op het treffen van preventiemaatregelen die herhaling ervan moeten vermijden. In de memorie van toelichting staat te lezen dat “de deskundige het ongeval onderzoekt met de bedoeling preventiemaatregelen ten behoeve van de werkgever uit te werken om herhaling van het ernstig arbeidsongeval te vermijden. De vertegenwoordigers van de werkgevers stellen echter vast dat via het model van verslag tal van gegevens worden opgevraagd die niet relevant zijn in dat kader. (bijvoorbeeld rubriek III in te vullen per slachtoffer en rubriek IV per betrokken werkgever). Het hele voorstel ademt een administratieve afhandeling van ernstige ongevallen uit die niet is gericht op het preventieve doel om arbeidsongevallen te vermijden. Bovendien kunnen en zullen de gevraagde gegevens nooit volledig verwerkt worden gezien de onderbemanning bij TWW. De vertegenwoordigers van de werkgevers zijn daarom van mening dat het 'lastenboek' moet focussen op een beschrijving van de omstandigheden van het ongeval en, na vaststelling van oorzaken, op de maatregelen om ongevallen in de toekomst te vermijden (cfr. de wettelijke doelstellingen). Dit betekent dat een sterke vereenvoudiging van het model noodzakelijk is. Dit euvel is voor een deel te wijten aan het KB van 24 februari 2005 houdende diverse bepalingen ter bestrijding van de ernstige arbeidsongevallen en vereenvoudiging van de arbeidsongevallenaangiften dat ook geen zuivere uitvoering geeft aan de doelstellingen van de wet en waarover de Hoge Raad niet om advies is gevraagd. Tot slot vragen de vertegenwoordigers van de werkgevers zich af of, gezien het streven naar administratieve vereenvoudiging, ook niet het advies gevraagd moet worden van de Dienst voor de Administratieve Vereenvoudiging (DAV).</p>	<p>a. In rubriek III, (f) en (h), wordt de vermelding gevraagd van de naam van de werkgever en van de anciënniteit in de onderneming. Bij uitzendarbeid, of bijvoorbeeld bij ter beschikking stelling, is er de werkgever, maar ook de gebruiker die, voor zover het welzijn op het werk betreft, ten opzichte van de uitzendkracht de plichten van een werkgever moet nakomen. De vertegenwoordigers van de werknemers vragen om het model van verslag aan te vullen op zulke wijze dat de deskundige niet alleen de naam van het uitzendkantoor moet opgeven, maar ook de naam van de gebruiker en dat tevens duidelijk is over welke anciënniteit in welke onderneming het gaat (betreffende de term “anciënniteit” zie ook volgend punt);</p> <p>b. De “anciënniteit” is een sociaal-rechtelijk begrip. Een werknemer kan een arbeidsongeval krijgen omdat hij bijvoorbeeld weinig ervaring heeft in een beroep of nog niet lang in een onderneming werkt (arbeidsomgeving bij een nieuwe werkgever of gebruiker). De vertegenwoordigers van de werknemers vragen om het voor de deskundige duidelijk te maken welke inlichtingen dienaangaande moet verstrekken (welke anciënniteit/ervaring in het beroep/functie en bij welke onderneming/uitzendkantoor/ gebruiker);</p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 87 Lastenboek EAO

werkgevers	Werknemers
<p>1. Inzake het omstandig verslag dat de werkgever naar de inspectie opstuurt, bijgestaan door zijn bevoegde preventiedienst:</p> <p>De vertegenwoordigers van de werkgevers zijn van mening dat het voorgestelde model niet gebruikt kan worden door de IDPB en/of EDPB van de betrokken werkgever(s) indien de inhoud niet beperkt wordt tot wat relevant is in het kader van de doelstellingen van de wet inzake het voorkomen van de herhaling van ernstige arbeidsongevallen.</p> <p>2. Wat het deel van de bijlage betreft dat het model van het verslag behandelt:</p> <p>a. Betreffende de rubriek I menen de vertegenwoordigers van de werkgevers dat het, om de redenen aangehaald onder punt 3, b, van het unanieme advies, aangewezen is om bij rubriek I duidelijk te vermelden: “vak bestemd voor de administratie”;</p> <p>b. Het gegeven b) in rubriek II wordt ook al gevraagd in rubriek IX. Het hoort eerder daar thuis en wordt daarom best geschrapt in rubriek II;</p> <p>c. Wat de rubriek III betreft, stelt het lastenboek dat de gegevens in deze rubriek NIET bestemd zijn voor de verzekeringsonderneming(en) of de instelling die instaat voor de betaling van (een deel van) het honorarium, bedoeld in artikel 94quater, 3°, c) van de wet. In het verslag mogen de overige rubrieken geen gegevens bevatten die de identificatie van de slachtoffers mogelijk maken. De vertegenwoordigers van de werkgevers wijzen erop dat de Wet in art. 94 quater ondubbelzinnig stelt dat het verslag van de deskundige wel bezorgd wordt aan deze instellingen. Bovendien is het zo dat de verzekeringsonderneming de arbeidsongevallenaangifte ontvangt en daardoor beschikt over de betreffende gegevens; In het licht van de doelstelling van de wet is een identificatie van het slachtoffer niet noodzakelijk. De vertegenwoordigers van de werkgevers zijn daarom van mening dat deze gegevens best niet worden opgenomen in het verslag. Men kan zich beperken tot de in het licht van het onderzoek relevante gegevens (bijvoorbeeld. Naargelang het geval: ervaring, leeftijd, ...);</p> <p>d. Betreffende rubriek IV zijn de vertegenwoordigers van de werkgevers van mening dat, indien ervaring of statuut relevant zijn voor het ongeval en de te nemen preventie maatregelen, dit terug te vinden moet zijn in het verslag;</p> <p>e. Betreffende dezelfde rubriek zijn de werkgeversvertegenwoordigers van mening dat bij meerdere werkgevers de opgave van Naam en KBO nummer van de betrokken werkgever(s) moeten volstaan;</p> <p>f. Betreffende de rubriek VI zijn de vertegenwoordigers van de werkgevers van mening dat de hier gevraagde gegevens niet relevant zijn in het licht van de doelstelling van de wet. Bovendien zijn deze gegevens reeds in het bezit van de overheid en kunnen ze via het KBO-nummer, indien nodig, achterhaald worden;</p> <p>g. Betreffende de rubriek VIII wensen de vertegenwoordigers van de werkgevers de volgende formulering: “(d) vermelding van de contacten met <u>en de bevindingen van</u> het comité PBW (of bij ontstentenis van comité de vakbondsafvaardiging, of bij onstentenis de werkgevers zelf overeenkomstig de bepalingen van artikel 53 van de wet)”;</p> <p>h. Betreffende de rubriek X zijn de afgevaardigden van de werkgevers van mening dat de indeling van de oorzaken naar primaire, secundaire en tertiaire weinig toegevoegde waarde levert en enkel leidt tot discussie over wat primair, secundaire en tertiair is, wegens het ontbreken van een eenduidige definitie. De gegeven voorbeelden zijn bovendien nagenoeg allen van aard om voor nog meer discussie te zorgen daar ze in geen enkele gekende methode voor ongevalonderzoek eruit zouden komen als oorzaak van die categorie. Een ontbrekend PBM bijvoorbeeld zorgt ervoor dat de gevolgen ernstiger zijn, maar zijn niet de oorzaak van het ongeval, enz.;</p> <p>i. Betreffende de rubriek XIII menen de werkgeversvertegenwoordigers dat het kan volstaan om hier te vermelden: “Het verslag werd megedeeld aan de personen bedoeld in artikel 94quater 3° van de wet”. De deskundige moet dit toch ondertekenen en verklaren dat hij op eer en geweten heeft gehandeld.</p>	<p>c. Bij rubriek IV vragen de vertegenwoordigers van de werknemers om “werkgever(s)” te vermelden in plaats van “werkgever”. In de gevallen met ernstige arbeidsongevallen op plaatsen waar er verschillende ondernemingen bij betrokken zijn, zal maar één enkel omstandig verslag opgesteld worden per gebeurtenis. Aansluitend hierbij vragen de partners om in het lastenboek, betreffende deze rubriek, er de aandacht op te vestigen dat de rubriek IV moet opgesplitst worden in evenveel delen als er werkgevers met slachtoffers zijn;</p> <p>d. Betreffende rubriek IV, (h) vragen de vertegenwoordigers van de werknemers om naast de naam van de preventieadviseur belast met de leiding van de IDPB, tevens zijn kwalificatie te vermelden (niveau I of II);</p> <p>e. De vertegenwoordigers van de werknemers vragen om de punten (h) en (i) uit de rubriek IV (naam en kwalificatie van de preventieadviseur en benaming van de EDPB) herhalen in de rubriek V;</p> <p>f. Betreffende de rubriek VI, (a), 4., naar analogie met punt 3, b, hier boven, vragen de vertegenwoordigers van de werknemers om in het lastenboek te verduidelijken dat het hier het nummer betreft waaronder het ongeval bij de arbeidsongevallenverzekeraar geregistreerd is;</p> <p>g. Betreffende de rubriek VIII wensen de vertegenwoordigers van de werknemers de volgende formulering: “(d) vermelding van de contacten met <u>en de bevindingen van</u> de beperkte afvaardiging van het comité PBW (of bij ontstentenis van comité de vakbondsafvaardiging, of bij ontstentenis de werknemersvertegenwoordiging aangeduid via rechtstreekse participatie), belast met het zich onmiddellijk na het ongeval ter plaatse te begeven”;</p> <p>h. Voor de rubriek XIII vragen de vertegenwoordigers van de werknemers om, op dezelfde wijze als voor de rubriek III, te expliciteren welke personen hier bedoeld zijn. Het verslag is inderdaad ook bestemd voor de comitéleden. Niet iedereen bezit de parate kennis te weten wat in een bepaald artikel staat.</p>

Advies nr. 88 van 24 juni 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen (PPT/PBW - Dossier 95 – 296)

DATA AANVRAAG ADVIES

23 februari 2005 vraag van de directeur-generaal van het FANC, de heer ir. Jean-Paul SAMAIN

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

20 juni 2005 (PBW-R2005-PV3-301, punt 5, blz. 9)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de directeur-generaal van het FANC op 26 juli 2005

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerpbesluit in bijlage beoogt een gedeeltelijke omzetting van de richtlijn 2003/122/Euratom van de Raad van 22 december 2003 inzake de controle op hoogactieve ingekapselde radioactieve bronnen en weesbronnen.

Deze richtlijn heeft tot doel te streven naar een grotere veiligheid voor de hoogactieve ingekapselde radioactieve bronnen en een systeem te ontwikkelen voor de opsporing en de veilige omkadering van weesbronnen.

De omzetting zal worden gerealiseerd via een wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen.

Het ontwerp behandelt inzonderheid volgende aspecten:

- het bekomen van een vergunning en expliciete voorwaarden daartoe;
- de overdracht van bronnen moet gemeld worden aan de overheid. Elke bron moet gedocumenteerd worden door de houder, hiervoor bestaat er een levensloopfiche voor de hele levensduur van de bron;
- een dossier wordt bijgehouden bij verwerving, wijziging aan installatie of bron, afsluiten (overdracht), jaarlijkse frequentie en op vraag van de overheid;
- de identificatie, door een uniek identificatienummer moet gebeuren door de fabrikant of leverancier; de houder zorgt ervoor dat elke bron vergezeld gaat van een schriftelijke informatie die bevestigt dat de bron geïdentificeerd en gemarkeerd is;

INHOUD ADVIES

UNANIEM

1. De Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk onthaalt het ontwerp op positieve wijze, maar drukt zijn bezorgdheid uit wat betreft de volgende punten:
2. Het elektronisch opsturen van de levensloopfiches zou verplicht moeten worden, dit om mankracht te besparen (dubbel werk als de mogelijkheid om schriftelijk en elektrisch opsturen wordt toegestaan) en om te komen tot een gemakkelijk te consulteren databank;
Indien het fotograferen van een bron te hoge risico's inhoudt, moet de mogelijkheid voorzien worden om de foto's te vervangen door gedetailleerde plannen of tekeningen;
3. De Lidstaten zijn niet verplicht om artikel 7 betreffende de identificatie van de bronnen om te zetten.
Degene die kans maken om een bron te verliezen, door slordigheid, zeker de foto van de bron zullen verliezen. Daarom zou het beter zijn om de foto's te laten bijhouden door het FANC, in de databank die moet worden opgesteld voor het bijhouden van de levensloopfiches.
4. De vrees bestaat in verband met de opvolging van de weesbronnen in kader van stopzetting en overdracht. Het overdragen van bronnen aan personen zonder vergunning zou strafbaar gemaakt moeten worden.
De controle zou moeten gebeuren door de registratie en het controleren VOORALEER de overdracht gebeurt. Men leeft evenwel in Europees verband en niet binnen België alleen. De internationale afspraken en samenwerking met betrekking tot het uitvoeren van de Richtlijn, moeten derhalve een maximale aandacht aan dit probleem besteden;

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 88 IONISERENDE STRALINGEN

5. Het opsporen van weesbronnen zou moeten aangemoedigd worden. Dit zou kunnen door bijvoorbeeld een premie voor de “vinder” te voorzien, op voorwaarde uiteraard dat de kosten die hiervan het gevolg zouden kunnen zijn niet op de vinder worden verhaald.

De Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk geeft desalniettemin unaniem een gunstig advies over het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit, maar benadrukt dat de overheid het nodige zou doen voor het onder controle brengen en houden van weesbronnen en radioactieve bronnen op een wijze die beantwoordt aan de ter zake bestaande codes van goede praktijk.

BIJLAGE: STANDPUNT VAN EEN GEASSOCIEERD LID - VERTEGENWOORDIGER VAN DE WERKGEVERSORGANISATIES UIT DE NIET-COMMERCIEËLE SECTOR

Voor de ziekenhuizen is dit koninklijk besluit toepasbaar op de Co-60 bronnen van de radiotherapie en op de Ir-192 bronnen van de HDR of PDR toepassingen (ook radiotherapie), eventueel op oude Cs-137 bronnen van after-loaders (althoewel, de limiet waarde is 20 GBq).

- Voor Co-60 is dit relatief eenvoudig: de bronnen zijn zeer goed gekarakteriseerd en worden maar sporadisch verwisseld (typisch één keer om de tien jaar). De bepaling om te beschikken over een 'foto' van de bron is in strijd met het principe van de justificatie in de stralingsbescherming. Voorleggen van eventuele tekeningen,.. moet even goed zijn. Tevens dienen de operationele aspecten van de controle (bijvoorbeeld nemen van wrijfmonsters) overgelaten te worden aan de dienst fysieke controle en niet opgenomen in een zeer strikt tijdschema. In elk geval als een ziekenhuis stopt met Co-60 wordt de bron afgevoerd naar bv. NIRAS, dat dan het beheer overneemt. Op de fiche wordt dan de nieuwe bestemming ingevuld en zit het 'werk' voor het ziekenhuis er op;
- Voor de Ir-192 bronnen is het verhaal ingewikkelder. Deze bronnen worden immers om de drie maanden omgewisseld. Dit betekent dat er veel meer 'papierwerk' bij te pas zal komen om de transfers te registreren en te signaleren aan het FANC. Tevens is het niet voorzien in het systeem dat een bron die eens 'hoogactief' was door verval onder de limietwaarden kan komen en niet meer als 'hoogactief' dient te worden beschouwd. Omdat veel van de papierwinkel van de bronleverancier vertrekt of bij de bronleverancier aankomt mag vermoed worden dat bronleveranciers wel een systeem zullen uitdokteren om dit alles overzichtelijk te houden voor hun eindgebruikers namelijk de ziekenhuizen. (bijvoorbeeld invullen van documenten bij het ophalen van de 'oude' bron en leveren van de 'nieuwe' bron, die kunnen worden doorgestuurd naar het FANC).

In de praktijk zal er niet veel veranderen op gebied van de controle (de 'hoogactieve' bronnen worden immers per definitie ingedeeld in klasse II) omdat ze reeds in klasse II ingedeeld zijn. Een probleem zou er kunnen zijn als een ziekenhuis zou beslissen een Ir-192 bron te laten vervallen (zeer weinig waarschijnlijk). Deze bron zou zelfs al is ze onder de limietwaarde als klasse II 'hoogactieve' bron blijven worden beschouwd. Ook wat betreft het 'merken' van de bronnen dient het ziekenhuis geen actie te ondernemen omdat (zeker voor de nieuwe Ir-bronnen en reeds van toepassing voor de Co-60 bronnen) de leveranciers hier wel voor zorgen.

Advies nr. 89 van 24 juni 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 juli 2004 betreffende bepaalde aspecten van nacht- en ploegenarbeid die verband houden met het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.. (PPT/PBW - Dossier 64bis – 297)

DATA AANVRAAG ADVIES

Mevrouw de Minister van Werk, 20 april 2005

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

24 juni 2005 (PBW-R2005-PV3-301, punt 7, blz. 10)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan Mevrouw de Minister op 26 juli 2005

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp heeft tot doel de definitie van “nachtarbeider” te wijzigen.

De huidige reglementering voorziet immers een dermate ruime definitie van dit begrip, namelijk een werknemer die nachtarbeid verricht (arbeid tussen 20 u. en 6 u.), waardoor de occasionele arbeid na 20 u. of arbeid die bijvoorbeeld van 13 u. tot 21 u. wordt verricht, hieronder valt, wat evenwel niet het opzet lijkt van het besluit van 16 juli 2004. Bovendien bevat de toevoeging van “nachtprestaties waarin zijn arbeidsregeling voorziet” geen meerwaarde aangezien deze prestaties ook onder de noemer “nachtarbeid” vallen.

De overige artikelen hebben betrekking op de bestaande discrepantie tussen het woord “nachtprestaties” in de Nederlandse tekst en de woorden “activités de nuit” in de Franse tekst. Het ontwerp wil dit rechtzetten door in de Nederlandse tekst het woord “nachtprestaties” te vervangen door “nachtactiviteiten”.

INHOUD ADVIES

UNANIEM ONGUNSTIG

De Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk is van mening dat deze aanpassing niet hoeft omdat de regelgeving, zoals recent gewijzigd, geen problemen oplevert en omdat nieuwe regelgeving aanleiding zal zijn voor nieuwe verwarring.

De Hoge Raad stelt dat het te verkiezen is dat niet afgeweken wordt van de overeenstemming van de definitie met diegene die gebruikt wordt in de Arbeidswet.

Om die reden brengt de Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk een unaniem ongunstig advies uit over het voorgelegde ontwerp van besluit.

Advies nr. 90 van 24 juni 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het vervallen, voor bepaalde documenten, van de vereiste van “eensluidend verklaring” (PPT/PBW - Dossier 97 – 298)

DATA AANVRAAG ADVIES

Mevrouw de Minister van Werk, 25 mei 2005

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

24 juni 2005 (PBW-R2005-PV3-301, punt 6, blz. 9-10)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan Mevrouw de Minister op 26 juli 2005

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp heeft tot doel gevolg te geven aan hoofdstuk 4 van de Programmawet van 22 december 2003, betreffende de administratieve vereenvoudiging.

In haar artikel 508 voorziet deze wet dat aan alle wettelijke of reglementaire verplichtingen om een voor eensluidend verklaard afschrift voor te leggen aan federale overheidsdiensten, programmatorische federale overheidsdiensten, openbare instellingen die ervan afhangen, federale instellingen van openbaar nut en federale rechtspersonen naar publiek recht, is voldaan door het overhandigen van een kopie van het originele document. Binnen de 24 maanden na het inwerking treden van het artikel 508 (dit wil zeggen vanaf 31 maart 2004) kan de Koning elke wettelijke of reglementaire bepaling opheffen die tot het verstrekken van een eensluidend verklaard afschrift verplicht. Het ontwerp van koninklijk besluit doet dit wat het welzijn op het werk betreft.

Het ontwerp doet in het geval van drie types van erkenningsaanvragen:

- de laboratoria;
- de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk;
- de externe diensten voor technische controles op de arbeidsplaats;

INHOUD ADVIES

UNANIEM GUNSTIG

De Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk brengt een unaniem gunstig advies uit over het voorgelegde ontwerp van besluit.

Advies nr. 91 van 8 juli 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 september 2004 betreffende de stagiairs. (PPT/PBW - Dossier D 36bis – 303)

DATA AANVRAAG ADVIES

Minister 21 juni 2005

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

8 juli 2005 schriftelijke procedure (PBW-R2005-PV4-309, punt 6, blz. 9)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan Mevrouw de Minister op 12 juli 2005

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Op 21 juni 2005 werd aan de leden van de Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk een ontwerp van koninklijk besluit via de elektronische post opgestuurd.

Dit ontwerp werd door de administratie op verzoek van de Beleidscel opgesteld en gaat uit van de veronderstelling dat er voldoende fondsen beschikbaar zijn voor het dekken van financieringssysteem dat in het ontwerp voorzien wordt.

Het ontwerp vindt zijn oorsprong in het antwoord op vragen in het Parlement, waarin de Minister beloofd had een oplossing te zoeken voor het probleem van de stagiaires, probleem dat blijkbaar vele mensen beroert en interesseert.

Het bleek logischer en eenvoudiger om het toezicht op de gezondheid van de stagiaires toe te vertrouwen aan de arbeidsgeneeskundige dienst van de onderwijsinstellingen.

De school organiseert in dat geval het toezicht op de gezondheid van de stagiaires en de arbeidsgeneesheer baseert zich op de risicoanalyses van de werkgever van de stageplaats.

De EDPB zouden zich engageren om deze onderzoeken te doen voor een derde van de normale tarief.

De piste van de oprichting van een Sociaal Fonds, gespijst door bijdragen van alle werkgevers, kan evenwel nog niet uitgevoerd worden.

Anderzijds is 1 september 2005 zeer nabij, zodat een regeling zeer vlug moet genomen worden om een zeker aantal dingen te kunnen organiseren.

Op deze wijze sluit men zich aan bij de bestaande praktijk waarbij nu reeds heel wat onderzoeken, die eigenlijk door de arbeidsgeneeskundige dienst van de werkgever dienen uitgevoerd te worden, in feite vaak uitgevoerd worden door de arbeidsgeneeskundige dienst van de school en dit aan een verlaagd tarief. Dit is evenwel in strijd met de regelgeving.

De Beleidscel gaat van de veronderstelling uit dat middelen kunnen gevonden worden om het medisch onderzoek tegen 1 september 2005 te financieren zodat een regeling tegen dan zich opdringt om uit de onwettelijkheid te komen.

De Beleidscel had het op prijs gesteld dat de Hoge Raad hierover zo vlug mogelijk een advies zou geven, zo mogelijk zelfs op zijn plenaire vergadering van 24 juni 2005. Zo kan met de spoedprocedure bij de Raad van State een koninklijk besluit genomen worden dat tijdig klaar is.

Tijdens zijn vergadering van 24 juni 2005 besliste het uitvoerend bureau van de Hoge Raad om het ontwerp op de agenda van de plenaire vergadering van de Raad van dezelfde dag te plaatsen.

De Hoge Raad besliste dat, teneinde aan de wens van de Beleidscel tegemoet te komen, het advies zou gegeven worden aan de hand van de uitzonderlijke schriftelijke procedure. De verschillende standpunten zouden aan het secretariaat worden meegedeeld tegen 6 juli en de procedure afgesloten op 8 juli 2005.

INHOUD ADVIES

VERDEELD ADVIES nr. 91 STAGIAIRS

werkgevers

Werknemers

Algemeen:

Met het oog op een praktische oplossing voor de problemen die zich stellen op het terrein omtrent het gezondheidstoezicht op stagiairs kunnen de werkgeversorganisaties zich verzoenen met de voorgestelde wijziging die erop neerkomt dat de uitvoering van het gezondheidstoezicht op de stagiairs wordt bepaald in overleg tussen de stagegever en de onderwijsinstelling.

De werkgeversorganisaties verwijzen verder naar de eerder uitgebrachte adviezen omtrent deze materie. Zij blijven principieel van oordeel dat de onderwijsinstellingen de taak hebben om leerlingen te oriënteren naar een loopbaan en dit niet enkel vanuit technische en theoretische vaardigheden maar ook vanuit het oogpunt van hun medische geschiktheid. Zij moeten de "studenten" dusdanig klaarstomen dat zij "kant en klaar" zijn op het moment van een stage. Praktisch moet met betrekking tot het welzijn van stagiairs een synergie gezocht worden tussen de onderwijsinstelling en de werkgever-stagegever, en dit zowel op het vlak van uitwisseling van informatie over risico's als wat het gezondheidstoezicht betreft. De werkgeversorganisaties staan dan ook globaal positief tegenover het ontwerp van besluit.

Het ABVV en het ACV adviseren om de verantwoordelijkheid en de initiatiefplicht met betrekking tot het gezondheidstoezicht op stagiairs bij de werkgever-stagemeester te laten. Deze respectievelijke standpunten worden als volgt toegelicht of aangevuld:

a) Standpunt van het ABVV:

Het ABVV heeft kennis genomen van de diverse standpunten van de deskundigen. Het ABVV is van mening dat gezondheidstoezicht op stagiairs moet worden uitgeoefend op initiatief van de werkgever-stagemeester.

b) Standpunt van het ACV:

Het ACV neemt akte van de ongebruikelijke spoedvraag tot advies over dit ontwerp van koninklijk besluit dat eind juni 2005 wordt ingediend bij de Hoge Raad en al in september 2005 in voege zou moeten treden. Het ACV neemt ook akte van de beleidsintentie van de federale overheid om met federale middelen de kosten voor het arbeidsgeneeskundig toezicht, uitgeoefend door scholen ten behoeve van stagiairs, te financieren. Er wordt akte van genomen dat hierover nog geen duidelijkheid bestaat en ook het regelgevend kader niet voorhanden is. Tevens neemt het ACV er akte van dat mogelijks nog een tweede beperkte versie van dit koninklijk besluit aan de Raad ter advies zal worden voorgelegd. Daarbij zou onder meer het artikel 4 van het voorliggend ontwerp van koninklijk besluit terug worden geschrapt.

1° Algemeen

Het ACV wijst er op dat het medisch toezicht door dit koninklijk besluit naar de arbeidsgeneesheer van de school verschuift. En dit niet enkel meer in de gevallen waarin de taken op de school gelijkaardig zijn aan die op de stageplaats.

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 91 STAGIAIRS

werkgevers	Werknemers
	<p>Dit brengt met zich mee dat het medisch onderzoek op die wijze wordt uitgevoerd door arbeidsgeneesheren die niet noodzakelijk iets afweten van de risico's op de arbeidsplaats, en niet over informatie beschikken over deze stageplaats. Er is immers niet voorzien in een systeem van informatie-doorgave zoals werkpostfiches. De preventieve waarde van dit soort onderzoeken zal dan ook soms vrij gering zijn. Het medisch toezicht wordt er herleid tot een routinematig voorafgaand algemeen medisch onderzoek uitgevoerd door een arts die geen kennis heeft van de stageplaats. Van deze arts wordt de bovenwetenschappelijke prestatie verwacht om te attesteren dat de betrokken stagiair voor een nader te bepalen toekomstige periode geschikt is om aan de arts onbekende taken uit te voeren in aan deze arts evenmin bekende omstandigheden en omgeving, al dan niet op meerdere stageplaatsen bij meerdere stagemeeesters.</p> <p>Er wordt geen duidelijkheid gecreëerd over de verantwoordelijkheid voor uitvoering en kosten van andere aspecten van het gezondheidstoezicht op stagiairs zoals bijvoorbeeld inentingen, of periodieke onderzoeken.</p> <p>De scholen beschikken niet over de financiële middelen om zelf in te staan voor dit medisch toezicht. Als dit toch federaal zou worden gecompenseerd, via een regelgeving die nog niet voorhanden is, zou het medisch toezicht net zo goed op de arbeidsplaats kunnen worden gelaten. De arbeidsgeneeskundige dienst van de gebruiker zou dan federaal kunnen worden gecompenseerd voor de gemaakte kosten. Een dergelijke regeling heeft het voordeel dat het medisch toezicht in handen blijft van de bedrijfsgeneeskundige dienst die bevoegd is voor de stageplaats, die normalerwijze geacht wordt de arbeidsomstandigheden op de stageplaats te kennen, en die ook belast wordt met de andere aspecten van het medisch toezicht. Het moet overigens in principe minder omslachtig zijn om een twintigtal erkende preventiediensten te compenseren dan een derde betalersysteem voor honderden scholen op te zetten.</p> <p>Wat de financiële aspecten betreft laat deze regeling toe aan de werkgevers-stagemeeesters om alle onderzoeken (inentingen, etc) naar de school door te schuiven. De tarievenstructuur in het koninklijk besluit stagiairs wordt hierdoor nog complexer (de school moet nooit meer dan 33 Euro betalen, voor de werkgever is het soms goedkoper, soms duurder, maar de werkgever kan het steeds naar de school verschuiven). Het is dan ook aan te bevelen om voor alle medische onderzoeken van stagiairs een zelfde identiek tarief op te leggen.</p> <p>Op dezelfde wijze zou ook best een regeling worden getroffen voor de eenmansbedrijven die optreden als werkgever-stagemeeester. Naargelang de externe dienst worden hier thans uiteenlopende bedragen aangerekend voor het medisch toezicht op de stagiair waarbij soms hoge eenmalige inschrijvingsrechten en dossierkosten worden aangerekend. Het ACV dringt erop aan dat ook hier duidelijkheid wordt gecreëerd en de tarieven wordt beperkt tot het bedrag voorzien voor het medisch toezicht op een stagiair, zonder bijkomende inschrijvingskosten, dossierkosten, etc.</p> <p>Het ACV pleit er dan ook onomwonden voor om de verantwoordelijkheden voor het medisch toezicht daar te laten waar het thuishoort: bij de stagemeeester-gebruiker en diens preventiedienst. En desgevallend te voorzien in een financiële compensatie voor de kosten van werkgevers-stagemeeesters, al dan niet via een systeem van derde betaler aan de preventiediensten.</p> <p>Slechts uitzonderlijk (gelijkaardige taken op school dan op stageplaats, stageplaats verbonden met school, zelfde bedrijfsarts voor school en stageplaats, optimale kennis van stageplaats door bedrijfsarts school) kan het medisch toezicht via de school dezelfde preventieve waarde opleveren als het medisch toezicht door de preventiedienst van de stagemeeester.</p> <p>2° Met betrekking tot de verboden werkzaamheden voor stagiairs.</p> <p>Vóór 1 september 2004 vielen stagiairs onder het toepassingsgebied van het koninklijk besluit "Jongeren op het Werk" van 3 mei 1999 (samen met -21-jarigen, jobstudenten, jongeren met een leerovereenkomst, leerlingen en studenten). Volgens Artikel 8 van het koninklijk besluit "jongeren" is het verboden jongeren op het werk arbeid te laten verrichten die als gevaarlijk wordt beschouwd (onder andere blootstelling aan ioniserende straling, extreme koude of hitte,...); het verbod is in elk geval van toepassing op een hele lijst van agentia, procédés, werkzaamheden en plaatsen. (bijlage bij het koninklijk besluit</p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 91 STAGIAIRS

werkgevers	Werknemers
	<p>Jongeren). Van dit verbod kan enkel afgeweken worden indien:</p> <ul style="list-style-type: none"> - het gaat om arbeid, betrokkenheid of aanwezigheid van de stagiair die onontbeerlijk is voor de beroepsopleiding <p>en</p> <ul style="list-style-type: none"> - effectieve preventiemaatregelen zijn genomen onder controle van een lid van de hiërarchische lijn <p>en</p> <ul style="list-style-type: none"> - men werkt onder toezicht van een ervaren werknemer <p>Sinds 1 september 2004 vallen stagiairs niet meer onder toepassingsgebied van het koninklijk besluit “Jongeren op het Werk”, maar hebben zij een aparte plaats in de Codex Welzijn op het Werk gekregen. (koninklijk besluit Stagiairs van 21 september 2004, Codex Titel VIII, Hoofdstuk III). De lijst van verboden werkzaamheden is niet meer expliciet van toepassing op stagiairs. Volgens artikel 3 van het koninklijk besluit stagiairs moet de werkgever een risicoanalyse uitvoeren en preventiemaatregelen vaststellen die in acht moeten worden genomen. Dit moet gebeuren overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit jongeren, waarbij men rekening moet houden met de risico's ten gevolge van een gebrek aan ervaring, door het zich niet bewust zijn van risico's of doordat hun ontwikkeling nog niet voltooid is. In die analyse moet ook worden nagegaan of stagiairs worden blootgesteld, tewerkgesteld of aanwezig kunnen zijn aan de lijst van agentia, procédés, werkzaamheden en plaatsen. Op basis van deze risicoanalyse moet de werkgever preventiemaatregelen nemen.</p> <p>Daar waar vroeger voor stagiairs (en nog steeds voor de jongeren) artikel 4 bepaalde welke preventiemaatregelen (waaronder de verbodsbepalingen en afwijkingen hiervan zoals onder de eerste alinea) genomen dienden te worden, is dit niet expliciet hernomen in het koninklijk besluit stagiairs. De werkgever blijft dus vrij om te bepalen welke specifieke preventiemaatregelen hij dient te nemen voor stagiairs, naast de algemene preventiemaatregelen vastgelegd door het koninklijk besluit beleid. Artikel 3 van het koninklijk besluit stagiairs spreekt enkel van preventiemaatregelen, en voorziet geen verdere concretisering.</p> <p><i>Art 3: De werkgever voert overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 (jongeren) een analyse uit van de risico's waaraan stagiairs kunnen worden blootgesteld en stelt de preventiemaatregelen vast die moeten in acht worden genomen.</i></p> <p>Het ACV wil er op wijzen dat stagiairs, net zoals jongeren in het algemeen, een bijzondere risicogroep vormen, gezien hun onervarenheid, en dat de wetgeving jongeren steeds als een risicogroep hebben beschouwd waarvoor aparte maatregelen noodzakelijk zijn. Het is niet aanvaardbaar dat de verboden werkzaamheden wel van toepassing zijn op jongeren met uitsluiting van stagiairs, louter en alleen omdat stagiairs in gelijkaardige omstandigheden werken als gewone werknemers in een bedrijf. Leerlingen met een leercontract (vallen onder het koninklijk besluit jongeren op het werk), jobstudenten van 20 jaar en ouder, werken ook in gelijkaardige omstandigheden als werknemers, en op hen is de lijst van verboden werkzaamheden wel van toepassing met de mogelijkheid tot afwijking hierop (in het kader opdoen beroepservaring, begeleid door ervaren werknemer, controle preventiemaatregelen door hiërarchische lijn). Het is noodzakelijk dat deze ongelijke bescherming tussen stagiairs en “andere” jongeren verholpen wordt.</p> <p>Het ACV pleit daarvoor om de lijst van verboden werkzaamheden terug van toepassing te maken op stagiairs.</p> <p>Dit kan door invoeren van een artikel 3bis in het koninklijk besluit stagiairs, luidend als volgt:</p> <p><i>“Art. 3bis. §1. De werkgever is ertoe gehouden de nodige preventiemaatregelen te treffen voor de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de stagiairs, zodat zij beschermd zijn tegen elk risico dat hun veiligheid, lichamelijke of geestelijke gezondheid, of ontwikkeling kan schaden.</i></p> <p><i>§ 2. Wanneer op grond van de in artikel 3 bedoelde risicoanalyse een risico is gebleken, past de werkgever de voor de situatie van de betrokken stagiair passende maatregelen toe, waarbij hij rekening houdt met de samenvoeging of het gecombineerde effect ervan.</i></p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 91 STAGIAIRS

werkgevers	Werknemers
	<p>§ 3. De in § 2 bedoelde maatregelen bestaan in:</p> <p>1° de preventiemaatregelen bedoeld in artikel 9 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;</p> <p>2° de in artikelen 8 tot 10 voorgeschreven maatregelen van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de bescherming van de jongeren op het werk.”</p> <p>3° Resterende problemen voor jongeren en stagiairs.</p> <p>Het ACV wijst erop dat met dit spoed-KB weliswaar een begin van oplossing wordt geboden voor de kosten verbonden aan het medisch toezicht voor stagiairs. Het blijft wachten op een regeling voor het gezondheidstoezicht voor leerlingen en studenten met betrekking tot arbeid in de onderwijsinstelling. Evenmin wordt voor stagiairs duidelijkheid gecreëerd rond de vereiste persoonlijke beschermingsmiddelen voor stagiairs.</p>

VERVOLG ADVIES nr. 91 STAGIAIRS

BIJLAGE: STANDPUNT VAN EEN GEASSOCIEERD LID - VERTEGENWOORDIGER VAN DE WERKGEVERSORGANISATIES UIT DE NIET-COMMERCIEËLE SECTOR

De vertegenwoordiger van de werkgeversorganisaties van de niet commerciële sector stelt vast dat het ontwerp van koninklijk besluit voorziet dat voor stagewerk gelijkaardig aan activiteiten in de school, de school tussenkomt in de (administratieve, organisatorische en financiële) kosten aan deze stage verbonden, hetgeen logisch is.

Los van de overweging van wat het begrip "gelijkaardig" moge betekenen, zullen de meeste stageactiviteiten, zeker in de niet-commerciële sector, niet gelijkaardig zijn aan deze van de school, waarbij het dus van de goodwill van de school blijft afhangen of deze laatste zal tussenkomen in de kosten voor het gezondheidstoezicht. Te verwachten is dat de lasten van het gezondheidstoezicht in de social-profitsector in de meeste gevallen integraal door de stagegever gedragen zullen moeten worden, wat eigenlijk onredelijk te noemen is.

De CSPO dringt er dan ook op aan dat de onderwijsinstellingen over de nodige financiële middelen zouden beschikken om de medische onderzoeken te bekostigen. Zoniet zullen de nieuwe bepalingen zonder gevolg blijven en zullen de verplichtingen verbonden aan de medische onderzoeken disproportioneel verdeeld blijven tussen de stagegevers uit de social-profit en de onderwijsinstellingen.

Indien de nodige financiële middelen niet gevonden worden, pleit de CSPO voor de uitwerking van een alternatieve oplossing waarbij de lasten wel op een evenredige manier tussen onderwijs en stagegevers verdeeld worden en de (financiële) last voor de stagegevers eveneens tot een minimum beperkt blijft. De CSPO denkt in dit opzicht aan de oplossing die de Beleidscel Werk voorgesteld heeft tijdens een onderhoud met de CSPO op dinsdag 15 maart. Dit voorstel komt immers in sterke mate tegemoet aan de bezorgdheden van de werkgevers uit de social-profitsector. De CSPO blijft dan ook volledig achter deze oplossingspiste staan.

Met het de start van het nieuwe academiejaar 2005-2006 voor de deur, dringt de CSPO ten slotte aan op een snelle inwerkingtreding van de voorgestelde wijzigingen zodat de stagegevers en de onderwijsinstellingen over voldoende tijd beschikken om de nodige maatregelen te treffen.

Advies nr. 92 van 4 november 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen. (PPT/PBW - Dossier 34quater/2 – 304)

DATA AANVRAAG ADVIES

1 augustus 2005 vraag van mevrouw de Minister, binnen een beperkte termijn

COMMISSIE AD HOC:

3 oktober 2005

DATUM ADVIES

4 november 2005 (PBW-R2005-PV4-309, punt 3, blz. 4-5)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 25 januari 2005

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het voorgelegde ontwerp van besluit maakte het voorwerp uit van een principiële goedkeuring van de Ministerraad van 1 juli 2005.

Het ontwerp heeft de volgende elementen tot doel:

- voor de bouwwerken of groepen van gebouwen waarop de beginselen van de gedwongen mede-eigendom van toepassing zijn, de verplichtingen en de taken van de mede-eigenaars vereenvoudigen door hen aan te sporen tot het toevertrouwen ervan aan de syndicus;
 - samenhangend met of naar aanleiding van dit element, worden ook de volgende aanpassingen voorgesteld:
 - om het mogelijk te maken een deel van het postinterventiedossier aan de syndicus toe te vertrouwen, moet de coördinator opgedragen worden om dit dossier in twee delen op te splitsen: één deel dat betrekking heeft op de delen in gedwongen mede-eigendom en een ander deel dat betrekking heeft op de privatieve delen;
 - de beslissing van de vereniging van mede-eigenaars om het PID aan de syndicus toe te vertrouwen, wordt opgetekend in het proces-verbaal van haar algemene vergadering, in afwachting van het wijzigen van de statuten om een andere reden;
 - bij het toevertrouwen van het PID aan de syndicus, moet het PID op diens kantoor kosteloos door iedere belanghebbende kosteloos geraadpleegd kunnen worden;
 - in de gevallen van verkoop op plan wordt het vermeld in de akte die de verkoop bevestigt, een beding opgenomen waarbij de verkoper er zich toe verbindt het PID aan de koper te zullen overhandigen, zodra dit dossier beschikbaar is;
- duidelijk stellen dat de verplichting tot certificatie niet geldt voor personen die de functie van veiligheids- en gezondheidscoördinator vervullen op tijdelijke of mobiele bouwplaatsen voor bouwwerken met een totale oppervlakte kleiner dan 500m²;
- het mogelijk maken dat werkgevers, voor bouwwerken met een totale oppervlakte kleiner dan 500 m², de verplichtingen van de bouwdirecties inzake het aanstellen van de coördinator alsook de hieruit voortvloeiende verplichtingen te hunnen laste kunnen nemen;
- duidelijk maken dat de certificatie van de coördinatoren niet verplicht is in de gevallen van bouwwerken met een totale oppervlakte kleiner dan 500m²;

het vaststellen van het certificatieschema gebeurt door de Minister van Werk.

INHOUD ADVIES

VERDEELD ADVIES nr. 92 TMB

werkgevers

Werknemers

Algemeen:

De werkgeversorganisaties zijn van mening dat het voorliggende ontwerp-KB niet beantwoordt aan de fundamentele opmerkingen van het bedrijfsleven met betrekking tot de veiligheidscoördinatie op tijdelijke of mobiele bouwplaatsen en adviseren dit ontwerp van besluit negatief.

De vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties brengen een gunstig advies uit met dien verstande dat twee bepalingen op een andere wijze geformuleerd zouden moeten worden, zoals tijdens de vergadering van de commissie ad hoc op 3 oktober 2005 met unanimitéit was voorgesteld:

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 92 TMB

werkgevers	Werknemers
<p>De nog maar onlangs doorgevoerde wijziging van het besluit met een regeling voor kleine bouwwerken is een maat voor niets. Het gebrek aan vereenvoudiging en toepasbaarheid heeft architecten en aannemers er niet toe aangezet om zelf de coördinatie op zich te nemen.</p> <p>Nu ligt er weer een wijzigingsbesluit op tafel. De door de ministerraad beoogde vereenvoudiging van de regelgeving is echter opnieuw niet aan de orde.</p> <p>Integendeel, de regelgeving wordt er nog complexer op en de coherentie bestaat enkel nog in de geest van enkele theoretici. De actoren die het moeten realiseren in de praktijk zullen nog meer de neiging hebben om af te haken. Mede daardoor wordt ook de tweede krachtlijn, namelijk het verbeteren van de toepassing van de regelgeving in de praktijk, niet gerealiseerd. De nadruk ligt nog steeds niet op veiligheidscoördinatie, er wordt niets gedaan om de theoretische ‘telefoonboeken’ van veiligheidsplannen terug te brengen tot bruikbare instrumenten voor de veiligheidscoördinatie. Er is zelfs nog geen begin van afstemming van de aanpak van tijdelijke of mobiele bouwplaatsen met de veiligheidssystemen in de industrie in die gevallen waar de bouwplaats gelegen is binnen een industriële site. Routinematige en dagelijkse weerkerende standaardwerkzaamheden worden in dezelfde logge en administratieve coördinatieaanpak gedwongen als uiterst complexe langdurige projecten.</p> <p>De ingewikkelde constructie die door het ontwerp van besluit in het leven wordt geroepen met betrekking tot het postinterventiedossier bewijst het falen van de coördinatie. In geval van een goed werkend coördinatie zou het postinterventiedossier immers automatisch terecht moeten komen bij diegene(n) voor wie het uiteindelijk bedoeld is.</p> <p>De doelstelling om niet-effectieve coördinatoren ("cowboys") van de markt te weren wordt door de werkgeversorganisaties ondersteund. De manier waarop dit naar de regelgeving wordt vertaald, stemt echter niet hoopvol. De focus blijft liggen op de functie van coördinator en niet op de coördinatie (uitoefening van de taken). Certificatie zal daaraan niets veranderen. De certificatie van veiligheidscoördinatoren zal alleen zorgen voor nog meer rompslomp, bijkomende en niet relevante verplichtingen voor bedrijfsinterne veiligheidscoördinatoren, een kleiner aanbod en hogere prijzen maar garandeert hoegenaamd niets met betrekking tot het behoorlijk vervullen van taken, meer aanwezigheid op het terrein, een betere beheersing van interactierisico's, kortom een echte coördinatie op het terrein.</p> <p>Indien men werkelijk de veiligheid op de bouwwerven wil verhogen, dan dient verder gewerkt te worden aan het veiligheidsbewustzijn van alle betrokkenen, aannemers, uitvoerders, opdrachtgevers,... De veiligheidscoördinator, zoals nu ingevuld, zal dit veiligheidsniveau niet merkbaar verbeteren.</p> <p>Daarnaast moeten de werkgeversorganisaties nogmaals vaststellen dat onze regelgeving betreffende tijdelijke of mobiele bouwplaatsen mijlenver staat van de geest en de doelstellingen van de Europese richtlijn die aan de basis ligt. Met het voorliggende ontwerp-KB wordt hieraan nog steeds niet verholpen. Terwijl op EU vlak en in diverse lidstaten serieus werk wordt gemaakt van "better regulation" met het oog op meer effectieve veiligheid en een optimale inzet van middelen (efficiëntie), blijven wij verder borduren op een tekst die een toonbeeld is van complexiteit, inefficiëntie, disproportionaliteit en die bovendien niet eens effectief is. In de Europese middelen gaat onze tekst over de lippen als het voorbeeld van hoe het niet moet.</p> <p>De werkgeversorganisaties dringen aan daarom aan op een snelle maar grondige evaluatie en een nieuw debat over de toepassing van de veiligheidscoördinatie in België. Hierbij wordt de bestaande regelgeving best vergeten en dient van nul te worden gestart uitgaande van enkele algemene principes die ook de grondslag zijn van de Europese richtlijn. Hierna volgt alvast een insteek van de werkgeversorganisaties voor wat die uitgangspunten betreft.</p> <p><u>Algemene principes – een werkgeversvisie</u></p> <p>Het toepassingsgebied moet beperkt worden tot die aspecten die betrekking hebben op de coördinatie van de werken van de verschillende aannemers.</p> <p>Het mag niet de bedoeling zijn om via het besluit TMB rechtstreeks in te grijpen op het preventiebeleid van de aannemer op zich. Daarvoor zijn de andere hoofdstukken en besluiten van de welzijnswet bedoeld. Deze moeten door elke aannemer nageleefd worden en het speerpunt van het beleid moet zich hierop richten. Er zijn verschillende initiatieven opgestart (FARAO-plan) die hierop</p>	<ol style="list-style-type: none"> het artikel 3, dat een artikel 36bis in het koninklijk besluit van 25 januari 2001 invoegt, gebiedt om het postinterventiedossier op te splitsen in een deel dat betrekking heeft op de delen van het bouwwerk in gedwongen mede-eigendom en gedeelten die betrekking hebben op de privaatieve delen van het bouwwerk. De individuele mede-eigenaar die in zijn privaatief deel werken laat uitvoeren, moet echter bij veel van deze werken ook rekening houden met de aanwezigheid of het karakter van elementen die tot de gedwongen mede-eigendom behoren, bijvoorbeeld, de in de muren ingewerkte leidingen en kokers of het dragend karakter van een scheidingsmuur. Het is daarom nodig dat de delen van het PID die aan de individuele mede-eigenaars overhandigd worden, niet enkel betrekking zouden hebben op de privaatieve delen, maar aangevuld zouden worden met de informatie over de delen in gedwongen mede-eigendom die van belang kunnen zijn voor de veiligheid, de gezondheid en het comfort van de gebruikers van de privaatieve delen. De formulering van het artikel 36bis zou derhalve in die zin aangepast moeten worden; in artikel 7, dat het artikel 65ter, §1, aanpast, zou de bepaling aan duidelijkheid winnen door de woorden "de certificatie uitgezonderd en" te vervangen door de woorden "de verplichting gecertificeerd te zijn uitgezonderd en"; <p>De Hoge Raad vraagt om ter gelegenheid van dit ontwerp van koninklijk besluit ook de volgende twee elementen te regelen, en om het ontwerp dan ook met de daartoe nodige bepalingen uit te breiden:</p> <ol style="list-style-type: none"> Artikel 53, 4°, van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 gebiedt de zelfstandige aannemers en de werkgevers, die zelf een beroepsactiviteit op de bouwplaats uitoefenen, om het koninklijk besluit van 7 augustus 1995 betreffende het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen na te leven. Laatstgenoemd koninklijk besluit is onlangs evenwel opgeheven en vervangen door het gelijknamig koninklijk besluit van 13 juni 2005 (<i>Belgisch Staatsblad</i> 14 juli 2005). Een aanpassing van de in het artikel 53, 4°, vermelde datum dringt zich dus op. Het advies van de Hoge Raad nr. 78 van 26 november 2004, dat bijgedragen heeft tot de wijziging van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 bij besluit van 19 januari 2005, stelde in zijn punt B, 7,

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 92 TMB

werkgevers	Werknemers
<p>inspelen met als doel om tot een performantere wetgeving en een betere toepassing en controle te komen. De veiligheidscoördinatie is slechts het toetje op de zalm om de interactierisico's tussen de verschillende aannemers af te dekken en niet de basis van het beleid om een hoog veiligheidsniveau bij bouwwerken te garanderen. De nadruk moet liggen op de coördinatie (interactierisico's) en niet op de coördinator. De EU-richtlijn heeft uitsluitend die coördinatie als doel. Onze wetgeving met betrekking tot tijdelijke of mobiele bouwplaatsen (welzijnswet EN uitvoeringsbesluit) moet daarom herschreven worden om die zuivere doelstelling te weerspiegelen. Door de veiligheidscoördinatie functie in te voeren zoals voorzien in de wetgeving heeft men in het preventielandschap zeer veel onduidelijkheid gebracht over de rol van de preventiediensten en andere actoren. De coördinator moet een aantal taken vervullen met het oog op de coördinatie. Wat dat betreft, moet de focus, net zoals in de richtlijn, ook weer liggen op dit takenpakket en niet op diploma- en opleidingsvoorwaarden. Door zeer uitgebreide diploma- en opleidingsvoorwaarden op te leggen, die overigens nergens in de richtlijn voorzien zijn, hebben we een nieuw beroep gecreëerd en dit heeft op zijn beurt geleid tot hoge kosten een zeer administratieve benadering van de coördinatie. Dit heeft eens te meer ook weer de indruk gewekt dat veiligheid iets supplementair is, iets voor specialisten daar waar het in werkelijkheid geïntegreerd moet worden in ieders taken (van leidinggevend tot operationele medewerkers). Vertaald naar de praktijk betekent dit, voor de particuliere woningbouw, dat het takenpakket van de coördinator bij voorkeur onderdeel uitmaakt van het takenpakket van de architect of naar gelang het geval van de (hoofd)aannemer. In een industriële omgeving is een werf- of projectleider de aangewezen persoon om de coördinatie, inclusief de veiligheidsaspecten, op zich te nemen. De wetgeving dient zich te beperken tot het stellen dat de coördinator inzake veiligheid en gezondheid over de gepaste middelen en kennis moet beschikken om zijn opdracht te vervullen. Dit maakt de huidige specifieke opleidingen niet overbodig, enkel het verplichtende karakter ervan is niet noodzakelijk. De nadruk moet tevens liggen op de coördinatie in de praktijk en niet op de administratieve invulling. Alle bijkomende administratieve verplichtingen die niet in de richtlijn zijn opgenomen (bijvoorbeeld coördinatiedagboek, onze invulling van V&G plan) moeten geschrapt. Het V&G plan bijvoorbeeld moet beperkt worden tot de specifieke preventiemaatregelen met betrekking tot de wederzijdse inwerking van activiteiten van de verschillende aannemers. Het mag niet de bedoeling zijn om de coördinator het werk van de preventieadviseurs te laten overdoen of kopiëren. Het voorliggende wijzigingsbesluit blinkt, net zoals het ganse koninklijk besluit, uit in complexiteit. Door de vele kruisverwijzingen, uitzonderingen en uitzonderingen op uitzonderingen, detailvoorschriften en definities is dit het schoolvoorbeeld bij uitstek van hoe regelgeving NIET opgesteld behoort te zijn. Hoe een dergelijke tekst moet bijdragen tot een betere toepassing in de praktijk is de werkgeversorganisaties een raadsel.</p>	<p>voor om de woorden “te allen tijde” te schrappen in de artikelen <i>4quater</i>, §1, 1°, <i>4duo decies</i>, §1, 1°, 7, §1, 1° en 17, §2, 1°.</p> <p>In het besluit van 19 januari 2005 is die schrapping in drie van de vier artikelen gerealiseerd maar allicht over het hoofd gezien in het artikel 17, §2, 1°. De Raad stelt dan ook voor om dit nu recht te zetten.</p>
BIJLAGE: STANDPUNT VAN EEN GEASSOCIEERD LID - VERTEGENWOORDIGER VAN DE WERKGEVERSORGANISATIES UIT DE NIET-COMMERCIEËLE SECTOR	
<p>Een gunstig advies wordt uitgebracht. De artikelen 1 en 2 van het ontwerp betekenen een werkelijke vereenvoudiging omdat daardoor werkgevers niet langer meer verplicht zullen zijn om twee verschillende procedures toe te passen, al naargelang de totale oppervlakte van het bouwwerk kleiner dan wel gelijk aan of groter dan 500 m² is.</p>	

Advies nr. 93 van 4 november 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de bescherming van de jongeren op het werk. (PPT/PBW - Dossier 35bis – 310)

DATA AANVRAAG ADVIES

Mevrouw de Minister, 15 juli 2005

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

4 november 2005 (PBW-R2005-PV4-309, punt 4, blz. 5-7)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 25 januari 2006

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp heeft voornamelijk tot doel om in uitzonderlijke gevallen en mits naleving van strikte bijkomende voorwaarden, de afwijking opgenomen in artikel 11, §2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de bescherming van de jongeren op het werk, en die erin voorziet om studenten-werknemers ouder dan 18 jaar niet stapelende gemotoriseerde transportwerktuigen met geringe hefhoogte te laten bedienen, uit te breiden tot studenten-werknemers van 15 tot 18 jaar.

Bijkomend actualiseert het ontwerp het artikel 11, §2, 2° (vervanging van de verwijzing naar het artikel 49bis van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming door de verwijzing naar het passende Codex-KB) en legt het de automatische inwerkingtreding van de rem op bij loslaten van de bediening van de werktuigen.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

Benevens de technische aanpassingen voorgesteld in het artikel 1 van het ontwerp – waartegen de Hoge Raad zich niet verzet – brengt de Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk eenparig een ongunstig advies uit over de inhoud van het artikel 2 het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit, maar om uiteenlopende motieven.

MOTIEVEN

werkgevers

Gelet op de statistische gegevens en alle bemerkingsen die door de werknemersvertegenwoordigers reeds geformuleerd zijn, is het geen goed signaal om studenten-werknemers, via een algemene afwijking, toe te laten om te gaan met risicovolle arbeidsmiddelen. Dit zou zelfs het effect van de campagnes die hieromtrent in het verleden gevoerd zijn, kunnen teniet doen. De vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties adviseren het voorliggende ontwerp van besluit derhalve negatief.

Dit negatieve advies wordt evenwel geformuleerd met dien verstande dat de mogelijkheid moet bestaan – maar niet in algemene regel ! – om in individuele gevallen en op bedrijfsniveau en mits de nodige garanties, bijkomende en preventie- en begeleidingsmaatregelen, toch studenten-werknemers op het bedienen van gemotoriseerde transportwerktuigen in te zetten.

Werknemers

De vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties verwijzen naar de argumenten die zij aanhaalden in het deel van het advies nr. 53 van 14 juni 2002 van de Hoge Raad dat betrekking had op het bedienen van gemotoriseerde transportwerktuigen door studenten-werknemers en benadrukken het feit dat deze argumenten nog steeds actueel zijn:

- het besturen van gemotoriseerde transportwerktuigen houdt belangrijke veiligheidsrisico's in voor zowel de bestuurder als voor zijn/haar collega's;
- we stellen vast dat ongevallen met gemotoriseerde transportwerktuigen vaak voorkomen en dikwijls ernstige gevolgen hebben:

VERVOLG MOTIEVEN ADVIES nr. 93 JONGEREN

werkgevers	Werknemers
<p>De werkgeversafvaardiging vraagt dus geen algemene uitzondering, maar wel een mogelijkheid tot afwijking voor bedrijven die dan zelf moeten aantonen dat zij op een correcte manier met de uitzonderingsmaatregel kunnen omspringen.</p>	<p>Uit de cijfers van het Fonds voor de Arbeidsongevallen voor het jaar 2004 blijkt wat volgt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • de arbeidsongevallen met vervoer en behandelingsmiddelen vertegenwoordigen 10% van alle arbeidsongevallen op de arbeidsplaats; • 44 werknemers de dood hebben gevonden in een arbeidsongeval waarbij een vervoer of hefwerktuig aan de oorzaak lag; • jongeren (minder dan 29 jaar oud) nog steeds de grootste leeftijdscategorie vormen die het slachtoffer wordt van een arbeidsongeval; <p>Ook <u>Preventie & Interim</u> – die statistieken opstelt van de arbeidsongevallen bij jobstudenten-uitzendkrachten (ouder dan 18 jaar gezien het huidig verbod) – stelt vast dat 11% van de ongevallen (cijfers 2004) bij jobstudenten verbonden zijn aan het besturen van vervoer en behandelingsmiddelen;</p> <ul style="list-style-type: none"> • om bovenstaande redenen moet het besturen van de transportwerktuigen voorbehouden blijven voor werknemers met een gedegen opleiding en ervaring. Onze werknemersvertegenwoordigers in de ondernemingen ijveren reeds geruime tijd om dit te realiseren; • studenten-werknemers zijn per definitie werknemers zonder of met slechts een beperkte ervaring; • in de huidige omstandigheden is de inspectie niet bij machte om toezicht te houden op de naleving van de te vervullen voorwaarden, voorwaarden die bovendien zeer abstract geformuleerd zijn, bijvoorbeeld, hoe kan een werkgever bewijzen dat er onvoldoende studenten-werknemers ouder dan 18 jaar beschikbaar zijn?

Advies nr. 94 van 4 november 2005 over de ontwerpen van koninklijk besluit houdende uitvoering binnen de krijgsmacht van artikel 4, §1, derde lid, van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk; tot bepaling van de organisatorische structuren en bevoegdheden voor de uitvoering binnen de krijgsmacht van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 augustus 2002 tot aanwijzing van de ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en de uitvoeringsbesluiten ervan (PPT/PBW - Dossier 98 – 311)

DATA AANVRAAG ADVIES

30 augustus 2005, vraag van advies van de Minister, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

4 november 2005 (PBW-R2005-PV4-309, punt 5, blz. 7-9)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 25 januari 2006

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

De ontwerpen hebben de volgende doelstellingen:

- Het ontwerp van koninklijk besluit houdende uitvoering binnen de krijgsmacht van artikel 4, §1, derde lid, van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk heeft als doel de mogelijkheid te scheppen om preventie- en beschermingsmaatregelen die voorzien zijn door de wet en haar uitvoeringsbesluiten en algemeen op de werknemers en werkgevers van toepassing zijn, in bepaalde omstandigheden en om redenen van technische of operationele noodwendigheden niet op het militair personeel en, bij specifieke activiteiten, evenmin op het burgerpersoneel van de krijgsmacht te moeten toepassen, maar in de plaats daarvan andere maatregelen te mogen treffen die een gelijkwaardig beschermingsniveau bereiken.
Het ontwerp definieert verder die specifieke activiteiten en omstandigheden.
Het belast tevens de chef defensie met het bepalen of het verder invullen, na advies van de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk, van de omstandigheden, de technische en operationele noodwendigheden en de vervangende equivalente beschermingsmaatregelen.
Indien de chef defensie deze opdracht niet kan vervullen, wordt dit in geval van dringendheid gedaan door de hoogste Belgische militaire overheid te plaatse. In geval van dringende noodzakelijkheid is het advies van de interne dienst niet vereist.
- Het ontwerp van koninklijk besluit tot bepaling van de organisatorische structuren en bevoegdheden voor de uitvoering binnen de krijgsmacht van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk richt de preventiestructuren op binnen de krijgsmacht en definieert hun samenstelling en hun opdrachten.
Het betreft inzonderheid de hiërarchische lijn, de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk, de interne dienst voor technische controles op de arbeidsplaats, de overlegorganen en een interne arbeidsinspectiedienst.
- Het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 augustus 2002 tot aanwijzing van de ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en de uitvoeringsbesluiten ervan, breidt de lijst van de toezichthoudende ambtenaren uit met inspectieambtenaren die specifiek zijn voor de krijgsmacht en definieert hun werkterrein.

INHOUD ADVIES nr. 94 KRIJGSMACHT

UNANIEM

De Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk vraagt unaniem dat ook voor de krijgsmacht statistieken in verband met arbeidsongevallen publiek beschikbaar zouden zijn, op dezelfde wijze als dit het geval is, niet enkel voor privé-ondernemingen, maar ook voor overheidsdiensten.

VERDEELD ADVIES nr. 94 KRIJGSMACHT

werkgevers	Werknemers
<p>De werkgeversorganisaties nemen akte van het feit dat de overheid de noodzaak inziet om voor specifieke situaties afwijkende specifieke maatregelen toe te staan. De werkgeversorganisaties wijzen erop dat ook in het bedrijfsleven er specifieke situaties zijn die, door hun complexiteit of gewoon door het feit dat ze specifiek zijn, noodzaken dat er met andere spelregels wordt gewerkt dan deze vastgesteld door de regelgeving op het welzijn op het werk. Dit heeft vaak te maken, niet zozeer met algemene principes, maar met een aantal detailregels en instrumenten die opgelegd zijn. De werkgeverorganisaties wensen dan ook te benadrukken dat in zulk geval alternatieve maatregelen moeten kunnen, maar die dan wel een zelfde beschermingsniveau garanderen.</p>	<p><i>1.1 Standpunt van het ABVV:</i></p> <p>Het ABVV geeft een positief advies, op basis van volgende elementen:</p> <ul style="list-style-type: none">• Op sectoraal niveau werd binnen Defensie reeds onderhandeld over deze materie en hebben de vertegenwoordigers van het ABVV reeds een protocol van akkoord getekend;• De teksten leggen de basis voor een ernstig welzijnsbeleid, en dit na jaren van ontwijking door de militaire overheid;• Sommige deelaspecten zijn niet eenvoudig, gelet op de specifieke arbeidsomstandigheden, maar er is een consensus over een geschikte aanpak en er zal streng gewaakt worden over de uitvoering van de gemaakte afspraken;• Hoewel de keuze voor een eigen Inspectie binnen Defensie op het eerste zicht onverstandig lijkt, is na overleg gebleken dat de vertegenwoordigers van de werknemers uit de sector kunnen instemmen met deze pragmatische aanpak, gelet op de problematiek van het militair geheim enerzijds en anderzijds gezien het feit dat de Algemene Directie TWW van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg deze opdracht er onmogelijk kan bijnemen zonder een gevoelige uitbreiding van het aantal inspecteurs.
	<p><i>1.2 Standpunt van het ACV:</i></p> <p>Het ACV geeft een negatief advies bij de voorliggende koninklijke besluiten omwille van een aantal algemene bemerkingen, maar ook op basis van een aantal specifieke bemerkingen bij de verschillende ontwerpen.</p> <p><i>1.2.1. Algemene bemerkingen:</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Er worden zoveel situaties als uitzonderlijk beschouwd, dat de wet welzijn nagenoeg nooit van toepassing zal zijn;• Het toestaan van dergelijke afwijkingen kan als precedent aangehaald worden door andere sectoren of beroepen om zich te onttrekken aan de wet Welzijn bijvoorbeeld: de brandweerkorpsen, de civiele bescherming, maar ook bepaalde sectoren zoals de chemische sector. Ook daar komen uitzonderlijke situaties of noodsituaties voor, waarbij vaak onmiddellijk maatregelen moeten genomen worden om de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te garanderen. Ook daar wordt er gewerkt buiten de normale arbeidsplaats, enz.;• De wet welzijn schuift in artikel 4, §1, 3de lid een gelijkwaardig beschermingsniveau als doelstelling naar voren. Maar men kan in deze ontwerp-KB's moeilijk spreken van een gelijkwaardig beschermingsniveau;• De structuren die voorzien zijn voor de IDPBW, de IDTC en de arbeidsinspectie kunnen niet onafhankelijk optreden ten opzichte van de werkgever of het Ministerie van Landsverdediging. Want datzelfde Ministerie beheert de regelgeving, de aanstelling en aanduiding van de preventieadviseurs, maar ook de controle op die regelgeving en op de uitgebouwde diensten;• In het koninklijk besluit is voorzien dat bij een beslissing van de chef defensie het personeel van de krijgsmacht en het burgerpersoneel van defensie onttrokken kan worden aan het geheel van de wet welzijn en zijn uitvoeringsbesluiten. Naar het oordeel van het ACV is het inderdaad redelijk om in een aantal militaire situaties en gevechtsoperaties af te zien van de toepassing van een reeks van toepassingsmodaliteiten en principes van de wet welzijn, maar dit zou de uitzondering moeten blijven;

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 94 KRIJGSMACHT

werkgevers	Werknemers
	<p>Deze mogelijkheid om het geheel van de wet welzijn en zijn uitvoeringsbesluiten buiten toepassing te stellen is echter nodeloos ruim geformuleerd zowel wat betreft de situaties waarin dit kan worden ingeroepen, als wat betreft de onderdelen van de wet welzijn en zijn uitvoeringsbesluiten die dan buiten werking worden gesteld. Dit laatste is in een aantal gevallen strijdig met de Europese richtlijnen, die geen enkele uitzondering toelaten, ook niet voor militaire operaties. Derhalve is deze mogelijkheid juridisch technisch niet houdbaar en strijdig met voor België bindende internationale normen.</p> <p>Dit is zo onder andere voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♣ voorbeeld: de machinerichtlijn die in principe van toepassing is op alle machines en installaties. Ze voorziet enkel een uitzondering voor “machines die speciaal ontworpen of gebouwd zijn voor militaire doeleinden of het handhaven van de orde”. Alle andere machines en installaties bij de krijgsmacht vallen onder het toepassingsgebied van de machinerichtlijn. Dat betekent dat deze machines moeten voorzien zijn van een CE label en dat zij gecontroleerd moeten worden door een erkende ‘Externe dienst voor technische controles’. Het is niet verenigbaar met de richtlijn dat bij beslissing van de chef defensie de bepalingen in de welzijnswetgeving zouden worden opgeheven voor niet-militaire machines. Het besluit doet dit wel. ♣ de richtlijn inzake persoonlijke beschermingsmiddelen voorziet voor het toepassingsgebied ook enkel en alleen een uitzondering voor de PBM’s die speciaal ontworpen en vervaardigd worden voor de strijdkrachten of voor de ordehandhaving (helmen, schilden enz.). De overige PBM’s vallen onder de Europese richtlijn en moeten bijgevolg de bepalingen van de Wet Welzijn en zijn uitvoeringsbesluiten volgen. Ook hier is de mogelijkheid voor de chef defensie om deze buiten de toepassing te verklaren voor defensie strijdig met bindende Europese regelgeving. <p>1.2.2.Specifieke bemerkingen:</p> <p>a. Toepassingsgebied:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het ontwerp van koninklijk besluit zou van toepassing zijn op het militair personeel van de krijgsmacht en op het burgerpersoneel van de krijgsmacht die deelnemen aan specifieke activiteiten. Voor het burgerpersoneel van de krijgsmacht zal het de ene keer de wet welzijn zelf zijn die op hen van toepassing is en voor de specifieke activiteiten vallen zij onder de voorgestelde koninklijke besluiten. Dit zal voor onduidelijkheid en rechtsonzekerheid leiden bij het burgerpersoneel; • De definitie van specifieke activiteiten is zo ruim dat er waarschijnlijk geen activiteiten meer overblijven waarop de algemene Wet Welzijn van toepassing zal zijn. Een veel duidelijkere omschrijving van specifieke activiteiten zou moeten gegeven worden (bijvoorbeeld: wie bepaalt of de activiteiten aan het militaire ambt inherente risico’s bevatten?); • Ook worden sportactiviteiten gezien als uitzondering. Hiervoor is er toch geen duidelijke grondslag om deze activiteiten te onttrekken aan de toepassing van de algemene wet welzijn; • Bovendien is in de ontwerpen nergens voorzien dat er een advies moet gevraagd worden aan de werknemersafgevaardigden in de basisoverlegcomités bijvoorbeeld inzake aanduiding van preventieadviseurs, inzake de risicoanalyse, inzake de preventie-maatregelen. Er is ook nergens een procedure voorzien die moet gevolgd worden bij onenigheid tussen het voorstel van de chef defensie en het advies van de IDPBW, of indien de IDPBW zijn advies niet heeft kunnen geven of niet heeft gegeven. Het advies van de IDPBW is niet vereist in geval van dringende noodzakelijkheid of onvoorzien omstandigheden. Ook deze begrippen zijn niet gedefinieerd of duidelijk omschreven;

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 94 KRIJGSMACHT

werkgevers	Werknemers
	<p>b. Organisatorische structuur van de IDPBW van de Krijgsmacht:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De samenstelling van de IDPBW laat te wensen over. In het ontwerp is er alleen sprake van preventieadviseurs met een niveau I of niveau II opleiding. Een samenstelling van de IDPBW waarbij de 5 disciplines voorzien worden, komt niet aan bod. Ook de bemanning van de afdeling gezondheidstoezicht wordt niet voorzien. Moeten de geneesheren van deze afdeling arbeidsgeneesheren zijn of niet en welke zijn de voorwaarden voor de medewerkers?; • Er worden ook geen diploma vereisten opgelegd aan het hoofd van de IDPBW zoals voorzien in het KB van 27 maart 1998 betreffende de IDPBW; • Landsverdediging weigert ook om de afdeling gezondheidstoezicht te laten erkennen door de Gemeenschappen; • De preventieadviseur “pesten op het werk” behoort tot de inspectiedienst opgericht binnen de krijgsmacht. Zijn onafhankelijkheid ten opzichte van het personeel is dan ook te betwijfelen. Bovendien is er niets voorzien in verband met opleiding en onverenigbaarheden; • Over de aanduiding van de preventieadviseurs beslist blijkbaar de Minister zelf. Raadpleging of akkoord van de overlegorganen of van het personeel is niet voorzien. Ook is er nergens sprake van verwijdering of ontslag van de preventieadviseur. Er wordt ook nergens voorzien in de bepaling van de minimumduur van de prestaties van de preventieadviseurs; • De aanwijzing van personeelsleden om de commandant bij te staan in de lokale welzijnsproblematiek (artikel 6, 4de lid) blijkt in de praktijk vaak een lapmiddel te zijn. De personeelsleden krijgen deze taak naast hun gewone taken die zij moeten blijven uitoefenen. Het is in dat geval ook moeilijk om een goede preventiestructuur uit te bouwen; <p>c. Structuur van de Interne Dienst voor Technische Controles (IDTC):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Deze dienst moet niet beschikken over een accreditatie volgens de norm EN 45.000. Hij moet ook niet beschikken over een erkenning van de FOD WASO om controles voorgeschreven door het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming en de Codex te mogen uitvoeren. Bovendien moet voor de erkenning een dossier opgemaakt worden voor de Opvolgingscommissie. In het koninklijk besluit EDTC is voorzien dat instellingen van de Staat kunnen erkend worden als hun onafhankelijkheid niet in het gedrang komt. Bij de Krijgsmacht kan er toch wel sprake zijn van belangenvermenging en is de onafhankelijkheid van deze dienst niet gegarandeerd. Bovendien is dit in strijd met de Europese richtlijn machines die moet gevolgd worden voor alle machines en installaties die niet specifiek ontworpen of gemaakt zijn voor de krijgsmacht; <p>d. Dienst voor arbeidsinspectie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ook hier is de onafhankelijkheid van de inspecteurs niet gewaarborgd en is dit een afwijking op de ILO richtlijn. (Noot: P81 is niet geratificeerd door België, maar dit neemt niet weg dat het principe van onafhankelijkheid kan verdedigd worden.); • Een ander belangrijk probleem is de controle van de maatregelen en opgelegde verplichtingen bij speciale activiteiten. Immers in de ontwerpen van koninklijk besluit is er altijd sprake van de toepassing van de algemene Wet Welzijn, maar door de ontwerp-KB's zijn er zoveel uitzonderingen voorzien waarbij de algemene Wet Welzijn niet van toepassing is; • Bevoegdheden van de arbeidsinspecteurs lijken zeer beperkt in vergelijking met de bevoegdheden opgenomen in de wet van 1972; • Andere technische oplossing waarbij inspecteurs van de WASO een militaire erkenning bekomen of militaire inspecteurs die gedetacheerd worden naar de WASO werden niet onderzocht of in overweging genomen; <p><i>1.3 Standpunt van de ACLVB:</i> De ACLVB brengt een gunstig advies uit omdat de ontwerpen een stap in de goede richting zijn, dit in vergelijking met de toestanden van weleer waar de krijgsmacht alles zelf deed zonder externe inmenging.</p>

Advies nr. 95 van 9 december 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 september 2004 betreffende de stagiairs – tweede aanpassing. (PPT/PBW - D36bis – 319)

DATA AANVRAAG ADVIES

14 oktober 2005 vraag van advies van de Minister, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

29 november 2005

DATUM ADVIES

17 december 2004 (PBW-R2005-PV5-317, punt 3, blz. 4-8)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 20 maart 2006

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Dit ontwerp van koninklijk besluit is een reactie op gerezen problemen betreffende de vaststelling van het verhoogde aantal medische onderzoeken die uitgevoerd moeten worden en waar het niet aangewezen is om al onmiddellijk een medisch onderzoek te starten en ook niet haalbaar is om deze medische onderzoeken uit te voeren. Er zijn twee categorieën van personen waarvan de vraag kan gesteld worden of het noodzakelijk is om voorafgaand een gezondheidsbeoordeling te doen.

- De jongeren van minder dan 18 jaar die niet blootgesteld zijn aan een bepaald risico dat een specifiek gezondheidstoezicht vereist;
- Stagiairs die hoofdzakelijk beeldschermwerk verrichten

Omdat die personen al Medisch Schooltoezicht (MST) ondergaan waar enerzijds de verschillende problemen, eigen aan de groei van het kind moeten kunnen opvangen worden en anderzijds dat op school en thuis meer en meer op beeldscherm gewerkt wordt zodanig dat men op dat vlak ook op MST voldoende mogelijkheden heeft om het onderzoek van de ogen te gaan doen.

Daarnaast zijn er categorieën van personen, bijvoorbeeld verpleegkundigen, die gedurende een zeer lange tijd stage verrichten en die eigenlijk aan ernstige risico's blootgesteld zijn, zodanig dat het noodzakelijk is dat de periodieke gezondheidsbeoordeling ook op die categorie van stagiairs van toepassing is.

De voorgestelde wijziging in artikel 2 heeft betrekking op het circuit dat gevolgd wordt waarbij aan de school een bepaalde rol wordt gegeven.

De normale manier van werken is dat het formulier van gezondheidsbeoordeling wordt gegeven aan de werkgever die een afschrift bezorgt aan de onderwijsinstelling.

Er wordt evenwel meer en meer beroep gedaan op Externe diensten voor preventie en bescherming op het werk van de scholen. Daarom is het logischer dat een exemplaar van het formulier van gezondheidsbeoordeling wordt afgeleverd aan de onderwijsinstelling en dat die onderwijsinstelling daarvan een kopie aan de werkgever en de stagiair geeft.

Dit is een wijziging van het huidige systeem dat als doel heeft de doorstroming van informatie vlotter te laten verlopen.

Tijdens zijn vergadering van 9 december 2005 besliste het uitvoerend bureau van de Hoge Raad om het ontwerp op de agenda van de plenaire vergadering van de Raad van dezelfde dag te plaatsen.

INHOUD ADVIES nr. 95 STAGIAIRS – 2de AANPASSING

UNANIEM

Betreffende het ontwerp op zich:

De Hoge Raad is akkoord met het wegvallen van de voorafgaande gezondheidsbeoordeling van de stagiairs bij -18 jarigen op een niet risicopost tewerkgesteld en bij beeldschermactiviteiten.

De sociale partners zijn van mening dat in artikel 1, 1° het periodieke gezondheidsbeoordeling in zijn algemeenheid, zonder specificatie van een duurtijd van 6 maand, vermeld moet worden en in de lijn moet gebracht worden met de bepalingen omtrent het periodiek gezondheidstoezicht en de Europese Richtlijn.

De Hoge Raad stelt voor om het derde betaler systeem, met zelfde tarifiering, uit te breiden naar de externe preventiediensten van de werkgever van de stageplaats.

Dit komt de kwaliteit van het gezondheidstoezicht ten goede daar de arbeidsgeneesheer van de werkgever de arbeidsplaatsen kent.

Een andere reden voor het openstellen van het systeem naar de EDPBW van de werkgever is het feit dat de aanvullende onderzoeken door de EDPBW van de werkgever moeten worden uitgevoerd.

De sociale partners specificeren dat het hier gaat om bijkomende onderzoeken omwille van risico's eigen aan de stageplaats en niet zomaar aanvullend onderzoek.

De Hoge Raad roept op om het Medisch Schooltoezicht aan te passen en meer aandacht te besteden aan de problematiek van het beeldschermwerk en aan de ergonomische aspecten van dit soort werk.

Mede doordat de verschillende gemeenschappen en de verschillende studierichtingen (algemeen secundair onderwijs – aso, Beroeps secundair onderwijs – bso, technisch secundair onderwijs – tso) het Medisch Schooltoezicht anders organiseren, vragen de sociale partners van de Hoge Raad een voldoende geldend attest, nog geldig, met een marge van bijvoorbeeld 5 jaar.

Tussen de gemeenschappen bestaan hieromtrent grote verschillen. In Vlaanderen wordt in het 4de jaar van het humaniora het laatste Medisch Schooltoezicht uitgevoerd, in Wallonië gebeurt dit in het laatste jaar van het humaniora.

Aangezien de sociale partners over te weinig informatie beschikken, stellen ze voor om binnen 2 jaar een evaluatie van het koninklijk besluit te voorzien.

Afhankelijk van de resultaten van de evaluatie kunnen de twee afwijkingen, geformuleerd in het ontwerp van koninklijk besluit, later geschrapt worden uit het koninklijk besluit.

Mogelijke **evaluatiecriteria**:

- het effectieve aantal stagiairs;
- hoeveel er onderzocht werden;
- hoeveel er tussen de mazen van het net geraakt zijn;
- inhoud van het werk;
- duurtijd van de stage;
- wederkerigheid bij zelfde of andere werkgever;
- voor welke opleiding;
- voor welke stageplaatsen wordt een gezondheidsbeoordeling voorzien;
- is het gezondheidstoezicht een meerwaarde;
- voor welke risicocategorieën de stagiairs onderworpen zijn;
- welk periodiek gezondheidsbeoordeling werd uitgevoerd;
- welke technische problemen werden opgemerkt.

VERDEELD ADVIES nr. 95 STAGIAIRS – 2de AANPASSING

werkgevers	Werknemers
<p><u>Eenmanszaken – zelfstandigen</u></p> <p>Volgens de werkgeversorganisaties moet er voor de zelfstandigen en de heel kleine bedrijven er heel goede, eenvoudige en praktische hulpmiddelen voor het uitwerken van een risicoanalyse aangereikt worden, waar nadien de preventieadviseur een evaluatie van moet maken. Die kan dan door de preventieadviseur van de school of van de Externe dienst gebeuren.</p> <p>De werkgeversorganisaties zijn van oordeel dat het deel over de zelfstandigen en kleine ondernemingen eens grondig moet worden bekeken.</p> <p>Indien de zelfstandige, doordat hij een stagiair bij hem een stage laat doen, een werkgever wordt, vallend onder de wet welzijn, zal het aantal stageplaatsen bij zelfstandigen heel gering worden. Hetzelfde geldt ook voor de uitzendkrachten.</p> <p><u>Aanvullende onderzoeken</u></p> <p>De werkgevers zijn van mening dat veel leerlingen, doordat ze al een vorm van arbeid verrichten in de onderwijsinstelling, al lang aan volledig arbeidsgeneeskundig toezicht onderworpen zijn. Dus moeten deze aanvullende onderzoeken plaatsgevonden hebben in de onderwijsinstelling</p> <p><u>Jaarlijkse bijdrage</u></p> <p>De werkgevers merken op dat volgens artikel 2, 2de paragraaf van het koninklijk besluit van 30 september 2005 de werkgever, indien hij beroep doet op de externe dienst voor preventie en bescherming op het werk van de onderwijsinstelling hij aan deze dienst een jaarlijkse bijdrage verschuldigd is.</p> <p>In het licht van de regeling met het Fonds voor Beroepsziekten, dat een financiële regeling heeft met de externe diensten, dient de bepaling in het koninklijk besluit van 30 september 2005 worden opgeheven.</p>	<p><u>Eenmanszaken – zelfstandigen</u></p> <p>Daar de eenmanszaken, zelfstandigen, niet aangesloten zijn bij een EDPBW, moet er volgens de werknemersorganisaties gezocht worden naar forfaitaire financiering voor het uitvoeren van risicoanalyses door de EDPBW (derde betalersysteem).</p> <p>De werknemersorganisaties stellen voor dat een preventieadviseur van een Externe dienst voor preventie en bescherming op het werk bij een zelfstandige, die niet aangesloten is bij een externe dienst, de risicoanalyse kan uitvoeren en dat dit niet noodzakelijk moet gebeuren door de preventieadviseur van de school.</p> <p><u>Aanvullende onderzoeken</u></p> <p>Voor de aanvullende onderzoeken is er geen kostenregeling voorzien, dit valt ten laste van de werkgever van de stageplaats.</p>
<p>BIJLAGE: STANDPUNT VAN EEN GEASSOCIEERD LID - VERTEGENWOORDIGER VAN DE WERKGEVERSORGANISATIES UIT DE NIET-COMMERCIEËLE SECTOR</p>	
<p>De vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties uit de social-profitsector sluiten zich aan bij het unanieme standpunt. Zij wensen echter een aantal punten te nuanceren:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. De werkgevers uit de social-profit onderschrijven de vraag tot uitbreiding van het zogenaamde <i>derde betaler systeem</i> naar de externe diensten van de stagegevers. De social-profitwerkgevers wijzen wel op het voordeel indien de externe diensten van de onderwijsinstellingen het gezondheidstoezicht van de stagiairs ter harte nemen, namelijk de centralisering van de gegevens van de stagiairs op het niveau van de onderwijsinstelling. De werkgevers van de social-profit hebben steeds gepleit voor één centraal beheerd dossier per stagiair op het niveau van de onderwijs- of opleidingsinstelling. Een dergelijk dossier vergemakkelijkt het toezicht op de onderwerping van de stagiairs aan de noodzakelijke arbeidsgeneeskundige onderzoeken. De kans dat een stagiair aan dubbele en dus onnodige medische onderzoeken en/of inentingen onderworpen wordt, wordt door de invoering van een dergelijk dossier aanzienlijk verminderd. 2. We merken eveneens op dat de aanvullende onderzoeken vooralsnog door de stagegevers zelf bekostigd moeten worden. De financiering van deze aanvullende onderzoeken blijft voor de social-profitwerkgevers echter een probleem: enerzijds omdat de kost van deze aanvullende onderzoeken in onze sectoren bijzonder hoog kan oplopen en anderzijds omdat deze kost niet voorzien is in de betoelaging door de subsidiërende overheden. 3. Het unanieme advies vraagt een aanpassing van het medische schooltoezicht en meer aandacht voor de problematiek van het beeldscherm en de ergonomische aspecten van dit soort werk. De werkgevers uit de social-profit gaan hiermee akkoord, met evenwel het verzoek te voorzien in een aangepaste financiering voor de eventuele bijkomende taken voor het medische schooltoezicht. 	

Advies nr. 96 van 24 februari 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen. (PPT/PBW - Dossier 99 – 325)

DATA AANVRAAG ADVIES

16 september 2005, vraag van de heer ir. Jean-Paul SAMAIN, directeur-generaal van het FANC

COMMISSIE AD HOC:

1 december 2006

DATUM ADVIES

24 februari 2006 (PBW-R2006-PV1-324, punt 5, blz. 7-8)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de directeur-generaal van het FANC op 15 maart 2006

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het koninklijk besluit van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen, heeft het koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en van de werknemers tegen het gevaar van de ioniserende stralingen opgeheven en vervangen.

Een annulatieberoep werd ingesteld bij de Raad van State tegen het koninklijk besluit van 20 juli 2001 op basis van het ontbreken van adviezen van bepaalde instanties die volgens verzoekers om advies hadden moeten gevraagd zijn.

Om te vermijden na uitspraak van de Raad van State in een juridisch vacuüm terecht te komen werd beslist om dit koninklijk besluit op te heffen en te vervangen door voorliggend ontwerp.

Het ontwerp herneemt grotendeels de bepalingen van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 en herneemt dus ook de doelstellingen van dit koninklijk besluit.

Het koninklijk besluit van 20 juli 2001 heeft de volgende doelstellingen:

1. Toepassingsgebied
2. Definities
3. Classificatie van de inrichtingen
4. Het vergunningstelsel
5. De basisnormen betreffende de bescherming tegen blootstelling aan ioniserende stralingen
6. Fysische en medische controle. Voorlichting en plichten van de werknemers
7. Algemene beschermingsmiddelen en –procédés
8. Radioactieve afvalstoffen
9. Invoer, uitvoer, doorvoer en distributie van radioactieve stoffen
10. In de geneeskunde of diergeneeskunde gebruikte niet-ingekapselde radionucliden
11. Geneeskundige en diergeneeskundige toepassingen van ioniserende stralingen
12. Vervoer van radioactieve stoffen
13. Kernaandrijving
14. Verbodsbepalingen en vergunningen
15. Uitzonderlijke maatregelen
16. Inrichting van het toezicht en noodplanning
17. Erkenning van de deskundigen, de instellingen en de geneesheren
18. Slot- en overgangsbepalingen

Het is echter wel nodig gebleken om aan de tekst van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 een aantal kleine wijzigingen aan te brengen.

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL over Advies nr. 96 ioniserende stralingen

Deze wijzigingen worden als volgt toegelicht door het FANC:

Bij de toepassing van het ARBIS, dat op 1 september 2001 in werking is getreden, heeft de ervaring inmiddels een aantal onvolkomenheden en onduidelijkheden aan het licht gebracht. Het is ook gebleken dat sommige (overgangs)bepalingen niet realistisch zijn en dat voor sommige handelingen de vergunningsprocedure niet in verhouding staat tot het eerder gering risico dat er aan verbonden is.

De voorgestelde wijzigingen hebben de bedoeling om aan een en ander te verhelpen.

Artikel 1 (ARBIS 2)

De definitie van radioactieve afvalstoffen omvat momenteel enkel deze afvalstoffen die afkomstig zijn van vergunde handelingen of beroepsactiviteiten. Als radioactieve (afval)stoffen die gegenereerd worden bij interventies (zoals bedoeld in artikel 72bis) niet opgenomen worden kan dit problemen opleveren bij de verdere behandeling ervan.

De definitie van versneller omvat momenteel alleen deze versnellers met een energie van meer dan 1 MeV. De versnellers met een energie van 1 MeV of minder vielen eigenlijk buiten het toepassingsgebied van het ARBIS. Samen met een wijziging van de classificatie van de versnellers (zie artikel 2) wordt dat verholpen.

De definitie van deskundige in de medische stralingsfysica wordt aangepast om duidelijk te maken dat hun tussenkomst enkel vereist is voor de bescherming van mensen (patiënten) bij medische blootstelling.

Artikel 2 (ARBIS 3)

a), b), d) en e)

Een deeltjesversneller wordt in het ARBIS gedefinieerd als volgt: "toestel dat of installatie die deeltjes versnelt en ioniserende straling met een energie van meer dan 1 MeV uitzendt". Er zijn evenwel toestellen in gebruik waar de energie lager is dan 1 MeV en die zijn niet in een of andere klasse ingedeeld.

Er wordt voorgesteld om een onderscheid te maken tussen deeltjesversnellers die:

- uitsluitend bestemd zijn voor de geneeskundige behandeling van personen;
- gebruikt worden voor de productie van radio-isotopen;
- aangewend worden voor wetenschappelijk onderzoek.

De versnellers voor industrieel gebruik of voor wetenschappelijk onderzoek (met een energie van meer dan 200 keV) worden als installaties beschouwd, waarvan er eventueel meerdere in één en dezelfde inrichting van klasse II kunnen geïnstalleerd worden. Zij maken het voorwerp uit van een bijzondere vergunningsprocedure.

Versnellers worden hoe langer hoe meer gebruikt voor het produceren van radiofarmaceutische producten die dan in aangepaste lokalen geconditioneerd worden voor eigen gebruik (universitaire ziekenhuizen) of voor verkoop (IBA). Er wordt voorgesteld om het geheel van die installaties als een inrichting te beschouwen en er een afzonderlijke categorie voor te voorzien.

Die inrichtingen worden in klasse II gerangschikt. Zij maken eveneens het voorwerp uit van een bijzondere vergunningsprocedure.

De versnellers die uitsluitend bestemd zijn voor de geneeskundige behandeling van personen worden als installaties beschouwd, waarvan er eventueel meerdere in één en dezelfde inrichting van klasse II kunnen geïnstalleerd worden.

De industriële deeltjesversnellers of deze die voor wetenschappelijk onderzoek aangewend worden, met een energie lager dan 200 keV, worden ingedeeld bij de inrichtingen van klasse III. c)

De installaties waar radioactieve bronnen in bezit gehouden worden of gebruikt worden voor industriële radiografie of voor de behandeling van producten worden naar de inrichtingen van klasse III overgeheveld, voor zover de activiteit niet hoger is dan 50.000 maal de vrijstellingsgrens (500.000 voor Sr-90 en Cs-137; 5.000.000 voor Kr-85). Wanneer deze grenswaarden overschreden worden, worden zij, met toepassing van art. 3.1.b).3.g), ingedeeld bij de inrichtingen van klasse II. De factor wordt voor Kr-85 tien maal hoger, gezien de lage radiotoxiciteit van Kr-85 (edelgas).

Artikel 3 (ARBIS 6)

a)

Met deze wijziging wordt het aantal exemplaren van de vergunningsaanvraag op een meer realistische wijze vastgesteld, mede om te vermijden dat bijkomende briefwisseling moet gevoerd worden om bijkomende exemplaren te verkrijgen.

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL over Advies nr. 96 ioniserende stralingen

- b)
Kadastrale plannen zijn een overbodige en dure luxe. Topografische kaarten (stafkaarten) zijn goedkoper en voldoen aan de behoeften van de dienst die de aanvragen moet behandelen.
- c)
Verbetering van een tikfout.
- d)
Rekening houdend met de definities van 'installatie' en 'inrichting' is de term 'installatie' hier beter op zijn plaats.
- e) en f)
Het Brussels hoofdstedelijk gewest neemt de taken over van de provincies. In dit geval dient het dossier van de aanvraag aan de Executieve van het Brussels gewest gestuurd te worden.
- g)
Verduidelijking van de tekst.
- h)
De erkende instellingen worden door het FANC aangewezen. Het is vanzelfsprekend dat ook zij een afschrift krijgen van de vergunningen die worden verleend aan de inrichtingen die zij zullen moeten controleren. Dit is een bevestiging van een praktijk die nu reeds toegepast wordt.
- i)
In sommige gevallen, bijvoorbeeld voor kernreactoren, kan de uiteindelijke oplevering slechts plaatsvinden nadat de radioactieve stoffen in de installatie gebracht zijn. De herformulering van artikel 6.9 moet dat mogelijk maken.
Tevens wordt voorgesteld om voor de kennisgeving van het bevestigingsbesluit de zelfde procedure te volgen als voor de oprichtings- en exploitatievergunning.

Artikel 4 (ARBIS 7)

- a)
Zoals artikel 3, a)
- b)
Zoals artikel 3, b)
- c)
Rekening houdend met de definities van 'installatie' en 'inrichting' is de term 'installatie' hier beter op zijn plaats. Een inrichting van klasse II kan verschillende installaties omvatten en een grote oppervlakte innemen. Om onverantwoorde kosten voor het bekomen van de geschikte plannen te vermijden wordt voorgesteld de installatie als centrum te nemen en niet langer de volledige inrichting. Het is trouwens de installatie die het risico-element vormt.
- d)
Zoals onder c) hierboven.
De verwijzing naar andere artikelen moet in overeenstemming gebracht worden met het gewijzigde artikel 3.
- e) en g)
Het Brussels hoofdstedelijk gewest neemt de taken over van de provincies. In dit geval dient het dossier van de aanvraag aan de Executieve van het Brussels gewest gestuurd te worden.
De erkende instellingen worden door het FANC aangewezen. Het is vanzelfsprekend dat ook zij een afschrift krijgen van de vergunningen die worden verleend aan de inrichtingen die zij zullen moeten controleren. Dit is een bevestiging van een praktijk die nu reeds toegepast wordt.

f) en h)

Zoals artikel 3 h)

Artikel 5 (ARBIS 8.4)

- a)
Zoals artikel 4 e).

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL over Advies nr. 96 ioniserende stralingen

b)

Zoals artikel 4 f).

Artikel 6 (ARBIS 9)

a), b) en c)

Voor de beroepsactiviteiten zal de beslissing van het FANC niet altijd de vorm van een vergunning kunnen aannemen.

d)

Zoals artikel 4 e).

e)

Zoals artikel 4 f).

Artikel 7 (ARBIS 12)

Het is gebleken dat wijzigingen van inrichtingen ook een overgang van een hogere naar een lagere klasse voor gevolg kunnen hebben. Er moet voor deze situaties een regeling getroffen worden om er onder meer voor te zorgen dat de exploitanten voortaan de aangepaste (lagere) retributies kunnen betalen.

Artikel 8 (ARBIS 17)

a)

Deze nieuwe redactie wordt voorgesteld om er over te waken dat ook röntgentoestellen op een aangepaste wijze verwijderd worden en niet opnieuw onrechtmatig in gebruik genomen worden. NIRAS hoeft alleen geïnformeerd te worden over de stopzetting van activiteiten waar radioactieve stoffen aangewend werden.

b)

De ontmanteling van een inrichting gebeurt in de praktijk in verschillende stappen en niet noodzakelijk voor de inrichting in haar geheel.

c)

De verwijzing naar andere artikelen moet in overeenstemming gebracht worden met het gewijzigde artikel 3.

Artikel 9 (ARBIS 18)

Met deze wijziging worden de bepalingen met betrekking tot vrijgave ook van toepassing voor vloeibare afvalstoffen, inzonderheid de verplichting om een vergunning van het FANC te bekomen.

Hierbij dient opgemerkt dat de vrijgavegrenzen in bijlage IB alleen van toepassing zijn voor vaste stoffen. Zij kunnen in sommige gevallen ook voor vloeibare afvalstoffen als referentie gebruikt worden (bijvoorbeeld voor de verbranding van licht besmette organische vloeistoffen). Dit moet evenwel door het FANC geval per geval onderzocht en goedgekeurd worden. Vooral voor inrichtingen van klasse II dient die mogelijkheid voorzien te worden.

Artikel 10 (ARBIS 20.1.1.3)

a)

Voor een coherent gebruik van de terminologie. Deze wijziging is nodig om de overeenstemming tussen de artikelen 20.1.1.3 en 20.1.5 te bekomen. Tezelfdertijd wordt ook een tikfout verbeterd.

b)

Het is gebleken dat de huidige tekst vaak verkeerd geïnterpreteerd wordt. De hoofdbekommernis van deze bepaling is de bescherming van het ongeboren kind. Door de voorgestelde wijziging wordt daar meer de nadruk op gelegd en zou een verkeerde interpretatie moeten vermeden kunnen worden.

c)

Voor een coherent gebruik van de terminologie. Dit betekent niet dat voor stagiairs voortaan geen beschermingsmaatregelen bestaan; zij maken deel uit van de groep 'leerlingen' (zie definities).

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL over Advies nr. 96 ioniserende stralingen

Artikel 11 (ARBIS 23)

a)

Voor een coherent gebruik van de terminologie.

b) en c)

Dit is een rechtzetting van een foutieve indeling in alinea's. Tezelfdertijd wordt een onduidelijke verwijzing naar een vorig artikel vervangen door een duidelijke tekst.

Artikel 12 (ARBIS 24)

De verwijzing naar andere artikelen was niet correct. Die fout wordt nu rechtgezet.

Artikel 13 (ARBIS 26)

De verplichting om de onderrichtingen waarvan sprake in art 25 na te leven geldt niet alleen voor de werknemers, maar voor alle beroepshalve blootgestelde personen.

Artikel 14 (ARBIS 28)

Het zijn niet kritieke massa's maar kritieke opstellingen die bedoeld waren.

Artikel 15 (ARBIS 30)

a)

De gewijzigde titel stemt op die manier overeen met de inhoud van artikel 30. Het was trouwens de bedoeling dat alle beroepshalve blootgestelde personen een dosimeter zouden dragen.

b)

De geneesheren van de Administratie van de arbeidshygiëne en –geneeskunde zijn belast met het toezicht. Voor hen moeten dus de zelfde bepalingen gelden als voor de personeelsleden van het FANC die met het toezicht belast zijn.

c)

De bepalingen van artikel 30.6 worden op een meer logische manier geordend en verduidelijkt.

Voor het bepalen van de te registreren dosis bij het gebruik van een loodschort en twee dosimeters wordt enige verduidelijking gegeven. In afwachting van een meer doorgedreven studie zal aan de erkende instellingen voorgesteld worden om voorlopig een wegingsfactor van 0,1 te gebruiken.

De bezoekers dienen dezelfde bescherming te krijgen als de werknemers. Die bepaling doet geen afbreuk aan de regels voor de bescherming van externe werkers.

De laatste alinea van artikel 30.6 werd toegevoegd om er voor te zorgen dat het FANC zijn algemene opdracht van toezicht op de bevolking in haar geheel kan uitvoeren. Er dient daarom over gewaakt dat niet alleen de opgave van de doses van werknemers worden verzameld (artikel 24 van het ARBIS) maar ook van de andere beroepshalve blootgestelde personen.

Artikel 16 (ARBIS 33)

De nieuwe versie vermijdt de herhaling van de inhoud van de definitie van radioactieve afvalstoffen. Het is tezelfdertijd een verbetering van een tikfout.

De mogelijkheid moet wel voorzien worden dat in het geval van interventies soepel kan opgetreden worden, zonder dat evenwel afbreuk gedaan wordt aan de principes voor stralingsbescherming die gelden voor interventies.

Artikel 17 ARBIS 46.3)

Zoals voor andere overzichten (invoer en vervoer van radioactieve stoffen) wordt voorgesteld dat het FANC modellen van formulieren vaststelt.

Artikel 18 (ARBIS 47bis.1)

Om een praktisch probleem op te lossen: er zijn geen ambtenaren-geneesheren van elke taalrol in het wetenschappelijk instituut volksgezondheid – Louis Pasteur.

Artikel 19 (ARBIS VI)

De nieuwe titel komt beter overeen met de inhoud: dit hoofdstuk is ook van toepassing op diergeneeskundige toepassingen.

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL over Advies nr. 96 ioniserende stralingen

Artikel 20 (ARBIS 50.1)

Om misverstanden te vermijden wordt een definitie van ‘interventionele radiologie’ toegevoegd, zoals die in documenten van de Hoge Gezondheidsraad terug te vinden zijn.

Artikel 21 (ARBIS 50.2.2)

De opgesomde items mogen alleen als voorbeelden beschouwd worden.

Artikel 22 (ARBIS 51)

a) (ARBIS 51.6.2)

Botdensitometrie moet in deze context als tandradiografie behandeld worden.

Tevens wordt een indeling in paragrafen voorgesteld om misverstanden en verkeerde interpretaties te vermijden.

In §1 wordt enige flexibiliteit ingebouwd: het FANC kan eisen dat, afhankelijk van de grootte van de blootstelling, bepaalde categorieën van toestellen die in gebruik zijn eerder dan andere categorieën uitgerust worden met een systeem om doses te bepalen.

Het ligt voor de hand dat de resultaten van de metingen moeten geregistreerd worden voor eventueel later gebruik. Er wordt voorgesteld dat de modaliteiten voor registratie door het FANC worden vastgesteld.

b) (ARBIS 51.6.3)

Types van röntgentoestellen, die bestemd zijn voor diergeneeskundig gebruik, die een EG-markering dragen dienen niet langer door het FANC goedgekeurd te worden, zoals dat reeds het geval is voor de toestellen die in de menselijke geneeskunde gebruikt worden. Tevens wordt de mogelijkheid voorzien dat de exploitant van de inrichting een aanvraag tot typegoedkeuring kan indienen.

c) (ARBIS 51.7.3)

De nieuwe tekst is een betere omzetting van de Europese Richtlijn betreffende medische blootstellingen.

Artikel 23 (ARBIS 53)

Dit artikel wordt op een meer logische manier geherstructureerd:

- een algemeen gedeelte, dat geldt voor alle gebruikers (53.1);
- een specifiek gedeelte voor de help(st)ers (53.2);
- een specifiek gedeelte voor de verschillende categorieën van gebruikers, nucleaire geneeskunde uitgezonderd (53.3);
- een specifiek gedeelte voor de gebruikers van bronnen in de nucleaire geneeskunde (53.4).

Er worden tegelijkertijd een aantal verduidelijkingen aangebracht:

- er wordt expliciet gesteld dat de opleiding in de stralingsbescherming en de permanente vorming in de stralingsbescherming ook geldt voor dierenartsen die gebruik maken van ioniserende stralingen; de opleiding van de dierenartsen wordt gepreciseerd;
- een betere omzetting van de Europese Richtlijn betreffende medische blootstellingen zoals hierboven aangegeven (artikel 22);
- de opleiding van de helpers bij botdensitometrie moet niet uitgebreider zijn dan voor de artsen;
- artsen kunnen niet tot de categorie van ‘helpers’ behoren;
- dierenartsen worden, zoals de tandartsen, verondersteld zelf de radiografieën uit te voeren;
- ook voor de aanvullende opleiding is een kenniscontrole nodig.

Het nieuwe artikel 53.3 wordt op een meer logische en coherente manier gestructureerd:

- 53.3.1: gebruik van röntgenstralen voor radiodiagnose
- 53.3.2: gebruik van röntgenstralen voor botdensitometrie
- 53.3.3: gebruik van röntgenstralen voor tandradiografie
- 53.3.4: gebruik van radionucliden voor radiotherapie
- 53.3.7: gebruik van röntgenstralen voor radiodiagnose in de diergeneeskunde

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL over Advies nr. 96 ioniserende stralingen

Artikel 24 (ARBIS 54)

a) (ARBIS 54.7)

Gebruik van de juiste term zoals die in de definities opgenomen is.

b), c) en d) (ARBIS 54.9)

Om verwarring en misverstanden te voorkomen wordt voorgesteld om slechts één Medische Jury te behouden, die alle medische aspecten dient te behandelen. De bedoeling is dat deze medische jury in een veranderlijke samenstelling samenkomt, naargelang de te behandelen onderwerpen (stralingsfysica, arbeidsgeneeskunde, nucleaire geneeskunde, radiotherapie).

Artikel 25 en 32.1° (ARBIS 55)

Artikel 55.1 is overbodig, want de melding van wijzigingen aan lokalen, installaties en bronnen wordt in andere artikelen behandeld.

Artikel 26 en 32. 2° tot 5° (ARBIS 69)

De bepalingen onder 69.3 tot 69.7 zijn achterhaald. Er wordt voorgesteld dat het FANC (generieke) voorwaarden kan vaststellen met betrekking tot de behandeling van met radioactieve stoffen besmette lijken. Adviezen voor individuele gevallen worden dan overbodig.

Artikel 27 (ARBIS 72*bis*)

Dit is een verbetering van de Nederlandse tekst.

Artikel 28 (ARBIS 73.2)

Artikel 73.2 wordt opgesplitst in twee paragrafen. De eerste paragraaf handelt uitsluiten over nieuwe aanvragen; de tweede paragraaf heeft uitsluitend betrekking op aanvragen tot verlenging van de erkenning als deskundige in de fysische controle.

Artikel 29 (ARBIS 75.2)

Zie artikel 24 b), c) en d).

Artikel 30 (ARBIS 81)

a), b) en c) (ARBIS 81.2)

Het is gebleken dat de overgangstermijnen van één jaar niet realistisch zijn. Voor het samenstellen van een nieuw aanvraagdossier is meer tijd nodig, in het bijzonder voor de bijkomende studies en rapporten die vereist zijn.

Voor de overgangsregeling voor beroepsactiviteiten is een differentiatie nodig, naargelang de aard ervan (blootstelling aan radon in risicogebieden die nog niet vastgesteld werden; aanvullende lijst van beroepsactiviteiten).

d) en e) (ARBIS 81.3)

Het is gebleken dat deze overgangstermijn niet realistisch zijn. De opleiding die nodig is om aan de voorschriften te kunnen voldoen neemt meer tijd in beslag.

Tevens worden overgangsbepalingen voorgesteld met de betrekking tot de erkenning van dosimeters, in afwachting dat dosimetriscie diensten kunnen erkend worden.

f) (ARBIS 81.8)

Er waren verschillende (divergerende) interpretaties van deze overgangsbepaling in omloop. De nieuwe formulering moet uitsluitel geven over wat er precies bedoeld werd. Bij de nieuwe formulering werd rekening gehouden met het advies van de Belgische Vereniging voor Stralingsbescherming.

Artikel 31 (ARBIS bijlage III, tabel B)

Dit is een verbetering van de Nederlandse tekst.

Artikel 32, 6° (ARBIS 81.6)

Zie artikel 22.

INHOUD ADVIES nr. 96 IONISERENDE STRALINGEN

UNANIEM

De Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk geeft volgend unaniem advies over dit ontwerp van koninklijk besluit.

De Raad is van oordeel dit besluit de mogelijkheid niet benut heeft om een aantal leemten op te vullen:

1. het rondschrĳven van 23.05.05 waarmee het FANC een toelichting geeft bij artikel 17.2 werd niet verwerkt;
2. artikel 35 van ARBIS spreekt nog steeds enkel van 'afvalstoffen', hiermee wordt terug geen verwijzing gemaakt naar de vrijgave van 'materialen' vanuit de gecontroleerde zones;
3. artikel 56 waarin gesteld wordt dat de tussenkomst van een externe vervoerder bij overbrenging van radioactieve stoffen tussen installaties van dezelfde vestigingsplaats ook aan vergunning onderworpen zijn; (hiervoor werd een modus vivendi afgesproken met het FANC dat voor vervoer van niet-splĳtstof volstaat dat de externe chauffeurs over een ADR7-certificaat beschikken en de procedures van fysische controle van KCD volgen. Voor splĳtstoftransporten op de site wordt begeleiding van Transnubel gevraagd op basis van bovenstaande wetgeving). Deze transporten zouden ook onder eigen beheer mogelijk moeten zijn met externe chauffeurs;
4. artikel 35 voorziet terug niet in de vrijgave van afvalstoffen (of materialen) op basis van een meting van de oppervlaktebesmetting (Bq/cm²). Dit is een echt gemis. De ons omringende landen voorzien wel in dergelijke grenswaarden.

De Hoge Raad dringt er ook op aan dat de terminologie van het besluit zou in overeenstemming gebracht worden met deze van de Wet Welzijn Werknemers en haar uitvoeringsbesluiten, alsook met de huidige structuur van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg, meer precies met de benaming van zijn diensten (bijvoorbeeld, het gebruik van de term *technische en medische inspectie* in artikel 67.2.).

Voor het overige brengt de Hoge Raad unaniem gunstig advies uit.

Advies nr. 97 van 9 december 2005 over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk en een ontwerp van koninklijk besluit tot aanpassing van verschillende koninklijke besluiten naar aanleiding van de herstructurering van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk. (PPT/PBW - D100 – 318)

DATA AANVRAAG ADVIES

Vraag van mevrouw de Minister van 14 oktober 2005, om advies binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

29 november 2005

DATUM ADVIES

9 december 2005 (PBW-R2005-PV5-317, punt 8, blz. 8-11)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 21 december 2005 (per mail)

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het eerste ontwerp heeft tot doel een aantal hervormingen op het vlak van de Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk door te voeren. De belangrijkste hervorming heeft betrekking op de oprichting van vaste commissies waaraan specifieke opdrachten worden toegewezen:

1. de vaste commissie van permanente deskundigen

Deze vaste commissie verenigt de deskundigen van de verschillende disciplines die betrekking hebben op het welzijn op het werk.

Zij bestudeert bepaalde problemen op vraag van de Minister of de Hoge Raad en stelt hierover verslagen en voorstellen op, rekening houdend met de huidige stand van zaken op het vlak van de wetenschappelijke en praktische kennis.

De leden van deze commissie (minimaal 12 en maximaal 24) worden benoemd voor zes jaar door de Minister.

De Hoge Raad kan zijn opmerkingen betreffende de door de Minister voorgestelde kandidaten meedelen. Het bestaan van deze commissie doet geen afbreuk aan het recht van de leden van de Hoge Raad om ook nog een beroep te doen op andere deskundigen.

• **de vaste commissie sensibilisatie en communicatie**

Deze commissie neemt de opdrachten over van de Nationale Adviserende Raad voor de bevordering van de arbeid, oefent de functie uit van het vast bureau van het Belgisch steunpunt van het Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk en brengt adviezen uit over de toelage voor sociaal onderzoek en voor vorming van de werknemersvertegenwoordigers in de onderneming.

Aldus speelt deze commissie een belangrijke rol op het vlak van communicatie en sensibilisatie. Al naargelang de concrete opdracht die aan deze commissie is toegewezen, verschilt ook haar samenstelling.

3. de vaste operationele commissie

In deze commissie worden de bestaande erkennings- en opvolgingscommissies geïntegreerd zodat de behandeling van de dossiers waarin deze commissies een rol te vervullen hebben meer gestroomlijnd kan verlopen.

Hierdoor wordt bijgedragen aan de administratieve vereenvoudiging. Het gaat meer bepaald om de opdrachten van de volgende commissies:

- de opvolgingscommissie van de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk;
- de opvolgingscommissie van de externe diensten voor technische controles op de werkplaats;
- de erkenningscommissie voor de cursussen van aanvullende vorming voor preventieadviseurs en veiligheidscoördinatoren;

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL over Advies nr. 97 HRPBW

- de opvolgingscommissie inzake controlegeneeskunde;
- de commissie die advies verstrekt in het kader van de toelagen verstrekt door het ervaringsfonds.

Ook de werkingsregels van die verschillende commissies worden geharmoniseerd.

Daarnaast kunnen, zoals in het verleden, andere vaste commissies en commissies ad hoc worden opgericht.

Een aantal andere wijzigingen hebben betrekking op:

- een verfijning van de bevoegdheden en opdrachten van de Hoge Raad;
- een vereenvoudiging in de aanwijzing van de leden die zetelen in de vaste commissies, waardoor geen aparte benoemingsbesluiten meer moeten worden opgesteld;
- een verduidelijking van de procedure die moet gevolgd worden wanneer een lid van de Hoge Raad moet worden vervangen;
- een verduidelijking betreffende de inhoud van de adviezen en de werkingsregels van de Hoge Raad;
- een verduidelijking in de regeling betreffende het waarnemen van het ondervoorzitterschap.

Het tweede ontwerp past de verschillende besluiten aan waarin er sprake is van opvolgingscommissies en/of erkenningscommissies door te verwijzen naar de nieuwe opgerichte vaste operationele commissie en wijzigt het besluit betreffende de nationale adviserende raad voor de bevordering van de arbeid wiens opdrachten worden overgenomen door de Hoge Raad.

Tijdens zijn vergadering van 9 december 2005 besliste het uitvoerend bureau van de Hoge Raad om het ontwerp op de agenda van de plenaire vergadering van de Raad van dezelfde dag te plaatsen.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT BETREFFENDE DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK

De sociale partners formuleren een unaniem positief advies mits de volgende aanvullingen:

1. Afdeling III. Opdrachten en samenstelling van de Hoge Raad en benoeming van haar leden

In artikel 3, §3 vragen de sociale partners om in de laatste zin duidelijk toe te voegen dat de sociale partners meer betrokken wensen te worden bij de voorbereiding van de Europese richtlijnen. Net als in andere lidstaten wordt het wenselijk geacht om geïnformeerd te worden en te kunnen adviseren over het standpunt van de Belgische overheid in de desbetreffende werk-groepvergaderingen voorafgaand aan de Europese raad.

De sociale partners vragen om te preciseren wat in artikel 3, §4 vaag geformuleerd wordt als het opvolgen van de activiteiten van het Belgisch steunpunt van het Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk. Evenmin werd in artikel 26, 5° gedefinieerd wat de functie van “vast bureau” inhoudt. De sociale partners wijzen op het bepaalde in artikel 4 van de verordening tot oprichting van het Agentschap van Bilbao: daarin wordt gevraagd om een nationale tripartiete structuur waarbij de overheid rekening houdt met de standpunten van de nationale sociale partners. Dit opvolgen mag zich niet beperken tot een louter a posteriori informeren over de activiteiten maar zou een tripartiete beheer dienen in te houden.

VERVOLG INHOUD ADVIES nr. 97 HRPBW

UNANIEM

Wat de buitengewone leden betreft, wijzen de sociale partners erop dat het moet gaan om een vertegenwoordiging van organisaties die representatief zijn en bewezen hebben toonaangevend te zijn op het vlak van preventie in het algemeen of bepaalde disciplines of specifieke activiteiten in het bijzonder, waardoor zij een meerwaarde kunnen betekenen voor de werking van de Hoge Raad. Zij betwijfelen of dit het geval is voor de onder 6 “de Association des Psychologues, Conseillers en Prévention” en 7 “de Belgian Society for Occupational Hygiene” bedoelde organisaties. Zij vragen de overheid om zich hiervan te vergewissen en tevens na te gaan of er nog geen andere organisaties zijn die voldoen aan de criteria en een nuttige bijdrage zouden kunnen leveren. De sociale partners wijzen er tevens op dat de psychosociale discipline meer inhoudt dan louter psychologen.

Tenslotte wensen de sociale partners dat de vertegenwoordigers van het Fonds voor Beroepsziekten en het Fonds voor Arbeidsongevallen blijvend opgenomen worden als buitengewone leden, gelet op de noodzaak van hun inbreng met het oog op onderbouwde beleidsvoorstellen.

2. Afdeling VI. De vaste commissies

Onderafdeling I. De vaste Commissie van permanente deskundigen

Wat de samenstelling betreft van de Commissie van permanente deskundigen (artikel 19) mag deze zich niet beperken tot personen die beroepshalve of ingevolge hun activiteiten in academische inrichtingen bijzonder bevoegd zijn inzake één of meerdere domeinen die behoren tot het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Deze groep dient ook vertegenwoordigers van andere wetenschappelijke organismen, die ver gevorderd zijn in nieuwe ontwikkelingen, te omvatten en ermee uitgebreid te worden.

De sociale partners zijn van mening dat de mogelijkheid, om subcommissies per discipline te kunnen creëren, duidelijk in het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad gesteld moet worden.

De Hoge Raad betwijfelt of het inwinnen van wetenschappelijke adviezen over diverse aspecten rond welzijn op het werk goed met een dergelijke commissie kan gebeuren. Het groot aantal terreinen en disciplines dat hierin aan bod moet komen, de nood aan een evenwichtige samenstelling van een deskundigengroep per thema, de symbolische financiering die slechts kan geboden worden vanuit de Hoge Raad, het twijfelachtige nut om uiteenlopende disciplines bijeen te brengen in commissievergaderingen rond thema's waarin slechts een beperkt deel van de leden gespecialiseerd is, zijn euvels die nopen tot andere oplossingen.

De Hoge Raad meent daarom dat andere werkvormen zoals de beschikking over een budget voor het inwinnen van expert adviezen over bepaalde thema's en ontwikkelingen rond welzijn op het werk de voorkeur kunnen genieten.

Onderafdeling II. De vaste Commissie van sensibilisatie en communicatie

Ingevolge de vraag van een vertegenwoordiger van de werkgevers om zicht te hebben op de adviezen betreffende de toelage voor sociaal onderzoek en voor vorming van de werknemersvertegenwoordigers in de onderneming (artikel 26, 6°) adviseert de Hoge Raad om een verslaggeving in dit verband naar de werkgeversvertegenwoordigers toe, uitdrukkelijk in het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad te voorzien.

ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT TOT AANPASSING VAN VERSCHILLENDE KONINKLIJKE BESLUITEN NAAR AANLEIDING VAN DE HERSTRUCTURERING VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK;

De Hoge Raad voor Preventie en bescherming op het werk brengt een unaniem gunstig advies uit over dit ontwerp van koninklijk besluit.

Advies nr. 98 van 24 februari 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van de artikelen 3, 16, 17, 19, 28, 46, 105 tot 113, 159, 162, 164, 174, 174bis, 266 tot 274 en 278.07 van het AREI en het ontwerp van ministerieel uitvoeringsbesluit van het artikel 273. (PPT/PBW - Dossier 96 – 322)

DATA AANVRAAG ADVIES

Directeur-generaal van de Algemene Directie Energie van de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie, 19 september 2005

COMMISSIE AD HOC:

7 november 2005, 5 december 2005 en 9 januari 2006

DATUM ADVIES

24 februari 2006 (PBW-R2006-PV3-324, punt 3, blz. 4-6)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Directeur-generaal op 7 juni 2006

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

De ontwerpen hebben de volgende elementen tot doel:

Betreffende de artikelen 3, 16 en 17:

Bij de herziening van de artikelen 267 tot 274 alsook bij het ontwerp van ministerieel besluit genomen in toepassing van art. 273 leek het noodzakelijk om eveneens de artikelen 16 en 17 te herzien.

In artikel 16 werden de voorschriften ondergebracht inzake de schema's en plannen van elektrische installaties voor alle spanningsgebieden.

Omdat in het Algemeen Reglement op de elektrische installaties geen definities bestonden van de gevraagde schema's en plannen worden deze nu opgenomen in artikel 3.

Artikel 17 werd voorbehouden voor de aan te brengen aanwijzingen, eveneens voor alle spanningsgebieden.

Betreffende het artikel 19:

Artikel 19 bepaalt onder andere dat de uitwendige invloeden alsmede de zones waarin deze van toepassing zijn worden aangebracht op één of meerdere plannen van de inrichting of de installatie.

In het geval dat er geen specifieke uitwendige invloeden in aanmerking zijn te nemen zijn de leden van de Gemengde Werkgroep 86 van mening dat een dergelijk plan mag worden vervangen door een document dat deze toestand bevestigt. Dit document dient eveneens te worden goedgekeurd en geparafeerd door de exploitant of zijn vertegenwoordiger en de vertegenwoordiger van het erkend organisme bedoeld in artikel 275.

Betreffende de artikelen 28 en 46:

Bij de wijziging van artikel 28.01 van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties door het koninklijk besluit van 25 april 2004 zijn een aantal onnauwkeurigheden geslopen.

Zo werd na de bepaling van de afstanden d_1 , d_2 , d_3 vergeten te vermelden dat daarin U_N , uitgedrukt in kV, de nominale spanning van de elektrische installatie is.

Anderzijds dient in heel het Algemeen Reglement op de elektrische installaties de term "handbereik" vervangen te worden door "het genaakbaarheidsgebaarit".

Ook de in de definitie van "genaakbaarheidsgebaarit" ingevoegde zin, "*De afstand d_1 moet in alle omstandigheden behouden blijven tussen het oppervlak waarop personen zich bevinden, zich verplaatsen of werken en de actieve delen met inbegrip van de isolatoren.*" zorgde voor praktische problemen met betrekking tot de afstand van de isolatoren.

Deze zin past niet in een definitie en dient te worden ondergebracht in artikel 46 (bescherming door verwijdering). Daarnaast wordt er verduidelijkt dat de afstand tussen het isolerend gedeelte van de isolator en het verplaatsingsoppervlak minimum 2,5 m moet bedragen.

Betreffende de artikelen 105 tot 113 en 266:

Sedert 1 juli 2003 zijn van toepassing:

De economische ATEX richtlijn 94/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 maart 1994 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lidstaten betreffende apparaten en beveiligingssysteem bedoeld voor gebruik op plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen, omgezet naar Belgisch recht door het koninklijk besluit van 22 juni 1999,

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL over Advies nr. 98 AREI

en

de sociale ATEX richtlijn 99/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1999 betreffende de minimumvoorschriften voor de verbetering van de gezondheidsbescherming en van de veiligheid van werknemers die door explosieve atmosferen gevaar kunnen lopen, omgezet naar Belgisch recht door het koninklijk besluit van 26 maart 2003.

Aldus moet vanaf die datum iedere reglementering inzake gelijkvormigheid, eveneens met betrekking tot de toelating om apparaten in een explosiegevaarlijke omgeving te installeren, voldoen aan de voornoemde Europese verordeningen.

De installatieregels van het ATEX materieel moeten eveneens rekening houden met de voorschriften van de genoemde richtlijnen. Een voorstel tot wijziging van de artikelen 105 tot 113 werd dus opgesteld om zich in lijn te stellen met deze nieuwe praktijk.

Het toepassingsgebied is beter gedefinieerd en de in beschouwing te nemen veiligheidsregels voor de stofomgevingen, ietwat verwaarloosd in de vroegere versie, werden versterkt.

De toepassingsvoorschriften voor ontplofingsgevaar in ontplofbare gasatmosfeer en de gevaren inherent aan stofontploffingen die voorheen het voorwerp uitmaakten van afzonderlijke artikelen werden gehergroepeerd.

Het ontwerp geeft de regels die toelaten de verschillende zones te definiëren en dit op basis van een risicobeoordeling, rekening houdende met het type van installatie, de aard van de activiteit en de toegepaste procédés, de werkomstandigheden en de gebruikte uitrustingen, de kenmerken van de substanties, de plaats van de emissiebronnen, de ventilatieomstandigheden, de configuratie van de plaatsen, de openingen,...

Het verwijst naar de apparatengroepen van de categorieën 1, 2 en 3 zoals gedefinieerd in het koninklijk besluit van 22 juni 1999.

Het vestigt de binding tussen de economische en sociale richtlijn, te weten tussen de apparatencategorieën en de verschillende zones waar het materieel mag worden geïnstalleerd:

- in de zone 0 en 20, apparaten van categorie 1;
- in de zone 1 en 21, apparaten van categorie 1 of 2;
- in de zone 2 en 22, apparaten van categorie 1, 2 of 3.

Het legt op dat de gegevens die toegelaten hebben de verschillende zones te bepalen worden aangebracht op een zoneringsplan. Dit laatste moet worden goedgekeurd en geparafeerd door de uitbater en de vertegenwoordiger van het erkend organisme. Een belangrijke wijziging is dat het zoneringsplan niet meer zal goedgekeurd en geparafeerd worden door de ambtenaar belast met het toezicht.

Het ontwerp schrijft de regels voor betreffende de herstellingen van elektrische machines en toestellen en in het geval van wijzigingen aan installaties die het voorwerp hebben uitgemaakt van een indeling in gevaarlijke plaatsen.

Het geeft nauwkeurig na te leven regels inzake het installeren en onderhouden van elektrische machines, toestellen en leidingen. Het preciseert de na te leven uitvoeringsmodaliteiten in functie van de verschillende beschermingsmethoden.

Het bepaalt de te leveren certificaten volgens de zones waarin de toestellen zullen worden geïnstalleerd.

Het verplicht het nazicht dat de door de fabrikant geleverde documenten toelaten na te gaan of het materieel aangepast is aan de gebruiksomstandigheden en zonder gevaar kan worden gebruikt.

Het vraagt te waken over de onmisbare aanduidingen voor de gebruiksveiligheid en over de «officiële» markeringen.

Tenslotte moet het voorstel tot wijziging van de artikelen 105 tot 113 worden aangevuld om rekening te houden met risico's verbonden aan werken aan elektrische installaties. Aanvullende voorschriften voor installaties in explosieve atmosferen werden dus uitgewerkt die voorgesteld worden om in te lassen in artikel 266 «Werken aan elektrische installaties».

Betreffende de artikelen 159, 174 en 174bis:

In artikel 159.01 is het eerste lid in de Nederlandse versie niet helemaal correct geformuleerd. De voorgestelde wijziging beoogt een correcte formulering en specificieert bovendien de leidingtypes die de bescherming tegen elektrische schokken bij rechtstreekse aanraking van laagspanningsluchtlijnen verzekeren door middel van isolatie.

Het derde lid van artikel 159.01 dat te respecteren verwijderingsafstanden betreft hoort eerder thuis in artikel 164 en wordt daarin in gewijzigde vorm opgenomen.

Luchtlijnen met blanke geleiders op laagspanning van de 1ste categorie mogen voortaan samen met coaxiale kabels voor telecommunicatie op gemeenschappelijke steunen worden aangebracht mits het respecteren van een verankeringafstand van minimum 30 cm. Dit voorschrift wordt aan artikel 174 in een punt 05 toegevoegd.

Indien deze luchtlijnen beantwoorden aan de voorschriften van de artikelen 158.01 en 159.01 (geïsoleerd zijn) is er geen afstand na te leven. Dit voorschrift wordt ingelast via een artikel 174bis.

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL over Advies nr. 98 AREI

Betreffende het artikel 162:

In artikel 162 worden de kenmerken van een anti-beklimmingsinrichting niet beschreven. Uit de praktijk is gebleken dat bepaalde inrichtingen niet kunnen worden beschouwd als een efficiënte anti-beklimmingsinrichting.

Het voorstel tot wijziging van artikel 162 geeft een definitie van een antibeklimmingsinrichting voor de lijnen waarvan de spanning < 30 kV en preciseert de steunen die daarvan vrijgesteld zijn.

Betreffende het artikel 164:

Het derde lid van artikel 159.01 dient in artikel 164 te worden ondergebracht. Dit wordt nu het punt 02 van artikel 164.

Voor de geïsoleerde laagspanningslijnen die voldoen aan de bepalingen van de artikelen 158.01 of 159.01 mogen de te respecteren verwijderingsafstanden met 1 m worden verminderd. Dit wordt gespecificeerd in de punten 02 en 04.a3 van artikel 164.

In punt 02 worden de nieuwe minimum basisafstanden gegeven voor deze lijnen. Voor lijnen die langs het wegdek van openbare wegen alsook boven de grond van binnenplaatsen, tuinen of velden lopen bedraagt de minimum basisafstand 5 m. Voor lijnen die het wegdek van openbare wegen kruisen bedraagt de minimum basisafstand 6 m.

In punt 04.a3 van de bijzondere gevallen wordt bepaald dat voor aansluitingen van netgebruikers en voeding van openbare verlichtingstoestellen de minimale afstand boven voetpaden en buiten het profiel van de rijweg, alsmede boven niet voor voertuigen en landbouwwerktuigen toegankelijke plaatsen, binnenplaatsen en tuinen voor gebouwen gelegen, 3 m mag bedragen.

Betreffende de artikelen 267 tot 274:

Een voorstel tot wijziging van de artikelen 267 tot 272 (Stuk AREI nr. 176) werd op 27 juni 1997 aan de plenaire vergadering van het Vast Elektrotechnisch Comité voor advies voorgelegd.

Er werd besloten om het voorstel terug te sturen naar Gemengde Werkgroep 86 om de artikelen 267 en 268 aan te passen.

Er werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook de artikelen 272bis, 273 en 274 aan een revisie te onderwerpen.

Hierna vindt men een samenvatting van de voorgestelde wijzigingen:

Algemeen:

De uniforme benaming "eigenaar, beheerder of uitbater" werd ingevoerd.

Artikel 268:

- De benaming "industriële bedrijf" wordt vervangen door "niet-huishoudelijke elektrische installatie";
- Er wordt bepaald dat voorafgaand aan de gelijkvormigheidscontroles bedoeld in de artikelen 270 en 272, de schema's en plannen bedoeld in het artikel 16 en ieder ander noodzakelijk document voor de gelijkvormigheidscontrole ter beschikking worden gesteld van het erkend organisme;
- De schema's en plannen dienen actueel te worden gehouden;

In het dossier van de elektrische installatie dienen eveneens aanwezig te zijn:

de eventuele berekeningsnota's;

- een document met de technische aansluitkenmerken op het distributienet;
- een document met de wijzigingen aangebracht aan de installatie sedert het laatste bezoek van een erkend organisme.
- Er dient verzekerd te worden dat alle in het reglement voorziene controles worden uitgevoerd en dat deze controles de volledige elektrische installatie dekken alsook dat hetzelfde erkend organisme dat tijdens een controle inbreuken vaststelt de verdwijning van deze inbreuken naziet;
- De controleverslagen dienen te worden voorgelegd aan de Interne dienst voor Preventie en Bescherming op het werk en aan het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk;
- Het dossier van de elektrische installatie dient aan de nieuwe eigenaar, beheerder of uitbater van de elektrische installatie te worden overgemaakt en een kopie ervan dient ter beschikking te worden gesteld van de eventuele huurder.

Artikel 269:

- Het dossier van de elektrische installatie dient aan de nieuwe eigenaar, beheerder of uitbater van de elektrische installatie te worden overgemaakt en een kopie ervan dient ter beschikking te worden gesteld van de eventuele huurder.

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL over Advies nr. 98 AREI

Artikel 270:

- Er werd rekening gehouden met de nieuwe benamingen ontstaan door de wetgeving inzake de liberalisering van de elektriciteitsmarkt;
- Er wordt opgelegd dat na de gelijkvormigheidscontrole een controleverslag dient te worden opgemaakt overeenkomstig de voorschriften van artikel 273 en dat dit controleverslag dient bewaard te worden in het dossier van de elektrische installatie. Dezelfde voorschriften worden opgelegd in de artikelen 271 en 272 met betrekking tot de er in voorziene controles;
- Een nieuw punt inzake de controle op de installatie van machines en toestellen wordt toegevoegd;
- Bij een wijziging of uitbreiding van een elektrische installatie wordt opgelegd dat iedere wijziging of uitbreiding die een impact heeft op het niet gewijzigde gedeelte in het controleverslag moet worden vermeld. Dit niet-gewijzigde gedeelte moet het voorwerp uitmaken van een controle;
- Aan de mobiele of tijdelijke installaties worden de verplaatsbare installaties toegevoegd. De tekst van dit onderdeel wordt ook verduidelijkt.

Artikel 271:

- Er wordt opgelegd dat voor de installaties waarvoor normaal een periodieke controle om de 5 jaar is voorzien, een eerste controle wordt uitgevoerd één jaar na de datum van de gelijkvormigheidscontrole voor de ingebruikname en vervolgens om de 5 jaar.
- Een kopie van het verslag dient gedurende ten minste vijf jaar bewaard te worden hetzij door het erkend organisme, hetzij door de overheid belast met het uitvoeren van de genoemde periodieke controle.

Artikel 272:

- Dit artikel werd volgens dezelfde structuur opgemaakt als de artikelen 270 en 271.
- Zoals bij laagspanning wordt ook in hoogspanning de netbeheerder gevraagd zijn visum aan te brengen op het gelijkvormigheidsverslag. Een kopie van dit verslag dient gedurende ten minste vijf jaar bewaard te worden door de persoon of organisme belast met de controle.
- Onder bepaalde voorwaarden mogen de beheerders van het transmissie- en distributienet zelf het nazicht van de instelwaarden van en de uitschakelbeproevingen op alsook de controle van de goede werking van de actieve beveiligingsinrichtingen van hun installaties uitvoeren.
- De controle van de uitschakelstroom en -tijd en de goede staat van werking van de actieve beveiligingsinrichtingen bij hun opgegeven instelwaarden wordt in hoogspanningsinstallaties uitgevoerd met een periodiciteit niet hoger dan 7 jaar.

Artikel 272:

- Er werd vastgesteld dat de voorschriften van het huidig artikel van het AREI niet toepasbaar zijn en de werkgroep GT/SGT 267-274 stelt voor om dit artikel af te schaffen. Hij stelt daarnaast voor om een bijzondere werkgroep op te richten die ermee zou belast worden een voorstel uit te werken waarbij de controle door thermografie in bepaalde gevallen verplicht zou worden gemaakt.

Artikel 273:

- De mogelijkheid wordt voorzien om de controleverslagen onder elektronische vorm aan de eigenaar, beheerder of uitbater over te maken. Een aantal bijkomende verplichtingen wordt hiervoor opgelegd.

Artikel 274:

- Het artikel wordt uitgebreid tot de periodieke controles.
- Zowel voor de gelijkvormigheidscontrole als voor de periodieke controle wordt toegevoegd dat het nazicht op de verdwijning van de overtredingen moet worden vastgesteld door het erkend organisme dat de respectievelijke controle heeft uitgevoerd. Ingeval binnen een termijn van één jaar geen gevolg wordt gegeven aan het in orde brengen van de installatie licht het erkend organisme de bevoegde overheid in van het bestaan van inbreuken.

Betreffende het artikel 278.07:

De in artikel 202 opgelegde verplichting om een afstand van 3 cm te behouden tussen elektrische leidingen en niet-elektrische leidingen werd bij MB van 25 april 2004 opgeheven.

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL over Advies nr. 98 AREI

Artikel 278 dat een aantal afwijkende beschikkingen van het AREI toelaat voor oude installaties bepaalt in het punt 07 (nabijheid van niet-elektrische leidingen) dat in afwijking van de bepalingen van artikel 202 het toegelaten is om in de nabijheid van niet-elektrische leidingen, elektrische leidingen in dienst te laten die er geen 3 cm van verwijderd zijn. Door het in voege treden van het voornoemd ministerieel besluit is deze bepaling niet langer relevant en dient ze te worden geschrapt.

Betreffende het ministerieel besluit genomen in toepassing van artikel 273:

In artikel 273 van het AREI wordt voor wat betreft de aard van de inhoud van de controles en de vorm van het controleverslag verwezen naar de Ministers die respectievelijk Energie en Arbeidsveiligheid onder hun bevoegdheid hebben.

Tot op heden heeft enkel de Minister die Energie onder zijn bevoegdheid heeft een besluit uitgevaardigd voor de huishoudelijke laagspanningsinstallaties (ministerieel besluit van 6 oktober 1981).

Teneinde te trachten de erkende organismen op gelijke voet te zetten betreffende het uitvoeren van controles van niet-huishoudelijke installaties werd in een werkgroep een voorstel uitgewerkt dat de aard van de inhoud van de controles en de vorm van het controleverslag vastlegt.

De uit te voeren controles worden opgedeeld in:

- de administratieve controles;
- de visuele controles;
- de controles door beproeving;
- de controles door meting.

Er dient te worden benadrukt dat de opgesomde controlepunten een minimum te controleren punten zijn. Het is dan ook nodig de elektrische installatie te controleren op de overige voorschriften van het AREI die van toepassing zijn op de betreffende installatie.

Omdat in het ontwerp alle spanningsgebieden worden geïdentificeerd dienen van de opgesomde controlepunten enkel diegene te worden gecontroleerd die van toepassing zijn op de betreffende installatie.

Het wordt mogelijk gemaakt om de elektrische installatie in verscheidene delen te laten controleren. De volledige installatie kan slechts conform worden verklaard indien alle delen gecontroleerd en conform zijn gevonden.

Het voorstel behandelt zowel de gelijkvormigheidscontrole als de periodieke controle.

Het voorstel betreft niet de leidingen van de transmissie- en distributienetbeheerders. Hiervoor zullen later afzonderlijke bepalingen worden opgesteld.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

A. Algemeen unaniem advies:

Naar aanleiding van het onderzoek van de voorliggende ontwerpen stelt de Hoge Raad vast dat het AREI een zeer gedetailleerd reglement blijft waarvan de basisprincipes, in de gebieden waar zij een invloed hebben op het welzijn op het werk, ver verwijderd zijn van de algemene principes van de Europese kaderrichtlijn en van de wet welzijn werknemers en haar uitvoeringsbesluiten. Details worden nog steeds niet door resultaatsverbintenissen vervangen.

De opdrachten van preventieadviseurs wordt hierdoor enorm bemoeilijkt omdat zij in het domein van de elektriciteit geconfronteerd worden met soms tegenstrijdige principes.

Daarom vraagt de Raad eenparig dat de betrokken overheid het AREI globaal opnieuw zou bekijken en het herschrijven in een zin die met de Europese context overeenstemt.

In deze optiek dringt de Raad er dan ook op aan dat voor de elektrische installaties waarop het koninklijk besluit van 2 september 1981 van toepassing is, omdat er werknemers bij betrokken zijn, dit besluit zou vervangen worden door een besluit dat, voor de handelingen aan en de tussenkomsten op de installaties, gebaseerd is op risicoanalyse en –evaluatie. Dit zou bijvoorbeeld kunnen gebeuren analoog aan de principes van het ontwerp dat thans door de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, uitgewerkt wordt om de voorschriften van het ARAB die van toepassing zijn op de oude elektrische installaties naar de Codex over het welzijn op het werk over te brengen, principes die overeenkomstig de doelstellingen van de Kaderrichtlijn gebaseerd zijn op risicoanalyse en –evaluatie.

VERVOLG INHOUD ADVIES nr. 98 AREI

UNANIEM

B. Artikelgewijs unaniem advies:

Betreffende de artikelen 3, 16 en 17:

Bij deze gelegenheid merkt de Raad op dat:

1. de opgenomen definities Europees vastgestelde benamingen zijn, dat deze benamingen eventueel kunnen afwijken van de in België gebruikte terminologie, maar dat hierbij vooral de inhoud van de definities van belang is (artikel 3);
2. de plannen niet alle gedetailleerde inlichtingen moeten bevatten, maar dat deze inlichtingen dan wel opgenomen moeten zijn in bijbehorende tabellen of lijsten, bijvoorbeeld voor de kortsluitstromen (artikels 16, 17). De Raad gaat ervan uit dat die informatie beschikbaar moet zijn maar niet noodzakelijk op het plan zelf;
3. in artikel 16 worden nieuwe begrippen ingevoerd zoals “toegekende stroomsterkte” (16.02.b). De Raad vraagt om nieuwe begrippen duidelijk te definiëren en consequent toe te passen doorheen het gehele AREI, anders zal/kan dit leiden tot discussie met de erkende organismen en de inspectiediensten.
In hetzelfde artikel (16.03.b) wordt gesteld dat contactdozen, enz., niet op het plan moeten worden aangebracht, indien het traject van leidingen en het begin en einde “duidelijk geïdentificeerd” zijn. De Raad vraagt, met het oog op een uniforme terminologie, dit te vervangen door “duidelijk identificeerbaar”. Deze terminologie (identificeerbaar) wordt immers ook in artikel 17 gebruikt.

Voor het overige formuleert de Raad een eenparig gunstig advies.

Betreffende het artikel 19:

Eenparig gunstig advies over de ontworpen wijziging, maar naar aanleiding hiervan vraagt de Raad dat de FOD Energie ten behoeve van de keuringsorganismen richtlijnen zou opstellen, waarin toegelicht wordt wat men onder de verschillende specifieke uitwendige normale invloeden verstaat.

Betreffende het artikel 28:

Eenparig gunstig advies.

Betreffende het artikel 46:

Eenparig gunstig advies mits vervanging van de tweede zin van het voorgestelde artikel 46 (“*De afstand tussen het isolerend ... moet minimum 2,5 m bedragen.*”) door de volgende zin: “Binnen exclusieve ruimten van de elektrische dienst bedraagt de afstand d_1 tussen de voet van de steunisolatoren van de blanke geleiders of daarmee gelijkgestelde geleiders en het verplaatsingsoppervlak minimum 2,5 m.”

De formulering van artikel 46, zoals oorspronkelijk ontworpen, is inderdaad onverantwoord in ruimten die voor om het even wie toegankelijk zijn.

In het kader van het gevraagde amendement wordt tegelijk gevraagd om de formulering van de artikelen 49 en 157 beter op elkaar af te stemmen.

Betreffende het artikel 105:

Eenparig gunstig advies, mits in punt 105.02, in de definitie “*Normaal bedrijf*”, tweede lid, de term “*risicobeoordeling*” te vervangen door “*risico-evaluatie*”.

Betreffende het artikel 106:

Het eerste lid van dit artikel verbiedt het gebruik in nieuwe en bestaande installaties van apparaten die niet voldoen aan de EU richtlijn 94/9/EG.

Dit heeft voor gevolg dat ondernemingen in zulke installaties geen apparaten meer mogen installeren en gebruiken die zij, hetzij als nieuwe of als gebruikte toestellen, in voorraad hadden en die aan de oude ATEX-richtlijn voldoen, maar niet aan de richtlijn 94/9/EG.

De Hoge Raad meent evenwel dat de richtlijn 94/9/EG een economische richtlijn is die uitsluitend van toepassing is op de apparaten die voor de eerste maal op de markt worden gebracht. Op de apparaten die zich in de ondernemingen bevinden en die reeds op de markt waren gebracht vóór dat richtlijn 94/9/EG in voege was getreden, is laatstgenoemde richtlijn niet toepasbaar, maar primeert de risico-evaluatie opgelegd door de sociale ATEX-richtlijn 99/92/EG en het koninklijk besluit van 12 augustus 1993 betreffende het gebruik van arbeidsmiddelen.

VERVOLG INHOUD ADVIES nr. 98 AREI

UNANIEM

Dit houdt in dat deze apparaten in bedoelde installaties moeten kunnen ingebouwd en gebruikt worden indien de risico-evaluatie dit toelaat, zonder dat zij een kwalificatie volgens de richtlijn 94/9/EG moeten ondergaan.

Om te vermijden dat een ongepaste risico-evaluatie zou uitgevoerd worden, is het nodig dat zij door een erkend controleorganisme wordt goedgekeurd.

Om deze reden, en op voorwaarde dat de administratie een de erkende organismen duidelijke richtlijnen over de goedkeuring van de risicoanalyse verstrekt, brengt de Hoge Raad eenparig een gunstig advies uit over dit artikel op voorwaarde dat tussen het huidige tweede en derde lid een tekst wordt ingevoegd, luidende:

“In afwijking van het eerste en het tweede lid, mogen de machines, de apparaten en de beveiligingssystemen die reeds vóór 30 juni 2003 in de Europese Unie voor de eerste maal in de handel werden gebracht, niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van het koninklijk besluit van 22 juni 1999 mits zij aan elk van de drie volgende voorwaarden voldoen:

- 1. de geïnstalleerde machines, apparaten en beveiligingssystemen beantwoorden aan de voorschriften van het koninklijk besluit van 12 augustus 1981 tot vaststelling van de veiligheids-waarborgen die het elektrisch materieel, bestemd voor gebruik in explosieve omgeving, evenals de stopcontacten voor huishoudelijk gebruik en de voedingsinrichtingen voor elektrische afsluitingen moeten bieden;*
- 2. de risico-evaluatie toont aan dat ze veilig gebruikt kunnen worden;*
- 3. de risico-evaluatie is goedgekeurd door een erkend en ATEX geaccrediteerd organisme.”*

Om misverstanden bij de lectuur van de tekst te vermijden, meent de Raad dat de volgende toelichtingen noodzakelijk zijn:

1. de afwijking slaat op toestellen en machines, ongeacht of zij tweede hands zijn, nieuw werden aangekocht en onmiddellijk als reserve werden opgeslagen, dan wel reeds voorheen in werking waren gesteld maar om diverse redenen uit dienst genomen en, na revisie, als reserve opgeslagen;
2. de toestellen en machines mogen zowel in nieuwe installaties worden geïntegreerd als in bestaande installaties;
3. de risico-evaluatie heeft betrekking op alle gebruikstoestellen;
4. de aanvaarding door het erkend organisme gebeurt bij zijn eerstvolgende doorgang in de onderneming. Van uit preventieoogpunt past het uiteraard dat de onderneming vooraf reeds in haar risico-evaluatie opneemt welke toestellen in welke installaties mogen ingebouwd worden.

Betreffende het artikel 107:

- het punt 107.02:

Het voorbeeld inzake temperatuurdetectoren in de wikkelingen, vermeld in punt 107.02 (tweede lid van “*beschermingsmethode e*”) is ongepast. Het betekent een achteruitgang op het gebied van veiligheid. De Hoge Raad adviseert éénparig om dit voorbeeld te schrappen.

- het punt 107.05:

Het punt 107.05 stelt problemen voor sommige industriële continuprocessen omdat ingevolge de ontworpen formulering, na automatische afschakeling, een onderhoudstechniker erbij moet gehaald worden om de machine handmatig terug in de schakelen. De huidige stand van de techniek laat toe om de machine automatisch weder in te schakelen, pas nadat haar temperatuur beneden een voldoende veilige waarde is gedaald.

Derhalve vraagt de Raad om tussen de ontworpen eerste en tweede leden een lid in te voegen, luidende:

“De automatische wederinschakeling is eveneens toegestaan mits de noodzakelijke vertragingstijd wordt in acht genomen die rekening houdt met de veilige temperatuur van de machine.”

Betreffende de artikelen 108 tot 113:

Eenparig gunstig advies.

Betreffende het artikel 159:

Eenparig gunstig advies.

Betreffende het artikel 162:

Eenparig gunstig advies, maar om uiteenlopende interpretaties door de erkende organismen te vermijden over de mogelijkheid tot het beklimmen van de steunen, vraagt de Raad dat de FOD Energie er in een nota hun aandacht op vestigt dat ook moet rekening gehouden worden met de eventuele aanwezigheid van allerlei natuurlijke of kunstmatige elementen die de beklimming gemakkelijk maken.

VERVOLG INHOUD ADVIES nr. 98 AREI

UNANIEM

Betreffende het artikel 164:

Eenparig gunstig advies.

Betreffende het artikel 174:

Eenparig gunstig advies mits in punt 174.05 dezelfde bewoordingen te gebruiken als in punt 174.01, meer precies door het invoegen van de woorden “*met blanke geleiders of daarmee gelijkgestelde geleiders*” tussen de woorden “*een elektrische energielijn*” en de woorden “*en een coaxiale kabel*”.

Naar aanleiding van deze gewenste aanpassing vraagt de Hoge Raad aan de administratie om de formuleringen van de teksten in het Frans met deze in het Nederlands met elkaar in overeenstemming te brengen of juridisch correct te stellen, bijvoorbeeld:

- in punt 174.01 (NI): “*de mechanische bescherming is verzekerd ...*”;
- in het opschrift van artikel 174, in de Franse tekst: “*Lignes aériennes à conducteurs nus à basse tension...*”.

Betreffende het artikel 174bis:

Eenparig gunstig advies.

Betreffende het artikel 266:

De nieuwe § 05.3.9. voorziet de mogelijkheid om, onder bepaalde voorwaarden, een uitzondering toe te staan op het verbod om te werken onder spanning voor installaties in explosieve atmosferen.

Er moet echter vermeden worden dat alomtegenwoordige batterijenlokalen/kasten in gewone industriële ruimten automatisch gelijkgesteld worden met installaties in (reële) ontploffingsgevaarlijke zones. Dit zou enkel veel tijd, energie en geld opsorpen zonder toegevoegde waarde voor de veiligheid van zowel personen als exploitatie.

De Raad vraagt daarom om een uitzondering, ondergebracht in een specifieke paragraaf, toe te voegen, bijvoorbeeld een § 05.3.10. (terwijl de bestaande § 05.3.9. een nieuwe § 05.3.11. wordt), luidende:

“§ 05.3.10. Aanvullende voorschriften voor industriële accumulatorbatterijen:

Werkzaamheden onder spanning aan industriële accumulatorbatterijen zijn verboden.

Voor werkzaamheden aan industriële accumulatorbatterijen die beantwoorden aan de voorschriften van het AREI kan evenwel een uitzondering worden toegestaan, indien dit blijkt uit een risicobeoordeling waarbij explosie één van de in overweging te nemen gevaren is.”

[nvdr: hier wordt indirect verwezen naar het huidige art. 109 waar o.a. vermeld wordt in zijn punt 02.h : “*Wanneer werkzaamheden aanleiding kunnen geven tot het vormen van vonken of gebruik maken van open vuur zijn aangepaste maatregelen genomen om elk ontploffingsgevaar te vermijden.*”]

Dezelfde vraag geldt voor de nieuwe §05.4.4.

Voor het overige formuleert de Raad een eenparig gunstig advies.

Betreffende het artikel 267:

De Hoge Raad vindt het unaniem een goed idee om de periodieke keuring van de elektrische hoogspanningsinstallaties voortaan slechts om de vijf jaar te laten uitvoeren (zie het ontworpen art. 272.02)

Evenwel is hij van oordeel dat het verhogen van de termijn tussen twee opeenvolgende verplichte keuringen door een erkend organisme het veiligheidsniveau van de installaties niet in het gedrang mag brengen.

Tussentijdse visuele routinecontroles van voldoende hoge kwaliteit zullen daarom nodig zijn, inzonderheid van de goede staat van de essentiële beschermingselementen.

Indien de werkgever over een interne elektrische dienst met voldoende deskundig personeel beschikt, kan hij deze routinecontroles onder zijn verantwoordelijkheid laten uitvoeren. Dit personeel moet dan wel specifiek opgeleid zijn om die controles uit te mogen voeren en, om de uniformiteit van de na te kijken elementen te verzekeren, hoort de minimumlijst van overheidswegen te worden vastgesteld.

VERVOLG INHOUD ADVIES nr. 98 AREI

UNANIEM

In de andere gevallen blijft het noodzakelijk dat deze controles door een erkend organisme gedaan worden.

De Hoge Raad stelt dan ook voor om het enige lid van het huidige ontworpen artikel 267 aan te vullen met de volgende tekst:

“Voor de installaties van de eigenaars of uitbaters die over een interne elektrische dienst beschikken met BA5 gekwalificeerd personeel, is enkel dit personeel gemachtigd om de routinecontroles uit te voeren.

In dit geval hebben de BA5 gekwalificeerde werknemers die door de werkgever aangeduid zijn om de routinecontroles uit te voeren, een specifieke vorming gevolgd die rekening houdt met de bepalingen van het artikel 47.01.a.2.

Het specifieke vormingsprogramma wordt ter beschikking gehouden van de Federale Overheidsdienst die de Energie in zijn bevoegdheid heeft wanneer het BA5 gekwalificeerde werknemers betreft die deel uitmaken van het personeel van de beheerders van het transport- en verdeelnet.

Wanneer het BA5 gekwalificeerde werknemers betreft die geen deel uitmaken van het personeel van de beheerders van het transport- en verdeelnet, wordt het specifieke vormingsprogramma ter beschikking gehouden van de Federale Overheidsdienst die de Energie in zijn bevoegdheid heeft en van het door de werkgever gekozen organisme erkend in het domein van de hoogspanning.

Voor de andere installaties worden de routinecontroles ten minste om het jaar door een erkend organisme uitgevoerd.

Deze routinecontroles hebben betrekking op de visuele controle van de post en de installaties.

De visuele controles omvatten ten minste de volgende punten, voor zover deze van toepassing zijn op de betreffende installatie:

- 1. De controle van de overeenstemming van de op het (de) plan(nen) van de uitwendige invloeden aangeduide uitwendige invloeden met deze werkelijk aanwezig;*
- 2. De controle van de staat en de toegankelijkheid van elektrische omvormposten (dak, vloer, wanden, opening, toegangsweg, onderhouds- en dienstdoorgang,...);*
- 3. De controle van de staat van het elektrisch materieel (mechanische toestand, peil van de diëlektrische vloeistof, lekkage van diëlektricum, netheid) in functie van hun gebruik en de aanwezige uitwendige invloeden;*
- 4. De controle inzake de bereikbaarheid van het elektrisch materieel en van zijn verbindingen;*
- 5. De controle van de aanwezigheid van de identificatie van de verdeelborden en van hun stroombanen, van de toestellen, van de aansluitklemmen en van de beschermings- en nulgeleiders;*
- 6. De controle van de identificatie van de leidingen en kabels, hun bevestiging en hun aansluiting op machines en toestellen;*
- 7. De controle van de staat van de aangewende beschermingsmaatregelen tegen elektrische schokken bij rechtstreekse en onrechtstreekse aanraking, alsmede tegen overstromen;*
- 8. De controle van de continuïteit en van de identificatie van de aard-, beschermings-, en equipotentiaal-geleiders;*
- 9. De controle van de staat van de aangewende beschermingsmaatregelen tegen brandwonden, brand en ontploffing;*
- 10. De controle van de staat van de leidingen, hun onderdelen en hun plaatsingssystemen;*
- 11. De controle van de staat van de middelen voor het sluiten en openen van deuren en deksels van omhulselonderdelen in ruimten toegankelijk voor het publiek;*
- 12. De controle van het behoud inzake de aanwezigheid op oordeelkundig gekozen plaatsen van signalisatiemiddelen (waarschuwings-, gevaarsborden, paneel eerste zorgen,...);*
- 13. De controle inzake de aanwezigheid, de kenmerken en de staat van veiligheidsuitrustingen en –materieel zoals verlichtingstoestellen en veiligheidsverlichting, schakelstok, voetbank, ~~isolerend tapijt~~, enz. ...;*
Schrappen van alle voorbeelden of beperken tot diegene die onbetwistbaar zijn. Isolerend tapijt is bvb. geen goed voorbeeld van een veiligheidsuitrusting. Het geeft een vals gevoel van veiligheid.
- 14. De controle van de staat van de opvanginrichtingen voor brandbare vloeibare diëlektrica.*

De routinecontrole leidt tot een onderzoeksverslag.

Het onderzoeksverslag bevat ten minste de volgende inlichtingen: de identificatie van de installatie, de identificatie van de agent bezoeker, de gebreken en/of de vastgestelde inbreuken.”

De Hoge Raad dringt er ook op aan om voor de vorming bedoeld in het tweede lid een formule uit te werken die er voor zorgt dat er slechts één enkel officieel vormingsprogramma vastgesteld wordt.

Ook vraagt de Raad dat de bevoegde overheid bij de volgende herziening van voorschriften van het AREI, zijn artikel 47 zou herzien met betrekking tot de noodzakelijke vorming van de BA5 gekwalificeerd personeel.

VERVOLG INHOUD ADVIES nr. 98 AREI

UNANIEM

In bijkomende orde vraagt de Raad dat de administratie zou nagaan of de controle, onder punt 9 hierboven, geen dubbel gebruik maakt met de algemene verplichting om de goede staat van de branduitrusting op regelmatige basis te laten uitvoeren door het daartoe gekwalificeerd personeel. Indien de controle is ingegeven door het feit dat laatstgenoemd personeel doorgaans geen BA5 is, vervalt deze vraag uiteraard.

Betreffende het artikel 268:

Eenparig gunstig advies over de ontwerpen tekst, met uitzondering van de formulering van punt 268.7.g.

De Hoge Raad vestigt er de aandacht op dat er verwarring kan heersen over de verplichte draagwijdte van de gelijkvormigheidscontrole, meer precies in hoever de vast aangesloten toestellen al dan niet mee het voorwerp dienen uit te maken van de controle. Het uitvoeren van een gelijkvormigheidscontrole op toestellen waarop de Europese laagspanningsrichtlijn van toepassing is, zou immers een inbreuk op de vrije markt vormen.

Om die reden stelt de Raad eenparig voor om punt 268.7.g. als volgt te formuleren:

“de elektrische installatie of deel van de elektrische installatie zoals bepaald in het controleverslag, het voorwerp uitmaakt van een gelijkvormigheidscontrole voor de ingebruikname, met dien verstande dat voor de installaties bestemd om verplaatsbare of draagbare machines of toestellen of verplaatsbare machines of toestellen met vaste standplaats te voeden die onder de CE-attestering en markering vallen, de controle op de installatie slaat, vanaf haar begin tot aan de eindvoedingspunten (stopcontacten, aansluitpunten van de bovenvermelde gebruikers);”

Van ondergeschikte orde: in artikel 268.5.b hoort het woord “geschreven” vervangen te worden door “schriftelijk”. Zoniet moet de tekst met de hand geschreven worden.

Betreffende het artikel 269:

Eenparig gunstig advies.

Betreffende het artikel 270:

Eenparig gunstig advies mits punt 270.02 aan te passen derwijze dat het duidelijk wordt dat de controle slaat op “de correcte keuze, installatie en samenbouw en de veilige werking van de machines en toestellen.”

Door de toevoeging van de begrippen “correcte keuze” - keuze die steeds het “installeren” moet voorafgaan – en “de veilige werking van de machines en toestellen” moeten de woorden “Installatie van” dan ook in het opschrift van het artikel 270.02 geschrapt worden.

De Raad is ook van mening dat art. 270.02 een algemeen artikel zou moeten zijn, zodat duidelijk is dat dit voor heel art. 270 geldt.

De Raad vraagt ook of verplaatsbare installaties 270.04 niet beter zouden opgenomen worden onder 270.05. “Bijzondere gevallen”.

Betreffende het artikel 271:

Eenparig gunstig advies.

Betreffende het artikel 272:

Eenparig gunstig advies met uitzondering van de volgende aspecten.

- het punt 272.01.b:

Om dezelfde reden als vermeld bij artikel 270.02 adviseert de Raad om de woorden “Installatie van” in het opschrift te schrappen.

Wat de Franse tekst betreft, moet het woord “correct” in het meervoud gesteld te worden.

- het punt 272.02.a:

De Hoge Raad is van mening dat voor hoogspanningsinstallaties die opgesteld zijn in een metalen cabine of een hiermee gelijkgestelde constructie waarvan de buitenwanden door personen aangeraakt kunnen worden, de goede werkingsstaat van de aarding van levensbelang is. Op vijf jaar tijd kan o. a. corrosie de kwaliteit van een aarding ernstig aantasten. Een visuele controle en een meting ervan moeten derhalve jaarlijks blijven gebeuren en niet vijfjaarlijks. De Raad wenst dan ook eenparig dat hiervoor een uitzondering zou gemaakt worden op de algemene regel die de periodiciteit van de periodieke keuringen op vijf jaar brengt.

VERVOLG INHOUD ADVIES nr. 98 AREI

UNANIEM

Hiertoe stelt de Raad voor om de twee leden van het bestaande ontwerp aan te vullen met een tekst die voor deze installaties de verplichting van een jaarlijkse periodieke controle oplegt. De vertegenwoordigers van de werkgevers- en werknemersorganisaties stellen een formulering van de aanvulling voor die grotendeels identiek is, maar verschilt voor de transformatie- of onderbrekingstoestellen die op draagelementen zijn opgesteld (op paal).

De toelichting bij het verdeelde advies over laatstgenoemde toestellen is opgenomen onder “C. Verdeeld advies over artikel 272.02.a”.

Het gemeenschappelijk deel van de voorgestelde formule luidt als volgt:

“Evenwel wordt een jaarlijkse periodieke controle uitgevoerd voor cabines van metaal of gewapend beton waarvan de buitenwanden van niet isolerende materialen zijn, in de zin van artikel 28, §01, evenals de metalen draagelementen met transformatie- of onderbrekingstoestellen, voor zover dat:

1. *de toegang van personen tot deze cabines of draagelementen niet verhinderd wordt;*
2. *de installaties niet het voorwerp uitmaken van een globale aarding.*

De jaarlijkse periodieke controle slaat op een visuele controle en op een meting plaatselijke van de aardingsweerstand.

De periodieke controle leidt tot het opstellen van een controleverslag overeenkomstig de voorschriften van het artikel 273 van dit Algemeen Reglement. Het controleverslag wordt opgeborgen in het dossier van de elektrische installatie.”

- **het punt 272.02.b:**

Het eerste lid moet aangepast worden derwijze dat het duidelijk wordt dat de controle slaat op de correcte keuze, installatie en samenbouw en de veilige werking van de machines en toestellen.

- **het punt 272.02.c:**

Het is geen uiting van administratieve eenvoud door enerzijds de periodiciteit van de periodiek controles tot 5 jaar te herleiden en anderzijds deze van de controles van de goede werking van de actieve beveiligingsinrichtingen op 7 jaar.

Daarom stelt de Raad unaniem voor om de periodiciteit van 7 jaar ook op 5 jaar te brengen.

Betreffende de artikelen 272bis tot 274:

Eenparig gunstig advies.

Betreffende het artikel 278.07:

Eenparig gunstig advies.

Betreffende het ministerieel uitvoeringsbesluit van het artikel 273 van het AREI:

Met verwijzing naar zijn algemeen advies vestigt de Raad de aandacht op de verregaande detaillering van de uit te voeren onderzoeken die in de punten 01 en 02 opgesomd worden.

Voor een erkend organisme is de strikte toepassing van deze punten in de praktijk onuitvoerbaar in grote ondernemingen met talrijke complexe installaties. Deze ondernemingen zorgen immers doorgaans zelf voor eigen gekwalificeerd personeel dat de opgelijste onderzoeken uitvoert en de installaties onderhoudt volgens strikte procedures. De Raad is dan ook van mening dat in deze gevallen de tussenkomst van de erkende organismen mag beperkt worden tot het uitoefenen van het toezicht op de naleving van deze procedures, aangevuld met steekproefsgewijze controles.

De juridische zekerheid van de betrokken werkgevers en erkende organismen kunnen en moeten in deze gevallen gewaarborgd worden door gebruik te maken van de mogelijkheid om individuele afwijkingen te verlenen, mogelijkheid die door de regelgeving voorzien is.

Om een éénvormige benadering van de individuele afwijkingsaanvragen te garanderen, vraagt de Raad dan wel dat de betrokken industrieën en de betrokken administraties zouden overleggen om te komen tot richtlijnen aan de erkende organismen, richtlijnen inzake de inhoud van het afwijkingdossier alsook uniforme afwijkingsvoorwaarden, onder andere met betrekking tot het toezicht door de erkende organismen op de naleving van de procedures en de uit te voeren steekproeven.

Met betrekking tot deze steekproeven is de Raad het er unaniem over eens dat de volgende twee steekproeven niet over het hoofd gezien mogen worden:

VERVOLG INHOUD ADVIES nr. 98 AREI

UNANIEM

1. Het nazicht van de goede dichtingsstaat van de “EExd” apparatuur. Hiertoe moet punt 02.A.2. (blz. 21) passend aangevuld worden met een punt 2.22, luidende:
"2.22. De controle van de staat van de dichtingvlakken van het explosiedrukvast materieel (EExd)."
2. Het meten van het minimale verlichtingsniveau in de hoogspanningscabines. Hiertoe kunnen bijvoorbeeld de punten 01.A.4 (bladzijden 13/14) en 02.A.4 (bladzijden 22/23) passend aangevuld worden met een punt 4.13, respectievelijk 4.8.luidende:
"4.13./4.8. De meting van het verlichtingsniveau in de dienstdoorgangen van de in lokalen ondergebrachte ruimten van de elektrische dienst."
Hierbij moet ook de vraag gesteld worden of het verlichtingsniveau van de normale, dan wel van de veiligheidsverlichting betreft. Rekening ermee gehouden dat het AREI de veiligheidsverlichting niet specifiek behandelt, mogen de ontwerpers van toekomstige wijzigingsteksten niet vergeten ze bij de eerstvolgende wijziging mee te behandelen.
Anderzijds brengt de Raad een eenparig gunstig advies uit over het ontwerp van ministerieel besluit, mits het aan te passen zoals hieronder vermeld. Deze aanpassing dringt zich op ingevolge de boven vermelde adviezen. In de plaats van alleen maar een vijfjaarlijkse periodieke controle, worden twee types van periodieke controles voorgesteld, een jaarlijkse en een vijfjaarlijkse, elk met een specifieke inhoud. Het onderscheid tussen beide moet duidelijk zijn.
De Raad is van oordeel dat het ontworpen punt 02 moet slaan op de vijfjaarlijkse controle, terwijl een nieuw punt 03 het ontwerp van ministerieel besluit moet aanvullen, dat de inhoud van de jaarlijkse periodiek controle vaststelt.
Derhalve wordt in het opschrift van het punt 02 het woord “*Vijfjaarlijkse*” ingevoegd vóór de woorden “*periodieke controle*” en krijgt het nieuwe punt 03 dezelfde titel mits invoegen van het woord “*Jaarlijkse*” in de plaats van “*Vijfjaarlijkse*”.
Dit nieuwe punt 03 krijgt de volgende inhoud:
“De controlewerkzaamheden omvatten de hierna vermelde domeinen:
- *de visuele controles;*
- *de controles door meting.*
1. De visuele controles omvatten (minimum) de volgende punten, voor zover deze van toepassing zijn op de betreffende installatie:
1.1. De controle van de overeenstemming van de op het (de) plan(nen) van de uitwendige invloeden aangeduide uitwendige invloeden met deze werkelijk aanwezig;
1.2. De controle van de staat en de toegankelijkheid van elektrische omvormposten (dak, vloer, wanden, opening, toegangsweg, onderhouds- en dienstdoorgang,...);
1.3. De controle van de staat van het elektrisch materieel (mechanische toestand, peil van de diëlektrische vloeistof, lekkage van diëlektricum, netheid) in functie van hun gebruik en de aanwezige uitwendige invloeden;
1.4. De controle inzake de bereikbaarheid van het elektrisch materieel en van zijn verbindingen;
1.5. De controle van de aanwezigheid van de identificatie van de verdeelborden en van hun stroombanen, van de toestellen, van de aansluitklemmen en van de beschermings- en nulgeleiders;
1.6. De controle van de identificatie van de leidingen en kabels, hun bevestiging en hun aansluiting op machines en toestellen;
1.7. De controle van de staat van de aangewende beschermingsmaatregelen tegen elektrische schokken bij rechtstreekse en onrechtstreekse aanraking, alsmede tegen overstromen;
1.8. De controle van de continuïteit en van de identificatie van de aard-, beschermings-, en equipotentiaal-geleiders;
1.9. De controle van de staat van de aangewende beschermingsmaatregelen tegen brandwonden, brand en ontploffing;
1.10. De controle van de staat van de leidingen, hun onderdelen en hun plaatsingssystemen;
1.11. De controle van de staat van de middelen voor het sluiten en openen van deuren en deksels van omhulselonderdelen in ruimten toegankelijk voor het publiek;
1.12. De controle van het behoud inzake de aanwezigheid op oordeelkundig gekozen plaatsen van signalisatiemiddelen (waarschuwings-, gevaarsborden, paneel eerste zorgen,...);
1.13. De controle inzake de aanwezigheid, de kenmerken en de staat van veiligheidsuitrustingen en –materieel zoals verlichtingstoestellen en veiligheidsverlichting, schakelstok, voetbank, isolerend tapijt, enz ...; 1.14. De controle van de staat van de opvanginrichtingen voor brandbare vloeibare diëlektrica.
2. De controles door meting omvatten minimum de meting van de lokale aardingsweerstand van de aardverbindingen van de installaties op HS (R_E).
Deze jaarlijkse periodieke controle leidt tot een onderzoeksverslag.

VERVOLG INHOUD ADVIES nr. 98 AREI

UNANIEM

Het onderzoeksverslag bevat ten minste de volgende inlichtingen: de identificatie van de installatie, de identificatie van de agent bezoeker, de gebreken en/of de vastgestelde inbreuken.”

Om rekening te houden met de hier boven bedoelde mogelijkheid om aan werkgevers individuele afwijkingen toe te staan die hen toelaten zelf bepaalde jaarlijkse en vijfjaarlijkse controles uit te voeren, terwijl het erkende organisme zich er dan toe beperkt om de degelijkheid van die controles via steekproeven na te gaan, past het om in fine dan de punten 02 en 03 een lid toe te voegen, luidende, bijvoorbeeld,:

“In de gevallen waarin aan een werkgever afwijking wordt verleend om bepaalde controles zelf uit te voeren, wendt het door hem gekozen erkend organisme de in dit punt opgenomen lijst van controles aan als leidraad voor het steekproefsgewijze verifiëren van de degelijkheid van de door de werkgever uitgevoerde controles.”

Tenslotte vraagt de Raad om in de punten 01.A.1.6 (bladzijde 2) en 02.A.1.3 (bladzijde 19) de woorden “het branddetectiesysteem” te vervangen door de woorden “de branddetectie- en blussystemen”. Meestal zijn de installaties immers niet enkel met een detectiesysteem uitgerust maar ook met een blussysteem.

INHOUD ADVIES

VERDEELD ADVIES nr. 98 AREI

werkgevers	Werknemers
C. <u>Verdeeld advies over artikel 272.02.a:</u>	C. <u>Verdeeld advies over artikel 272.02.a:</u>
<p>De vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties zijn het hier niet mee eens.</p> <p>Uit een analyse van de afgeleverde controleverslagen blijkt dat de weerstand van de aarding vrij constant blijft in de tijd en dat het aantal installaties “zonder aarding”, (dus waarvan de ondergrondse verbinding van de aarding overgetrokken of verdwenen is) praktisch nihil is. Alle aarding zijn uitgevoerd conform art 98.1 van het AREI of volgens de gelijkwaardige regels van goed vakmanschap van CETS/BFE. De intervallen tussen de metingen kunnen derhalve vergroot worden. Het werkelijk aanwezig zijn van een aarding is het voornaamste en de eigenlijke spreidingsweerstand van de aarding speelt een beperkte rol.</p> <p>De meting van de aarding van de transformatie- of onderbrekingstoestellen die op draagelementen gemonteerd zijn, zal trouwens in de toekomst om de 5 jaar gedaan blijven worden door de controle-organismen, terwijl zij nauwgezet ook door het eigen personeel van de elektriciteitsproducenten en –distributeurs in het kader van de routinecontroles zal uitgevoerd worden.</p> <p>Hierbij valt te noteren dat bij deze posten op paal supplementair het principe van beveiliging door verwijdering algemeen wordt toegepast.</p> <p>De werkgeversorganisaties zien dan ook niet het nut in om supplementair de 9000 installaties in België, opgesteld op niet metalen draagsteunen, jaarlijks door een erkend keuringsorganisme te moeten laten onderzoeken.</p>	<p>De vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties vragen dat de periodieke controle van de transformatie- of onderbrekingstoestellen voor hoogspanning die op draagelementen gemonteerd zijn, niet zou beperkt worden tot alleen deze die op metalen draagelementen gemonteerd zijn.</p> <p>Zij zijn immers van mening dat deze apparatuur ook een gevaar inhoudt wanneer zij zich op steunen van gewapend beton bevinden of van om het even welke andere steun die de stroom onder bepaalde omstandigheden kunnen geleiden, bijvoorbeeld vochtig hout.</p> <p>De vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties stellen daartoe voor het eerste lid van de aanvulling van artikel 272.02.a, de volgende formulering voor:</p> <p><i>“Evenwel wordt een jaarlijkse periodieke controle uitgevoerd voor cabines van metaal of gewapend beton waarvan de buitenwanden van niet isolerende materialen zijn, in de zin van artikel 28, §01, evenals de metalen draagelementen en de draagelementen van transformatie- of onderbrekingstoestellen, op voorwaarde dat:”</i></p> <p>De woorden “de metalen draagelementen en de draagelementen van” mogen dan vereenvoudigd worden tot “de draagelementen van”. De “draagelementen” (in het algemeen) omvatten immers ook de metalen draagelementen.</p>

Advies nr. 99 van 24 februari 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van bijzondere maatregelen voor het welzijn van de huisarbeiders bij de uitvoering van hun werk. (PPT/PBW - Dossier 103 – 326)

DATA AANVRAAG ADVIES

28 november 2005, vraag van advies van de Minister van Werk, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

16 januari 2006

DATUM ADVIES

24 februari 2006 (PBW-R2006-PV1-324, punt 4, blz. 6-7)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 7 juni 2006

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp heeft tot doel om het welzijn te beschermen van de werknemers die een specifieke overeenkomst voor huisarbeid hebben zoals bedoeld in artikel 119.1 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, of die, anders dan krachtens een arbeidsovereenkomst, arbeid verrichten onder het gezag van een persoon en die toelating hebben verkregen om, op regelmatige wijze, huisarbeid te verrichten.

In dit kader wordt onder huisarbeid de arbeid verstaan die verricht wordt onder het gezag van een werkgever, in de woning van de huisarbeider of op elke andere door de huisarbeider gekozen plaats, zonder dat de werkgever er toezicht of rechtstreekse controle op kan uitoefenen.

Onder huisarbeider mag niet begrepen worden dat het enkel om arbeiders en arbeidsters gaat. Huisarbeid kan ook met een overeenkomst voor bedienden uitgevoerd worden.

De beschermende maatregelen lopen langsheen volgende elementen:

1. de werkgever stelt na raadpleging van zijn preventiestructuren de functies vast die in zijn onderneming in aanmerking komen voor huisarbeid;
2. hij voert voor die functies een risicoanalyse uit en stelt de gepaste preventiemaatregelen vast;
3. de werkgever zorgt ervoor dat de bevoegde preventieadviseur het lokaal waar de huisarbeider zijn thuisarbeid verricht kan bezoeken en de betrokken werknemer verleent hieraan zijn medewerking;
4. de werknemer krijgt de gepaste informatie, vorming en instructies gericht op zijn huisarbeid;
5. de werkgever mag, op basis van de risicoanalyse, afwijken van de ARAB-voorschriften, maar de bescherming van de huisarbeider moet ten minste evenwaardig zijn als die van de andere werknemers; de voorschriften betreffende de sanitaire uitrusting worden niet toepasselijk gesteld;
6. een bijzondere aandacht wordt besteed aan de mogelijkheid om contact te houden met de preventiestructuren van de werkgever, aan het gepaste karakter van de arbeidsmiddelen en een beperking van de voorraad van de stoffen of preparaten die de huisarbeider eventueel zou nodig hebben bij het uitoefenen van zijn werk.

Het Uitvoerend Bureau behandelde het ontwerp tijdens zijn vergadering van 9 december 2005 en stelde vast dat het ontwerp geen rekening houdt met de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 85 die op 9 november 2005 in de Nationale Arbeidsraad was afgesloten, noch met het zijn advies nr. 1528. Alzo lopen de problematiek van telewerk en van huisarbeid door elkaar. Om deze reden besliste het bureau om de Minister om verduidelijking te vragen.

INHOUD ADVIES nr. 99 HUISARBEIDERS

UNANIEM

Na kennisname van het antwoord van 22 december 2005 van de Minister van Werk en de diverse besprekingen, inzonderheid in de commissie ad hoc, geeft de Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk volgend advies:

De Raad stelt vast dat steeds meer werknemers betrokken worden bij arbeid buiten de fysieke afbakening van de onderneming waarvoor zij werken. Uit cijfers blijkt immers dat er ruim 200.000 thuisarbeiders werkzaam zijn. De huisarbeider (maar ook de telewerker) moet hetzelfde niveau van bescherming inzake veiligheid en gezondheid genieten als de werknemers op een gelijkaardige werkpost of voor gelijkaardige activiteiten in de onderneming. Om dit gelijkwaardig beschermingsniveau te bereiken, voorziet artikel 4 van de Wet Welzijn Werknemers de mogelijkheid dat de Koning bijzondere maatregelen kan vaststellen om rekening te houden met de specifieke toestand van huisarbeiders.

De Hoge Raad vindt het opportuun om een wettelijke regeling uit te werken zowel voor huisarbeid als voor telewerk.

De problematiek is maatschappelijk echter te belangrijk om overhaast te werk te gaan. Het ontwerp van koninklijk besluit is in zijn huidige vorm niet aangepast aan het geheel van huisarbeid en telewerk, mede omdat nog geen gevolg werd gegeven aan het advies van de Nationale Arbeidsraad tot aanpassing van de wet op de arbeidsovereenkomsten. Daardoor regelt het voorliggend koninklijk besluit slechts een deel van het telewerk en het geheel van huisarbeid.

Om deze reden vraagt de Hoge Raad om het ontwerp in zijn huidige vorm terug te trekken.

Zowel voor huisarbeid als voor telewerk is een nieuwe grondige discussie noodzakelijk. Bij die gelegenheid moet nagegaan worden of de wet op de arbeidsovereenkomsten niet moet worden bijgestuurd. Ook de afbakening van het toepassingsgebied vergt een grondige analyse.

Verder verwijst de Hoge Raad naar de artikelsgewijze bemerkingen, zoals opgenomen in het verslag van de Commissie ad hoc, (zie hoofdstuk IV "Bijlage").

Een wettelijke regeling mag in geen geval afbreuk doen aan de bescherming van werknemers, ook niet van huisarbeiders en telewerkers.

De Hoge Raad is tenslotte van mening dat werkzaamheden die op basis van een risicoanalyse als gevaarlijk bestempeld worden, principieel verboden zouden moeten zijn in het kader van huisarbeid.

INHOUD UNANIEM ADVIES NR. 99 ARTIKELSGEWIJZE OPMERKINGEN

Artikel 2

Een werknemersafgevaardigde stelt vast dat in artikel 2, 3° de notie *vrijwilligheid* niet opgenomen is; het feit dat de werknemer vrijwillig huisarbeid aanvaardt.

Een afgevaardigde van de afdeling Normen van de AD HUA antwoordt dat het om een arbeidsovereenkomst gaat en arbeidsovereenkomsten impliceren altijd een basis van vrijwilligheid.

In het tweede lid van artikel 3 gaat het om die functies en taken waarvoor uit welzijnsoogpunt de aanwezigheid en beschikbaarheid in de onderneming vereist zijn.

Artikel 3

Daarbij wordt volgens de afdeling Normen van de AD HUA gedacht aan preventieadviseurs; comitéleden en bij ontstentenis van comité ook de leden van de vakbondsafvaardiging, het gaat ook eventueel om leden van de hiërarchische lijn.

VERVOLG INHOUD UNANIEM ADVIES NR. 99 ARTIKELSGEWIJZE OPMERKINGEN

Dat dit tweede lid aanleiding geeft tot een discussie wijst er volgens sommigen op dat het toch niet erg duidelijk gesteld is.

De afgevaardigde van de afdeling Normen stelt dat dit waarschijnlijk best aan bod komt in de toelichting bij het koninklijk besluit.

Het gevaar van een toelichtende tekst bij een regelgevende tekst is dan weer wel dat interpretatieproblemen tussen beide teksten kunnen rijzen, maar het is duidelijk dat met een andere structuur de zin wellicht beter begrijpbaar is.

Artikel 4

Hier worden de opmerkingen over de praktische haalbaarheid die reeds aan de orde kwamen bij de algemene opmerkingen, herhaald.

Hier wordt aan toegevoegd dat een onderscheid moet gemaakt worden tussen huisarbeiders die met telecommunicatiemiddelen met het bedrijf verbonden zijn en diegenen die dat niet zijn.

De afgevaardigde van de afdeling Normen stelt in verband met dit artikel dat het de bedoeling was om dit artikel zo eenvoudig mogelijk te houden en om enkel te verwijzen naar de belangrijkste principes.

Als echter gevraagd zou worden om dit allemaal omstandig te stipuleren dan zou pas met recht en reden kunnen beweerd worden dat het geheel niet haalbaar is.

Artikel 5

In antwoord op een vraag wat er gebeurt wanneer een huisarbeider toegang tot zijn werklokaal weigert antwoordt de afgevaardigde van de afdeling Normen dat in dat geval de werkgever niet anders kan dan besluiten dat huisarbeid niet mogelijk is.

Bij een dergelijke weigering kan de werkgever immers zijn verantwoordelijkheid op basis van de koninklijke besluiten niet op zich nemen.

Artikel 6

Hier wordt door sommigen herhaald dat gevaarlijk werk uit den boze is voor huisarbeid.

Gevraagd ook wat er gebeurt indien door de huisarbeider gebruikte producten of arbeidsmiddelen een ongeval veroorzaken van een gezinslid of een derde of schade veroorzaakt bij de burens.

Dat die vraag gesteld wordt is dan weer een argument om te stellen dat gevaarlijk werk niet toegelaten mag worden.

Artikel 7

Geen opmerkingen

Artikel 8

Geen opmerkingen

Artikel 9

Een werknemersafgevaardigde vraagt dat bepaald zou worden dat een afwijking van de bepalingen van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming enkel kan mits het voorafgaand akkoord van het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk en dat de bepalingen aangeduid zouden worden waarop een afwijking mogelijk is.

Ook een andere werknemersafgevaardigde acht dit laatste nodig.

Een deskundige meent dat het maken van een lijst van deze bepalingen niet mogelijk is en een afgevaardigde van de afdeling Normen beaamt dit.

VERVOLG INHOUD UNANIEM ADVIES NR. 99 ARTIKELSGEWIJZE OPMERKINGEN

Artikel 10

Iemand merkt op dat dit artikel betreffende het sanitair wellicht niet nodig is als artikel 9 toegepast wordt.

Daarop wordt voorgesteld om artikel 10 te schrappen en in artikel 9 te schrijven: *de bepalingen van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming met name die betreffende sanitair.*

Opgemerkt wordt dat toepassing van artikel 10 ertoe zou kunnen leiden dat er geen sanitair is of een toilet in de tuin.

Een afgevaardigde van de afdeling Normen geeft toe dat artikel 10 misschien wel kan geschrapt worden maar dat het tegemoet komt aan de veelgestelde vraag betreffende gescheiden toiletten.

Artikel 11

De vraag rijst of “ten allen tijde” wel een goede uitdrukking is in dit artikel.

Gevraagd naar de achtergrond van dit artikel antwoordt een afgevaardigde van de afdeling Normen dat werknemers in het bedrijf altijd contact kunnen nemen met genoemde personen.

Door dit artikel wil men ervoor zorgen dat de huisarbeiders niet afgesloten zijn van de onderneming en meer bepaald de genoemde personen.

Volgens een afgevaardigde van de afdeling normen betekent dit artikel niet dat de werkgever een vaste telefoonlijn ter beschikking moet stellen; dit probleem kan ook opgelost worden door een bepaalde vergoeding voor het gebruik van een GSM.

Opgemerkt wordt dat in de Nederlandse versie moet staan *contact te nemen* omdat in de Franse tekst sprake is van *prendre contact*.

Artikel 12

-

Artikel 13

Verschillende aanwezigen vinden dit artikel onduidelijk.

Opgemerkt wordt dat dit artikel het verbod inhoudt voor de werkgever om de werkplaats van de huisarbeider als magazijn te gebruiken.

Bovendien, wordt gesteld, zijn op deze situatie ook andere bepalingen van de Codex en van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming van toepassing evenals in bepaalde gevallen de milieureglementering.

Artikel 14

Gevraagd wordt of het niet beter zou zijn om te bepalen dat met de aanwezige risico's rekening moet worden gehouden.

Daarom wordt voorgesteld in het artikel op te nemen: *waarvan de inhoud is bepaald na advies van de preventieadviseur.*

Artikel 15

Opgemerkt wordt dat een arbeidsongeval bij huisarbeid vergelijkbaar is met een wegwerkongeval voor de aangifte door de werknemer.

Het is wel duidelijk dat het voor een ongeval in het huis van de huisarbeider niet onmiddellijk duidelijk is.

Indien de huisarbeider zijn rechten inzake een arbeidsongeval wil doen gelden is hij verplicht onmiddellijk zijn werkgever in kennis te stellen van het ongeval.

Iemand vraagt of het niet goed is om dit artikel aan te vullen: elk ongeval *tijdens de overeengekomen arbeidstijd* waarvan hij meent (...) aan zijn werkgever *zodat deze zijn verplichtingen kan nakomen betreffende het ongeval.*

Er wordt geopperd dat het in het tweede lid van het artikel gaat om twee verschillende zaken en het ter beschikkingstellen van de nodige communicatiemiddelen wordt overbodig geacht.

Advies nr. 100 van 21 april 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 december 2003 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's bij werkzaamheden in een hyperbare omgeving. (PPT/PBW - Dossier 27ter – 331)

DATA AANVRAAG ADVIES

14 februari 2006, vraag van advies van de Minister van Werk, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

22 maart 2006

DATUM ADVIES

21 april 2006 (PBW-R2006-PV2-330, punt 3, blz. 4)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 2 augustus 2006

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp heeft tot doel de huidige reglementering aan te passen opdat deze toepasbaar wordt voor de duikers van de openbare brandweerdiensten en de civiele bescherming die reddingswerkzaamheden in noodsituaties moeten uitvoeren.

Het huidige koninklijk besluit over hyperbare omgeving brengt problemen mee voor de brandweerdiensten.

Voor het uitwerken van het voorliggende ontwerp van besluit werden beroepsduikers in overheidsdienst, met name duikers van de brandweerdiensten en van de civiele bescherming uitvoerig geconsulteerd zodat het mogelijk gemaakt werd om ook aan deze groep van professionele duikers een gelijkwaardig beschermingsniveau te geven.

De brandweer geraakt niet altijd aan 3 beroepsduikers bij reddingswerken. Daarom wordt voorgesteld om de chauffeur, mits hij voldoet aan bepaalde voorwaarden, te aanvaarden als chef van de duikwerkzaamheden.

Volgens een beschikking⁴ van het Hof van Justitie betreffende de richtlijn 89/391 moeten de brandweerlieden op dezelfde manier beschermd worden als andere werknemers.

Daaruit volgt dat in het ontwerp drie aangelegenheden geregeld worden:

- In het koninklijk besluit van 23 december 2003 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's bij werkzaamheden in een hyperbare omgeving worden enkele taalkundige wijzigingen aangebracht.
- Er komt een regeling zodat verworven ervaring kan aangewend worden omdat de duikersploeg kan geleid worden door iemand die wel beroepservaring heeft als duiker maar niet noodzakelijk langer als duiker werkzaam is.
- Het optreden van duikers van de brandweerdiensten of van de Civiele Bescherming wordt geregeld voor duikwerkzaamheden in geval van nood.

⁴ Beschikking van het Hof van 14 juli 2005 in de zaak C-52/04

INHOUD UNANIEM ADVIES nr.100 HYPERBARE

De Hoge Raad PBW brengt een unaniem positief advies uit over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijke besluit van 23 december 2003 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's bij werkzaamheden in een hyperbare omgeving.

Daarnaast stelt de Raad de vraag of in de ontworpen aanvulling voor artikel 23 (artikel 4 van het ontwerp van koninklijk besluit) de woorden "Ingeval de reddingswerken bestaan uit het redden van personen in nood," niet beter vervangen kunnen worden door de woorden "Bij reddingswerkzaamheden". Dit moet vermijden dat de chauffeur, die in het kader van oefeningen nooit heeft mogen oefenen als lid van de driekoppige duikploeg, plots als chef van de duikwerkzaamheden moet functioneren, wanneer het daadwerkelijk om een redding van personen gaat.

De sociale partners vragen voor het overige dat op de webstek van de FOD WASO een link zou aangebracht worden naar de instellingen die beroepsduikers opleiden en naar de arbeidsgeneesheren die speciaal gevormd zijn voor het toezicht op de gezondheid van de beroepsduikers.

Advies nr. 101 van 21 april 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 juli 2004 betreffende de werkkledij. (PPT/PBW - Dossier 107 – 333)

DATA AANVRAAG ADVIES

28 februari 2006, vraag van advies van de Minister van Werk, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

21 april 2006 (PBW-R2006-PV2-330, punt 4, blz. 5)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 2 augustus 2006, aanpassing op 4 januari 2007

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp heeft tot doel de huidige reglementering aan te passen aan vragen die gesteld zijn door verschillende sectoren waar vaak een premie of een vergoeding verleent wordt aan werknemers die instaan voor de onderhoud van werkkledij.

Deze praktijk is in dit koninklijk besluit opgenomen als uitzonderingsregel van de algemene regel en is onderworpen aan voorwaarden.

INHOUD ADVIES

VERDEELD ADVIES nr.101 WERKKLEDIJ

werkgevers

De vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties brengen een gunstig advies uit over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 juli 2004 betreffende de werkkledij.

Zij wijzen er evenwel op dat de toepassing van dit besluit wel eens spaak zou kunnen lopen op de zinsnede «[...] voorzover de werkkledij geen enkel risico vormt voor de gezondheid van de werknemer en van zijn directe omgeving [...]»

Indien de notie “geen enkel risico vormt voor de gezondheid van de werknemer en zijn directe omgeving” strikt wordt geïnterpreteerd, dreigt de mogelijkheid om bij CAO af te wijken van de algemene regel voor alle bedrijven en sectoren een lege doos te blijven.

De werkgeversorganisaties pleiten er daarom voor om de tekst aan te passen:

“Het is verboden de werknemer toe te laten zijn eigen werkkledij aan te schaffen, zelf voor de reiniging, de herstelling en het onderhoud ervan in te staan, of zelf voor de hernieuwing ervan te zorgen, zelfs tegen de betaling van een premie of vergoeding, tenzij dit wordt toegelaten in een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst die enkel kan worden gesloten voorzover uit de resultaten van de risico-beoordeling blijkt dat de werknemer en zijn directe omgeving hierdoor geen gezondheidsrisico lopen.”

Werknemers

Het ABVV wenst zich voor dit dossier te onthouden.

Het ACV stelt voor om in het ontwerp KB tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 juli 2004 betreffende de werkkledij volgende aanpassingen te doen:

Artikel 1: derde lid invoegen luidend als volgt:

In artikel 6 van het koninklijk besluit van 6 juli 2004 wordt een derde paragraaf ingevoegd:

Het is verboden de werknemer een waarborg te vragen bij de levering van de werkkledij. Van dit verbod kan enkel bij collectieve arbeidsovereenkomst binnen het bevoegd paritair comité afgeweken worden.

“Het ACV verwijst hiervoor naar de verplichting van de werkgever om de hulpmiddelen en materialen ter beschikking van de werknemer te stellen die nodig zijn voor de uitvoering van het werk (wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, artikel 20, 1°), de nietigheid van de bedingen strijdig met deze wet voor zover zij ertoe strekken de rechten van de werknemer in te korten of zijn verplichtingen te verzwaren (artikel 6) en het beperkend karakter van borgtochten ingevoegd door de wet van 18 juli 1985 en de CAO nr. 41.

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr. 101 WERKKLEDIJ

werkgevers	Werknemers
<p>De werkgeversorganisaties wijzen er daarnaast op dat afspraken betreffende arbeidskledij ook op ondernemingsniveau mogelijk moeten zijn omdat er soms individuele gevallen zijn die een speciale regeling vereisen op ondernemingsniveau. Het kan bijvoorbeeld gaan om werknemers die allergisch zijn voor het product dat gebruikt wordt door de onderneming bij de reiniging van de arbeidskledij.</p> <p>Wat de problematiek van het aanwenden van een systeem van waarborgen voor werkkledij of persoonlijke beschermingsmiddelen betreft, wijzen de werkgeversorganisaties erop dat waarborgen geen afbreuk doen aan de principes van de EU-richtlijnen. Waarborgen hebben niets te maken met veiligheid of de bescherming van werknemers. Zij worden ingesteld om andere redenen zoals eerbied en zorg voor ter beschikking gestelde materialen en middelen. Uiteraard moeten onwettelijke praktijken (bijvoorbeeld afhouding loon) aangepakt worden maar ook dit valt buiten het kader van de welzijnsreglementering.</p>	<p>Om dezelfde reden stelt het ACV tevens voor om artikel 21 van het koninklijk besluit van 13 juni 2005 betreffende het gebruik van PBM's eveneens te wijzigen door in het voorgelegde ontwerp KB een bijkomend artikel in te voegen en het opschrift van het ontwerp overeenkomstig aan te passen. Dit bijkomend artikel luidt:</p> <p>'In artikel 21 van het koninklijk besluit van 13 juni 2005 betreffende het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen wordt een derde lid ingevoegd:</p> <p><i>'Het is verboden de werknemer een waarborg te vragen bij de levering van de P.B.M.. Van dit verbod kan enkel bij collectieve arbeidsovereenkomst binnen het bevoegd paritair comité afgeweken worden.'</i></p> <p>Het ACLVB steunt het standpunt van het ACV.</p>

Advies nr. 102 van 30 juni 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk. (PPT/PBW - Dossier 102ter – 340)

DATA AANVRAAG ADVIES

Uitvoerend bureau, 10 februari 2006

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

30 juni 2006 (PBW-R2006-PV3-336, punt 3, blz. 5-8)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 18 oktober 2006

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

De Hoge Raad is van mening dat het opportuun is om een advies op eigen initiatief uit te brengen over een aantal formeel procedurele punten met betrekking tot de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk zodat deze elementen nog op korte termijn gerealiseerd kunnen worden.

Het advies heeft betrekking op een drietal punten:

- Beperking van de opzegtermijn van de overeenkomst met de externe dienst door de werkgever.
- Verduidelijking van de beslissing van de minister tot intrekking of schorsing van de erkenning en bepaling van de gevolgen van een schorsing.
- Samenstelling van het adviescomité bij elke dienst.

De Hoge Raad zal zijn discussie over inhoudelijke aspecten betreffende de reglementering, de taken, de samenstelling, de financiering en de werking van de externe diensten verderzetten en hier op een later tijdstip advies over uitbrengen.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

1. Opzegtermijn overeenkomst met de externe dienst

Aansluiting bij een externe dienst houdt in dat er een contract is afgesloten tussen de werkgever enerzijds en de externe dienst anderzijds. Artikel 13 van het koninklijk besluit externe diensten bepaalt dat de overeenkomst wordt gesloten voor onbepaalde tijd en dat ze wordt beëindigd door opzegging door één der partijen met naleving van een opzeggingstermijn. Deze termijn is vastgelegd op één jaar en vangt aan op 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin de kennisgeving van de opzegging gebeurt (met andere woorden indien een contract vandaag wordt opgezegd dan begint de opzeggingstermijn te lopen vanaf 1 januari 2007 en die duurt tot eind 2007).

Deze termijn is onrealistisch lang waardoor ontevreden werkgevers aarzelen of nalaten om het contract op te zeggen. Een onderneming en zijn werknemers kunnen tijdens de opzeggingsperiode ook te maken krijgen met onvoldoende dienstverlening vanwege de externe dienst.

De Hoge Raad vraagt daarom om de opzeggingsperiode in te korten tot een courant gangbare periode van 6 maand waarbij de opzeggingsperiode start op de eerste dag van de maand volgend op deze waarin het contract werd opgezegd. De opzegging door de externe dienst gebeurt na voorafgaandelijk advies van de Commissie van advies, de opzegging door de werkgever gebeurt na voorafgaandelijk advies van het comité PBW van de onderneming.

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 102 EDPB

2. Vernieuwing, schorsing en intrekking van de erkenning

De Hoge Raad adviseert dat de hernieuwing van de erkenning zou worden toegekend voor een termijn van minimum één jaar en maximum vijf jaar.

Daarnaast vraagt de Hoge Raad om de formulering van artikel 43 aan te passen derwijze dat het derde lid vervangen wordt door bepalingen die inhouden dat:

- 1° wanneer, na verloop van de in het tweede lid bedoelde termijn, de externe dienst nog steeds niet voldoet aan de bepalingen van het besluit, de Minister, na advies van de opvolgingscommissie kan overgaan tot:
 - a) hetzij de schorsing van de erkenning gedurende een termijn die hij bepaalt;
 - b) hetzij de vervanging van de erkenning door een erkenning voor de duur van zes maanden;
 - c) hetzij de intrekking van de erkenning.
- 2° indien de dienst uiterlijk drie maanden voor het einde van de termijnen bedoeld in 1° a) of b) het bewijs levert te voldoen aan de bepalingen van het besluit, kan de Minister, na advies van de opvolgingscommissie, zijn beslissing tot schorsing of geldigheidsduurbepanking van de erkenning opheffen.
- 3° indien de dienst uiterlijk drie maanden voor het einde van de termijnen bedoeld in 1° a) of b) het bewijs niet levert, kan de Minister, na advies van de opvolgingscommissie, een nieuwe beslissing voor de erkenning nemen overeenkomstig 1°.

Omdat tot nu toe ook niet duidelijk was wat de gevolgen zijn van een schorsing van de erkenning, vraagt de Hoge Raad hieraan een invulling geven die vergelijkbaar is met wat geldt voor de accreditatie van certificatie-instellingen. Alzo zou een dienst tijdens een schorsing van zijn erkenning geen nieuwe klanten mogen aanvaarden, terwijl de prestaties bij de aangesloten ondernemingen gewoon blijven doorlopen.

De wijzigingsbepalingen dienen uiteraard te worden gesteld derwijze dat de procedures niet kunnen leiden tot schadeclaims vanwege de diensten, bijvoorbeeld na opheffing van een sanctie.

De Hoge Raad vraagt ook om de rol van de opvolgingscommissie in de procedure te versterken (die opvolgingscommissie moet opnieuw de rol krijgen die hem vroeger was toebedeeld).

3) Samenstelling adviescomité

Binnen elke externe dienst is een adviescomité opgericht dat paritair is samengesteld uit vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers. De leden die de werknemers vertegenwoordigen worden aangeduid door de werknemersorganisaties die vertegenwoordigd zijn in de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk. De leden die de aangesloten werkgevers vertegenwoordigen worden vrij gekozen door de dienst zelf. In tegenstelling tot de werknemersgroep is geen coördinatie en informatie-uitwisseling mogelijk tussen deze laatste leden en zijn ze vaak niet op de hoogte van de prioriteiten en standpunten van de werkgeversorganisaties.

Naar analogie met de leden die de werknemers vertegenwoordigen stelt de Hoge Raad daarom voor om de leden die de werkgevers vertegenwoordigen te laten aanduiden door de werkgeversorganisatie die vertegenwoordigd zijn in de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

De Hoge Raad wenst ook te benadrukken dat het wenselijk is dat de leden van het adviescomité onafhankelijk zouden zijn ten opzichte van de raad van bestuur van de externe dienst en derhalve niet zouden mogen behoren tot die raad van bestuur of tot de raad van bestuur van een groep waartoe de externe dienst behoort.

Advies nr. 103 van 15 september 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk – preventieassistenten. (PPT/PBW - Dossier 110 – 354)

DATA AANVRAAG ADVIES

28 juni 2006, vraag van advies van de Minister van Werk, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

28 augustus 2006

DATUM ADVIES

15 september 2006 (PBW-R2006-PV4-341, punt 4, blz. 8-10)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 4 januari 2007

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp van koninklijk besluit heeft tot doel de huidige reglementering aan te passen aan vraag van de sector van de EDPB, om de wettelijke vormingseisen die gesteld worden personen die voor de EDPB een eerste bedrijfsbezoek uitvoeren, in bepaalde categorieën van ondernemingen, te versoepelen.

Het ontwerp introduceert de figuur van preventieassistent en legt de voorwaarden waaraan deze preventieassistent moet voldoen om op een bepaald gebied deskundig te zijn, vast.

Het ontwerp laat toe dat in de ondernemingen die ingedeeld zijn in groep D zoals bedoeld in artikel 3, §1, van het koninklijk besluit betreffende de interne dienst, het eerste bezoek eveneens kan worden uitgevoerd door een preventieassistent, die de preventieadviseur bijstaat.

Door het ontwerp worden ook een aantal wijzigingen aangebracht aan de afdeling IV van het koninklijk besluit die het statuut van de preventieadviseur regelt.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

De Hoge Raad PBW brengt een unaniem ongunstig advies uit over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijke besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk.

De Hoge Raad PBW meent dat het invoeren van een nieuwe functie, de preventieassistent, zoals in het ontwerp van koninklijk besluit voorzien, niet op een optimale manier de problemen van de sector van de EDPB oplost.

De Hoge Raad herinnert aan het uitgangspunt van de welzijnswet dat stelt dat indien de interne dienst niet alle opdrachten die hem krachtens de wet en de uitvoeringsbesluiten zijn toevertrouwd zelf kan uitvoeren, de werkgever aanvullend een beroep moet doen op een erkende externe dienst voor preventie en bescherming op het werk.

Vanuit dat oogpunt dient in elke externe dienst, naast personen die eerste en tweedelijns bijstand verlenen ook minimaal een expert in de verschillende disciplines aanwezig te zijn.

De sociale partners van de Hoge Raad zijn, wat het voorliggende ontwerp van koninklijk besluit betreft, bezorgd om:

- het feit dat personen met een vorming van preventieadviseur niveau II in de IDPB als preventieadviseur, maar in de EDPB als preventieassistent behandeld worden en dit ondanks dat ze dezelfde taken uitvoeren. Een dergelijke benadering getuigt niet van een “erkenning” van de waarde en geeft geen stimulans aan de betrokken personen;
- het feit dat het probleem van de “erkenning” van de verpleegkundige die de preventieadviseur – geneesheer “bijstaat” niet opgelost is.

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 103 EDPB *preventieassistenten*

De Hoge Raad merkt terloops op dat het in de voorliggende tekst ontbreekt aan duidelijkheid en uniformiteit betreffende de gebruikte terminologie: preventieassistent, tijdelijke plaatsvervanger, persoon die de preventieadviseur bijstaat.

De Hoge Raad meent dat de discussie over de berekeningswijze van de minimumbezetting van de Externe Diensten voor Preventie en Bescherming op het werk niet los kan worden gezien van een globale discussie over de werking van de Externe Diensten in het algemeen en van de toegepaste tarificatieregeling in het bijzonder.

De Hoge Raad PBW vraagt zich af of de personeelsproblemen binnen de EDPB niet beter zouden opgelost worden door personen die een vorming van niveau II hebben ook te “erkennen” als preventieadviseur en hen, toe te laten in te staan voor bepaalde taken in bepaalde categorieën van ondernemingen.

Dat zij daarnaast de hoger opgeleide preventieadviseurs bijstaan, is de logica zelve en hoeft niet wettelijk geregeld te worden. De Hoge Raad acht het ook niet wenselijk dat de betrokken personen ingedeeld zouden worden in categorieën naar gelang de discipline (ergonomie, arbeidsveiligheid,...). Dit is een kunstmatige indeling en staat niet in lijn met het algemeen uitgangspunt van de welzijnswet (zie eerder).

De sociale partners van de Hoge Raad PBW wensen een diepgaande en bredere discussie over de werking van de IDPB en de EDPB (in het bijzonder over de taken, hun verdeling en de weerslag op de functies en de vormingseisen).

De Hoge Raad heeft aan de deskundigen gevraagd om tegen eind november een nota uit te werken over hun visie over de optimale werking van de IDPB en de EDPB (voornamelijk over welke taken door welke functie, welk vormingsniveau voor welke functie ...).

Advies nr. 104 van 15 september 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van maatregelen betreffende het welzijn op het werk van uitzendkrachten. (PPT/PBW – D39bis – 357)

DATA AANVRAAG ADVIES

Mevrouw de Minister, 1 juni 2005

COMMISSIE AD HOC:

13 februari, 31 maart en 23 juni 2006

DATUM ADVIES

17 december 2004 (PBW-R2006-PV5-317, punt 3, blz. 4-8)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 20 maart 2006

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp strekt ertoe om het koninklijk besluit van 19 februari 1997 tot vaststelling van maatregelen betreffende veiligheid en de gezondheid op het werk van uitzendkrachten, te vervangen door een reeks bepalingen die een beschermingssysteem voor de uitzendkrachten vaststellen, gesteund op de volgende principes:

- vooraleer een uitzendkracht activiteiten te laten uitvoeren, verstrekt de gebruiker, aan de hand van een werkpostfiche, aan het uitzendbureau een aantal inlichtingen betreffende de vereiste beroepskwalificatie en de specifieke kenmerken van de werkpost;
- de vorm van de werkpostfiche is vrij, de inhoudelijke rubrieken liggen vast; deze rubrieken hebben betrekking op de identificatie van de gebruiker, de uitzendkracht en de kenmerken van de werkpost; de aanvulling van de rubrieken betreffende de kenmerken van de werkpost zijn gebaseerd op de risicoanalyse; de werkpostfiche vermeldt tevens de persoon die instaat voor het onthaal van de uitzendkracht bij de gebruiker en het advies van comité PBW van de gebruiker;
- de duiding van de verplichtingen van het uitzendkantoor, respectievelijk de gebruiker inzake onthaal en informatie van de uitzendkracht en het gezondheidstoezicht, met de mogelijkheid om de eventuele voorafgaande gezondheidsbeoordeling te laten verzekeren door de gebruiker in plaats van door het uitzendkantoor;
- voor elke uitzendkracht een gecentraliseerde geschiktheidsfiche, beheerd door de centrale preventiedienst voor de uitzendsector;
- een kostendekking voor het gezondheidstoezicht waarbij:
 - het uitzendkantoor voor elke tewerkgestelde uitzendkracht in het Sociaal fonds voor de uitzendsector een forfaitaire bijdrage stort gelijk aan één derde van de bijdrage voor een aan het gezondheidstoezicht onderworpen werknemer;
 - de gebruiker voor iedere tewerkgestelde uitzendkracht aan zijn externe dienst een bedrag stort dat contractueel tussen de gebruiker en de dienst is vastgesteld;
 - de betalingsmodaliteiten aan het Fonds en de terugbetaling van de kosten voortvloeiend uit het gezondheidstoezicht en de gecentraliseerde geschiktheidsfiche worden bij CAO vastgesteld;
- het verbod om uitzendkrachten tewerk te stellen aan afbraakwerken en verwijdering van asbest en aan begassing (KB 14 januari 1992).

INHOUD ADVIES

VERDEELD ADVIES nr.104 UITZENDKRACHTEN

werkgevers	Werknemers
<p>1. Situering</p> <p>Het ontwerp KB veiligheid en gezondheid van uitzendkrachten ter vervanging van het KB van 19 februari 1997 (Codex titel VIII hoofdstuk IV) werd voorgelegd aan de Hoge Raad en aangepast door de administratie na een eerste bespreking. Dit aangepast KB ontwerp is opgenomen in document D39/19 van de hoge raad PBW.</p> <p>2. Algemeen standpunt</p> <p>Het advies van de hoge Raad PBW nr. 43 van 14 december 2001 dat unaniem werd uitgebracht, en gebaseerd was op een voorafgaande grondige evaluatie van de toestand wordt nog volledig ondersteund.</p> <p>Het voorgelegde ontwerp KB moet echter nog bijgestuurd worden op basis van het overleg en de ervaringen uit de praktijk.</p> <p>2.1. De werkpostfiche</p> <ul style="list-style-type: none"> • Gezien de zware administratieve overlast zonder enige meerwaarde van een veralgemening van de fiche voor alle functies is het noodzakelijk de fiche te beperken tot de functies met risico's (status quo zoals nu: de functies waarvoor een gezondheidsevaluatie noodzakelijk is). Daarbij is de risicoanalyse de basis voor de beoordeling; • De voorstellen tot ondertekening van de fiche door de verschillende betrokkenen gaat te ver en is administratief niet haalbaar. Het toevoegen van informatie over het onthaal (inhoud, duur, ...) en de registratie bij de inlener gebruiker over het uitvoeren van het onthaal kan wel een belangrijke meerwaarde geven. De manier om dit te registreren (via de werkpostfiche, via een afzonderlijk register,...) moet echter aan de best werkbare procedure binnen het bedrijf overgelaten worden; • Gezien het medisch onderzoek enerzijds vastgelegd wordt door de dienst van de inlener en anderzijds de uitvoering ervan de verantwoordelijkheid van het uitzendbureau is, moeten alle gegevens daarover duidelijk op een uniform erkennbare manier voor alle medische diensten, vermeld worden; <p>2.2. Het medisch onderzoek</p> <ul style="list-style-type: none"> • De verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de voorafgaande gezondheidsevaluatie ligt bij de uitzendonderneming (status quo); • Het onderzoek wordt uitgevoerd door ofwel <ul style="list-style-type: none"> ○ de externe dienst van de uitzendonderneming, daarbij kan de uitzendonderneming per regio (stad, of provincie of gewest, ...) beroep doen op de best beschikbare dienst; ○ de medische dienst van het bedrijf; • Verschillende uitzendondernemingen kunnen gezamenlijk een overeenkomst afsluiten bij één externe dienst om zo de beste dienstverlening te bekomen en een betere communicatie en gegevensdoorstroming te garanderen; 	<p>Met betrekking tot het voorliggend ontwerp besluit betreuren de vertegenwoordigers van de werknemers dat het niet mogelijk is geweest om een eensluidend standpunt in te nemen met de vertegenwoordigers van de werkgevers.</p> <p>De reden hiervoor is bij uitstek van financiële aard. Voor de werknemers kan het niet langer dat er voor uitzendkrachten een zwakkere regeling zou blijven bestaan met betrekking tot het medisch toezicht dan voor alle andere werknemers en ambtenaren. Momenteel is het zo, en ook in het voorgestelde ontwerp besluit in artikel 13 en 14 wordt dit bevestigd, betaalt de werkgever van een uitzendkracht slechts één derde van de normale bijdrage van alle andere werknemers en ambtenaren voor het medisch toezicht en de diensten van een externe preventiedienst. Deze regeling die destijds deel uitmaakte van een onderhandelde eerste overgangsregeling in de uitzendsector, toen nog slechts 10 % van de uitzendkrachten onderworpen werd aan medisch toezicht, is volledig voorbijgestreefd, niet langer verantwoord, strijdig met de Europese regels, en strijdig met het unanieme advies nr. 30 van de Hoge Raad van 20 februari 2001.</p> <p>De regeling is voorbijgestreefd omdat er geen enkele objectieve reden is waarom het medisch toezicht en de werking van een preventiedienst slechts één derde zou moeten bedragen van deze voor identieke werknemers of ambtenaren in identieke arbeidssituaties met contracten van identieke duurtijd. Enkel voor interims geldt deze tariefuitzondering; een werkgever die dezelfde werknemer aanwerft voor hetzelfde werk en dezelfde duur met een contract van bepaalde duur betaalt de volledige bijdrage. Dit valt niet te rechtvaardigen. Op deze wijze bespaart de uitzendsector 1 205 000 euro op jaarbasis. De redenen die destijds werden ingeroepen, de vertrekbasis uit een situatie waarbij het medisch toezicht slechts voor een kleine minderheid was geregeld, is wat gunstiger geëvolueerd. Het wisselen van uitzendkrachten tussen uitzendkantoren is eerder beperkt, en geenszins in verhouding tot een reductie van de bijdragen met 2/3 omdat het medisch toezicht voor twee op drie uitzendkrachten al zou zijn uitgevoerd door een ander uitzendkantoor. Er is immers nog steeds beduidend minder medisch toezicht op uitzendkrachten dan bij gewone werknemers. Dit terwijl bij uitzendkrachten meer arbeiders zijn dan bij de totale werknemersgroep, en er dus meer medisch toezicht zou moeten zijn.</p> <p>De afwijkende regeling is niet verantwoord omdat het door deze tarifiering beneden kostprijs ontbreekt aan de nodige middelen om in de sector uitzendarbeid een degelijk preventiebeleid te voeren.</p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr.104 UITZENDKRACHTEN

werkgevers	Werknemers
<p>2.3. Financiering van het medisch onderzoek</p> <ul style="list-style-type: none"> • De kost van het medisch onderzoek van een uitzendkracht wordt vastgelegd tussen uitzendkantoor en de betreffende medische dienst, daarbij wordt rekening gehouden met de beschikbaarheid, lokale aanwezigheid, en aanwezigheidsgraad van de uitzendkrachten. Deze kost dekt enkel het onderzoek en de adviezen, maar dekt niet de taken die de gebruiker moet verrichten in uitvoering van de vigerende wetgeving; • Om de uitvoering van het medisch onderzoek te stimuleren wordt een systeem ingevoerd waarbij de uitzendondernemingen (een gedeelte) van de kost van dit medisch onderzoek kunnen recupereren van het Sociaal fonds; • Om enerzijds een minimale bijdrage van elk uitzendkantoor te garanderen wordt bij het sociaal fonds een afzonderlijk fonds opgericht waarin alle uitzendkantoren verplicht zijn een bijdrage te storten. Dit verdeelt enerzijds de kost tussen alle uitzendkantoren, maar kan op termijn ook ruimte scheppen voor andere preventie-initiatieven zoals opleiding en informatie van uitzendkrachten; • De bijdrage van de uitzendondernemingen aan dit fonds wordt vastgelegd op 35 (34,31) euro per fulltime equivalent tewerkgestelde uitzendkracht mits volgende randvoorwaarden: <ul style="list-style-type: none"> - dit bedrag is gebonden aan de gezondheidsindex en kan jaarlijks aangepast worden op basis van een akkoord in het paritair comité van de uitzendarbeid; - het beheer van het fonds is de verantwoordelijkheid van het sociaal fonds van de uitzendkrachten; - de trekkingsrechten, de hoogte van de trekkingsrechten, de procedures, de besteding van de gelden worden vastgelegd door het paritair comité van de uitzendarbeid; - het medisch onderzoek bij de gebruiker wordt gestimuleerd door een hoger trekkingsrecht; <p>2.4. Centraal dossier van de uitzendkrachten</p> <ul style="list-style-type: none"> • Om de opvolging van de resultaten van een medisch onderzoek op te volgen, dubbel onderzoek te vermijden en de communicatie tussen de medische diensten die de onderzoeken uitvoeren te bevorderen wordt een centraal dossier voor de uitzendkrachten opgericht; • Uitzendkantoren en medische diensten hebben toegang tot het dossier; • Om de garantie te hebben dat het dossier opgevuld wordt is het trekkingsrecht uit het sociaal fonds verbonden aan de verplichting om de gegevens naar het centraal dossier door te sturen. De verantwoordelijkheid ligt dus bij de uitzendondernemingen, maar de communicatiestromen kunnen rechtstreeks tussen medische diensten en centraal dossier opgezet worden; • De gegevens op te nemen in het dossier moeten toelaten te identificeren over welke persoon het gaat en welk gezondheidsevaluatie de persoon heeft ondergaan voor welke functies of risico's. De arbeidsgeneesheer en medische dienst die het onderzoek uitgevoerd heeft, heeft het medisch dossier, maar wordt geïdentificeerd zodat informatie uitwisseling tussen geneesheren mogelijk is, dit op initiatief van de geneesheer. De regels in verband met bescherming medisch gegevens en privé-sfeer worden gerespecteerd; • Preventie en Interim staan in voor de uitvoering en realisatie. De financiering is ten laste van de uitzendondernemingen; <p>2.5. Tewerkstelling uitzendkrachten</p> <ul style="list-style-type: none"> • Verboden werkzaamheden: behoud verbod zoals geformuleerd in artikel 15 (verwijdering asbest en begasingswerken); 	<p>Momenteel ontbreken de middelen voor het uitbouwen van een gelijkwaardig medisch toezicht voor uitzendkrachten zoals voor vaste werknemers, ontbreken de middelen voor het aanmoedigen van een medisch toezicht door de gebruiker en ontbreken de middelen om gebruikers aan te moedigen om voorafgaande veiligheidsopleidingen te voorzien voor hun uitzendkrachten. Met een gelijke bijdrage voor uitzendkrachten zoals voor andere werknemers zou dit alles mogelijk zijn, conform het unanieme advies nr. 43 van de Hoge Raad in 2001. Nu niet.</p> <p>De afwijkende regeling inzake tarieven is ook strijdig met artikel 2.1. van de Europese richtlijn 91/383 dat oplegt dat uitzendkrachten moeten kunnen genieten van hetzelfde beschermingsniveau als andere werknemers. Het artikel 2.2. verbiedt ook “verschillen in behandeling met betrekking tot de arbeidsomstandigheden voor zover het gaat om de bescherming van de veiligheid en de gezondheid op het werk”.</p> <p>In het advies van de Hoge Raad nr. 30 van 20 februari 2001 vroegen werknemers en werkgevers in de Hoge Raad op unanieme wijze om de bijdrageregeling voor risicobeheersing, die toen werd ingevoerd ook gelijktijdig en integraal van toepassing te maken op uitzendkrachten. Daartoe moest niet enkel de algemene bijdrageregeling worden aangepast, maar ook het aparte besluit met de tarieven voor uitzendkrachten. Dat laatste werd over het hoofd gezien zodat dit de uitzendsector een bijkomend recurrent voordeel van naar raming 1 204 000 Euro per jaar opleverde.</p> <p>Ten gronde vragen de werknemersorganisaties een regeling waarbij op uitzendkrachten exact dezelfde tariefregeling wordt toegepast als voor andere werknemers, en deze bijdrageregeling gestort wordt in een paritair beheerd fonds. Dit overeenkomstig het unanieme advies nr. 43 van 14 december 2001. Dit fonds kan dan optreden als derde betaler voor de effectief uitgevoerde onderzoeken van uitzendkrachten door externe diensten van uitzendkantoren of preventiediensten van gebruikers. Enkel op zo een wijze kan voorkomen worden dat de kosten van het medisch onderzoek een concurrentieel nadeel zouden vormen voor de bonafide uitzendkantoren.</p> <p>Via dergelijk fonds kan ook financieel gestimuleerd worden dat de gebruiker zelf instaat voor het medisch toezicht door de bedrijfsgeneeskundige dienst van de gebruiker. Die laatste dienst kent immers de arbeidssituatie in de onderneming en kan met beter resultaat aan gerichte preventie doen. De extra kosten die dit meebrengt inzake praktische organisatie tijdens de betaalde werkuren van de uitzendkrachten kunnen dan aan een hoger tarief worden vergoed.</p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr.104 UITZENDKRACHTEN

werkgevers	Werknemers
<ul style="list-style-type: none"> • Uitzendkracht mag enkel op de werkpost tewerkgesteld worden waarvan de risico's overeen stemmen met deze vermeld op de werkpostfiche (herformulering van de artikels 16 en 17); <p>3. Voorstellen tot aanpassing ontwerp KB</p> <p>Artikel 3:</p> <ul style="list-style-type: none"> • §2: “voor elke werkpost” vervangen door “voor elke functie of taak waarvoor uit de risicoanalyse blijkt dat een voorafgaandelijke gezondheidsevaluatie noodzakelijk is”; • §2 6° “individuele” vervangen door “persoonlijke”; • §2 8° toevoegen “een unieke identificatie van het document”; • §4 te schrappen: de gevraagde gegevens van de uitzendkracht en uitzendbureau geven geen meerwaarde en zijn zuivere administratieve taken. Elk uitzendkantoor heeft zijn (eventueel elektronische) methode om de fiche te identificeren en klasseren in het dossier. De unieke identificatie van de fiche moet echter gebeuren bij de gebruiker vermits het een document is van de gebruiker en niet van het uitzendkantoor. <p>Artikel 4 §2:</p> <p>Deze procedure wordt door geen enkele externe dienst gevolgd (ook niet voor andere werknemers) alles verloopt elektronisch – dus de verwijzing naar het formulier schrappen.</p> <p>Artikel 8 §2 4°:</p> <p>Het ter beschikking stellen van de PBM is niet beperkt tot wie onderworpen is aan een verplicht gezondheidstoezicht. Of wat wil men hier zeggen? De voorafgaande gezondheidsevaluatie?. Nergens is verplicht gezondheidstoezicht juist gedefinieerd. Voorstel: verplaats dit naar §1.</p> <p>Artikel 8 §3:</p> <p>Vervangen door een bepaling die verplichting oplegt dat het onthaal bij de gebruiker geregistreerd wordt op een passende wijze (dit kan via ondertekening van de fiche, maar ook door het bijhouden van een register, enz.).</p> <p>Artikel 9:</p> <p>Te schrappen.</p> <p>Het bijhouden van een naamlijst wordt in de praktijk zelden uitgevoerd en is een zware administratieve verplichting indien dit opgelegd wordt voor alle uitzendkrachten. De andere bijkomende verplichten in verband met onthaal zijn al zeer zwaar en zijn veel efficiënter om het beoogde doel te bereiken.</p> <p>Artikel 10:</p> <p>De tweede alinea is te precies, de werkpostfiche wordt voor elke uitzendkracht bijgehouden, maar of dit op dezelfde locatie is als het contract, is een interne organisatorische beslissing.</p> <p>Artikel 11 3°:</p> <p>De huidige verplichtingen van de dienst van de gebruiker worden uitgebreid tot moederschapsbescherming en werkhervatting (is dit in tegenstelling met artikel 6 ???). Het is in elk geval zeer verwarrend. Voor kleinere ondernemingen met externe dienst is dit gewoon onuitvoerbaar. En voor grotere ondernemingen is al de mogelijkheid ingevoerd dat de gebruiker dit mag doen. Hier wordt echter ook de verantwoordelijkheid doorgeschoven en dat is veel gevaarlijker!!!!</p>	<p>Dit overeenkomstig de unanieme wens van de sociale partners in het advies nr. 43 om het inschakelen van de bedrijfsgeneeskundige dienst van de gebruiker via de financiële regeling aan te moedigen.</p> <p>Via de terugbetalingsregeling uit een paritair fonds kan ook bereikt worden dat de medische onderzoeken van uitzendkrachten gebeuren tijdens de bezoldigde arbeidstijd, overeenkomstig de vereisten van de wetgeving en de Europese richtlijn. Momenteel worden de meeste uitzendkrachten tijdens hun vrije tijd en zonder vergoeding van hun reiskosten naar een externe dienst gestuurd voor het medisch onderzoek. In het advies 43 van 2001 vroegen de sociale partners al eerder om deze onwettige praktijk te corrigeren.</p> <p>Met wat er rest in het fonds, moet het mogelijk zijn om de voorafgaande veiligheidsopleiding van de uitzendkrachten financieel te stimuleren. Dit kan, bijvoorbeeld, door aan de gebruikers die zulke veiligheidsopleiding aan hun uitzendkrachten geven, een bonus toe te kennen, afkomstig uit het sectoraal fonds van de uitzendsector.</p> <p>De werknemersorganisaties steunen de regeling zoals voorzien in het ontwerp besluit waarbij voor elk type werkpost waarvoor een gebruiker beroep wenst te doen op een uitzendkracht, er voorafgaand een werkpostfiche moet worden opgemaakt. De werknemersorganisaties benadrukken daarbij het belang om in deze werkpostfiche ook telkens een rubriek op te nemen waarin wordt gespecificeerd of én welke veiligheidsopleiding verplicht voorafgaandelijk moet worden gevolgd vooraleer het werk wordt aangevat. Voorgesteld wordt om te voorzien in een procedure waarbij dit gegeven wordt vastgelegd na advies van de preventie-adviseur en de werknemersvertegenwoordigers via comité of vakbondsafvaardiging. Met betrekking tot vorm en inhoud van deze werkpostfiche pleiten de werknemersorganisaties voor het model van werkpostfiche zoals uitgewerkt in de Hoge Raad en thans beschikbaar op de website van de FOD WASO. Op die wijze kan deze ene werkpostfiche het standaarddocument worden dat alle andere documenten die rond veiligheid en gezondheid worden vereist in CAO's of codex kan vervangen (CAO 22, de informatie verplichting aan werknemers over veiligheid en gezondheid, de schriftelijke risico evaluatie, de informatiebepalingen in allerlei specifieke hoofdstukken van de codex,...).</p> <p>Vermits het ontbreken van een voorafgaande veiligheidsopleiding een belangrijke, zonet de meest belangrijke oorzaak is van arbeidsongevallen bij uitzendkrachten, dringen de werknemersvertegenwoordigers in de Hoge Raad aan op een effectieve en overtuigende sanctionering van gebruikers die verzuimen deze voorafgaande veiligheidsopleiding te verschaffen. Dit enerzijds door te voorzien in de sancties van artikel 46 van de wet arbeidsongevallen</p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr.104 UITZENDKRACHTEN

werkgevers	Werknemers
<p>(t'was toch de andere die het moet doen). Doelstelling van dit KB was juist om dit te vermijden. Voorstel : behouden status quo en deze verantwoordelijkheid bij het uitzendbureau houden.</p> <p>Artikel 12 §3: Toevoegen: <i>“onder een elektronisch formaat dat vastgelegd wordt door (ofwel het paritair comité van de uitzendarbeid of FOD WASO HUA).”</i></p> <p>Indien dit niet opgelegd wordt zal geen enkele externe dienst dit uit vrije wil doen.</p> <p>Artikel 13:</p> <ul style="list-style-type: none"> • §1 vervangen door: <i>“Elk uitzendbureau is een forfaitaire bijdrage verschuldigd aan het Sociaal fonds voor de uitzendkrachten, opgericht door het paritair comité voor de uitzendarbeid.”</i> <i>Deze bijdrage bedraagt 35 euro vermenigvuldigd met het aantal uitzendkrachten zoals bepaald in artikel 14. Dit forfaitair minimumbedrag wordt gekoppeld aan het indexcijfer van de consumptieprijzen overeenkomstig de beginselen bepaald door de artikelen 2,4,5 en §,1° van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van stelsel waarbij sommige uitgaven van de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.</i> <i>Artikel 4 van dezelfde wet, aangevuld bij artikel 18,§2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, voorziet dat enkel de gezuiverde gezondheidsindex in aanmerking mag genomen worden voor de sociale prestaties.</i> <i>De basisspilindex bedraagt xxxxxxxx.”</i> • §2 vervangen door: <i>“De bijdragen aan dit fonds moeten aangewend worden door de uitzendbureaus en worden door het sociaal fonds aan de uitzendbureaus ter beschikking gesteld voor tussenkomsten in de kosten die zij maken voor het uitvoeren van gezondheidsevaluaties van uitzendkrachten, voor opleidingen en preventieve acties ter voorkoming van ongevallen en bevorderen van de gezondheid en het welzijn van de uitzendkrachten.</i> <i>De precieze voorwaarden en voorschriften voor de aanpassing van de forfaitaire bijdrage, de betaling van de bijdragen door de uitzendbureaus en de trekkingsrechten van de uitzendbureaus en het beheer van de gecentraliseerde geschiktheidsfiche worden vastgesteld in een collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in het paritair comité voor de uitzendarbeid en algemeen bindend verklaard door de Koning.</i> <i>Het Sociaal fonds voor de uitzendkrachten, opgericht door het paritair comité voor de uitzendarbeid is belast met het beheer van het systeem bedoeld in het eerste lid.”</i> • §3 vervangen door een nieuw artikel: <i>“artikel XX De gebruiker stort voor iedere tewerkgestelde uitzendkracht aan de externe dienst waarmee hij is verbonden, een bedrag dat is vastgesteld in een bij contract vastgestelde overeenkomst met deze dienst en dat gebaseerd is op de taken die deze dienst moet uitvoeren in uitvoering van dit koninklijk besluit.”</i> <p>Artikel 16: Vervangen door <i>“Het is het uitzendbureau en de gebruiker verboden een uitzendkracht tewerk te stellen in een functie waarvoor uit de risicoanalyse blijkt dat een voorafgaande gezondheidsevaluatie noodzakelijk is en waarvoor geen werkpostfiche beschikbaar is”</i>.</p>	<p>waarbij de gebruiker burgerrechtelijk aansprakelijk wordt voor de schadevergoeding aan slachtoffers van arbeidsongevallen overkomen aan uitzendkrachten die niet de verplichte voorafgaande veiligheidsopleiding hebben gevolgd als voorzien in de werkpostfiche.</p> <p>Anderzijds door te voorzien in positieve sancties via financiële tussenkomsten in de kosten van deze opleidingen via het sectoraal fonds. Deze tussenkomsten kunnen met een minimum aan administratie geregeld worden tussen de uitzendkantoren en het fonds, zodat de gebruiker via het commerciële contract vergoed wordt. Tot slot kan een regeling waarbij uitzendkracht en onthaalverantwoordelijke in de onderneming een document tekenen ter bevestiging dat de opleiding werd gevolgd, hiervan een sluitende praktische modaliteit vormen in de lijn van het advies nr. 110 van de Hoge Raad over het onthaalbeleid.</p>

VERVOLG VERDEELD ADVIES nr.104 UITZENDKRACHTEN

werkgevers	Werknemers
<p>Artikel 17: Vervangen door “Het is de gebruiker verboden een uitzendkracht te werk te stellen op een werkpost of in een functie waar uit de risicoanalyse belangrijke risico’s naar voren komen die niet op de werkpostfiche vermeld zijn”.</p> <p>Artikel ...: NOG toe te voegen. Vermits er akkoord is om de uitzendkantoren te laten beroep doen per lokalisatie op de externe dienst die lokaal de beste diensten aanbiedt moet dit ook nog voorzien worden in de wetgeving. Koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten, in artikel 2 kan een alinea toegevoegd worden die betrekking heeft op de uitzendondernemingen: <i>“in afwijking van het eerste lid kan een uitzendbureau beroep doen op meerdere externe diensten wanneer hij uitzendkantoren heeft verspreid over uiteenliggende lokalisaties. Per lokalisatie mag slecht op één externe dienst beroep gedaan worden.”</i></p> <p>Bijlage 1: Vermits hier enkel de verplichte gegevens opgenomen worden beperken tot de gegevens die essentieel nodig zijn (de meeste gegevens zijn terug te vinden op de centrale plaats , maar zijn niet noodzakelijk voor de persoon die de werkpost fiche moet raadplegen of gebruiken of via naam en internet kan hij altijd aan de andere gegevens). Wil een uitzendkantoor verder gaan, dan zal dit omwille van de praktische noodzaak wel gebeuren. A gebruiker: schrappen fax, e-mail adres; B uitzendbureau: schrappen fax, adres e-mail; C uitzendkracht: schrappen adres, begin en einde tewerkstelling; F gezondheidstoezicht : zie conclusies werkgroep – alle gegevens die noodzakelijk zijn opdat de geneesheren op een eenduidige manier elkaar verstaan en achteraf de uitzendconsulenten de nodige toelichting kan geven aan de uitzendkracht.</p> <p>Bijlage II: Dit moet nog verder onderzocht worden door een technische werkgroep samengesteld uit overheid, externe diensten en uitzendsector. Gegevens in verband met de geschiktheid kunnen uitgebreid worden met gegeven die zich in de werkpostfiche bevinden, dit om de band tussen de werkpostfiche en de geschiktheid te kunnen leggen, zoniet kan achteraf niet beoordeeld worden of de uitzendkracht een nieuwe evaluatie moet ondergaan voor een nieuw voorgestelde werkpost of functie (en dus voor een nieuwe werkpostfiche. Voorstel : – Opnemen gegevens van de werkpostfiche die vermeld zijn onder de rubriek “gezondheidstoezicht”. – Gegevens over inentingen preciseren.</p>	

Advies nr. 105 van 13 oktober 2006 over het ontwerp van koninklijk tot vervanging van artikel 28 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming. (PPT/PBW - D113 – 344)

DATA AANVRAAG ADVIES

18 september 2006, vraag van advies van de Minister van Werk, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

27 oktober 2006 (PBW-R2006-PV5-351, punt 3, blz. 4)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 18 oktober 2006

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp heeft tot doel het artikel 28 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming (ARAB), zoals dit geformuleerd was door het artikel 2 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 tot wijziging en opheffing van diverse bepalingen van het ARAB, opnieuw in te voegen.

Het opnieuw invoegen van het aldus geformuleerde artikel 28 is vereist aangezien het arrest nr. 158.604 van de Raad van State van 10 mei 2006 het voormelde artikel 2, vernietigt.

Daar de gevolgen van de vernietigde bepalingen worden gehandhaafd tot 31 december 2006, bevat dit ontwerp van koninklijk besluit een bepaling die de inwerkingtreding ervan vastlegt op 1 januari 2007.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

De Hoge Raad PBW brengt een unaniem positief advies uit over het ontwerp van koninklijk besluit tot vervanging van artikel 28 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming.

Advies nr. 106 van 13 oktober 2006 over het ontwerp van koninklijk tot invoeging van bijlagen I, II, III en IV in het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk. (PPT/PBW - D 114 – 345)

DATA AANVRAAG ADVIES

18 september 2006, vraag van advies van de Minister van Werk, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

27 oktober 2006 (PBW-R2006-PV5-351, punt 4, blz. 4-5)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 18 oktober 2006

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp heeft tot doel de oorspronkelijke bijlagen I, II, III en IV van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk terug in te voegen.

Het opnieuw invoegen van deze bijlagen is vereist aangezien het arrest nr. 158.605 van de Raad van State van 10 mei 2006 de bijlagen I, II, III en IV van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk, vernietigt.

Daar de gevolgen van de vernietigde bepalingen worden gehandhaafd tot 31 december 2006, bevat dit ontwerp een bepaling die de inwerkingtreding ervan vastlegt op 1 januari 2007.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

De Hoge Raad PBW brengt een unaniem positief advies uit over het ontwerp van koninklijk tot invoeging van bijlagen I, II, III en IV in het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk.

Advies nr. 107 van 27 oktober 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de erkenning van ondernemingen en werkgevers die sloop- of verwijderingswerkzaamheden uitvoeren waarbij belangrijke hoeveelheden asbest kunnen vrijkomen.. (PPT/PBW - Dossier 62ter – 356)

DATA AANVRAAG ADVIES

2 oktober 2006, vraag van advies van de Minister van Werk, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

9 oktober 2006

DATUM ADVIES

27 oktober 2006 (PBW-R2006-PV5-351, punt 5, blz. 5-6)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 11 januari 2007

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp heeft tot doel de erkenning te regelen van ondernemingen en werkgevers die sloop- of verwijderingswerkzaamheden uitvoeren waarbij belangrijke hoeveelheden asbest kunnen vrijkomen.

Daarbij werd gekozen voor een regeling waarbij deze ondernemingen en werkgevers gecertificeerd worden

Het ontwerp is een uitvoering van artikel 6bis van de Wet Welzijn Werknemers van 1996.

Dit artikel luidt:

“Art. 6bis.- Elke werkgever is verplicht om voor in zijn bedrijf verrichte sloop- of verwijderingswerkzaamheden waarbij belangrijke hoeveelheden asbest kunnen vrijkomen, een beroep te doen op een daartoe erkende onderneming.

Elke werkgever die sloop- of verwijderingswerkzaamheden uitvoert waarbij belangrijke hoeveelheden asbest kunnen vrijkomen, moet, met het oog op de bescherming van de werknemers waarop hij een beroep doet voor het uitvoeren van die werken, erkend worden.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder en de nadere regels volgens welke de ondernemingen bedoeld in het eerste lid en de werkgevers bedoeld in het tweede lid kunnen erkend worden, wat de technische bekwaamheden waarover men moet beschikken betreft om de werken uit te voeren, de beschermingsmiddelen voor de werknemers, alsook hun vorming en informatie.

De Koning kan, bij besluit overlegd in Ministerraad, de in het eerste en tweede lid bedoelde verplichting uitbreiden tot die gevallen waar het niet correct uitvoeren van zeer gespecialiseerde werkzaamheden aanleiding kan geven tot een ernstig probleem voor de werknemers. “

INHOUD ADVIES

UNANIEM

1° Betreffende de algemene principes:

- De Raad meent dat het goed zou zijn dat er een commissie met sociale partners opgericht wordt om de erkenningsprocedure te volgen en zo de vinger aan de pols te houden: dit moet niet noodzakelijk een erkenningscommissie zijn.
Een mogelijkheid zou de oprichting zijn van een sectorcommissie tussen de vragende partijen en BELAC. In zulke commissie kunnen de sociale partners zetelen en de gecertificeerde ondernemingen van nabij volgen.

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 107 ASBESTVERWIJDERING

- De certificatie kan in vergelijking tot een erkenning een aantal voordelen hebben. Evenwel zal daarnaast nog een hele reeks andere dingen moeten gedaan worden om de certificatie te kunnen invullen, op straffe van afwezigheid van een reële meerwaarde:
 - Er moeten bijkomende eisen gesteld worden aan de certificatie-instellingen. Veel instellingen zijn op dit ogenblik geaccrediteerd om volgens de norm EN 45012 te mogen certificeren. Het feit dat ze geaccrediteerd zijn betekent evenwel nog niet dat zij kennis bezitten in specifieke domeinen zoals asbestverwijdering. Om te vermijden dat men belangrijke verschillen krijgt tussen de beoordelingmodaliteiten van de diverse certificatie-instellingen, moeten alzo, samen met BE-LAC, een aantal zaken buiten de norm EN 45012 vastgesteld worden, inzonderheid:
 - betreffende de organisatie van de audit:
 - de taakhoud van de auditor;
 - de taakhoud van de coördinator;
 - de kwalificaties van auditoren en coördinatoren;
 - welke de auditstappen zijn;
 - welke de te bezoeken locaties zijn;

-de coördinator en de auditoren – maar vooral de coördinator – moeten een vast dienstverband met de certificatie-instelling hebben;

- de auditoren mogen geen enkele relatie hebben met de te certificeren onderneming en zij mogen evenmin betrokken zijn bij consultancy dienaangaande;
- het bijhouden van een register met de kwalificaties van de auditoren;
- verlenging van het certificaat;
- toezicht door de certificatieinstelling;
- het aantal te besteden mensdagen per certificatie-dossier;

De inhoud van de opleiding van de werknemers die voor de erkende onderneming werken moet gedetailleerd beschreven worden, zoniet kan de auditor niet verplicht worden om van een kandidaat na te gaan of zijn werknemers wel degelijk de correcte opleiding hebben gehad.

- De Raad gaat er ook van uit dat, wanneer aan een opdracht gewerkt wordt, waarvan het verwijderen van asbest het hoofdbestanddeel dan wel een onderdeel vormt, en hierbij meerdere ondernemingen samenwerken, hetzij onder de vorm van tijdelijke vereniging, hetzij via onderaanneming, hetzij op basis van een ander samenwerkingsverband, dat er voor asbest geen andere benadering geldt dan voor om het even welke andere verplichting die op de werkgevers rust. Wat hier bedoeld wordt, wordt best geïllustreerd aan de hand van een voorbeeld. In het geval van keuringen door een EDTC van hefwerktuigen van een aannemer, moeten, wanneer die aannemer in een tijdelijke vereniging werkt, de keuringen niet opnieuw uitgevoerd worden in opdracht van de tijdelijke vereniging. Voor asbest moeten in het kader van een tijdelijke vereniging de asbestverwijderingswerken toevertrouwd worden en uitsluitend uitgevoerd door de onderneming die daarvoor erkend is en door haar personeel.

2° Artikelsgewijze:

- De Raad meent dat in artikel 2 § 2 moet gedefinieerd worden over welke werkzaamheden het precies gaat. Luidens de toelichting van de bevoegde ambtenaar worden de sloop- en verwijderingswerkzaamheden bedoeld die gebeuren met betrekking tot de methode van de couveusezak of met de methode van de hermetisch afgesloten zone. In zulk geval past het om de formulering dan ook in die zin aan te passen, zodat bij de toepassing van het besluit geen betwisting kan ontstaan.
- De Raad meent dat moet onderzocht worden of in artikel 4, 1°, in plaats van naar de Europese Unie, niet moet verwezen worden naar de Europese Economische Ruimte (EER - *België, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, IJsland, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slovakije, Spanje, de Tsjechische Republiek, het Verenigd Koninkrijk en Zweden*).

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 107 ASBESTVERWIJDERING

- De Hoge Raad suggereert om, in plaats van de lange formulering van artikel 4, 2°, een opsomming te gebruiken:
“2° het bewijs leveren dat hij een kwaliteitborgingsysteem toepast dat gecertificeerd is door;
a) ofwel een instelling, geaccrediteerd volgens de norm NBN EN 45.012/Guide ISO/IEC 62 overeenkomstig de wet van 20 juli 1990 betreffende de accreditatie van instellingen voor de conformiteitsbeoordeling;
b) of door een instelling, geaccrediteerd door een instelling die medeondertekenaar is van de akkoorden van wederzijdse erkenning van de “European Cooperation for Accreditation” voor de sector “kwaliteitsmanagementsystemen”.
- De Raad stelt voor om artikel 4, 5° als volgt te formuleren:
“5° ~~indien het een onderneming van een andere lidstaat van de Europese Unie betreft, kennis hebben doen blijken d.m.v. het volgen van een opleiding van de wetgeving bestreken door de welzijnswet en haar uitvoeringsbesluiten en in het bijzonder het koninklijk besluit van 16 maart 2006, het koninklijk besluit van 2 december 1993 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan kankerverwekkende en mutagene agentia op het werk en het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen;~~”
De Raad stelt evenwel de vraag hoe de naleving van deze verplichting kan bewezen worden. Zij menen echter dat Belgische en niet-Belgische ondernemingen niet op een verschillende wijze mogen behandeld worden omdat dit kan leiden tot moeilijkheden met Europa.
Ook stelt zich de vraag wie deze opleiding mag geven, meer bepaald of deze opleiding in en door de onderneming zelf mag georganiseerd worden.
- De Hoge Raad vraagt zich af of de vaste plaats waarvan sprake in artikel 4, 6° in België moet liggen en vragen de schrapping van de woorden “2 werken” omdat het in feite om 2 werven gaat.
- Hij vraagt dat aan artikel 5 § 3, 4° wordt toegevoegd dat ook een afschrift van het getuigschrift van de opleiding van de werfleider dient bij de aanvraag gevoegd te worden.
- Betreffende artikel 7, vijfde lid vraagt de Raad een wijziging zodat gesteld wordt dat de aanvrager *geacht* wordt te beschikken (...) en niet dat hij *vermoed* wordt.
- De Raad stelt voor om in artikel 9 te spreken van dertig dagen in plaats van een maand omdat februari geen dertig dagen telt.
Hij vraagt zich af wat er gebeurt als de administratie deze termijn niet eerbiedigt.
- Hij vraagt zich ook af of het niet goed zou zijn in artikel 10 te herhalen dat de administratie de aanvraag binnen de dertig dagen met zijn advies overmaakt aan de Minister.
- De Raad stelt voor om artikel 11 te stellen overeenkomstig de volgende gedachtengang:
“Art. 11: De Minister neemt een beslissing waarbij de erkenning al dan niet wordt verleend.
Als de minister binnen de dertig dagen na ontvangst van het positieve advies geen beslissing genomen heeft, dan wordt het advies van de administratie gevolgd. Ingeval van een negatief advies: als de minister binnen de 30 dagen na het verstrijken van de termijn voor het indienen van een bezwaar geen beslissing genomen heeft wordt het negatieve advies gevolgd. (toevoeging)
De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt ter kennis gebracht van de aanvrager bij ter post aangetekend schrijven met ontvangstmelding.”
- De Hoge Raad vraagt dat in artikel 13 gesteld wordt dat de eerste erkenning geldt voor 2 jaar en vraagt om het tweede lid van dit artikel als volgt te formuleren:
“Tijdens ~~dit jaar~~ deze periode is de erkende onderneming verplicht:
1° ten minste één /verplichte/ melding te doen betreffende de uitoefening van de activiteit in het domein waarop de erkenning betrekking heeft - twee onderzoeken te ondergaan uitgevoerd door de Algemene Directie Toezicht Welzijn op het Werk; deze onderzoeken betreffen de uitoefening van de activiteit in het domein waarop de erkenning betrekking heeft;”
- Betreffende hetzelfde artikel, laatste lid, meent de Raad dat de hernieuwing van de erkenning na de eerste erkenning moet gelden voor een bepaalde duur van maximum vijf jaar.

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 107 ASBESTVERWIJDERING

- Volgens de Raad moet het in artikel 14 zijn *deelt mee* in plaats van *delen mee*.
- Hij vraagt zich ook af of in artikel 16 een termijn van drie jaar waarbinnen er geen activiteit heeft plaatsgehad, niet te lang is.
- De Raad stelt voor om in artikel 17 ook de besluiten te noemen betreffende andere personen zoals jongeren die geen asbestverwijderingswerken mogen verrichten.
- Hij vraagt ook om aan artikel 18, § 2 toe te voegen dat bij een beslissing tot intrekking van de erkenning onmiddellijk de opdrachtgever verwittigd wordt.

INHOUD ADVIES

VERDEELD ADVIES nr. 107 ASBESTVERWIJDERING

werkgevers	Werknemers
<p>De werkgeversafgevaardigden vinden dat werkgevers die door eigen werknemers in hun eigen bedrijf asbest laten verwijderen ook buiten de onderneming opdrachten zouden moeten mogen aannemen.</p>	<p>Zij vragen dat duidelijk uitgeklaard wordt welke de relatie is tussen de hoofdaannemer en de asbestverwijderaar.</p> <p>De werknemersafgevaardigden benadrukken dat het belangrijk is dat de toelichting zo vlug mogelijk bekendgemaakt wordt na de publicatie van het besluit en aanvaarden dat dit niet noodzakelijk de publicatie inhoudt van een toelichtende brochure omdat dergelijke informatie ook vlug via de webstek van de FOD kan gegeven en geactualiseerd worden.</p> <p>Zij wensen een openbare procedure zoals bij de grenswaarden in het bijzonder door de publicatie van de lijst van ondernemingen die erkend wensen te worden op de website, zodat er van buitenaf bezwaar kan worden aangetekend indien nodig.</p> <p>De werknemersafgevaardigden menen dat het geen gesteld wordt in artikel 4, 4° b) zal leiden tot het inschakelen van schijnzelfstandigen.</p> <p>De werknemersafgevaardigden vragen ook dat aan artikel 5 § 1 toegevoegd wordt dat het comité PBW ingelicht wordt over de aanvraag en op de hoogte gehouden wordt van het verloop van de aanvraagprocedure.</p> <p>De werknemersafgevaardigden stellen dat in artikel 13 moet bepaald worden dat de twee onderzoeken door TWW <u>ter plaatse</u> moeten gebeuren en niet beperkt mogen worden door een onderzoek van documenten van de aanvrager.</p>

UNANIEM GUNSTIG ADVIES nr. 107 ASBESTVERWIJDERING

Niet hierboven vermelde thema's:

Unaniem gunstig advies

Advies nr. 108 van 27 oktober 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de minimale voorschriften inzake veiligheid van bepaalde oude elektrische installaties op arbeidsplaatsen. (PPT/PBW - Dossier 108 – 353)

DATA AANVRAAG ADVIES

De Minister van Werk, 6 juni 2006

COMMISSIE AD HOC:

25 september 2006

DATUM ADVIES

27 oktober 2006 (PBW-R2006-PV5-351, punt 8, blz. 8-9)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 2 maart 2007

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp heeft de volgende doelstellingen:

Dit ontwerp heeft tot doel een regeling uit te werken voor de elektrische installaties die nog onderworpen zijn aan de bepalingen van de artikelen 184 tot 266bis van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming.

De verantwoording van de voorgestelde regeling wordt gevonden in het feit dat de bepalingen van de artikelen 184 tot 266bis van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming op dit ogenblik nog enkel van toepassing zijn op oude elektrische installaties, waarvan de realisatie ter plaatse aangevangen werd vóór 1 oktober 1981 of 1 januari 1983 en dan nog voor zover deze installaties geen belangrijke wijzigingen of uitbreidingen ondergaan hebben, waardoor de werkgever verplicht werd het Algemeen Reglement op de elektrische installaties toe te passen. In een aantal gevallen heeft de werkgever reeds vrijwillig deze oude installaties aangepast aan de bepalingen van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties.

In de praktijk mag men aannemen dat een groot aantal elektrische installaties zowel "oude" delen (die nog onderworpen zijn aan het ARAB) als "nieuwe" delen (die onderworpen zijn aan het AREI) bevatten, al was het maar omdat de installatie aangepast moest worden in het kader van een noodzakelijke "modernisering" van de productiemiddelen. Hierdoor moeten deze installaties aan twee verschillende reglementen beantwoorden, wat aanleiding kan geven tot tegenstrijdige situaties.

Het is ook zo dat het niveau van veiligheid dat verzekerd wordt door de naleving van de voorschriften van het AREI hoger is dan het niveau dat verzekerd wordt door de naleving van de artikelen 184 tot 266bis van het ARAB. Hoewel de werkgevers, op grond van de algemene principes van de welzijnswet – en voorheen de artikelen 28bis, §§ 2 en 3 (koninklijk besluit 14 september 1992), en 54quater, 2, van het ARAB – reeds verplicht waren maatregelen te treffen om de werknemers te beschermen tegen specifieke risico's van elektrische aard, zoals maatregelen met betrekking tot onrechtstreekse aanraking, komt deze verplichting niet expliciet voor in de wetgeving op die oude installaties, wat de rechtszekerheid niet ten goede komt. Dit laatste is des te meer het geval na het arrest nr. 71/2006 van 10 mei 2006 van het Arbitragehof.

Het is dan ook van belang dat voor deze oude elektrische installaties een regeling wordt uitgewerkt, waardoor een gelijkwaardig niveau van veiligheid wordt bereikt als dat wat voorzien is in het AREI.

Dit gelijkwaardig niveau van veiligheid betekent evenwel niet dat de oude installatie volledig moet vervangen worden door een installatie die aan alle voorschriften van het AREI beantwoordt.

Bepaalde onderdelen van de installaties kunnen weliswaar oud zijn, maar daarom nog niet versleten of af te keuren.

Zo worden dure ingrepen vermeden die in feite niet bijdragen tot de veiligheid.

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het voor advies voorgelegde ontwerp legt dan ook de nadruk op de volgende elementen:

- De werkgever voert een risicobeoordeling uit van deze oude elektrische installaties;
- Rekening houdend met de vastgestelde risico's voert hij eventueel aanpassingswerken uit, zodat de werknemers worden beschermd tegen de risico's die voortvloeien uit deze elektrische installaties en een veiligheidsniveau wordt bereikt dat gelijkwaardig is aan dat voorzien in het algemeen reglement op de elektrische installaties, waarbij een aantal minimumeisen moeten worden in acht genomen;
De elektrische installaties moeten regelmatig gecontroleerd worden;
- De werknemers moeten over de nodige bekwaamheid beschikken wanneer zij gebruik maken van of werkzaamheden uitvoeren aan een elektrische installatie.

De uitzondering die in het ontwerp voor BELGACOM opgenomen is, betreft enkel de telecommunicatie en niet de gewone elektrische installaties. Ook voor de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen is er een uitzondering, maar enkel voor de elektriciteit die betrekking heeft met de bovenleidingen van dewelke de treinen elektriciteit afnemen via hun pantograaf.

Het gaat in laatstgenoemde gevallen louter om het kopiëren van het toepassingsgebied van het AREI.

INHOUD ADVIES nr. 108 oude elektrische installaties

UNANIEM

Met unanimitéit onder de volgende beperkende voorwaarden:

A. Wat de algemene principes betreft:

1. De Hoge Raad neemt er nota van dat het ontwerp geenszins beoogt de elektrische installaties, of delen van elektrische installaties, die dateren van vóór 1981/1983 volledig conform te laten maken aan het AREI. Het is daarentegen wél de bedoeling om deze installaties of deze delen te laten aanpassen derwijze dat hun veiligheidsniveau gelijkwaardig wordt aan dat van een installatie gebouwd volgens het AREI. De aanpassing wordt uitgevoerd op basis van een risicobeoordeling;
De Raad vraagt hierbij dat een gelijkwaardigheid naar de geest te beogen en niet naar de letter. Als voorbeeld hiervan wordt een complexe installatie aangehaald met nog veel oude bedrading, die hierdoor langere afschakeltijden heeft.
2. In dezelfde zin noteert de Raad ook de toelichting door de administratie – en de tekst van het ontwerp bevestigt dit – dat werkgevers die in het kader van andere welzijnsvoorschriften, bijvoorbeeld deze met betrekking op het explosieveiligheidsdocument, reeds een risicobeoordeling op delen van hun elektrische installaties uitvoerden en consequent deze installaties aan de resultaten ervan aanpasten, deze risicobeoordeling mogen gebruiken in het kader van de thans gevraagde risicobeoordeling. Met andere woorden, alles moet niet van voor af aan opnieuw herbegonnen worden;
3. De Raad is er zich van bewust dat er tot op heden – vooral in zeer kleine ondernemingen – nog oude installaties bestaan die volledig aan het ARAB beantwoorden, die, wanneer zij door een erkend organisme gekeurd werden, niet tot een ongunstig onderzoeksverslag zullen leiden, maar die desondanks toch onveilig zijn. Het organisme dient immers het ARAB als referentiebasis te nemen, referentiebasis die bijvoorbeeld geen beveiliging tegen onrechtstreekse aanraking voorziet (automatische differentieelschakelaar) zoals het AREI. Hoewel risicobeoordeling inderdaad reeds sinds 1 januari 1993 in de Belgische wetgeving ingeschreven is – en in feite reeds sinds het artikel 54quater, 2 – werd in de praktijk in deze ondernemingen niet verder gekeken dan wat in het onderzoeksverslag van het erkende organisme opgemerkt werd. De Raad meent dan ook dat het ontwerp de verdienste heeft om een einde te maken aan verslagen gebaseerd op het ARAB en plaats te maken voor fundamentele op gevarensproving gebaseerde waarschuwingen.
De Raad wijst er evenwel op dat er ook zeer veel ondernemingen zijn waar delen van de elektrische installatie na 1981/1983 zijn bijgebouwd of vernieuwd en waar het bijna onmogelijk is geworden om thans nog te kunnen vaststellen welk deel gebouwd is volgens ARAB en welk deel volgens AREI. De graad van onmogelijkheid loopt hierbij parallel met de graad van complexiteit van de onderneming.

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 108 oude elektrische installaties

Gelet op deze complexiteit en het grote aantal ondernemingen waarop de nieuwe regeling van toepassing zal zijn, zal het maken van de risicobeoordeling en de hiermee in overeenstemming zijnde aanpassing van deze installaties geruime tijd in beslag nemen.

De Hoge Raad dringt er dan ook op aan dat de FOD WASO, via de kanalen die haar het meest geschikt lijken, de werkgevers zou wijzen op het niet langer van kracht zijn van de bepalingen van het ARAB als referentiebasis voor de oude delen van hun elektrische installaties en hen zou aansporen om, bijgestaan door hun bevoegde preventiedienst en desgevallend andere deskundigen, zo snel mogelijk de risicobeoordeling van hun installaties aan te vatten en zo nodig aan te passen tot een veiligheidsniveau dat gelijkwaardig is aan dat van het AREI.

B. Artikelsgewijze standpunten:

1. In artikel 3.1. worden enkel de lijnen voor energietransport vernoemd die de centrales met tractieonderstations verbinden. Tussen de centrales en de tractieonderstations kunnen zich evenwel ook nog onderstations bevinden. De laatste zin moet derhalve geformuleerd worden als volgt:
“*Worden niet beschouwd als installaties eigen aan elektrische tractie: centrales, onderstations en lijnen voor energietransport die de centrales of de onderstations met tractieonderstations verbinden;*”
2. In artikel 3.4. worden termen gebruikt die tot discussie of betwisting kunnen leiden:
 - in littera a) wordt *BELGACOM* nominatief vernoemd. Dit kan tot monopoliebetwistingen leiden binnen een Europees kader waar ook andere telecombedrijven eventueel actief zouden kunnen zijn;
 - in littera c) worden omschrijvingen als “*grote waterwegen*” en “*grote wegen*” gebruikt. Tot hoe ver gaat “*grote*”? Zal het besluit dan op installaties voor kleine wegen wèl van toepassing zijn?Om al deze problemen te vermijden vraagt de Raad voor om punt 3.4. te beperken tot:
“*4. telecomunicatie-installaties;*”
Hierbij vraagt de Raad evenwel dat de Administratie zou nakijken of de gevraagde wijziging wel juridisch correct is.
3. In artikel 3.6. wordt de *Regie der Luchtwezen* vermeld. Is dat nog actueel voor de bedoelde activiteit? De Raad is er zich van bewust dat in artikel 3 talrijke formuleringen uit het AREI overgenomen zijn vanuit de zorg om de nieuwe regeling zo veel mogelijk met het AREI parallel te houden. Het huidige ontwerp is evenwel hedendaags. Derhalve past het om de hedendaagse formuleringen te gebruiken of, beter nog, formuleringen die voldoende algemeen zijn om onvatbaar te blijven voor opeenvolgende wijzigingen van namen en structuren van maatschappijen, administraties, enz.
In dit geval kunnen allicht de woorden “*grondinstallaties van de Regie der Luchtwezen*” vervangen worden door “*grondinstallaties ten behoeve van de luchtverkeersleiding*” of “*grondinstallaties van de regulatoren*”;
Ook hier vraagt de Raad dat de Administratie zou nagaan of de gevraagde wijziging juridisch correct is en er eventueel nog geen betere formulering bestaat.
4. In artikel 3.9. drukt de zin “*Deze installaties en systemen moeten echter beantwoorden aan de regels van goed vakmanschap*”. Dit is een verplichting die niet in een omschrijving of uitsluiting van een toepassingsgebied thuishoort. De zin moet dus geschrapt worden;
5. In artikel 5, eerste lid, wordt enkel een “*risicoanalyse*” gevraagd, geen evaluatie. Daarom vraagt de Raad om de term “*een risicoanalyse*” uit te breiden tot “*een risicoanalyse en -evaluatie*”.
Hetzelfde komt ook op meerdere andere plaatsen in het ontwerp voor en hoort aldaar op dezelfde wijze te worden aangepast. Het betreft:
 - artikel 7, eerste lid;
 - artikel 22, derde lid;
 - bijlage I, punt 2;
6. In artikel 5, tweede lid, 6°, is het woord “*mogelijke*” in “*mogelijke overspanningen*” overbodig en hoort te worden geschrapt;
7. In artikel 5, tweede lid, 7°, past het om na de woorden “*... brand en ontploffing*” de woorden “*veroorzaakt door de elektrische uitrusting*” te worden ingevoegd. De toevoeging moet voorkomen dat in dit kader verwarring zou ontstaan over welke risico’s het juist gaat;

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 108 oude elektrische installaties

8. In artikel 5, tweede lid, 10°, vraagt de Raad twee wijzigingen aan te brengen:
- de zinsnede “... elektrische component, zoals stuurorganen of stuurkringen, en ...” moet vervangen worden door de zinsnede “... elektrische uitrustingscomponent, zoals stuurorganen of stuurstroombanen, en ...”. Een elektrische component heeft betrekking op een (natuurkundige) component waaruit de elektrische stroom is samengesteld, terwijl men hier duidelijk een materieel onderdeel van de installatie bedoelt. Anderzijds is de term die, in het Nederlands, in het AREI gebruikt wordt “stuurstroombaan” en niet “stuurkring”. In het Frans blijft het “circuit de commande”;
 - In punt 10 worden de elektrische risico’s en de risico’s van de stuurorganen tegelijk behandeld. Het past deze twee soorten risico’s uit elkaar te halen en in twee afzonderlijke punten onder te brengen als volgt:
“10° de risico’s inherent aan het gebruik van elektrische energie en de werkzaamheden aan elektrische installaties;
11° de niet elektrische risico’s die te wijten kunnen zijn aan een fout of een slecht functioneren van een elektrische uitrustingscomponent, zoals stuurorganen of stuurstroombanen.”
9. In artikel 6, 2° hoort de woordengroep “conventionele relatieve grensspanning” te worden vervangen door “relatieve conventionele grensspanning”;
10. In artikel 7, hoort het tweede lid, te worden vereenvoudigd en aangepast naar de volgende formulering:
“Hiertoe toont de werkgever aan dat de elektrische installatie zodanig is uitgevoerd, zodanig wordt uitgebaat en in stand gehouden dat de werknemers **doeltreffend** beschermd zijn tegen de risico’s verbonden aan elektriciteit.”
11. In artikel 8, eerste lid, is het opsomming van de risico’s waartegen de werknemers moeten worden beschermd te beperkt. De Raad vraagt daarom het eerste lid als volgt te formuleren:
“De elektrische installatie is zodanig uitgevoerd dat de werknemers beschermd zijn tegen de risico’s van rechtstreekse en onrechtstreekse aanraking, ~~en~~ tegen de gevolgen van overspanningen te wijten aan inzonderheid isolatiefouten, schakelingen en atmosferische invloeden, **tegen brandwonden en andere gezondheidsrisico’s alsmede tegen de niet elektrische risico’s te wijten aan het gebruik van elektriciteit.**”
In dit laatste geval wordt bijvoorbeeld gedacht aan het ontijdig opnieuw in actie treden van een machine na stroomuitval.
12. In artikel 8, tweede lid, wordt een principe verwoord dat in tegenstrijd is met het preventiebeleid vooropgesteld in de welzijnwet waarbij de organisatorische preventiemaatregelen (opleiding, informatie) op de allerlaatste plaats in de preventiehiërarchie komen. Door gebruik van de zinsnede “niet volledig is” zet men de poort wagenwijd open om alle preventiemaatregelen te concentreren op opleiding in informatie.
Daarom vraagt de Raad om het tweede lid dan artikel 8 door de volgende tekst te vervangen:
“Wanneer het niet mogelijk blijkt om voormelde risico’s te elimineren door gebruik van ontwerpmatige of collectieve beschermingsmaatregelen, dient de toegang tot deze installatie uitsluitend te worden voorbehouden aan werknemers waarvan de bekwaamheid gekenmerkt is door de code BA4 of BA5 zoals bepaald in artikel 47 AREI.”
13. De formulering van artikel 11, §1, is vrijblijvend gesteld: “kan”. De Raad vraagt daarom de §1 als volgt te stellen:
“Met het oog op het uitvoeren van werkzaamheden buiten spanning, moet de scheiding van de elektrische installatie of van individuele stroombanen op een veilige en betrouwbare wijze uitgevoerd kunnen worden.”
In hetzelfde artikel, §3, moet, in de tekst in het Frans, “celui-ci” vervangen worden door “celle-ci”.
14. In artikel 14 kan men vermoeden wat er bedoeld wordt. Om alle misverstand uit te schakelen past het om de tekst enigszins anders te formuleren, bijvoorbeeld:
“Art. 14 - Er wordt rekening gehouden met de eventuele instructies van de fabrikant van het elektrisch materieel, met betrekking tot de installatie, het onderhoud en het veilig gebruik van dit materieel.”
15. In artikel 15 wordt gesteld dat de werkgever zijn elektrische installaties moet signaleren overeenkomstig de artikelen 261 tot 264 van het AREI. Deze artikelen voorzien het plaatsen van bepaalde borden. De Raad vraagt om de woorden “en de bepalingen van het koninklijk besluit van 17 juni 1997 betreffende de veiligheids- en gezondheidssignalering op het werk” te schrappen wegens dubbel gebruik. Het koninklijk besluit van 17 juni 1997 is immers van toepassing op elke werkgever. Deze laatste moet dan ook de borden, die in de artikelen 261 tot 264 van het AREI opgelegd zijn, aanbrengen overeenkomstig genoemd besluit.
16. In artikel 18, tweede lid, past het om, voor alle duidelijkheid, de woorden “van dit besluit” in te voegen tussen de woorden “... in artikel 19 tot 21” en de woorden “bedoelde controles ...”;

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 108 oude elektrische installaties

17. In artikel 20, eerste lid, is voorzien dat de eerste controle van de conformiteit van een oude elektrische installatie door een erkend organisme moet gebeuren binnen een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van het koninklijk besluit. De Raad vraagt dienaangaande om het artikel derwijze aan te passen of aan te vullen dat de werkgevers die in het verleden reeds door erkende organismen controles lieten uitvoeren die met de eerste controle bedoeld in dit besluit overeenstemmen, dus op basis van veiligheidsvoorschriften die ten minste evenwaardig zijn met deze bedoeld in dit besluit, niet opnieuw een eerste controle zouden moeten laten uitvoeren.
Hiertoe past om na het derde of vierde lid van het artikel een lid in te voegen, luidende:
“Wanneer de werkgever in het bezit is van een controleverslag van een erkend keuringsorganisme dat de overeenstemming van de bedoelde installatie met dit besluit vaststelt, dient voormelde controle niet meer te worden uitgevoerd.”
18. Betreffende artikel 21, eerste lid, meent de Hoge Raad dat de nieuwe regelgeving zo veel mogelijk parallel moet lopen met het AREI en dat dit ook duidelijk moet zijn. Om die reden vraagt hij om de punten 1 tot 4 te schrappen en dit lid als volgt te formuleren:
“Na de eerste controle wordt een periodieke controle uitgevoerd volgens de modaliteiten vastgesteld in de artikelen 271 en 272 van het AREI” (volgens de formulering aangepast aan advies nr. 98 van 24 februari 2006 van de Hoge Raad);
19. Artikel 22 stelt dat de werkgever ertoe gehouden om de installatie *zo snel mogelijk* in overeenstemming te brengen met de nieuwe regelgeving. Om reden van de juridische onzekerheid rond de uitdrukking *“zo snel mogelijk”* en ook om dezelfde reden als in punt 17 vermeld, vraagt de Raad om de tekst van artikel 22 aan te passen aan de formulering van het artikel 274 van het AREI, in de vorm waarover de Raad advies nr. 98 heeft uitgebracht;
20. De artikelen 23 tot 26 sommen een aantal verplichtingen op in verband met de uitbating van de elektrische installatie die ook in het AREI dan wel in de welzijnswet of haar uitvoeringsbesluiten zijn opgenomen. De Raad vraagt dan ook om deze artikelen samen te vatten tot een kortere, meer eenvoudig bepaling, waarin gesteld wordt dat de uitbating van de elektrische installatie dient te gebeuren volgens de bepalingen van het AREI. Het gaat hier over de uitbating en niet over het concept of de uitvoeringswijze van de installatie, zodat een verwijzing naar het AREI geen kwaad kan. Om duidelijk te stellen over welke aspecten van uitbating de wetgever het heeft, kan verwezen worden naar *“inzonderheid, de opleiding, de vorming, de instructies, enz.”*;
21. In de bijlage I horen twee aanpassingen uitgevoerd te worden:
- in het opschrift van de tekst in het Nederlands is het woord *“artikel”* in te voegen voor het getal *“27”*;
 - in 6, b) past het de zinsnede te vervangen door:
“b. de evaluatie die geleid heeft tot het toekennen van de bekwaamheid.”

INHOUD ADVIES

VERDEELD ADVIES nr. 108 oude elektrische installaties

werkgevers	Werknemers
<p>1. In artikel 5 en, aansluitend daarbij in artikel 6, wordt het uitvoeren van een risicoanalyse en –evaluatie opgelegd zonder dat er een overgangstermijn voorzien is. De afwezigheid van een overgangstermijn is niet realistisch gezien het nieuwe specifieke eisen betreft;</p> <p>2. Oude elektrische installaties die niet beheerd worden door een werkgever: In artikel 5 wordt heel duidelijk gesteld dat een werkgever slechts een risicoanalyse en –evaluatie dient uit te voeren van elektrische installaties waarvan hij de houder is. Deze notering wordt niet meer overgenomen voor de aspecten <i>“uitvoeren van maatregelen”</i>, laten <i>“controleren”</i> van de installaties door een organisme, <i>“samenstellen van een dossier”</i> en <i>“uithangen en ter beschikkingstelling van uitbating- en werkinstructies”</i>. De werkgeversorganisaties vragen om consequent deze notitie in de desbetreffende artikelen op te nemen en stellen de volgende formuleringen voor:</p>	<p>In artikel 20, eerste lid, legt een eerste controle op binnen een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van het besluit. De vertegenwoordigers van de werknemers menen dat zulke periode zeer onrealistisch kort is, gelet op het zeer grote aantal elektrische installaties die het voorwerp van dit besluit zullen uitmaken en op de inhoud van de eerste controle, inzonderheid de beoordeling van de door de werkgever gemaakte risicobeoordeling.</p>

VERDEELD ADVIES nr. 108 oude elektrische installaties

werkgevers

Werknemers

<ul style="list-style-type: none"> - in artikel 8, toevoeging van een eerste lid luidende: “Voor de toepassing van de bepalingen van deze afdeling wordt onder “elektrische installatie” de elektrische installatie bedoeld waarvan de werkgever de houder is.”; - in artikel 18, eerste lid: “De werkgever zorgt er voor dat de hoogspanningsinstallaties waarvan hij de houder is regelmatig worden...”; - in artikel 18, tweede lid: “Bovendien zorgt de werkgever er voor dat de elektrische installatie waarvan hij de houder is onderworpen worden ...”; - in artikel 27, eerste lid: “De werkgever stelt een dossier van de elektrische installatie, waarvan hij de houder is, samen, op ...”; - dezelfde toevoeging (“waarvan hij de houder is”) dient ook te worden hernomen in de afdeling VII, bij het herschrijven van deze afdeling overeenkomstig punt II, B, 20 van de unanieme standpunten van dit advies; <p>3. In artikel 7 moet de werkgever alle nodige preventiemaatregelen nemen op grond van de risicoanalyse en – evaluatie, bedoeld in artikel 5, en de parameters, bedoeld in artikel 6, zonder dat er een overgangstermijn voorzien is. De afwezigheid van een overgangstermijn is niet realistisch gezien het nieuwe specifieke eisen betreft.</p> <p>4. In de artikelen 8 tot 15 worden minimale voorschriften opgelegd waaraan de elektrische installaties moeten voldoen. Daarbij wordt rechtstreeks en onrechtstreeks naar diverse AREI verplichtingen verwezen: uitwendige invloeden, potentiaalspreiding, BA4/BA5 codificatie van de bekwaamheden van het personeel, bescherming van de stroombanen tegen overstroom, veiligheidssignalering,...</p> <p>Er is geen overgangstermijn wat niet realistisch is gezien het nieuwe specifieke eisen betreft.</p> <p>5. In artikel 20, eerste lid, legt een eerste controle op binnen een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van het besluit. De vertegenwoordigers van de werkgevers menen dat zulke periode zeer onrealistisch kort is, gelet op het zeer grote aantal elektrische installaties die het voorwerp van dit besluit zullen uitmaken en op de inhoud van de eerste controle, inzonderheid de beoordeling van de door de werkgever gemaakte risicobeoordeling. Om die reden vragen de werkgeversorganisaties een periode van vijf jaar, zijnde de periode die thans meer en meer in de nieuwe besluiten of ontwerpen van besluit betreffende het AREI voorzien wordt. Bovendien is vijf jaar de periode waarbinnen de laagspanningsinstallatie moet worden gekeurd door de EDTC;</p> <p>6. Het artikel 20, vierde lid, verleent aan de Minister bevoegd voor het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk de bevoegdheid om nadere regels vast te stellen met betrekking tot de uitvoering van de eerste controle en tot de vorm en de inhoud van het verslag van de eerste controle. De werkgeversorganisaties weten dus niet welke (extra) controles hen zullen worden opgelegd. Zij verwijzen hierbij naar het KB liften, waar de checklist voor controles nog steeds evolueert terwijl het koninklijk besluit al lang van toepassing is, waardoor er verschillen ontstaan bij de controles door de diverse controleorganismen. Dit leidt tot heel wat discussies, zeker als werkgevers in verschillende inrichtingen samen moeten werken met ieder hun eigen gebruiken gebaseerd op de interpretaties van hun keuringsorganismen! Ingeval uitvoering gegeven wordt aan deze artikelen wensen de werkgeversorganisaties bij de voorafgaande besprekingen betrokken te worden;</p> <p>7. Het artikel 21, laatste lid, verleent aan de Minister de bevoegdheid om de nadere regels met betrekking tot de uitvoering van de periodieke controle en tot de vorm en de inhoud van het verslag van de periodieke controle vast te stellen.</p>	<p>De werknemers vragen een periode van één of twee jaar, afhankelijk van de ouderdom van de installatie en het aantal tewerkgestelde werknemers (bijvoorbeeld installaties daterend van vóór of van na de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 26 februari 1971 en/of minder dan 50 tewerkgestelde werknemers, hetzij 50 of meer tewerkgestelde werknemers).</p>
---	--

VERDEELD ADVIES nr. 108 oude elektrische installaties

werkgevers

Werknemers

- Om dezelfde reden als uiteengezet onder vorig punt vragen de werkgeversorganisaties om, ingeval uitvoering gegeven wordt aan deze artikelen, bij de voorafgaande besprekingen betrokken te worden;
8. Overeenkomstig artikel 27 van het ontwerp moet de werkgever, per oude elektrische installatie, een dossier samenstellen met daarin de volgende elementen (bijlage 1 van het ontwerp):
1. Schema's en plannen waarbij men expliciet verwijst naar art.16 van het AREI;
 2. Een risicobeoordeling (analyse + evaluatie) en de verantwoording van de te nemen maatregelen;
 3. Berekeningsnota's en documenten met betrekking tot de uit te voeren maatregelen (artikels 7 tot en met 14);
 4. Verslagen van de controlebezoeken;
 5. Instructies voor uitbating en werkzaamheden;
 6. Lijst BA4/BA5 werknemers voor deze elektrische installaties + evaluatie toekenning bekwaamheden van deze werknemers (dit is een AREI eis).

Er is andermaal geen overgangstermijn, wat niet realistisch is gezien het (nieuwe) specifieke eisen betreft.

Advies nr. 109 van 27 oktober 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de vorming en de bijscholing van de preventieadviseurs van de interne en externe diensten voor preventie en bescherming op het werk. (PPT/PBW - Dossier 109 – 364)

DATA AANVRAAG ADVIES

28 juni 2006, vraag van advies van de Minister van Werk, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

28 en 31 augustus 2006

DATUM ADVIES

27 oktober 2006 (PBW-R2006-PV5-351, punt 9, blz. 10-15)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 30 januari 2007

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Het ontwerp van koninklijk besluit beoogt de actualisering van het huidige koninklijk besluit en voorziet een bijkomende vorming voor ergonomie en industriële hygiëne.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

De Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk brengt volgend unaniem advies uit over het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit, en verwijst hierbij, voor een algemene visie en achtergronden bij dit onderwerp, naar zijn eerder advies nr. 46 van 8 februari 2002.

Organisatie van de cursussen

Om een kwaliteitsvolle opleiding te kunnen garanderen is het noodzakelijk dat de groepen, waaraan les wordt gegeven, niet te groot zijn. Dit om voldoende interactie met lesgevers te kunnen creëren, zeker wat betreft de praktijklessen en de oefeningen. Daarom stelt de Raad voor om de grootte van de groepen te beperken tot maximaal 30 personen. Dit kan door invoegen van een paragraaf in artikel 10.

“§2. De praktijklessen en oefeningen worden gegeven aan groepen van maximaal 30 cursisten.”

Volgens het voorliggende ontwerp KB zijn inrichters van cursussen niveau I (met name universiteiten en Hogescholen) niet verplicht een stuurgroep op te richten op voorwaarde dat ze over een kwaliteitswaarborgsysteem beschikken en het verslag overmaken aan de AD HUA. De Hoge Raad stelt voor dat alle inrichters van niveau I en II cursussen verplicht zijn om een stuurgroep op te richten. Op die manier zijn de sociale partners in staat om via de stuurgroep kwaliteitsbewaking uit te oefenen op de cursus en de betrokkenheid van de sociale partners bij de opleiding te verzekeren. Hiervoor dient artikel 20 integraal geschrapt te worden.

Artikel 9 zegt dat het afzonderlijk organiseren van een module niet mag. Dat kan toch niet de bedoeling zijn en gaat in tegen een modulaire opbouw van de vormen.

Art. 16. In de titel van de onderafdeling IV staat *“erkenning van de modules”*, terwijl in het artikel staat *“erkenning van de aanvullende vorming”*. Wat gaat men nu erkennen: de niveau 1, 2 of de modules (kiest men voor vorming, dan valt de module niveau 1 uit de boot die als overgangsniveau kan gebruikt worden).

Artikel 8, derde lid:

“Het lesrooster van de multidisciplinaire specialisatie module van het tweede niveau beslaat ten minste 90 uren gespreid over één jaar.”

Aangezien 90 lessen slechts een twaalfal dagen voorstellen, is het en nutteloze verplichting om ze over een jaar te spreiden. Dat verlengt voor de kandidaten de duur voor het verkrijgen van een diploma.

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 109 VORMING EDPB

Voor de multidisciplinaire basismodule en voor de multidisciplinaire specialisatiemodule van het eerste niveau, wordt enkel de duurtijd in uren gespecificeerd, zonder een verdeling over een periode te vermelden. Waarom is deze verdeling over een jaar alleen voorzien voor de specialisatiemodule van het tweede niveau?

Voorstel van wijziging:

“ Het lesrooster van de multidisciplinaire specialisatiemodule van het tweede niveau beslaat ten minste 90 uren.”

Overgang naar niveau I

De Hoge Raad meent dat de praktische ervaring en de attestering ervan zoals voorkomend in artikel 4 §3 beter gespecificeerd zouden moeten worden.

De Hoge Raad is ook van mening dat, indien een bedrijf door een bedrijfsovername of door uitbreiding van de activiteiten, de onderneming van de groep B overgaat naar de groep A, de preventieadviseur zijn activiteiten zou moeten kunnen voortzetten en een opleiding van het Iste niveau volgen ook als hij nog niet over de vijf jaar praktische ervaring beschikt.

Preventieadviseurs uit een andere lidstaat

De Raad is van mening dat voorzien moet worden in een andere oplossing voor het aanduiden van een preventieadviseur die voldoet aan de kwalificaties voor preventieadviseur in een andere Lidstaat. De Hoge Raad stelt dat dit best geregeld kan worden via de koninklijke besluiten betreffende de preventiediensten vermits het gaat over voorwaarden met betrekking tot de toegang tot de functie en niet zozeer over de toegang tot de aanvullende vorming.

Basisvorming

De Hoge Raad meent dat het nodig is om artikelen 24 en 27 anders te libelleren. Het moet te allen tijde mogelijk blijven om te verifiëren of een bepaalde vorming op een zeker ogenblik voldeed aan de criteria. Een schrapping conform artikel 27 leidt er in samenhang met artikel 24 toe dat een dergelijke verificatie niet meer mogelijk is.

De Hoge Raad meent dat het niet nodig is om een formele erkenningsprocedure uit te werken voor de basisvorming maar meent dat de erkenningscommissie toch jaarlijks de verslagen van de basisvormingen zou bekijken. De erkenningscommissie zou – mits een aanpassing van zijn bevoegdheden - op basis van de gegevens waar nodig een controle kunnen opzetten. Dit kan door invoegen van een paragraaf in artikel 27:

“§1. De AD HUA legt jaarlijks aan de erkenningscommissie een lijst voor van de instellingen die een basiscursus organiseren samen met een verslag. Indien blijkt dat sommige instellingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 25, kan er een controle worden uitgevoerd door de AD HUA. Bij negatief advies wordt de instelling van de lijst geschrapt.”

Bijscholing

De Hoge Raad meent dat het nodig is om artikel 29, tweede lid anders te formuleren en geen duur van de bijscholing te bepalen

De Hoge Raad meent dat het nodig is om de jaarlijkse bijscholing te voorzien in minstens twee vaardigheden of kennisgebieden uit bijlage II. Via de verslaggeving over de bijscholing in het jaarverslag van de dienst PBW kan het comité PBW hierop dan controle uitoefenen.

Dit kan door invoegen van een paragraaf in artikel 29:

“§1 De preventieadviseurs volgen jaarlijks een bijscholing met betrekking tot minstens twee vaardigheden of kennisgebieden zoals opgesomd in bijlage II van dit besluit. Zij maken melding van de gevolgde bijscholingen in het jaarverslag van de interne dienst voor preventie en bescherming.”

De Hoge Raad stelt vast dat het de bedoeling is om de initiatieven tot bijscholing te beperken tot inrichters en beroeps- of vakverenigingen en deze te laten melden bij en beoordelen door AD HUA. De Raad is van mening dat dit zeer omslachtig en tijdrovend is en stelt voor om het initiatief over te laten aan de markt met enkel een aanmeldingsplicht. Na verloop van een bepaalde periode zal de Raad de kwaliteit van het aanbod evalueren en eventueel meer beperkende voorwaarden voorstellen. Een bewaking is trouwens ook mogelijk op ondernemingsniveau en bij de AD HUA via het jaarverslag van de preventiedienst.

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 109 VORMING EDPB

De Hoge Raad meent dat het nodig is een bepaling op te nemen betreffende de bijscholing van preventieadviseurs-arbeidsgeneesheren zodat deze bijscholing waarvoor een andere regelgeving geldt automatisch geldt als bijscholing in de zin van dit besluit omdat ook preventieadviseurs-arbeidsgeneesheren krachtens de Welzijnsregelgeving bijscholing dienen te volgen en niet alleen op basis van de regelgeving die voor hen geldt als arbeidsgeneesheer.

Aanvullende vorming ergonomie en industriële hygiëne

De Hoge Raad vraagt met aandrang om afdeling V van het ontwerp te schrappen. De aanvullende vormen niveau I en II zijn multidisciplinair ingevuld en laten de preventieadviseurs in de interne dienst toe om bijstand te verlenen in de verschillende domeinen van welzijn op het werk.

De Raad herinnert aan het uitgangspunt van de Welzijnswet dat stelt dat indien de interne dienst niet alle opdrachten die hem krachtens de wet en de uitvoeringsbesluiten zijn toevertrouwd zelf kan uitvoeren, de werkgever aanvullend een beroep moet doen op de erkende externe dienst voor preventie en bescherming op het werk. Vanuit dat oogpunt dient in elke externe dienst, naast personen die eerste en tweedelijns bijstand verlenen, ook minimaal een expert in de verschillende disciplines aanwezig te zijn.

De Raad is dus geen voorstander van het invoeren van disciplines (met uitzondering van de arbeidsgeneesheer) binnen de interne dienst. Zij vreest dat dit de beoogde multidisciplinaire werking eerder zal belemmeren dan aanmoedigen. Dit zou er ook kunnen toe leiden dat de bedrijven nog meer taken gaan afstoten naar de EDPB. Dit alles belet overigens niet dat preventieadviseurs in de interne dienst en/of andere deskundigen in het bedrijf zich verder kunnen bekwamen via het volgen van een specialisatiemodule ergonomie, bedrijfshygiëne of psychosociale aspecten, net zoals zij nog andere gespecialiseerde opleidingen kunnen volgen.

Aanvullend karakter

De Hoge Raad is van mening dat het aanvullend karakter van de vorming van de preventieadviseurs behouden moet worden. De Raad acht het niet aangewezen om de opleiding van preventieadviseurs geheel of gedeeltelijk te verwerken in een algemene basisopleiding aan universiteiten of hogescholen. De opleiding tot preventieadviseur is immers in geen enkel opzicht te vergelijken met een basisdiploma maar heeft tot doel het verwerven van praktijkgerichte vaardigheden en kennis met het oog op een directe toegang tot de functie van preventieadviseur in een interne of externe dienst. Enkel een specifieke aanvullende vorming biedt hiertoe voldoende garanties. Dit geldt in het bijzonder voor de multidisciplinaire basismodule.

De Raad acht het wenselijk en bevorderlijk voor de multidisciplinaire werking om deze cursussen te bevolken met kandidaten met uiteenlopende achtergronden en ook met toekomstige preventieadviseurs van zowel niveau I, niveau II als arbeidsgeneesheren. De Raad is van mening dat het aanvullend karakter voor wat de specialisatiemodules betreft minder absoluut is en zoveel mogelijk moet ingepast worden in de nieuwe structuren ten gevolge van de “Bologna” hervorming.

Juiste opleidingsniveau voor elke categorie van ondernemingen

De Hoge Raad is van mening dat de huidige indeling van ondernemingen in klasse A, B, C en D niet meer is aangepast. Een herziening is noodzakelijk, wat ook zijn implicaties dient te hebben voor de vereiste vorming van preventieadviseurs in een aantal ondernemingen al dan niet met comité PBW.

Taalkundige of terminologische opmerkingen

In de Nederlandstalige tekst moet in artikel 2, 2° fine geschreven worden: “*en die behoren tot de externe diensten.*”.

In §3 van artikel 4 is de Franstalige versie niet volledig gelijk aan de Nederlandstalige; er is immers verschil tussen “*kunnen toegelaten worden*” en “*sont admis*”.

In de Franstalige tekst moet in artikel 37 medio geschreven worden “*s’ils sont en possession d’une formation*» in plaats van «*si ils sont en possession d’une formation*».

Advies nr. 110 van 27 oktober 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het onthaal en de begeleiding van werknemers met betrekking tot de bescherming van het welzijn bij de uitvoering van hun werk. (PPT/PBW - D112 – 352)

DATA AANVRAAG ADVIES

19 juli 2006, vraag van advies van de Minister van Werk, binnen de twee maand

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

27 oktober 2006 (PBW-R2006-PV5-351, punt 6, blz. 6-7)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 4 januari 2007

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Dit ontwerp heeft de bedoeling dat de werkgever die nieuwe werknemers aanwerft, ten aanzien van deze werknemers twee verplichtingen op zich neemt:

- het onthaal organiseren van deze werknemers;
- het peter- en meterschap garanderen.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

In antwoord op de adviesaanvraag door de heer Minister, wenst de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk vooreerst de aandacht te vestigen op de Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 22 van 26 juni 1975 betreffende het onthaal en de aanpassing van de werknemers in de onderneming gesloten in de Nationale Arbeidsraad (geratificeerd door het koninklijk besluit van 9 september 1975, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 8 oktober 1975).

Wat het ontwerp van koninklijk besluit betreft onderstreept de Hoge Raad een aantal belangrijke principes die erin zijn vervat.

- het peter- en meterschap;
- het onthaal dat persoonlijk moet zijn;
- een vorm van registratie;

De Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk geeft daarom een unaniem gunstig advies over de principes vervat in het ontwerp, maar maakt voorbehoud over de exacte formulering en de plaats waar de bepalingen moeten komen. De Hoge Raad is van mening dat het initiatief om dit te onderzoeken aan de Nationale Arbeidsraad moet worden toevertrouwd.

De sociale partners van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk merken evenwel op dat, indien geopteerd wordt om uitsluitend de CAO nr. 22 aan te passen, dat nog een oplossing moet gezocht worden voor het onthaal van werknemers in de overheidssector.

Advies nr. 111 van 27 oktober 2006 betreffende een aantal voorstellen tot wijziging van de inhoud van de arbeidsongevallensteekkaart. (PPT/PBW - D78 bis – 355)

DATA AANVRAAG ADVIES

11 juli 2006, vraag om dringend advies van de Minister van Werk

COMMISSIE AD HOC:

9 oktober 2006

DATUM ADVIES

27 oktober 2006 (PBW-R2006-PV5-361, punt 7, blz. 7-8)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de Minister op 4 januari 2007

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

De bedoeling van de Minister is om de wijzigingen met ingang van 1 januari 2007 in werking te doen treden.

De voorstellen hebben tot doel:

- administratieve vereenvoudiging;
- meer diepgaande statistische informatie;
- beter inzicht in de omstandigheden van de arbeidsongevallen met het oog op de preventie, onder andere door het gebruik van het Europees coderingssysteem.

Om de samenhang tussen de arbeidsongevallensteekkaart en de aangifte van arbeidsongeval te bewaren, zal de Minister het beheerscomité van het Fonds voor Arbeidsongevallen uitnodigen om het model van aangifte van een arbeidsongeval in dezelfde zin aan te passen.

Vervolgens zal op basis van het vernieuwd model van de ongevallensteekkaart het datamodel voor de elektronische uitwisseling van de gegevens tussen het Fonds voor Arbeidsongevallen en de FOD WASO worden bijgestuurd. En dit zowel voor de inlichtingen uit de privé- als overheidssector.

Voor wat de overheidssector betreft, zal er ook een aanpassing dienen te volgen van de bijlage van het koninklijk besluit van 19 april 1999 tot vaststelling van de elementen van de ongevalsangifte over te dragen aan het Fonds voor Arbeidsongevallen.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

De Hoge Raad PBW brengt een unaniem positief advies uit over de voorstellen tot wijziging van de inhoud van de arbeidsongevallensteekkaart (bijlage IV bij het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de Interne Dienst voor preventie en bescherming op het werk) onder volgend voorbehoud:

- over de zin «De ongevallensteekkaart wordt aangevuld voor ieder arbeidsongeval op de werkplek dat **meer dan 3 dagen** tijdelijke arbeidsongeschiktheid tot gevolg heeft»,
nagaan of “meer dan 3 dagen” moet vervangen worden door “ten minste 4 dagen”
en deze vervanging uitvoeren indien noodzakelijk, teneinde de samenhang met de betreffende regelgeving te waarborgen;
- betreffende de unieke identificatie van de onderneming en van de tewerkstellingsplaats van de werknemer, enkel het RSZ-nummer vervangen door het ondernemingsnummer en, voor de werkgevers met meerdere vestigingen, door het vestigingseenheidsnummer, alleen maar als deze twee laatste nummers totaal operationeel zullen zijn;

VERVOLG UNANIEM ADVIES nr. 111 ARBEIDSONGEVALLENSTEEKKAART

UNANIEM

- betreffende het veld III.10 van de ongevallensteekkaart «soort werkpost» (in overeenstemming brengen met veld 33 van de aangifte van arbeidsongeval), het nieuwe voorstel van het Beheerscomité van het Fonds voor Arbeidsongevallen overnemen ^{*1}, te weten, het onderscheid inbrengen tussen :
 - de gebruikelijke werkplaats
 - de occasionele of mobiele werkplaats
 - andere werkplaatsin plaats van het oorspronkelijk voorgesteld onderscheid;
- betreffende het veld IV.1 van de ongevallensteekkaart «plaats van het ongeval» (in overeenstemming brengen met de vraag van vak 29 van de aangifte van arbeidsongeval), het nieuwe voorstel van het Beheerscomité van het Fonds voor Arbeidsongevallen ^{*1}, overnemen, te weten, het onderscheid inbrengen tussen:
 - naar de zetel van de onderneming (verwijzing naar het veld voor identificatie van het adres)
 - op de openbare weg –verkeersongeval ? ja–nee
 - op een andere plaats (adres preciseren) –indien tijdelijke of mobiele bouwplaats, nummer van aangifte van bouwplaats te preciseren –in plaats van het oorspronkelijk voorgesteld onderscheid;
- betreffende het veld 9 “Welke persoonlijke beschermingsmiddelen droeg het slachtoffer op het ogenblik van het ongeval?”, de term “persoonlijke“ schrappen teneinde de werkgever te verplichten na te denken over welk soort beschermingmiddel het hier gaat;
- betreffende het nieuw veld “gevolgen van het ongeval” (in overeenstemming brengen met de vraag van vak 46 van de aangifte van arbeidsongeval), in de Nederlandstalige tekst “bestendige” door “blijvende vervangen”;
- zoveel mogelijk vermijden om in de ongevallensteekkaart naar gegevens te vragen die door de verzekeringsmaatschappijen gebruikt kunnen worden om te proberen het ongeval niet als arbeidsongeval te erkennen.

**1 Informatie overgemaakt door heer Michel DEPOORTERE, administrateur-generaal van het Fonds voor Arbeidsongevallen, tijdens de vergadering van de CAH D 78 bis van de 09.10.06.*

Advies nr. 112 van 15 december 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen. (PPT/PBW - Dossier 99bis – 360)

DATA AANVRAAG ADVIES

Vraag van de heer Willy DE ROOVERE, directeur-generaal van het FANC van 29 november 2006

COMMISSIE AD HOC:

-

DATUM ADVIES

15 december 2006 (PBW-R2006-PV6-367, punt 4, blz. 4-6)

DATUM OVERMAKEN ADVIES

Toegezonden aan de heer Willy DE ROOVERE, directeur-generaal van het FANC

INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

Ermeë rekening houdend dat het voorgelegde ontwerp van besluit, op enkele beperkte wijzigingen na, het hoofdstuk VI vormt het ontwerp van koninklijk besluit waarover de Hoge Raad op 24 februari 2006 reeds zijn advies nr. 96 uitbracht, besliste het Uitvoerend Bureau van de Raad op 8 december 2006 om het ontwerp onmiddellijk in te schrijven op de dagorde van de plenaire vergadering van de Raad op 15 december 2006.

Dit hoofdstuk regelt de blootstellingscriteria bij de geneeskundige en diergeneeskundige toepassingen van ioniserende stralingen, de vereisten voor de uitrusting, de vergunningen en de kwalificaties en de vorming van de betrokken gebruikers.

Het huidige ontwerp heeft tot doel de artikelen 50 tot 55.2 en 81.6 van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 te vervangen, die door een arrest van 8 november 2006 van de Raad van State vernietigd werden.

Het voorliggende ontwerp houdt volgende wijzigingen in ten overstaan van de vernietigde bepalingen:

Artikel 1:

- In artikel 1 van het ontwerp wordt de definitie van deskundige in de medische stralingsfysica gewijzigd. Deze wijziging heeft tot doel de inhoud van de rol van de stralingsfysici in de dierengeneeskunde te verduidelijken. De stralingsfysici hebben immers als hoofdplicht de artsen te helpen bij de stralingsbescherming van patiënten in de menselijke geneeskunde;

Artikel 2:

- De titel van het hoofdstuk werd gewijzigd en stemt aldus beter overeen met de inhoud van het hoofdstuk, dat eveneens de diergeneeskundige toepassingen viseert;
- Overeenkomstig het advies van de Hoge Gezondheidsraad werd in het artikel 50.1. de definitie van interventionele radiologie toegevoegd teneinde verwarring met andere begrippen te voorkomen;
- In de inleidende zin van artikel 50.2.2. werden de woorden onder meer toegevoegd aangezien de opgesomde blootstellingen ten titel van voorbeeld zijn aangehaald. Het betreft hier dus geen exhaustieve opsomming. Ter verduidelijking werd geëxpliciteerd dat de gevallen bedoeld in artikel 50.2.2. enkel van toepassing zijn op medische blootstelling van personen;
- In artikel 51.1.1., 2° lid, d, wordt verwezen naar artikel 11 van de wet van 7 mei 2004 inzake experimenten op de menselijke persoon, teneinde de conformiteit tussen het koninklijk besluit en bovenvermelde wet te garanderen. Vanuit hetzelfde oogpunt werden de woorden voor wat betreft hun rechtvaardiging, geschrapt. Eveneens in artikel 51.1.1., 2° lid, d, heeft men in toepassing vervangen door met toepassing;
- Artikel 51.6.2. wordt ingedeeld in paragrafen teneinde misverstanden en misinterpretaties te vermijden;

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

- In artikel 51.6.2., § 1, lid 1, moet de botdensitometrie zoals tandradiografie behandeld worden. De dosissen die deze toestellen vrijgeven, zijn dermate laag dat het onredelijk is te eisen dat zij uitgerust zijn met een systeem als bedoeld in artikel 51.6.2, §1;
- In artikel 51.6.2., § 3 wordt gepreciseerd dat voor bepaalde medische blootstellingen gebruik moet gemaakt worden van specifieke radiologische uitrusting of aangepaste parameters. Een aangepaste radiologische uitrusting volstaat niet langer. Deze verstrenging hoopt tegemoet te komen aan een aantal wantoestanden die in het verleden herhaaldelijk werden vastgesteld, namelijk dat de parameters van de toestellen niet werden aangepast aan de aard van de patiënt waardoor sommige categorieën, voornamelijk kinderen, te hoge dosissen opliepen;
- Artikel 51.6.3., lid 1 werd geherformuleerd waardoor de toestellen die uitsluitend voor diergeneeskundig gebruik en voldoen aan de vermelde internationale norm, niet meer door het Agentschap moeten goedgekeurd worden. Deze wijziging draagt bij tot de administratieve vereenvoudiging. Uit het verdwijnen van de typegoedkeuring door het Agentschap, volgt ook dat de exploitanten hiervoor geen retributie meer betalen;
- Het toepassingsgebied van artikel 51.6.4. wordt geherformuleerd. Dit artikel is niet langer van toepassing op de diergeneeskunde. Men is immers van oordeel dat het niet wenselijk is de medische stralingsfysica, die instaat voor de medische blootstelling van personen, toe te passen in de diergeneeskunde;
- Het toepassingsgebied van artikel 51.6.5. wordt geherformuleerd. Dit artikel is niet langer van toepassing op de diergeneeskunde. Het FANC is immers van oordeel dat het niet wenselijk is de medische stralingsfysica, die instaat voor de medische blootstelling van personen, toe te passen in de diergeneeskunde. Daarnaast wordt voorgesteld dat de deskundige in de medische stralingsfysica minstens jaarlijks controleert of het gebruikte toestel voldoet aan de aanvaardbaarheidscriteria. Deze wijziging laat het Agentschap toe om criteria te aanvaarden die conform zijn aan de 'European Guidelines for Quality Assurance in Breast Cancer Screening and Diagnosis';
- De titel van artikel 51.7.1. wordt geherformuleerd. Op die manier wordt de actieve rol van de deskundige in de medische stralingsfysica reeds in de titel weergegeven;
- In artikel 51.7.1., lid 1, wordt gesteld dat de deskundige in de medische stralingsfysica te belasten met de toepassing van de beschermingsmaatregelen, in plaats van het toezicht op deze maatregelen. Het toepassen van de maatregelen maakt immers deel uit van de taak van de deskundige in de medische stralingsfysica. Deze verduidelijking moet misinterpretaties vermijden. Daarnaast verzekert men niet langer de bescherming van patiënten, maar van alle personen die blootstellingen voor medische doeleinden ondergaan. Tot slot werd in dit lid de verwijzing naar de kwaliteitsbeheersing van de apparatuur geschrapt aangezien dit reeds is opgenomen in de opsomming van de maatregelen;
- Het nieuwe artikel 51.7.3., lid 1, b is gedetailleerder vergeleken met de vroegere tekst. Daarnaast is het nieuwe lid 2 een preciezere omzetting van artikel 9.2. van bovenvermelde richtlijn 97/43/Euratom;
- In artikel 51.7.4., lid 2, zijn de woorden bedoeld in artikel 54.9 geschrapt aangezien het niet duidelijk was of deze woorden sloegen op het advies dat moet gevraagd worden of op de medische jury;
- In artikel 51.7.5., lid 2, zijn de woorden bedoeld in artikel 54.9 geschrapt aangezien het niet duidelijk was of deze woorden sloegen op het advies dat moet gevraagd worden of op de medische jury;
- De titel van artikel 53 werd gewijzigd, op die manier dekt hij de volledige inhoud van het artikel;
- Artikel 53.1. wordt op een meer logische manier geherstructureerd:
 1. een algemeen gedeelte, dat de bepalingen groepeerd die voor alle gebruikers gelden (53.1);
 2. een specifiek gedeelte voor de help(st)ers (53.2);
 3. een specifiek gedeelte voor de verschillende categorieën van gebruikers, nucleaire geneeskunde uitgezonderd (53.3);
 - 53.3.1: gebruik van röntgenstralen voor radiodiagnose
 - 53.3.2: gebruik van röntgenstralen voor botdensitometrie
 - 53.3.3: gebruik van röntgenstralen voor tandradiografie

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

- 53.3.4: gebruik van radionucliden voor radiotherapie
- 53.3.7: gebruik van röntgenstralen voor radiodiagnose in de dierengeneeskunde

4. een specifiek gedeelte voor de gebruikers van bronnen in de nucleaire geneeskunde (53.4);

Er worden tezelfdertijd een aantal wijzigingen aangebracht:

1. Er worden vereisten gesteld in de basiskennis van de dierenartsen. Het gebruik van ioniserende stralingen in de diergeneeskunde houdt immers risico's in voor de eigenaar van het dier en de dierenarts zelf;
 2. een preciezer omzetting van richtlijn 97/43/Euratom;
 3. de opleiding van de helpers bij botdensitometrie moet niet uitgebreider zijn dan voor de artsen die de botdensitometrie uitvoeren. Men kan niet van de helper verwachten dat hij dezelfde opleiding volgt als de arts die de handelingen uitvoert en er de verantwoordelijkheid voor draagt;
 4. artsen kunnen niet tot de categorie van 'helpers' behoren aangezien zij zelf de verantwoordelijkheid dragen voor de gestelde handelingen;
 5. dierenartsen worden, zoals de tandartsen, verondersteld zelf de radiografieën uit te voeren aangezien zij de verantwoordelijkheid dragen voor de gestelde handelingen;
 6. ook voor de aanvullende opleiding is een kenniscontrole nodig en dit om zeker te stellen dat de gevolgde opleiding met vrucht werd voltooid;
- De titel van artikel 53.4. werd geherformuleerd;
 - In de artikelen 53.4.1., lid 1 en 53.4.2., lid 1, wordt de speciale vergunning een gewone vergunning aangezien het woord 'speciale' geen bestaansreden heeft;
 - Artikel 53.4.1., lid 3 wordt geherformuleerd teneinde een duidelijkere tekst te bekomen;
 - Het oude artikel 53.4.2., lid 2 en lid 3 bevatte bepalingen die eigenlijk overgangsbepalingen zijn. deze bepalingen worden bijgevolg opgenomen bij de overgangsbepalingen;
 - In artikel 53.4.2., lid 4 zijn de woorden bedoeld in artikel 54.9 geschrapt aangezien het niet duidelijk was of deze woorden sloegen op het advies dat moet gevraagd worden of op de medische jury;
 - In artikel 53.4.2., lid 5 zijn de woorden bedoeld in artikel 54.9 geschrapt aangezien het niet duidelijk was of deze woorden sloegen op het advies dat moet gevraagd worden of op de medische jury. In plaats daarvan wordt geopteerd voor de woorden medische jury te hanteren teneinde de éénvormigheid van de begrippen te garanderen;
 - Artikel 53.5 heeft tot doel discriminatie op grond van nationaliteit te vermijden;
 - De titel van artikel 54.9. werd gewijzigd, zo stemt de titel overeen met de verwijzingen naar dit artikel;
 - Artikel 54.9., lid: 1 Om verwarring en misverstanden te voorkomen wordt voorgesteld om slechts één Medische Jury te behouden, die alle medische aspecten dient te behandelen. De bedoeling is dat deze medische jury in een veranderlijke samenstelling samenkomt, naargelang de te behandelen onderwerpen (stralingsfysica, arbeidsgeneeskunde, nucleaire geneeskunde, radiotherapie). Ten gevolge van de afschaffing van de medische jury bedoeld in het vroegere artikel 75, werd de bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist in de arbeidsgeneeskunde hier toegevoegd;
 - Artikel 54.9., lid 2: Om verwarring en misverstanden te voorkomen wordt voorgesteld om slechts één Medische Jury te behouden, die alle medische aspecten dient te behandelen. De bedoeling is dat deze medische jury in een veranderlijke samenstelling samenkomt, naargelang de te behandelen onderwerpen (stralingsfysica, arbeidsgeneeskunde, nucleaire geneeskunde, radiotherapie);
 - De wijziging in artikel 54.9., lid 4 vloeit voort uit het feit dat geopteerd werd om slechts één Medische Jury te behouden;
 - De opheffing en de schorsing werden toegevoegd in de titel van artikel 55.1;
 - Het oude artikel 55.1 is overbodig, aangezien de melding van wijzigingen aan lokalen, installaties en bronnen onder meer in artikel 12 behandeld wordt;

VERVOLG INHOUD ONTWERP/VOORSTEL

- In artikel 55.1., 1^e en 2^e lid, wordt telkens de mogelijkheid voorzien om de afgeleverde vergunningen op te heffen. Op die manier kan de retroactieve werking van de intrekking op een eenvoudige wijze vermeden worden in gevallen waarin dergelijke verregaande gevolgen niet wenselijk zijn;

Artikel 3:

- Ten gevolge van het in werking treden van het voorliggende ontwerp, wordt artikel 81.6. (overgangsmaatregelen betreffende hoofdstuk VI) vervangen. De vervangende tekst bevat volgende wijzigingen in vergelijking met het vervangen artikel:
 - De leden 1, 3 en 4 kunnen worden opgeheven;
 - Voor wat betreft de toestellen voor de radiodiagnose van personen bedoeld in artikel 51.6.2. die aangekocht werden vóór 1 maart 2002, behoudt het Agentschap zich het recht voor om voor sommige categorieën van toestellen te bepalen dat zij moeten uitgerust worden met een systeem dat toelaat de gedurende de radiologische procedure door de patiënt opgelopen dosis te bepalen, alsook de modaliteiten voor de aanpassing van de toestellen. Het zou immers onredelijk zijn om voor alle toestellen die voor 1 maart 2002 werden aangekocht, te eisen dat zij uitgerust zijn met een systeem zoals bedoeld in artikel 51.6.2., §1. Deze maatregel laat toe om dit enkel te eisen voor de categorieën van toestellen die de grootste kans op een hoge blootstelling inhouden;
 - In het oude lid vijf werd de zinsnede “De vergunningen bedoeld in hoofdstuk VI, die werden verleend vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit, ...” aangepast als volgt: “De vergunningen bedoeld in hoofdstuk VI, die werden verleend vóór 8 november, ...”.

INHOUD ADVIES

UNANIEM

De Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk adviseert om in de toekomst, in overleg met de betrokken groeperingen een kritisch heronderzoek uit te voeren van de opleidingseisen. In die zin vraagt de Raad dat er een grondige doorlichting zou gebeuren van opleidingseisen van de bestaande opleidingen, en dit met het oog op harmonisering en efficiëntie.

De Raad wenst bij dat heronderzoek betrokken te worden voor zover het aspecten betreft die betrekking hebben op preventie en de bescherming van de werknemers.

In dat kader stelt de Raad zich bijvoorbeeld de vraag of de overweging dat de opleiding van de helpers bij botdensitometrie niet uitgebreider moet zijn dan die voor de artsen die de botdensitometrie uitvoeren (artikel 53.2) wel correct is. Zoals zo vele andere beroepen worden de operatoren van toestellen en machines dagdagelijks geconfronteerd met de reële bediening van die toestellen en machines en lopen zij het risico aan specifieke gevaren blootgesteld te worden. Hun opleiding moet dan ook meer op de praktijk gericht zijn en van een ander niveau dan dat van de personen onder wiens leiding en verantwoordelijkheid zij werken.

III. Koninklijke besluiten genomen na advies van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk

In de loop van 2005 werden twaalf Koninklijke besluiten, na advies van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming afgekondigd, voor het jaar 2006 waren dit negen Koninklijke besluiten en een Ministerieel besluit.

afkondiging	publicatie	onderwerp
19.01.2005	02.03.2005	Koninklijk besluit betreffende de bescherming van de werknemers tegen tabaksrook Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 74</i> van 27 december 2004 over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de bescherming van werknemers tegen tabaksrook (D 81)
19.01.2005	27.01.2005	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 78</i> van 26 november 2004 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen (D 34ter)
24.02.2005	14.03.2005	Koninklijk besluit houdende diverse bepalingen ter bestrijding van de ernstige arbeidsongevallen en vereenvoudiging van de arbeidsongevallenaangiften Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 79</i> van 26 november 2004 over een ontwerp van koninklijk besluit houdende diverse bepalingen ter bestrijding van de ernstige arbeidsongevallen en vereenvoudiging van de arbeidsongevallenaangifte (D 73quater)
17.03.2005	05.04.2005	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 betreffende de beveiliging van liften Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 83</i> van 25 februari 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 betreffende de beveiliging van liften (D 69bis)
13.05.2005	30.05.2005	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 betreffende de beveiliging van liften Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 83</i> van 25 februari 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 betreffende de beveiliging van liften (D 69bis)
22.05.2005	13.06.2005	Koninklijk besluit tot opheffing van titel III, hoofdstuk VI van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 81</i> van 17 december 2004 over het ontwerp van koninklijk besluit tot opheffing van titel III, hoofdstuk VI van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsveiligheid (D 90)
13.06.2005	14.07.2005	Koninklijk besluit betreffende het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 58</i> van 25 oktober 2002 over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen en tot wijziging van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming (D 65)
07.07.2005	14.07.2005	Koninklijk besluit betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van mechanische trillingen op het werk Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 72</i> van 12 december 2003 over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van mechanische trillingen op het werk (D 80)

afkondiging	publicatie	onderwerp
10.08.2005	24.08.2005	Koninklijk besluit tot wijziging van artikel 275 van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties, van artikel 261 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming en van artikel 23 van het koninklijk besluit van 29 april 1999 betreffende de erkenning van externe diensten voor technische controles op de werkplaats Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 70</i> van 12 december 2003 over voorstellen tot aanpassing van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties (D 79bis)
31.08.2005	15.09.2005	Koninklijk besluit betreffende het gebruik van arbeidsmiddelen voor tijdelijke werkzaamheden op hoogte Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 86</i> van 22 april 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het gebruik van arbeidsmiddelen voor tijdelijke werkzaamheden op hoogte (D 94)
30.09.2005	25.10.2005	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 24 februari 2005 houdende diverse bepalingen ter bestrijding van de ernstige arbeidsongevallen en vereenvoudiging van de arbeidsongevallenaangiften Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 79</i> van 26 november 2004 over een ontwerp van koninklijk besluit houdende diverse bepalingen ter bestrijding van de ernstige arbeidsongevallen en vereenvoudiging van de arbeidsongevallenaangifte (D 73quater)
30.09.2005	13.10.2005	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 september 2004 betreffende de bescherming van stagiairs Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 91</i> van 8 juli 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 september 2004 betreffende de stagiairs (D 36bis)
16.01.2006	15.02.2006	Koninklijk besluit betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van lawaai op het werk Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 85</i> van 22 april 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van lawaai op het werk (D 91)
17.02.2006	16.03.2006	Koninklijk besluit betreffende de afschaffing, voor bepaalde documenten, van het vereiste van eensluidend verklaring Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 90</i> van 24 juni 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het vervallen, voor bepaalde documenten, van de vereiste van "eensluidend verklaring" (D 97)
16.03.2006	23.03.2006	Koninklijk besluit betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 84</i> van 25 februari 2005 over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest (D 62bis)
22.03.2006	12.04.2006	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 92</i> van 4 november 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen (D 34quater/2)
31.05.2006	12.06.2006	Ministerieel besluit tot vaststelling van het model van het verslag, met inbegrip van het lastenboek, en van de termijnen voor mededeling van het verslag van de deskundige in het kader van het onderzoek van ernstige arbeidsongevallen Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 87</i> van 26 mei 2005 over het ontwerp van ministerieel besluit tot vaststelling van het model van het verslag, met inbegrip van het lastenboek, en van de termijnen voor mededeling van het verslag van de deskundige in het kader van het onderzoek van ernstige arbeidsongevallen (D 73bis)

afkondiging	publicatie	onderwerp
02.06.2006	13.07.2006	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 september 2004 betreffende de bescherming van stagiairs Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 95</i> van 9 december 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 september 2004 betreffende de stagiairs – tweede aanpassing (D 36bis)
23.10.2006	21.11.2006	Koninklijk besluit tot aanpassing van verschillende koninklijke besluiten naar aanleiding van de herstructurering van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 97</i> van 9 december 2005 over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk en een ontwerp van koninklijk besluit tot aanpassing van verschillende koninklijke besluiten naar aanleiding van de herstructurering van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk (D 100)
23.10.2006	13.11.2006	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de bescherming van de jongeren op het werk Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 93</i> van 4 november 2005 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de bescherming van de jongeren op het werk (D 35bis)
27.10.2006	21.11.2006	Koninklijk besluit betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 97</i> van 9 december 2005 over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk en een ontwerp van koninklijk besluit tot aanpassing van verschillende koninklijke besluiten naar aanleiding van de herstructurering van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk (D 100)
19.12.2006	15.01.2007	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 juli 2004 betreffende de werkkledij Dat besluit werd genomen na het <i>advies nr. 101</i> van 21 april 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 juli 2004 betreffende de werkkledij (D 107)

C. OVERIGE ACTIVITEITEN.

Volgende thema's werden tijdens de voltallige vergaderingen van 2005 besproken.

1. Jaarverslag 2003 Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk

Het jaarverslag werd op 25 februari 2005 besproken en goedgekeurd.

2. Hervorming van de Hoge Raad

Verdere informele consultatie over de hervorming van de Hoge Raad tijdens de voltallige vergadering van 25 februari 2005.

3. De aanvullende vorming van de preventieadviseurs

De uitvoering van het koninklijk besluit van 5 december 2003 betreffende de vorming van de preventieadviseurs werd aangekaart.

Er werd opgemerkt dat een initiatief voor het opzetten van een aanvullende vorming "arbeidshygiëne" afgelast is wegens gebrek aan belangstelling, dit werd aanzien als een vreemde zaak daar de behoefte aan preventieadviseurs gespecialiseerd in arbeidshygiëne groot is.

4. De bevoegdheid van de Hoge Raad PBW om zich te buigen over het functioneren van de arbeidsinspectie op het terrein

De vraag of de Hoge Raad bevoegd is om het functioneren van de arbeidsinspectie op het terrein te onderzoeken werd negatief beantwoord.

5. Het koninklijk besluit tegen tabaksrook

Naar aanleiding van een vraag van een deskundige tijdens de voltallige vergadering van 25 februari 2005 werd meegedeeld dat het koninklijk besluit tegen tabaksrook eerdaags na de vergadering gepubliceerd ging worden.

6. Bespreking van het ontwerp van koninklijk besluit gebruik van arbeidsmiddelen bij tijdelijke werkzaamheden op hoogte

De bespreking van dit ontwerp van koninklijk besluit werd aangekondigd tijdens de voltallige vergadering van 25 februari 2005.

7. Jaarverslag 2004 van de Algemene Directie Toezicht Welzijn op het Werk – TWW – Farao-meter (D84bis)

Het gedeelte over de Farao-meter uit het Jaarverslag 2004 van de AD TWW werd toegelicht tijdens de voltallige vergadering van 24 juni 2005.

8. D39quater Werkpostfiche – goede praktijk – medische aspecten

De werkzaamheden van deze CAH werden uiteengezet tijdens de voltallige vergadering van 24 juni 2005.

De Belgische beroepsvereniging van Arbeidsgeneesheren en Co-Prev betuigden hun medewerking aan het opmaken van een code van goede praktijk inzake arbeidsgeneeskunde.

9. Lijst vergaderingen in 2006

Voltallige vergadering Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk:

24 februari 10:30 - 12:00

21 april 10:30 - 12:00

23 juni 10:30 - 12:00

27 oktober 10:30 - 12:00

15 december 10:30 - 12:00

Het Uitvoerend bureau van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk:

13 januari 09:00 – 12:00

10 februari 09:00 – 12:00

24 februari 09:00 – 10:30

10 maart 09:00 – 12:00

31 maart 09:00 – 12:00

21 april 09:00 – 10:30

12 mei 09:00 – 12:00

16 juni 09:00 – 12:00

23 juni 09:00 – 10:30

15 september 09:00 – 12:00

13 oktober 09:00 – 12:00

27 oktober 09:00 – 10:30

10 november 09:00 – 12:00

8 december 09:00 – 12:00

15 december 09:00 – 10:30

Volgende thema's werden tijdens de voltallige vergaderingen van 2006 besproken.

1. Ontwerp van KB houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen (D99)

Tijdens de voltallige vergadering van 24 februari 2006 werd het advies dat via schriftelijke procedure gegeven werd, meegedeeld.

2. Jaarverslag van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk 2004

Het jaarverslag werd tijdens de voltallige vergadering van 24 februari 2006 goedgekeurd, gelijktijdig werd beslist om het jaarverslag op de webstek van de FOD WASO te publiceren.

3. D72ter Procedure voor de jaarlijkse vergelijking/aanpassing van de Belgische lijst van grenswaarden

De publieke raadplegingprocedure betreffende de beroepshalve blootstellingslimietwaarden voor de chemische agentia werd tijdens de voltallige vergadering van 24 februari 2006 uitgelegd.

Tijdens de voltallige vergadering van 21 april 2006 werd meegedeeld dat de bezwaarschriften tot 31 augustus 2006 aangevuld konden worden door degenen die bezwaar gemaakt hebben tegen een of meer van de grenswaarden.

4. Voorstelling van een nieuw lid van het secretariaat van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk

Mevrouw Valérie Deliège, Franstalige juriste, werd aan de leden van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk voorgesteld.

5. Wens van heer Marc De Greef van Prevent om de op stapel staande project toe te lichten

De secretaris van de Hoge Raad lichtte de vraag toe en gaf een kort overzicht van de aandachtspunten van Prevent weer.

6. D39quater Werkpostfiche – goede praktijk – medische aspecten

Mededeling door de Voorzitter dat er bij de Belgische beroepsvereniging van Arbeidsgeneesheren bereidheid bestaat om verder te gaan met het onderzoek omtrent goede praktijken in de arbeidsgeneeskunde in samenwerking met Co-Prev.

7. D39ter veralgemeende Werkpostfiche – voorstel tot invulling van de regelgeving inzake risico-evaluatie en voorlichting

Het doel van de gestandaardiseerde werkpostfiche, van suppletief karakter, werd tijdens de voltallige vergadering van 30 juni 2006 toegelicht.

8. D115 Ontwerp van KB tot herstelling van artikel 29 en tot opheffing van artikel 30 van het KB van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk

Tijdens de voltallige vergadering van 27 oktober 2006 werd aangekondigd dat de eerste CAH over dit ontwerp van koninklijk besluit plaats ging vinden op 16 november 2006.

9. D116 Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 11 maart 2002 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van chemische agentia op het werk

Tijdens de voltallige vergadering van 27 oktober werd dit ontwerp van koninklijk besluit aangekondigd.

10. D111 Ervaringsfonds

Tijdens de voltallige vergadering van 15 december 2006 lichtte de leidende ambtenaar van het Ervaringsfonds de projecten die als model zijn aanvaard toe.

De discussie die nadien volgde ging onder andere over de wettelijke verplichtingen van de werkgevers, de mogelijkheid om met groepen van werknemers en op sectorniveau te werken, de rol van de IDPB en EDPB in problematiek van “oudere werknemers”.

De sociale partners stelden voor om voor de volgende jaren, naast de reglementaire bespreking van het jaarverslag ook een kwantitatieve evaluatie te houden.

11. Liber Amicorum

Na de voltallige vergadering van 27 oktober 2006 heeft de Hoge Raad naar aanleiding van het vertrek met pensioen van de heer ir. Marc Heselmans, ere-directeur-generaal van de AD TWW en ere-ondervoorzitter van de Hoge Raad PBW, een receptie georganiseerd.

Op deze receptie werd aan de heer Marc Heselmans, de opstellenbundel “*Opstellen aangeboden door de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk aan Prof ir Marc Heselmans, directeur-generaal TWW en ondervoorzitter van de Hoge Raad PBW ter gelegenheid van zijn afscheid op 1 oktober 2006 van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg*”, overhandigd.

12. Lijst vergaderingen in 2007

Er werd vastgesteld, dat de voltallige vergadering van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk elke derde vrijdag van de pare maanden, om 13u30 zou plaats vinden. Na overleg werden volgende data en uren vastgelegd:

16 februari 2007 10:30 - 12:00

13 maart 2007 15:00 - 16:30

20 april 2007 10:30 - 12:00

15 juni 2007 10:30 - 12:00

19 oktober 2007 10:30 - 12:00

14 december 2007 10:30 - 12:00

DEEL II

ACTIVITEITEN VAN DE COMMISSIES AD HOC VAN DE HOGE RAAD

VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK

DEEL II. ACTIVITEITEN VAN DE COMMISSIES AD HOC VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK

Hieronder vindt u een opsomming van de vergaderingen die plaats vonden in 2005 en 2006.

Commissie ad hoc D27ter: ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 december 2003 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's bij werkzaamheden in een hyperbare omgeving

1 vergadering: 22/03/2006.

Vraag van de Minister van Werk van 14 februari 2006.

Zie eveneens advies nr. 100 van 21/04/2006 (PPT/PBW - D27ter – 331) Deel I, B.II, bladzijde I-93.

Commissie ad hoc D34quater: ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen

1 vergadering: 03/10/2005.

Vraag van mevrouw de Minister van Werk van 1 augustus 2005.

Commissie ad hoc D36bis: ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 september 2004 betreffende de stagiairs – tweede aanpassing

1 vergadering: 29/11/2005.

Vraag van mevrouw de Minister van Werk van 14 oktober 2005.

Zie eveneens advies nr. 95 van 09/12/2005 (PPT/PBW - D36bis – 319) Deel I, B.II, bladzijde I-62.

Commissie ad hoc D39bis: ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van maatregelen betreffende het welzijn op het werk van uitzendkrachten

4 vergadering: 24/02/2005, 13/02/2006, 02/05/2006, 23/06/2006.

Commissie ad hoc D39ter: werkpostfiche

5 vergaderingen: 14/03/2005, 11/04/2005, 24/05/2005, 21/04/2006, 21/06/2006.

Commissie ad hoc D39quater: werkpostfiche - goede praktijk - arbeidsgeneeskunde

3 vergaderingen: 17.05.2005, 16/06/2005, 30/09/2005.

Commissie ad hoc D60bis: ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het KB van 11 maart 2002 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van chemische agentia op het werk

1 vergadering: 31/01/2005.

Vraag van mevrouw de Minister van Werk van 13 december 2004.

Zie eveneens advies nr. 82 van 25/02/2005 (PPT/PBW - D60bis - 278) Deel I, B.II, bladzijde I-4.

Commissie ad hoc D62bis: ontwerp van koninklijk besluit betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest

2 vergaderingen: 17/01/2005, 16/02/2005.

Vraag van mevrouw de Minister van 15 juni 2004.

Zie eveneens advies nr. 84 van 25/02/2005 (PPT/PBW - D62bis - 280) Deel I, B.II, bladzijde I-12.

Commissie ad hoc D62ter: ontwerp van koninklijk besluit betreffende de erkenning van ondernemingen en werkgevers die sloop- of verwijderingswerkzaamheden uitvoeren waarbij belangrijke hoeveelheden asbest kunnen vrijkomen

1 vergadering: 09/10/2006.

Vraag van mevrouw de Minister van 15 juni 2004.

Zie eveneens advies nr. 107 van 27/10/2006 (PPT/PBW - D62ter – 356) Deel I, B.II, bladzijde I-109.

Commissie ad hoc D69bis: ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 maart 2003 betreffende de beveiliging van liften

1 vergadering: 25/01/2005.

Vraag van mevrouw de Minister van 15 december 2004.

Zie eveneens advies nr. 83 van 25/02/2005 (PPT/PBW - D69bis - 279) Deel I, B.II, bladzijde I-6.

Commissie ad hoc D72ter: procedure voor de jaarlijkse vergelijking/aanpassing van de Belgische lijst van grenswaarden

1 vergadering: 23/06/2005.

Vraag van het ACV van 23 januari 2003.

Commissie ad hoc D72quater: ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 december 1993 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan kankerverwekkende en mutagene agentia op het werk

1 vergadering: 14/04/2005.

Vraag van Mevrouw de Minister van Werk van 7 maart 2005.

Commissie ad hoc D73bis: Ontwerp van ministerieel besluit tot vaststelling van het model van het verslag, met inbegrip van het lastenboek, en van de termijnen voor mededeling van het verslag van de deskundige in het kader van het onderzoek van ernstige arbeidsongevallen.

1 vergadering: 10/05/2005.

Vraag van Mevrouw de Minister van Werk van 29 maart 2005.

Zie eveneens advies nr. 87 van 26/05/2005 (PPT/PBW - D73bis – 289) Deel I, B.II, bladzijde I-40.

Commissie ad hoc D78bis: betreffende een aantal voorstellen tot wijziging van de inhoud van de arbeidsongevallensteekkaart

1 vergadering: 09/10/2006.

Vraag van mevrouw de Minister van 11 juli 2006.

Zie eveneens advies nr. 111 van 27/10/2006 (PPT/PBW - D78 bis – 355) Deel I, B.II, bladzijde I-124.

Commissie ad hoc D91: ontwerp van koninklijk besluit betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van lawaai op het werk

2 vergaderingen: 17/01/2005, 14/02/2005.

Vraag van Mevrouw de Minister van Werk van 8 november 2004.

Zie eveneens advies nr. 85 van 22/04/2005 (PPT/PBW - D91 – 287) Deel I, B.II, bladzijde I-25.

Commissie ad hoc D93: problematiek van de vuurvaste keramische vezels

2 vergaderingen: 22/02/2006, 07/11/2006.

Vraag van het ABVV van 09/09/2005.

Commissie ad hoc D94: ontwerp van koninklijk besluit betreffende het gebruik van arbeidsmiddelen voor tijdelijke werkzaamheden op hoogte

2 vergaderingen: 15/03/2005, 11/04/2005.

Vraag van Mevrouw de Minister van Werk van 28 januari 2005.

Zie eveneens advies nr. 86 van 22/04/2005 (PPT/PBW - D94 – 288) Deel I, B.II, bladzijde I-34.

Commissie ad hoc D96: ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van de artikelen 3, 16, 17, 19, 28, 46, 105 tot 113, 159, 162, 164, 174, 174bis, 266 tot 274 en 278.07 van het AREI en het ontwerp van ministerieel uitvoeringsbesluit van het artikel 273

3 vergaderingen: 07/11/2005, 05/012/2005, 09/01/2006.

Vraag van de directeur-generaal van de Algemene Directie Energie van de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie van 19 september 2005

Zie eveneens advies nr. 98 van 24/02/2006 (PPT/PBW - D96 – 322) Deel I, B.II, bladzijde I-76.

Commissie ad hoc D99: ontwerp van koninklijk besluit houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen.

1 vergadering: 01/12/2005.

Vraag de heer ir. Jean-Paul SAMAIN, directeur-generaal van het FANC van 16 september 2005.

Zie eveneens advies nr. 96 van 24/02/2006 (PPT/PBW - D99 – 325) Deel I, B.II, bladzijde I-65.

Commissie ad hoc D100: ontwerp van koninklijk besluit betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk en een ontwerp van koninklijk besluit tot aanpassing van verschillende koninklijke besluiten naar aanleiding van de herstructurering van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk

1 vergadering: 29/11/2005.

Vraag van Mevrouw de Minister van Werk van 14 oktober 2005.

Zie eveneens advies nr. 97 van 09/12/2005 (PPT/PBW - D91 – 287) Deel I, B.II, bladzijde I-73.

Commissie ad hoc D101: adiëringsnota van de Rectorenraad van de Franse Gemeenschap – Oprichting van een vorming “Risicobeheer en welzijn”

1 vergadering: 16/03/2006.

Vraag van de « Conseil des Recteurs de la Communauté française ».

Commissie ad hoc D102: mustcriteria Externe Diensten voor Preventie en Bescherming op het werk

D102bis EDPB gegarandeerde medewerking aan een werkgever die door een EDPB afgestoten wordt.

D102ter EDPB alternatieve sanctioneringsmogelijkheden.

1 vergadering: 2/12/2005.

Vraag van UB 14 januari 2005 en de conclusie van opvolgingscommissies EDPB.

Commissie ad hoc D103: ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van bijzondere maatregelen voor het welzijn van de huisarbeiders bij de uitvoering van hun werk

1 vergadering: 16/01/2006.

Vraag van de Minister van Werk van 28 november 2005.

Zie eveneens advies nr. 99 van 24/02/2006 (PPT/PBW - D103 – 326) Deel I, B.II, bladzijde I-89.

Commissie ad hoc D105: voortgezet Gezondheidstoezicht

1 vergadering: 10/01/2006, nadien werd dit dossier besproken in bijzondere uitvoerende bureaus.

Vraag van het ACV van 17/10/2005.

Commissie ad hoc D108: ontwerp van koninklijk besluit betreffende de minimale voorschriften inzake veiligheid van bepaalde oude elektrische installaties op arbeidsplaatsen

1 vergadering: 25/09/2006.

Vraag van de Minister van Werk van 6 juni 2006.

Zie eveneens advies nr. 108 van 27/10/2006 (PPT/PBW - D108 – 353) Deel I, B.II, bladzijde I-113.

Commissie ad hoc D109: ontwerp van koninklijk besluit betreffende de vorming en de bijscholing van de preventieadviseurs van de interne en externe diensten voor preventie en bescherming op het werk

2 vergaderingen: 28/08/2006, 31/08/2006.

Vraag van de Minister van Werk van 28 juni 2006.

Zie eveneens advies nr. 109 van 27/10/2006 (PPT/PBW - D109 – 364) Deel I, B.II, bladzijde I-120.

Commissie ad hoc D110: ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk

1 vergadering: 28/08/2006.

Vraag van de Minister van Werk van 28 juni 2006.

Zie eveneens advies nr. 103 van 15/09/2006 (PPT/PBW - D110 – 354) Deel I, B.II, bladzijde I-99.

DEEL III

ACTIVITEITEN VAN DE VASTE COMMISSIE BOUW VAN DE HOGE RAAD

VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK

DEEL III. ACTIVITEITEN VAN DE VASTE COMMISSIE BOUW VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK

A. AANTAL VERGADERINGEN

De Vaste Commissie Bouw is in 2005 en 2006 telkens vier maal bijeengekomen:

2005

7 maart, 13 juni, 12 september en 12 december

2006

6 maart, 12 juni, 11 september en 11 december

B. ACTIVITEITEN

Tijdens de vergadering van 7 maart 2005 werd het volgende besproken:

- Goedkeuring van het verslag van de bijeenkomst van de Vaste Commissie Bouw op 20 september 2004 (VC Bouw 04/10)
- Regeling van de werkzaamheden van de Vaste Commissie en vastleggen van een werkprogramma
- Vergelijking van de vormingsprogramma's van de VDAB, de BGDA en FOREM (Bespreking op basis van een nota van de Secretaris van de Vaste Commissie Bouw)
- De arbeidsongevallen in de bouw tijdens het jaar 2003 (Bespreking op basis van de gegevens verstrekt door het Fonds voor Arbeidsongevallen)
- Varia
 - Asbest
 - Werken op hoogte

Tijdens de vergadering van 13 juni 2005 werden de volgende agendapunten besproken:

- Goedkeuring van het verslag van de bijeenkomst van de Vaste Commissie Bouw op 7 maart 2005 (VC Bouw 05/03)
- Toelichting van de problematiek van de opleiding van de kraanbestuurders door een afgevaardigde van het FVB
- Vervolg van de bespreking van de arbeidsongevallencijfers (na de bijeenkomst van de Technische Commissie Preventie van het Fonds voor Arbeidsongevallen)
- Vraagronde omtrent het KB Tijdelijke of Mobiele Bouwplaatsen m.m.v. de betrokken ambtenaar
- Het sociaal akkoord 2005-2006 voor de bouwsector
- De eerste bijeenkomst van het Europees Forum voor Veiligheid in de Bouw⁵ had plaats op 10 mei 2005. De ondertekenaars van de Bilbao Verklaring – zie bijlage - kwamen samen om na te gaan hoe het staat met de opvolging van de belofte gedaan op De Veiligheid in de Bouwtop in November 2004 en om een opvolgingsbijeenkomst in 2006 voor te bereiden (de betrokkenen worden verzocht dit punt voor te bereiden)
- Varia
 - Asbest
 - Werken op hoogte

⁵ European Construction Safety Forum

Tijdens de vergadering van 12 september 2005 werd het volgende besproken:

- Goedkeuring van het verslag van de bijeenkomst van de Vaste Commissie Bouw op 13 juni 2005 (VC Bouw 05/05)
- Ontwerp van KB betreffende de Tijdelijke of Mobiele Bouwplaatsen
- Voorbereiding van de Europese Week 2006 Jongeren op het Werk
- Vastlegging van de data's van de vergaderingen in 2006
- Maken van een voorstel van te behandelen punten om voor te leggen aan het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad
Volgende punten worden voorgesteld
 - opleiding van kraanbestuurders (vraag van de vaste commissie aan het uitvoerend bureau om dit uit eigen beweging in overweging te nemen om dan via een commissie ad hoc tot een advies te komen)
 - jongeren op het werk
 - verslag over bijeenkomst van sectorale sociale partners met het bestuur van de NAVB te La Roche op 1 oktober 2005 en gevolgtrekkingen
 - samenwerkingshandvest
 - vallen van hoogte – werken op hoogte
 - stand van zaken (Kan de heer Karel Van Damme uitgenodigd worden om de stand van zaken betreffende de lopende dossiers toe te lichten)

Tijdens de vergadering van 12 december 2005 werd het volgende besproken:

- Goedkeuring van het verslag van de bijeenkomst van de Vaste Commissie Bouw op 12 september 2005
- Voorstelling en bespreking van de cijfers van het Fonds voor Arbeidsongevallen betreffende de arbeidsongevallen in de bouw
- Maken van een voorstel van te behandelen punten om voor te leggen aan het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad.
 - opleiding van kraanbestuurders (vraag van de vaste commissie aan het uitvoerend bureau om dit uit eigen beweging in overweging te nemen om dan via een commissie ad hoc tot een advies te komen)
 - jongeren op het werk
 - verslag over bijeenkomst van sectorale sociale partners met het bestuur van de NAVB te La Roche op 1 oktober 2005 en gevolgtrekkingen
 - samenwerkingshandvest
 - vallen van hoogte – werken op hoogte
- Varia
 - Lijst van de aan het Uitvoerend Bureau voor te leggen punten:
 - Tijdelijke of mobiele bouwplaatsen: coördinatieactiviteiten
 - De certificatie van coördinatoren
 - Praktische richtlijnen betreffende werken op hoogte
 - Een eerste campagne betreffende dakwerkers
 - Stand van zaken betreffende de reglementaire dossiers.
 - Het voorzitterschap van de Vaste Commissie Bouw
 - Vastlegging van de data van de vergaderingen in 2006

Tijdens de vergadering van 6 maart 2006 werd het volgende besproken:

- Goedkeuring van de verslagen van de bijeenkomsten van de Vaste Commissie Bouw op 12 september en 12 december 2005
- Code van goede praktijk *werken op hoogte*:
 - Aanpak van de afdeling normen van de AD HUA: toelichting van het stramien van code van goede praktijk
 - Discussie over werkwijze en vastleggen van data voor bijeenkomsten van de op te richten werkgroep
- Actie *dakwerken* van de NAVB:
 - Voorstelling door afgevaardigde van de NAVB
 - Toelichting betreffende de samenwerking vanwege de FOD WASO
- Opleiding van kraanbestuurders : afspraken over de wijze van aanpak (Het Uitvoerend Bureau is het eens met het uitwerken van een aanzet van advies hieromtrent)
- Europese Week 2006 *Jongeren op het Werk*: stand van zaken
- De samenkomst van de NAVB te La Roche
- Stand van zaken betreffende de regelgevende dossiers:
 - Veiligheidscoördinatie
 - Certificatie van veiligheidscoördinatoren
 - Tijdelijke of mobiele bouwplaatsen
 - Asbest
- Varia

Tijdens de vergadering van 12 juni 2006 werden de volgende agendapunten besproken:

- Goedkeuring van het verslag van de bijeenkomsten van de Vaste Commissie Bouw op 6 maart 2006
- Code van goede praktijk *werken op hoogte*:
 - Stand van zaken na de eerste bijeenkomst van de werkgroep Goede Praktijken Werken op Hoogte
- Actie *dakwerken* van de NAVB:
 - Stand van zaken
- Opleiding van kraanbestuurders: afspraken over de wijze van aanpak
- Stand van zaken betreffende de regelgevende dossiers:
 - Veiligheidscoördinatie
 - Certificatie van veiligheidscoördinatoren
 - Tijdelijke of mobiele bouwplaatsen
 - Asbest
- Varia
 - Veiligheidscoördinatie
 - Asbest

Tijdens de vergadering van 12 september 2006 werd het volgende besproken:

- Goedkeuring van het verslag van de bijeenkomsten van de Vaste Commissie Bouw op 6 maart 2006
- Code van goede praktijk *werken op hoogte*:
Stand van zaken na de tweede bijeenkomst van de werkgroep Goede Praktijken Werken op Hoogte
- Actie *dakwerken* van de NAVB:
 - Opvolging
 - Handhavingsgolf
- Opleiding van kraanbestuurders verslag over de zienswijze van het Uitvoerend Bureau
- Voorstel van de NAVB om een P-blad samen te stellen in verband met de preventiemaatregelen bij de verwijdering van asbesthoudende materialen (voorbereiding van een voorstel aan het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad PBW).
- De opleiding van de werknemers die vanuit het buitenland in België werkzaamheden in de bouw komen verrichten (opdracht van het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad PBW).
- Stand van zaken betreffende de regelgevende dossiers:
 - Certificatie van veiligheidscoördinatoren
 - Tijdelijke of mobiele bouwplaatsen
- Varia

Tijdens de vergadering van 4 december 2006 werd het volgende besproken:

- Goedkeuring verslag van de vergadering op 11 september 2007
- Campagne dakwerken van NAVB
- Stand van zaken code van goede praktijken voor werken op hoogte
- Varia
 - Verslaggeving aan het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad PBW over de werking van de Vaste Commissie Bouw
 - Het voorstel van de NAVB om een P-blad uit te werken over asbestverwijdering bij dakwerken.
 - De opleiding van torenkraanbestuurders
- Vaststelling van de data voor de bijeenkomsten in 2007
 - 5 maart 2007
 - 4 juni 2007
 - 1 oktober 2007
 - 3 december 2007

Tijdens het Uitvoerend Bureau van 13 januari 2006 kreeg de Vaste Commissie Bouw het mandaat om een “goede praktijk over werken op hoogte” uit te werken. Hiervoor werd een Werkgroep *Goede Praktijken Werken op Hoogte* opgericht. Deze werkgroep kwam in 2006 vijf maal bijeen, namelijk op: 8 mei, 11 september, 25 oktober, 8 november, 12 december 2006

De leden van de Vaste Commissie Bouw werden in het kader van de bespreking van het “ontwerp van koninklijk besluit betreffende de erkenning van ondernemingen en werkgevers die sloop- of verwijderingswerkzaamheden uitvoeren waarbij belangrijke hoeveelheden asbest kunnen vrijkomen” uitgenodigd voor de CAH D62ter die plaats vond op 9 oktober 2006.

DEEL IV

ACTIVITEITEN VAN HET UITVOEREND BUREAU VAN DE HOGE RAAD

VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK

DEEL IV. ACTIVITEITEN VAN HET UITVOEREND BUREAU VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK

A. AANTAL VERGADERINGEN

Het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad kwam in 2005 veertien keer bijeen:
14 januari, 11 en 25 februari, 11 maart, 8 en 22 april, 13 mei, 10 en 24 juni, 8 juli,
9 september, 4 oktober, 4 november en 9 december 2005.

In 2006 heeft het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad veertien vergaderingen gehouden:
13 januari, 10 en 24 februari, 10 en 31 maart, 21 april, 12 mei, 23 en 30 juni,
15 september, 13 en 27 oktober, 8 en 15 december 2006

Het Uitvoerend bureau besliste in 2005 om 3 bijzondere Uitvoerende bureaus te houden:
14 januari 2005 (ter voorbereiding van de hervorming van de Hoge Raad),
9 september 2005 (D84bis), 4 oktober 2005 (D98).

In 2006 besliste het Uitvoerend bureau om 8 bijzondere Uitvoerende bureaus te houden:
25 januari 2006 (D104), 21 april 2006 (D105), 16, 29 mei en 14 juni 2006 (D102bis en
D102ter), 30 juni 2006 (D105), 26 september 2006 (D105), 27 november 2006 (D105).

B. BEHANDELDE PROBLEMEN IN 2005

Het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad heeft de hiernavolgende onderwerpen behandeld:

1. Regeling van de werkzaamheden van de commissies ad hoc van de Hoge Raad;
2. Stand van zaken van de ontwerpen van koninklijk besluit;
3. De agenda van de vergaderingen van de Hoge Raad;
4. Opvolging adviezen van de Hoge Raad;
5. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 23 december 2003 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's bij werkzaamheden in een hyperbare omgeving (D27ter);
6. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen (D34quater/2);
7. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 3 mei 1999 betreffende de bescherming van de jongeren op het werk (D35bis);
8. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 21 september 2004 betreffende de stagiairs (D36bis);
9. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 21 september 2004 betreffende de stagiairs – tweede aanpassing (D36bis);
10. Ontwerp van KB tot vaststelling van maatregelen betreffende het welzijn op het werk van uitzendkrachten (D39bis);
11. Werkpostfiche – goede praktijk – medische aspecten (D39quater);
12. Uitzendarbeid plus – Werkpostfiches (D39ter);

13. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 11 maart 2002 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van chemische agentia op het werk. (D60bis);
14. Ontwerp van KB betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest (D62bis);
15. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 16 juli 2004 betreffende bepaalde aspecten van nacht- en ploegenarbeid die verband houden met het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (D64bis);
16. Codificatie (D67);
17. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 9 maart 2003 betreffende de beveiliging van liften (D69bis);
18. Wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk; hoofdstuk III: Bijzondere bepalingen betreffende tewerkstelling op eenzelfde arbeidsplaats (D70);
19. Wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk; hoofdstuk IV Bijzondere bepalingen betreffende de werkzaamheden van ondernemingen van buitenaf (D70bis);
20. Procedure voor de jaarlijkse vergelijking/aanpassing van de Belgische lijst van grenswaarden (D72ter);
21. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 2 december 1993 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan kankerverwekkende en mutagene agentia op het werk (D72quater);
22. Ontwerp van ministerieel besluit tot vaststelling van het model van het verslag, met inbegrip van het lastenboek, en van de termijnen voor mededeling van het verslag van de deskundige in het kader van het onderzoek van ernstige arbeidsongevallen (D73bis);
23. Jaarverslag 2004 van de Algemene Directie Toezicht Welzijn op het Werk – TWW – Farao-meter (D84bis);
24. De beleidsnota van de Minister van Werk (D85);
25. Ontwerp van KB betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van lawaai op het werk (D91);
26. Werking van het Europees Agentschap voor Veiligheid en Gezondheid op het Werk (D92);
27. Ontwerp van KB betreffende het gebruik van arbeidsmiddelen voor tijdelijke werkzaamheden op hoogte (D94);
28. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen (D95);
29. Ontwerp van KB tot wijziging van de artikelen 3, 16, 17, 19, 28, 46, 105 tot 113, 159, 162, 164, 174, 174bis, 266 tot 274 en 278.07 van het AREI en het ontwerp van ministerieel uitvoeringsbesluit van het artikel 273 (D96);
30. Ontwerp van KB betreffende het vervallen, voor bepaalde documenten, van de vereiste van "eensluidend verklaring" (D97);
31. Over 3 ontwerpen van KB binnen de krijgsmacht (D98);
 - het ontwerp van KB houdende uitvoering binnen de krijgsmacht van artikel 4, §1, derde lid, van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;
 - het ontwerp van KB tot bepaling van de organisatorische structuren en bevoegdheden voor de uitvoering binnen de krijgsmacht van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;

- het ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 28 augustus 2002 tot aanwijzing van de ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en de uitvoeringsbesluiten ervan.
32. Ontwerp van KB houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen (D99);
 33. Ontwerp van KB betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk en een ontwerp van koninklijk besluit tot aanpassing van verschillende koninklijke besluiten naar aanleiding van de herstructurering van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk (D100);
 34. Adiëringsnota van de Rectorenraad van de Franse Gemeenschap – Oprichting van een vorming “Risicobeheer en welzijn” (D101);
 35. Mustcriteria Externe Diensten voor Preventie en Bescherming op het werk (D102);
 36. EDPB gegarandeerde medewerking aan een werkgever die door een EDPB afgestoten wordt (D102bis);
 37. Ontwerp van KB tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk (D102ter);
 38. Ontwerp van KB tot vaststelling van bijzondere maatregelen voor het welzijn van de huisarbeiders bij de uitvoering van hun werk (D103);
 39. Hervorming van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk – informele behandeling;
 40. Jaarverslag 2003 van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk;
 41. Voorbereiding van het jaarverslag 2004 van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk;
 42. Jaarverslag 2004 van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk;
 43. Jaarverslag 2003 Algemene directie Toezicht op het Welzijn op het Werk;
 44. Jaarverslag 2004 Algemene directie Toezicht op het Welzijn op het Werk;
 45. jaarverslagen 2004 van de commissies van toezicht van de erkende organismen AV Controlatom, de associatie Vinçotte Nuclear en Techni-Test;
 46. Ernstige arbeidsongevallen;
 47. Roken op het werk;
 48. Opvolgingscommissie Externe Diensten voor PBW;
 49. Uitbreiding van de delegatie van de AD TWW in de Vaste Commissie Bouw;
 50. Werkzaamheden verboden voor stagiaires;
 51. KB arbeidsongevallen en de omkadering van de arbeidsinspectie;
 52. Verslag door de voorzitter van de Vaste Commissie Bouw;
 53. Telewerk;
 54. Europese Week 2005: Weg met de Herrie;
 55. Prijs van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk – Europees Award van het Europees Agentschap voor Veiligheid en Gezondheid op het Werk;
 56. Aanpassing van de regelgeving betreffende de EDPB;

57. Koninklijk besluit betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van mechanische trillingen op het werk;
58. Gevaarlijke chemische bedrijven (Seveso-bedrijven);
59. Tegenstrijdigheid tussen het besluit *gebruik van PBM's* en het besluit *Werken op hoogte*;
60. Problematiek van de vuurvaste keramische vezels;
61. Waarborgen gevraagd voor ter beschikking gestelde PBM's;
62. Voortgezet gezondheidstoezicht;
63. Commissie van advies en toezicht EDTC voor keuring van elektrische installaties.

C. BEHANDELDE PROBLEMEN IN 2006

Het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad heeft de hiernavolgende onderwerpen behandeld:

1. Regeling van de werkzaamheden van de commissies ad hoc van de Hoge Raad;
2. Stand van zaken van de ontwerpen van koninklijk besluit;
3. De agenda van de vergaderingen van de Hoge Raad;
4. Opvolging adviezen van de Hoge Raad;
5. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 23 december 2003 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's bij werkzaamheden in een hyperbare omgeving (D27ter);
6. Boekhouding, jaarrekening en de begroting van de EDPB (D29);
7. Jongeren en transportwerktuigen (D35bis);
8. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 21 september 2004 betreffende de stagiairs – tweede aanpassing (D36bis);
9. Ontwerp van KB tot vaststelling van maatregelen betreffende het welzijn op het werk van uitzendkrachten (D39bis);
10. Werkpostfiche – goede praktijk – medische aspecten (D39quater);
11. Asbest 2004 (D62bis);
12. Ontwerp van KB betreffende de erkenning van ondernemingen en werkgevers die sloop- of verwijderingswerkzaamheden uitvoeren waarbij belangrijke hoeveelheden asbest kunnen vrijkomen (D62ter);
13. Het gebruik van PBM's (D65);
14. Codificatie (D67);
15. Wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk; hoofdstuk III: Bijzondere bepalingen betreffende tewerkstelling op eenzelfde arbeidsplaats (D70);

16. Wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk; hoofdstuk IV Bijzondere bepalingen betreffende de werkzaamheden van ondernemingen van buitenaf (D70bis);
17. Procedure voor de jaarlijkse vergelijking/aanpassing van de Belgische lijst van grenswaarden (D72ter);
18. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 2 december 1993 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan kankerverwekkende en mutagene agentia op het werk (D72quater);
19. Ontwerp van ministerieel besluit tot vaststelling van het model van het verslag, met inbegrip van het lastenboek, en van de termijnen voor mededeling van het verslag van de deskundige in het kader van het onderzoek van ernstige arbeidsongevallen (D73bis);
20. Ontwerp van KB betreffende de aangifte van een arbeidsongeval en de vereenvoudiging van de aangifte (73quater);
21. Betreffende een aantal voorstellen tot wijziging van de inhoud van de arbeidsongevallensteekkaart (D78bis);
22. Roken op het werk (D81);
23. Ontwerp van KB betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van lawaai op het werk (D91);
24. Problematiek van de vuurvaste keramische vezels (D93);
25. Werken op hoogte – Brochure (D94);
26. Ontwerp van KB tot wijziging van de artikelen 3, 16, 17, 19, 28, 46, 105 tot 113, 159, 162, 164, 174, 174bis, 266 tot 274 en 278.07 van het AREI en het ontwerp van ministerieel uitvoeringsbesluit van het artikel 273 (D96);
27. Ontwerp van KB houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen (D99);
28. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen (D99bis);
29. Ontwerp van KB betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk en een ontwerp van KB tot aanpassing van verschillende koninklijke besluiten naar aanleiding van de herstructurering van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk (D100);
30. Vattingsnota van de Rectorenraad van de Franse Gemeenschap – Oprichting van een vorming “Risicobeheer en welzijn” (D101);
31. Opleidingsgids (D101bis);
32. Mustcriteria Externe Diensten voor Preventie en Bescherming op het werk (D102);
33. EDPB gegarandeerde medewerking aan een werkgever die door een EDPB afgestoten wordt (D102bis);
34. Ontwerp van KB tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk (D102ter);
35. Ontwerp van KB tot vaststelling van bijzondere maatregelen voor het welzijn van de huisarbeiders bij de uitvoering van hun werk (D103);
36. Het handhavingsbeleid inzake het Welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (D104);
37. Voortgezet gezondheidstoezicht (D105);
38. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 6 juli 2004 betreffende de werkkledij (D107);

39. Ontwerp van KB betreffende de minimale voorschriften inzake veiligheid van bepaalde oude elektrische installaties op arbeidsplaatsen (D108);
40. Ontwerp van KB betreffende de vorming en de bijscholing van de preventieadviseurs van de interne en externe diensten voor preventie en bescherming op het werk (D109);
41. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk – preventieassistenten (D110);
42. Jaarverslag 2005 van het Ervaringsfonds (D111);
43. Ontwerp van KB betreffende het onthaal en de begeleiding van werknemers met betrekking tot de bescherming van het welzijn bij de uitvoering van hun werk (D112);
44. Ontwerp van KB tot vervanging van artikel 28 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (D113);
45. Ontwerp van KB tot invoeging van bijlagen I, II, III en IV in het KB van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk (D114);
46. Ontwerp van KB tot herstelling van artikel 29 en tot opheffing van artikel 30 van het KB van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (D115);
47. Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 11 maart 2002 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van chemische agentia op het werk (D116);
48. Waarborgen gevraagd voor ter beschikking gestelde PBM's;
49. Commissie van advies en toezicht EDTC voor keuring van elektrische installaties - aanduiding van drie effectieve en drie plaatsvervangende afgevaardigden van de meest representatieve werkgeversorganisaties vertegenwoordigd in de HRPBW en idem voor de werknemersorganisaties;
50. Jaarverslag van de Interne Dienst PBW;
51. 10 jaar Wet Welzijn Werknemers;
52. Europese Week 2005 Lawaai – slotmanifestatie;
53. Overgangstermijn bij uitvaardiging van een koninklijk besluit;
54. Verslag door de voorzitter van de Vaste Commissie Bouw;
55. Nieuwe META-site: kandidaten werkgroep;
56. ARBIS;
57. Aanpassing regelgeving betreffende pesten;
58. Jaarverslag van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk 2004;
59. Opleidingen en opleidingscentra;
60. Code van Goede praktijkvoorbeelden betreffende werken op hoogte;
61. Stand van zaken betreffende de regelgevende arbeid;
62. Ter beschikking stelling onder embargo van nieuwe besluiten;
63. Adviezen van de Hoge Raad die nog geen gevolg kregen;
64. Wens van de heer Marc De Greef van Prevent om de op stapel staande projecten toe te lichten

65. Hearing Academy, schrijven van prof. B. Vinck van de Rijksuniversiteit Gent;
66. Toezicht op de gezondheid van duikers;
67. Erkenning van de opleiding van torenkraanbestuurder;
68. Mededelingen van de Administratie;
69. SLIC – audit van het Belgische inspectiedienst Welzijn;
70. Jaarverslag EDPB;
71. De Prijs van de Hoge Raad en de Award van het Europees Agentschap te Bilbao;
72. Stand van zaken inspectie welzijn op het Werk;
73. De Europese Week 2007 – European campaign on musculoskeletal disorders;
74. Hervorming van de Hoge Raad – voorstellen tot praktische werking in afwachting van de aanstelling van de leden;
75. Bekroond werk van de Europese Week *Stop de herrie*;
76. Kalender van de bijeenkomsten van het Uitvoerend bureau en de Hoge Raad;
77. EU Raadgevend Comité Veiligheid en Gezondheid – Overzichtsdocument.

D. BIJZONDERE UITVOERENDE BUREAUS

In 2005 en 2006 vonden een aantal bijzondere Uitvoerende bureaus plaats, die telkens over een specifiek thema handelden.

BUB betreffende de hervorming van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk

1 vergadering: 14/01/2005

BUB betreffende D84bis: Jaarverslag 2004 van de Algemene Directie Toezicht op het Welzijn op het Werk – Faraometer

1 vergadering: 09/09/2005

Vraag van het UB 10 juni 2005

BUB over D98: drie ontwerpen betreffende de krijgsmacht:

- het ontwerp van koninklijk besluit houdende uitvoering binnen de krijgsmacht van artikel 4, §1, derde lid, van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;
- het ontwerp van koninklijk besluit tot bepaling van de organisatorische structuren en bevoegdheden voor de uitvoering binnen de krijgsmacht van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;
- het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 augustus 2002 tot aanwijzing van de ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en de uitvoeringsbesluiten ervan.

1 vergadering: 04/10/2005

Vraag van de Minister van Werk van 30 augustus 2005

Zie eveneens advies nr. 94 van 04/11/2005 (PPT/PBW - D98 – 311) Deel I, B.II, bladzijde I-58

BUB betreffende D102bis: EDPB gegarandeerde medewerking aan een werkgever die door een EDPB afgestoten wordt, en D102ter: EDPB alternatieve sanctioneringmogelijkheden

3 vergadering: 16/05/2006, 29/05/2006, 14/06/2006

Vraag van het Uitvoerend bureau 21 april 2006

BUB betreffende D104: Handhavingsbeleid

1 vergadering: 25/01/2006

Vraag van het Uitvoerend bureau van 09/12/2005

BUB betreffende D105: Voortgezet Gezondheidstoezicht

4 vergaderingen: 30/06/2006, 21/04/2006, 26/09/2006, 27/11/2006

Vraag van het ACV 17 oktober 2005

DEEL V

**SAMENSTELLING VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN
BESCHERMING OP HET WERK**

EN

**BESLUITEN DIE BETREKKING HEBBEN OP
DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK**

DEEL V. SAMENSTELLING VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK EN BESLUITEN DIE BETREKKING HEBBEN OP DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK

A. SAMENSTELLING VAN DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK OP 31/12/2006.

VOORZITTER

DE BROUWER, Christophe ⁶

ONDERVOORZITTER

HESELMANS, Marc ⁷

DENEVE Christian⁸

SECRETARIAAT

RAEKELBOOM, Millès, secretaris

GOORDEN, Henk

CHEYNS, Yannick

DELIEGE Valérie

VERTEGENWOORDIGERS VAN DE WERKGEVERSORGANISATIES

GEWONE LEDEN

Verbond van Belgische Ondernemingen

BOSCH, Claire

de KEZEL, Jean-Pierre

DE MEESTER, Kris

DE PREZ, Geert⁹

DILLEN, René

PELEGRIN, André

ROSMAN, Sophie

VAN NUFFEL, Luc

Middenstandsorganisaties

BAETENS Kris¹⁰

CORBAY, Ralph

LOMBAERTS, Véronique

PLAATSVERVANGENDE LEDEN

Verbond van Belgische Ondernemingen

COYETTE, Jean-Marie

DE GEYTER, Wien

DELMOTTE, Francine

DE PAUW, Myriam

ENGELS, Hilde

MASSCHELEIN, Jean-Luc

ROMANUS, Paul

VANKRUNKELSVEN, Guy

Middenstandsorganisaties

OGER, Jean-Michel

VANDERSTAPPEN, Anne

VAN SCHENDEL, Pierre

⁶ De voorzitter werd benoemd bij koninklijk besluit (KB) van 18/11/1999 (Belgisch Staatsblad - BS- van 4/02/2000) voor een termijn van zes jaar, met ingang van 4/02/2000.

⁷ De heer HESELMANS Marc, benoemd bij KB van 26/06/2000 legt zijn mandaat neer op 1/10/2006, de heer DENEVE Christian neemt de functie waar vanaf 1/10/2006.

⁸ De heer DENEVE Christian ambtshalve benoemd door het art. 48 van het KB van 27/10/2006 (BS 21/11/2006), met ingang van 1/12/2006.

⁹ De heer DE PREZ Geert werd benoemd bij KB van 5/10/2001 (BS van 31/10/2001), met ingang van 1/09/2001, ter vervanging van de heer VIERENDEELS Luc.

¹⁰ De heer BAETENS Kris werd benoemd bij KB van 20/12/2002 (BS van 28/01/2003), met ingang van 16/11/2002, ter vervanging van de heer VAN LAER Erik.

Boerenbond

ANRYS, Paul

GEWONE GEASSOCIEERDE LEDEN

Confederatie van Social-Profit OndernemingenBAERT, Jules.¹¹**U.P.A. - U.D.E.F.**

PETRE, Anne

PLAATSVERVANGENDE GEASSOCIEERDE LEDEN

Confederatie van Social-Profit OndernemingenJAUMOTTE, Anne-Marie.¹²**VERTEGENWOORDIGERS VAN DE WERKNEMERSORGANISATIES**

GEWONE LEDEN

Algemeen Belgisch VakverbondLAMAS Rafaël¹³

LEONARD, Jean-Marie

LOOTENS, Paul

PHILIPS, François

SONDA, Claudio

Algemeen Christelijk Vakverbond van België

FONCK, Herman

FRANCEUS, Patrick

MEYER, Anne

VAN DEN BOSSCHE, Bergie

LEPOUTRE, Stéphan¹⁷

VERMEULEN, Leo

Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België

VAN DER HAEGEN, Vincent

PLAATSVERVANGENDE LEDEN

Algemeen Belgisch VakverbondVERPLANKEN Elie¹⁴

DE MEY, Alfons

CAVERNEELS, Virginie¹⁵

MELCKMANS, Bruno

DE CLERCQ, Werner¹⁶**Algemeen Christelijk Vakverbond van België**STEVENS, Griet¹⁸

DE PAEPE, Christine

DE PAUW, Marie-Jeanne

HANSSSENS, Renaat

LE GARROY, Martine

VANDENBUSSCHE, Johan

Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van BelgiëVAN HEULE, Monique¹⁹

¹¹ De heer BAERT Jules werd benoemd bij KB van 9/03/2003 (BS van 5/05/2003), met ingang van 1/03/2003, ter vervanging van de heer DEBREF Georges.

¹² Mevrouw JAUMOTTE, Anne-Marie werd benoemd bij KB van 9/03/2003 (BS van 5/05/2003), met ingang van 1/03/2003, ter vervanging van mevrouw BLONDEEL Dominique.

¹³ De heer LAMAS Rafaël werd benoemd bij KB van 5/03/2002 (BS van 5/04/2002), met ingang van 1/02/2002, ter vervanging van de heer VANDERCAMMEN Marc.

¹⁴ De heer BATS Lucien werd vervangen door de heer VERPLANKEN Elie.

¹⁵ Mevrouw CAVERNEELS Virginie werd benoemd bij KB van 5/07/2004 (BS van 28/08/2004), met ingang van 1/07/2004, ter vervanging van de heer DE MEY Denis.

¹⁶ De heer DE CLERCQ Werner werd benoemd bij KB van 5/06/2004 (BS van 30/06/2004), met ingang van 1/05/2004, ter vervanging van VAN THILLO Frank.

¹⁷ De heer LEPOUTRE Stéphan werd benoemd bij KB van 3/07/2003 (BS van 18/08/2003), met ingang van 1/06/2003, ter vervanging van mevrouw VELLANDE Bénédicte.

¹⁸ Mevrouw STEVENS Griet werd benoemd bij KB van 3/07/2003 (BS van 18/08/2003), met ingang van 1/06/2003, ter vervanging van de heer DE CRAEMER Eddy.

¹⁹ Mevrouw VAN HEULE Monique werd benoemd bij KB van 23/11/2000 (BS van 29/12/2000), met ingang van 1/11/2000, ter vervanging van mevrouw DOS SANTOS COSTA Vera.

PERMANENDE DESKUNDIGEN

Artikel 10 van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk

AMBTENAREN-GENERAAL VAN DE FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID, ARBEID, EN SOCIAAL OVERLEG	DENEVE, Christian ²⁰ LAMOTTE, Jean-Marie
AMBTENAAR-GENERAAL VAN DE FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMISCHE ZAKEN	MAINJOT, Michel
AMBTENAAR-GENERAAL VAN HET FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN	DEPOORTERE, Michel
AMBTENAAR-GENERAAL VAN HET FONDS VOOR DE BEROEPSZIEKTEN	UYTTERHOEVEN, Jan

Artikel 11, 2° tot 7° van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

KONINKLIJKE VLAAMSE VERENIGING VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING (PreBes)	CARRON, Lieven ²¹
ASSOCIATION ROYALE DES CONSEILLERS EN PREVENTION (ARCOP)	MARCHAL, Jacky
VERENIGING VAN EXTERNE DIENSTEN VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING (CO-PREV)	BRIKÉ, Carl ²²
BELGISCHE BEROEPSVERENIGING VOOR ARBEIDSGENEESHEREN (BbvAg)	QUAEGHEBEUR, Luc ²³
ASSOCIATION PROFESSIONNELLE BELGE DES MEDECINS DU TRAVAIL (ABMT)	SCHLEICH, Evelyne
BELGIAN ERGONOMICS SOCIETY (BES)	DELARUELLE, Dirk ²⁴
PREVENT	DE GREEF, Marc

²⁰ De heer DENEVE Christian werd vanaf 1/10/2006 waarnemend ondervoorzitter.

²¹ De heer DE MEERSMAN Henri werd vervangen door de heer CARRON Lieven.

²² De heer BRIKÉ, Carl werd benoemd bij KB van 22/08/2002 (BS van 5/05/2003), met ingang van 1/02/2003, ter vervanging van Mevrouw DE SAEDELEER Veerle.

²³ De heer Dr. QUAEGHEBEUR Luc werd benoemd bij KB van 9/03/2003 (BS van 9/10/2002), met ingang van 1/06/2002, ter vervanging van de heer Dr. VAN HELSHOECHT Paul.

²⁴ Mevrouw CLAES, Leen werd vervangen door de heer DELARUELLE Dirk.

B. BESLUITEN BETREFFENDE DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK UITGEVAARDIGD

1. Koninklijk besluit van 27 oktober 2006 betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk

Afdeling I. - Definities

Artikel 1. Voor de toepassing van de bepalingen van dit besluit wordt verstaan onder:

- 1° de wet : de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;
- 2° de Hoge Raad : de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk;
- 3° de Minister : de Minister tot wiens bevoegdheid het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk behoort;
- 4° de Federale Overheidsdienst : de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg;
- 5° de Algemene Directie : de Algemene Directie van de humanisering van de arbeid van de Federale Overheidsdienst.

Afdeling II. - De organen van de Hoge Raad

Art. 2. De Hoge Raad wordt bij de uitoefening van zijn opdrachten bijgestaan door de volgende organen die binnen de Hoge Raad worden opgericht:

- 1° een uitvoerend Bureau;
- 2° vaste commissies;
- 3° commissies ad hoc;
- 4° een secretariaat.

Afdeling III. - Opdrachten en samenstelling van de Hoge Raad en benoeming van haar leden

Art. 3. § 1. De Hoge Raad is belast met het verstrekken van de adviezen bedoeld in artikel 46 van de wet.

Hij onderzoekt bovendien alle problemen die betrekking hebben op het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk zoals bepaald in artikel 4, § 1, tweede lid, van de wet en doet terzake voorstellen aan de Minister, wat het algemeen beleid betreft.

§ 2. De Hoge Raad brengt advies uit over de jaarverslagen die door de Algemene directie Toezicht op het Welzijn op het werk van de Federale Overheidsdienst en door de Algemene Directie worden opgesteld.

§ 3. Hij brengt advies uit over de verslagen die door de overheid worden opgesteld ten behoeve van de Commissie van de Europese Unie en die betrekking hebben op de praktische tenuitvoerlegging van de richtlijnen die in het kader van de Europese Unie met betrekking tot het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk zijn uitgevaardigd en wordt geïnformeerd over de werkzaamheden van de Europese Unie met betrekking tot het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

§ 4. De Hoge Raad wordt, via de vaste operationele Commissie opgericht in toepassing van artikel 47bis van de wet belast met de in dat artikel bedoelde opdrachten, inzonderheid het verstrekken van advies en het doen van voorstellen in het kader van de toepassing van de wet en haar uitvoeringsbesluiten evenals in het kader van de toepassing van andere wetten en besluiten die verband houden met het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en die behoren tot de bevoegdheid van de Minister.

§ 5. De Hoge Raad stelt een jaarverslag over zijn werkzaamheden op.

Art. 4. Overeenkomstig artikel 44 van de wet is de Hoge Raad samengesteld uit:

- 1° een voorzitter en een ondervoorzitter;
- 2° twaalf gewone leden en twaalf plaatsvervangende leden die de meest representatieve werkgeversorganisaties vertegenwoordigen;
- 3° twaalf gewone leden en twaalf plaatsvervangende leden die de meest representatieve werknemersorganisaties vertegenwoordigen.
- 4° de directeur-generaal van de Algemene Directie die zich kan laten bijstaan of vertegenwoordigen door maximaal twee medewerkers en die als permanente deskundige deelneemt aan de werkzaamheden van de Hoge Raad;
- 5° de directeur-generaal van de Algemene Directie van het Toezicht op het Welzijn op het werk van de Federale Overheidsdienst die zich kan laten bijstaan of vertegenwoordigen door maximaal twee medewerkers en die als permanente deskundige deelneemt aan de werkzaamheden van de Hoge Raad.

Art. 5. Om gewoon of plaatsvervangend lid te kunnen zijn van de Hoge Raad moet iedere kandidaat:

1° Belg zijn of burger van de Europese Unie;

2° de burgerlijke en politieke rechten genieten.

Art. 6. Het mandaat van gewoon lid en van plaatsvervangend lid dat de werkgevers- of de werknemersorganisaties vertegenwoordigt, is onverenigbaar met de uitoefening van de functie van preventieadviseur.

Art. 7. De gewone leden die de werkgeversorganisaties, vertegenwoordigd in de schoot van de Nationale Arbeidsraad, vertegenwoordigen, worden gekozen uit de kandidaten, op een dubbele lijst voorgedragen door die organisaties.

De gewone leden die de werknemersorganisaties, vertegenwoordigd in de schoot van de Nationale Arbeidsraad, vertegenwoordigen worden gekozen uit de kandidaten op een dubbele lijst voorgedragen door die organisaties.

Deze voordrachten gebeuren door de in het eerste en tweede lid bedoelde organisaties, binnen een termijn van één maand, nadat zij hiertoe door de Minister zijn verzocht.

De voordracht en de benoeming van de plaatsvervangende leden geschieden op dezelfde wijze als voor de gewone leden.

Bij de voordracht van de leden passen de organisaties de wet van 20 juli 1990 ter bevordering van de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in organen met adviserende bevoegdheid toe.

Art. 8. Wanneer in de vervanging van een gewoon of plaatsvervangend lid moet worden voorzien, verzoekt de Minister, al naargelang het geval, de werkgeversorganisaties of de werknemersorganisaties, vertegenwoordigd in de Nationale Arbeidsraad, hem binnen één maand een dubbele lijst van kandidaten te bezorgen.

Wanneer het mandaat evenwel beëindigd wordt omdat de organisatie die het lid heeft voorgedragen om zijn vervanging verzoekt of omdat het betrokken lid geen lid meer is van de organisatie die hem heeft voorgedragen, meldt die organisatie deze toestand onverwijld aan het secretariaat en bezorgt die organisatie op eigen initiatief aan de Minister een dubbele lijst van kandidaten uiterlijk binnen een termijn van één maand, na de beëindiging van het mandaat.

Indien de bepaling van het tweede lid niet wordt nageleefd, blijft het mandaat van het aldaar genoemde lid dat moet vervangen worden vacant.

De personen die benoemd worden ter vervanging van een lid van de Hoge Raad beëindigen het mandaat van hun voorganger.

Art. 9. De leden die de kleine en de middelgrote ondernemingen vertegenwoordigen in de Hoge Raad, worden aangeduid en vervangen op dezelfde wijze als hun vertegenwoordigers in de Nationale Arbeidsraad.

De leden die de meest representatieve werkgeversorganisaties van de niet-commerciële sector vertegenwoordigen worden betrokken bij de werkzaamheden van de Hoge Raad, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 7 april 1995 tot vaststelling van de nadere regelen van de uitbreiding van de samenstelling van de Nationale Arbeidsraad tot de meest representatieve werkgeversorganisaties die de niet-commerciële sector vertegenwoordigen.

De bepalingen van het tweede lid zijn, onder dezelfde voorwaarden van het voornoemde koninklijk besluit van 7 april 1995 eveneens van toepassing op de leden die de meest representatieve werknemersorganisaties vertegenwoordigen.

Art. 10. § 1. De vertegenwoordigers van de verenigingen die actief zijn op het vlak van één of meerdere domeinen betreffende het welzijn op het werk, kunnen, op voorstel van de Hoge Raad, in de hoedanigheid van buitengewone leden, deelnemen aan de werkzaamheden van de Hoge Raad.

In dat geval worden deze buitengewone leden benoemd door de Minister.

§ 2. Nemen eveneens deel aan de werkzaamheden van de Hoge Raad, in de hoedanigheid van permanente deskundigen:

1° de leidend ambtenaar van het Fonds voor Arbeidsongevallen;

2° de leidend ambtenaar van het Fonds voor Beroepsziekten.

De in het eerste lid bedoelde ambtenaren worden voorgedragen door de Minister waaronder ze ressorteren.

Art. 11. De Hoge Raad kan, onder de voorwaarden en volgens de nadere regels bepaald in het huishoudelijk reglement, een beroep doen op personen die gespecialiseerd zijn in of bijzonder bevoegd zijn voor het bestudeerde onderwerp, en die al dan niet behoren tot de vaste Commissie van deskundigen bedoeld in artikel 19.

De in het eerste lid bedoelde personen nemen als tijdelijke deskundigen deel aan de werkzaamheden van de Hoge Raad.

Art. 12. Het secretariaat van de Hoge Raad wordt waargenomen door de ambtenaar die belast is met de leiding van de afdeling sociaal overleg over het welzijn op het werk van de Algemene Directie. Hij wordt bijgestaan door zijn directe medewerkers.

Art. 13. § 1. De gewone en plaatsvervangende leden worden benoemd voor zes jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar.

§ 2. Ieder plaatsvervangend lid wordt tot de vergaderingen van de Hoge Raad uitgenodigd en mag deze bijwonen. Hij is niet stemgerechtigd, tenzij hij een gewoon lid vervangt.

Ieder gewoon lid dat verhinderd is een vergadering bij te wonen duidt zelf zijn vervanger aan onder de plaatsvervangende leden. De Voorzitter wordt hiervan op de hoogte gebracht.

Een plaatsvervangend lid mag tegelijkertijd niet meer dan één gewoon lid vervangen.

§ 3. Het mandaat van de in § 1 bedoelde personen eindigt:

- 1° wanneer de duur van het mandaat verstreken is;
- 2° in geval van ontslagneming;
- 3° wanneer de organisaties die hen hebben voorgedragen om hun vervanging verzoeken;
- 4° wanneer zij niet langer deel uitmaken van de organisaties die hen hebben voorgedragen;
- 5° in geval van overlijden.

Afdeling IV. - Werkingsregels

Art. 14. Alleen de gewone leden en de plaatsvervangende leden van de Hoge Raad, opgeroepen om in hun plaats te zetelen, hebben een beslissende stem.

Art. 15. De Hoge Raad beraadslaagt en beslist slechts geldig als ten minste de helft van de gewone of plaatsvervangende leden die de werkgevers vertegenwoordigen en ten minste de helft van de gewone of plaatsvervangende leden die de werknemers vertegenwoordigen aanwezig zijn of geldig vertegenwoordigd zijn volgens de regels bepaald in het huishoudelijk reglement.

Na een tweede bijeenroeping beraadslaagt en beslist de Hoge Raad evenwel geldig, ongeacht het aantal aanwezige leden, met beslissende stem.

Hij beraadslaagt en beslist slechts over de inhoud van de vraagstukken, de redactionele opmerkingen worden schriftelijk aan het secretariaat gestuurd voor de beraadslaging.

De door de leden ingediende voorstellen worden duidelijk en precies opgesteld, zijn gemotiveerd en worden voor de beraadslaging schriftelijk ingediend.

Art. 16. De Hoge Raad stelt zijn huishoudelijk reglement op dat wordt goedgekeurd door de Minister.

Afdeling V. - Het uitvoerend Bureau

Art. 17. Binnen de Hoge Raad wordt een uitvoerend Bureau opgericht dat tot taak heeft de werkzaamheden van de Hoge Raad te regelen inzonderheid door :

- 1° de agenda van de vergaderingen van de Hoge Raad vast te stellen;
- 2° de bespreking van de aan de Hoge Raad voor te leggen onderwerpen en ontwerpen van adviezen voor te bereiden;
- 3° de procedures van onderzoek vast te stellen, inzonderheid door het oprichten van commissies ad hoc en het preciseren van het mandaat van deze commissies;
- 4° er voor te zorgen dat de beslissingen van de Hoge Raad worden uitgevoerd;
- 5° het in overweging nemen, het verwerpen of het terugzenden voor aanvullende inlichtingen van de voorstellen voorgelegd door de leden van de Hoge Raad of, in voorkomend geval, door de vaste commissies of de commissies ad hoc.

Art. 18. Het uitvoerend Bureau wordt door de Hoge Raad gekozen onder zijn leden.

Het omvat:

- 1° vier leden uit de gewone leden van de Hoge Raad gekozen door het geheel van de gewone leden die de werkgevers vertegenwoordigen;
- 2° vier leden uit de gewone leden van de Hoge Raad gekozen door het geheel van de gewone leden die de werknemers vertegenwoordigen;
- 3° de ambtenaren en hun medewerkers bedoeld in artikel 4, 4° en 5°.

De voorzitter van de Hoge Raad neemt het voorzitterschap waar.

De secretaris van de Hoge Raad maakt van rechtswege deel uit van het uitvoerend Bureau.

Afdeling VI. - De vaste commissies

Onderafdeling I. - De vaste Commissie van deskundigen

Art. 19. Binnen de Hoge Raad wordt een vaste Commissie van deskundigen opgericht die bestaat uit personen die beroepshalve of ingevolge hun activiteiten in academische inrichtingen bijzonder bevoegd zijn inzake één of meerdere domeinen die behoren tot het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Art. 20. Deze vaste commissie heeft als opdracht om, op verzoek van de Minister of op verzoek van de Hoge Raad of van zijn uitvoerend Bureau elk probleem te bestuderen dat betrekking heeft op het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk zoals bepaald in artikel 4, § 1, tweede lid, van de wet, verslag uit te brengen over de huidige stand van zaken op het vlak van de wetenschappelijke en praktische kennis in dit verband en eventueel terzake voorstellen te formuleren.

De Hoge Raad bepaalt in haar huishoudelijk reglement onder welke voorwaarden en volgens welke nadere regels aan deze vaste commissie een onderzoek, een verslag of voorstellen worden gevraagd.

Art. 21. Deze vaste commissie bestaat uit ten minste 12 en maximum 24 leden die representatief zijn voor de verschillende domeinen die behoren tot het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

De twee ambtenaren en hun medewerkers bedoeld in artikel 4, 4°, en 5° en de ambtenaren bedoeld in artikel 10, § 2, maken ambtshalve deel uit van de vaste commissie.

De Minister bepaalt op voorstel van de Hoge Raad het effectief aantal leden van de vaste Commissie.

De leden van de vaste Commissie worden benoemd door de Minister.

De Minister deelt zijn voornemen om de leden van de vaste commissie te benoemen mee aan het uitvoerend Bureau van de Hoge Raad dat over een termijn van veertien dagen beschikt om zijn opmerkingen betreffende dit voornemen mede te delen. Na het verstrijken van deze termijn mag de Minister overgaan tot benoeming.

Hun mandaat duurt zes jaar en is hernieuwbaar.

Het mandaat van de leden van de commissie eindigt:

1° wanneer de duur van het mandaat verstreken is;

2° in geval van ontslagneming;

3° in geval van overlijden;

4° wanneer de Hoge Raad om hun vervanging verzoekt, volgens de regels vastgesteld in het huishoudelijk reglement.

Er wordt, overeenkomstig de bepalingen van het vierde en vijfde lid onverwijld in de vervanging voorzien van de leden waarvan het mandaat beëindigd is.

Art. 22. De voorzitter van de Hoge Raad neemt het voorzitterschap van deze vaste commissie waar.

De leden van deze vaste commissie kiezen in hun midden een ondervoorzitter die de voorzitter vervangt wanneer deze verhinderd is.

Art. 23. De leden van het secretariaat van de Hoge Raad nemen het secretariaat van deze vaste commissie waar.

Art. 24. Op voorstel van de vaste commissie worden de regels betreffende haar werking opgenomen in het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad.

Het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad kan bovendien voorzien in de oprichting van subcommissies per domein dat behoort tot het welzijn op het werk.

Onderafdeling II. - De vaste Commissie sensibilisatie en communicatie.

Art. 25. § 1.- Binnen de Hoge Raad wordt een vaste Commissie sensibilisatie en communicatie opgericht.

Deze vaste commissie bestaat ambtshalve uit

1° de leden van het uitvoerend Bureau van de Hoge Raad;

2° de ambtenaren en hun medewerkers bedoeld in artikel 4, 4° en 5°;

3° de ambtenaar belast met de leiding van de afdeling promotie van de Algemene directie;

4° de ambtenaar belast met de leiding van de Directie van het onderzoek over de verbetering van de arbeidsomstandigheden van de Algemene directie.

Wanneer deze vaste commissie de opdrachten uitvoert bedoeld in artikel 26, 1° en 2°, bestaat zij eveneens uit de secretarissen van de provinciale comités voor de bevordering van de arbeid of, in geval van verhindering, hun adjuncten.

Wanneer deze vaste commissie de opdrachten uitvoert bedoeld in artikel 26, 6°:

1° bestaat zij, wat de leden van het uitvoerend Bureau betreft, uitsluitend uit de leden die de meest representatieve werknemersorganisaties vertegenwoordigen;

2° bestaat zij, onverminderd de toepassing van het tweede lid, 2° tot 4°, bovendien uit:

a) de ambtenaar belast met de leiding van de Algemene directie van het Toezicht op de Sociale Wetten van de Federale overheidsdienst, of zijn vertegenwoordiger;

b) twee deskundige ambtenaren van de Algemene directie, aangewezen door de directeur-generaal.

§ 2. Deze vaste commissie kan, onder de voorwaarden en volgens de nadere regels bepaald in het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad, een beroep doen op personen die gespecialiseerd zijn in of bijzonder bevoegd zijn voor het bestudeerde onderwerp en die al dan niet behoren tot de vaste Commissie van deskundigen bedoeld in artikel 19.

De in het eerste lid bedoelde personen nemen als tijdelijke deskundigen deel aan de werkzaamheden van de vaste commissie.

§ 3. Indien de in § 1, tweede lid, 1° bedoelde leden verhinderd zijn, voorzien zij zelf in hun vervanging door een ander lid van de Hoge Raad dat behoort tot de organisatie die zij vertegenwoordigen of door een lid van hun organisatie dat bijzonder bevoegd is voor de materie en voorkomt op een lijst die door het uitvoerend Bureau daartoe opgemaakt werd, volgens de regels bepaald in het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad.

Zij bezorgen aan hun vervangers de nodige documenten.

Art. 26. Deze vaste commissie heeft als opdracht:

1° de acties te evalueren inzake communicatie met betrekking tot welzijn op het werk die in het afgelopen kalenderjaar werden uitgevoerd, inzonderheid deze die uitgingen van de afdeling promotie over het welzijn op het werk van de Algemene Directie;

2° adviezen te verstrekken en voorstellen te doen betreffende de communicatie inzake welzijn op het werk in het algemeen en betreffende het actieplan dat inzake communicatie voor het volgend kalenderjaar wordt opgesteld door de afdeling promotie over het welzijn op het werk in het bijzonder;

3° adviezen te verstrekken en voorstellen te doen betreffende het onderzoek met betrekking tot welzijn op het werk in het algemeen en betreffende het actieplan voor onderzoek opgesteld door de Algemene Directie voor het volgend kalenderjaar in het bijzonder;

4° het uitgevoerde onderzoek te evalueren en inzonderheid de uitvoering van het actieplan voor onderzoek van de Algemene directie van het afgelopen kalenderjaar;

5° de functie uit te oefenen van het vast bureau van het Belgisch steunpunt van het Europees Agentschap voor de veiligheid en gezondheid op het werk;

6° het uitbrengen van de adviezen bedoeld in artikel 6 van het koninklijk besluit van 20 november 1990 betreffende de toelage voor sociaal onderzoek en voor vorming van de werknemersvertegenwoordigers in de onderneming.

Art. 27. § 1. De Directeur-generaal van de Algemene Directie neemt het voorzitterschap van deze vaste commissie waar.

In afwijking van het eerste lid, neemt de ambtenaar belast met de leiding van het Belgisch steunpunt van het Europees Agentschap voor de veiligheid en gezondheid, het voorzitterschap waar, wanneer deze vaste commissie de opdrachten uitvoert bedoeld in artikel 26, 5°.

§ 2. In geval van verhindering van de personen bedoeld in § 1, wordt de functie van voorzitter uitgeoefend door de ambtenaar belast met de leiding van de afdeling promotie over het welzijn op het werk van de Algemene Directie.

Art. 28. De leden van het secretariaat van de Hoge Raad nemen het secretariaat van deze vaste commissie waar.

Zij worden bijgestaan door ambtenaren die behoren tot de afdeling promotie over het welzijn op het werk van de Algemene Directie.

Art. 29. De werkingsregels bedoeld in afdeling IV zijn van toepassing op deze vaste commissie, tenzij op voorstel van de vaste commissie hiervan afgeweken wordt in het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad.

Deze vaste commissie brengt één maal per jaar verslag uit over haar activiteiten aan de Hoge Raad.

Onderafdeling III. - De vaste operationele Commissie

Art. 30. Binnen de Hoge Raad wordt een vaste operationele commissie opgericht.

Deze vaste Commissie oefent, overeenkomstig artikel 47bis van de wet, de opdrachten uit bedoeld in:

1° artikel 44 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk;

2° artikel 24 van het koninklijk besluit van 29 april 1999 betreffende de erkenning van de externe diensten voor technische controles op de werkplaats;

3° het koninklijk besluit van 10 augustus 1978 tot vaststelling van de aanvullende vorming opgelegd aan de diensthoofden voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen en aan hun adjuncten;

4° artikel 58, § 6 van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen;

5° artikel 4 van de wet van 13 juni 1999 betreffende de controle geneeskunde;

6° de artikelen 3, 15 en 21 van het koninklijk besluit van 1 juli 2006 tot bevordering van de arbeidsmogelijkheden, de kwaliteit van de arbeidsvoorwaarden of de organisatie van de arbeid van oudere werknemers in het kader van het ervaringsfonds;

7° de andere door Ons vastgestelde besluiten.

Art. 31. § 1. Deze vaste commissie bestaat ambtshalve uit:

1° de leden van het uitvoerend Bureau van de Hoge Raad;

2° de voorzitter, de ondervoorzitters bedoeld in artikel 32 en de directeur-generaal van de Algemene Directie Toezicht op het welzijn op het werk of zijn vertegenwoordiger;

3° naar gelang het geval, deskundigen die bevoegd zijn op het vlak van de opdrachten bedoeld in artikel 30 en die door het uitvoerend Bureau worden aangewezen.

Overeenkomstig de regels bepaald in het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad stelt zijn uitvoerend Bureau per opdracht een lijst op van de deskundigen die werden aangewezen om deel te nemen aan de werkzaamheden van de vaste commissie en die zes jaar geldig blijft.

§ 2. De voorzitter en de leden mogen zich bovendien laten bijstaan door tijdelijke deskundigen naar hun keuze.

§ 3. Indien de in § 1, eerste lid, 1° bedoelde leden verhinderd zijn, voorzien zij zelf in hun vervanging door een ander lid van de Hoge Raad dat behoort tot de organisatie die zij vertegenwoordigen of door een lid van hun organisatie dat bijzonder bevoegd is voor de materie en voorkomt op een lijst die door het uitvoerend Bureau daartoe opgemaakt werd, volgens de regels bepaald in het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad.

Zij bezorgen aan hun vervangers de nodige documenten.

Art. 32. De directeur-generaal van de algemene directie neemt het voorzitterschap waar.

Hij duidt twee ondervoorzitters aan die gekozen worden uit de ambtenaren die de titel dragen van adviseur of adviseur-generaal en behoren tot het personeel van de algemene directie.

Art. 33. De leden van het secretariaat van de Hoge Raad nemen het secretariaat van deze vaste commissie waar.

Zij worden hierin, indien nodig, bijgestaan door andere ambtenaren die behoren tot de Algemene Directie.

Art. 34. § 1. De vaste commissie beraadslaagt en beslist slechts rechtsgeldig indien ten minste twee van de leden die de werkgevers vertegenwoordigen en twee van de leden die de werknemers vertegenwoordigen aanwezig zijn.

Indien, na een eerste bijeenroeping, het vereiste aantal leden niet aanwezig is, kan zij echter, na een tweede bijeenroeping, over dezelfde agendapunten geldig beraadslagen en beslissen, ongeacht het aantal aanwezige leden.

§ 2. De voorzitter of in geval van verhindering de door hem aangewezen ondervoorzitter bedoeld in artikel 32, tweede lid, en de gewone leden bedoeld in artikel 31, § 1, eerste lid, 1° zijn stemgerechtigd.

Het plaatsvervangend lid is stemgerechtigd, indien hij een gewoon lid vervangt dat verhinderd is.

De deskundigen hebben raadgevende stem

§ 3. Een advies wordt aangenomen bij gewone meerderheid van stemmen van de aanwezige stemgerechtigde leden.

In geval van staking van stemmen, is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

§ 4. In afwijking van dit artikel kunnen de besluiten bedoeld in artikel 30 in specifieke werkingsregels voorzien.

Art. 35. De vaste commissie stelt een huishoudelijk reglement op dat wordt goedgekeurd door de Minister.

Onderafdeling V. - De andere vaste commissies

Art. 36. De Minister kan, op verzoek van de Hoge Raad, eveneens andere vaste commissies oprichten die bevoegd zijn voor een bepaalde bedrijfstak of een welbepaald onderwerp. Bij de oprichting van een vaste commissie voor een bepaalde bedrijfstak worden de leden en de deskundigen bij voorkeur gekozen uit organisaties die representatief zijn voor deze bedrijfstak.

De Minister bepaalt, na advies van de Hoge Raad, de opdracht van de in dit artikel bedoelde vaste commissies en de samenstelling ervan.

De regels betreffende de werking worden bepaald in het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad, op voorstel van de betrokken commissie.

Afdeling VII. - De commissies ad hoc

Art. 37. Het uitvoerend Bureau kan voor een bepaalde duur commissies ad hoc oprichten die belast worden met het onderzoek van bijzondere vraagstukken inzonderheid ter voorbereiding van adviezen die door de Hoge Raad zullen worden verstrekt.

Art. 38. De samenstelling van de Commissies ad hoc wordt bepaald volgens de regels vastgesteld in het huishoudelijk reglement. Zij bestaan ten minste uit:

1° vertegenwoordigers van de werkgevers- en werknemersorganisaties, die lid zijn van de Raad;

2° ambtenaren van de voor het bestudeerd onderwerp bevoegde administraties;

3° in voorkomend geval, uit deskundigen die al dan niet behoren tot de vaste Commissie van deskundigen, op vraag van het uitvoerend Bureau.

Art. 39. Zij worden voorgezeten door de voorzitter of in geval van verhindering door de secretaris van de Hoge Raad.

Art. 40. Hun secretariaat wordt waargenomen door één van de ambtenaren, bedoeld in artikel 43, die deel uitmaken van het secretariaat van de Hoge Raad en die de ambtenaar belast met de leiding van het secretariaat aanduidt.

Art. 41. Het uitvoerend Bureau deelt aan de Hoge Raad mede dat een Commissie ad hoc werd opgericht, evenals zijn samenstelling en zijn opdracht.

Afdeling VIII. - Het secretariaat

Art. 42. Het secretariaat van de Hoge Raad is belast met het verlenen van de nodige wetenschappelijke, technische, juridische en logistieke ondersteuning aan de Hoge Raad en zijn organen.

Het staat in voor het goede verloop van de vergaderingen van de Hoge Raad en zijn organen door het opstellen van de agenda's, de notulen van de vergaderingen en de adviezen en het verzenden ervan, en het bewaart de archieven.

Het doet opzoeken omtrent de onderwerpen die behandeld worden door de Hoge Raad en zijn organen en verstrekt hen op hun verzoek de nodige inlichtingen.

Op vraag van de voorzitter stelt het voorbereidende documenten op voor bespreking in de vergaderingen van de Hoge Raad en zijn organen.

Het stelt de ontwerpadviezen op voor de Hoge Raad en zijn organen op basis van de gevoerde besprekingen en de schriftelijke opmerkingen en voorstellen van de leden, ambtenaren en deskundigen.

Het advies geeft duidelijk de gemeenschappelijke standpunten weer en vermeldt de inhoud van de verdeelde standpunten. De standpunten van de leden die de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties van de niet-commerciële sector vertegenwoordigen, kunnen, op hun verzoek, als bijlage bij het advies worden gevoegd. Het verslag van de vergadering van de Hoge Raad vermeldt afzonderlijk de standpunten van de leden die niet in het advies weerhouden zijn.

Het bereidt het jaarverslag over de werkzaamheden van de Hoge Raad voor.

Het stelt eveneens de begroting op die nodig is opdat het zijn ondersteuningsfunctie ten opzichte van de Hoge Raad zou kunnen vervullen en de kosten bedoeld in artikel 46 kunnen worden betaald.

Art. 43. Het secretariaat is gehecht aan de Algemene Directie. Het is samengesteld uit:

1° Een adviseur-generaal belast met de leiding van de afdeling sociaal overleg over het welzijn op het werk van de Algemene directie;

2° een academisch gevormd ingenieur;

3° een arts;

4° twee doctors of licentiaten in de rechten;

5° vier personen die houder zijn van een universitair diploma of van een diploma van hoger onderwijs van het lange type met volledig leerplan of die opgenomen zijn in het hoogste niveau van de administratie.

Afdeling IX. - Het statuut van de voorzitter en de ondervoorzitter

Art. 44. De voorzitter van de Hoge Raad wordt benoemd op voordracht van de Minister.

Art. 45. Binnen de vijf maanden wordt in de vervanging voorzien van de voorzitter, waarvan het mandaat een einde heeft genomen, voor de normale datum van beëindiging ervan. In dat geval voltooit de nieuwe voorzitter het mandaat.

Art. 46. § 1. Een forfaitaire vergoeding wegens representatiekosten kan worden toegekend aan de Voorzitter.

Het bedrag en de toekenningmodaliteiten van deze vergoeding worden door Ons bepaald.

§ 2. Artikel 16 van het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene reiskosten is van toepassing op de Voorzitter.

Art. 47. De Voorzitter heeft de volgende opdrachten:

1° hij zorgt voor de samenroeping en de goede werking van de Hoge Raad;

2° hij zit de vergaderingen van de Hoge Raad, het uitvoerend Bureau, de Vaste Commissie van deskundigen en de commissies ad hoc voor en zorgt voor het goede verloop ervan;

3° hij legt de ontwerpen van adviezen en voorstellen voor aan de Hoge Raad en zorgt ervoor dat de adviezen worden verstrekt binnen de bij de wet voorgeschreven termijnen;

4° hij legt het jaarlijks activiteitenverslag voor aan de Hoge Raad.

Art. 48. Het ondervoorzitterschap van de Hoge Raad wordt waargenomen door de directeur-generaal van de algemene directie of de directeur-generaal van de Algemene directie van het toezicht op het welzijn op het werk van de Federale Overheidsdienst.

De in het eerste lid bedoelde personen vervullen de opdrachten van de voorzitter wanneer deze verhinderd is, volgens de volgorde bepaald in het huishoudelijke reglement.

Afdeling X. - Plaats in de codex

Art. 49. De bepalingen van de artikelen 1 tot 48 vormen titel II, hoofdstuk V van de Codex over het welzijn op het werk met de volgende opschriften:

1° « titel II - organisatorische structuren »;

2° « Hoofdstuk V. - Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk. »

Afdeling XI. – Slotbepalingen

Art. 50. De bepalingen van de artikelen 832, tweede tot vijfde lid en 841 tot 842octies van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, blijven van toepassing op de bedrijfscomités, de comités van de industriegebieden en de arrondissementscomités die zijn opgericht en werken op 20 juli 1999 totdat deze comités zijn omgevormd tot een vaste commissie als bedoeld in artikel 36.

Art. 51. Het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk wordt opgeheven.

De bepalingen van het in het eerste lid bedoelde koninklijk besluit blijven evenwel gelden tot de Hoge Raad met toepassing van het onderhavige besluit is samengesteld.

Art. 52. Onze Minister van Werk is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 27 oktober 2006.

2. Koninklijk besluit van 23 oktober 2006 tot aanpassing van verschillende koninklijke besluiten naar aanleiding van de herstructurering van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk

HOOFDSTUK I. - Wijziging van het koninklijk besluit van 16 februari 1970 tot oprichting van een Nationale Adviserende Raad en van Provinciale Comités voor de bevordering van de arbeid

Artikel 1. In het opschrift van het koninklijk besluit van 16 februari 1970 tot oprichting van een Nationale Adviserende Raad en van Provinciale Comités voor de bevordering van de arbeid worden de woorden, "van een Nationale Adviserende Raad en" geschrapt.

Art. 2. Artikel 1 van hetzelfde besluit vervangen door het koninklijk besluit van 23 juni 1995, wordt vervangen als volgt:

"Artikel 1. Bij de Algemene directie Humanisering van de Arbeid van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en sociaal Overleg, worden tien Provinciale comités voor de bevordering van de arbeid opgericht."

Art. 3. De artikelen 2 tot 8 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 24 december 1987 en 23 juni 1995 worden opgeheven.

Art. 4. In artikel 9 van hetzelfde besluit, worden de woorden "het Commissariaat-generaal voor de bevordering van de arbeid" vervangen door de woorden "de Algemene Directie Humanisering van de arbeid".

Art. 5. In artikel 10 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid, 5°, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 19 juli 1988, worden de woorden "Administratie van de arbeidsveiligheid" vervangen door de woorden "algemene directie toezicht op het welzijn op het werk".

b) het eerste lid, 6° wordt vervangen als volgt:

"6° een sociaal inspecteur bevoegd inzake welzijn op het werk, gespecialiseerd in een andere discipline dan het directiehoofd bedoeld in 5° en door deze laatste aangewezen."

c) het tweede lid, 1° wordt vervangen als volgt :

"1° een scheikundige behorende tot de Algemene Directie Toezicht Welzijn op het werk."

Art. 6. In artikel 13 van hetzelfde besluit worden de woorden "Nationale Adviserende Raad" vervangen door de woorden "Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk".

Art. 7. In de artikelen 14 en 15 van hetzelfde besluit worden de woorden "Nationale Adviserende Raad" vervangen door de woorden "Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk" en worden de woorden "Commissaris-generaal voor de bevordering van de arbeid" vervangen door de woorden "directeur-generaal van de Algemene directie Humanisering van de Arbeid."

Art. 8. In artikel 21 van hetzelfde besluit worden de woorden "De leden van de Nationale Adviserende Raad, de deskundigen" vervangen door de woorden "De deskundigen".

HOOFDSTUK II. - Wijziging van het koninklijk besluit van 10 augustus 1978 tot vaststelling van de aanvullende vorming opgelegd aan de diensthooften voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen en aan hun adjuncten

Art. 9. In het koninklijk besluit van 10 augustus 1978 tot vaststelling van de aanvullende vorming opgelegd aan de diensthooften voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen en aan hun adjuncten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in artikel 3, in artikel 5.5, laatste lid, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 12 augustus 1993 en in artikel 6.2 worden de woorden "de Erkenningscommissie bedoeld in artikel 7" vervangen door de woorden "de Vaste Operationele Commissie opgericht in de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk"

2° In artikel 5.2, in artikel 6.3 en 6.4 en in artikel 8.6 worden de woorden "de Erkenningscommissie" vervangen door de woorden "de Vaste Operationele Commissie opgericht in de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk."

Art. 10. Artikel 7 van hetzelfde besluit, vervangen bij het koninklijk besluit van 12 augustus 1993, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK III. - Wijziging van het koninklijk besluit van 20 november 1990 betreffende de toelage voor sociaal onderzoek en voor vorming van de werknemersvertegenwoordigers in de onderneming

Art. 11. In artikel 6, tweede lid, van het koninklijk besluit van 20 november 1990 betreffende de toelage voor sociaal onderzoek en voor vorming van de werknemersvertegenwoordigers in de onderneming, worden de woorden "een Commissie" vervangen door de woorden "de vaste commissie sensibilisatie en communicatie opgericht in de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk".

Art. 12. Artikel 7 van hetzelfde besluit wordt opgeheven.

HOOFDSTUK IV. - Wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk

Art. 13. In de artikelen 5, 14, 37, 38, 39 § 3, 40 § 3 en 42 derde lid van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 februari 2002 en in artikel 43 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 20 februari 2002 en 31 maart 2003 wordt het woord "Opvolgingscommissie" vervangen door de woorden "de Vaste Operationele Commissie".

Art. 14. In artikel 44 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 februari 2002 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden "Deze commissie" vervangen door de woorden "De Vaste Operationele Commissie opgericht in de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk".

Art. 15. De artikelen 45 tot 47 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 februari 2002, worden opgeheven.

HOOFDSTUK V. - Wijziging van het koninklijk besluit van 29 april 1999 betreffende de erkenning van de Externe Diensten voor technische controles op de werkplaats

Art. 16. In de artikelen 4, § 3 en 20, § 2, tweede lid en § 3, tweede lid, van het koninklijk besluit van 29 april 1999 betreffende de erkenning van de externe diensten voor technische controles op de werkplaats worden de woorden "de Opvolgingscommissie bedoeld in artikel 24" vervangen door de woorden "de Vaste Operationele Commissie opgericht in de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk".

Art. 17. In artikel 20, § 3, vierde lid, in artikel 21, 5°, in artikel 22, § 2, en in artikel 33, § 1 en § 3, eerste lid, van hetzelfde besluit worden de woorden "de Opvolgingscommissie" vervangen door de woorden "de Vaste Operationele Commissie opgericht in de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk".

Art. 18. Het opschrift van afdeling V van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt: « De vaste operationele commissie ».

Art. 19. In artikel 24 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° § 1 wordt opgeheven;

2° In § 2 worden de woorden "Deze Commissie" vervangen door de woorden "De Vaste Operationele Commissie opgericht in de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk".

Art. 20. De artikelen 25 tot 28 van hetzelfde besluit worden opgeheven.

HOOFDSTUK VI. - Wijziging van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen

Art. 21. In artikel 58, § 6, vijfde lid van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 december 2001 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 19 januari 2005, worden de woorden "de Erkenningscommissie opgericht in toepassing van het koninklijk besluit van 10 augustus 1978 tot vaststelling van de aanvullende vorming opgelegd aan de diensthoofden voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen en aan hun adjuncten" vervangen door de woorden "de Vaste Operationele Commissie opgericht in de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk."

HOOFDSTUK VII. - Slotbepalingen

Art. 22. Onze Minister van Werk is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 23 oktober 2006.

DEEL VI

STATISTIEKEN

OVER

DE HOGE RAAD VOOR PREVENTIE EN BESCHERMING OP HET WERK

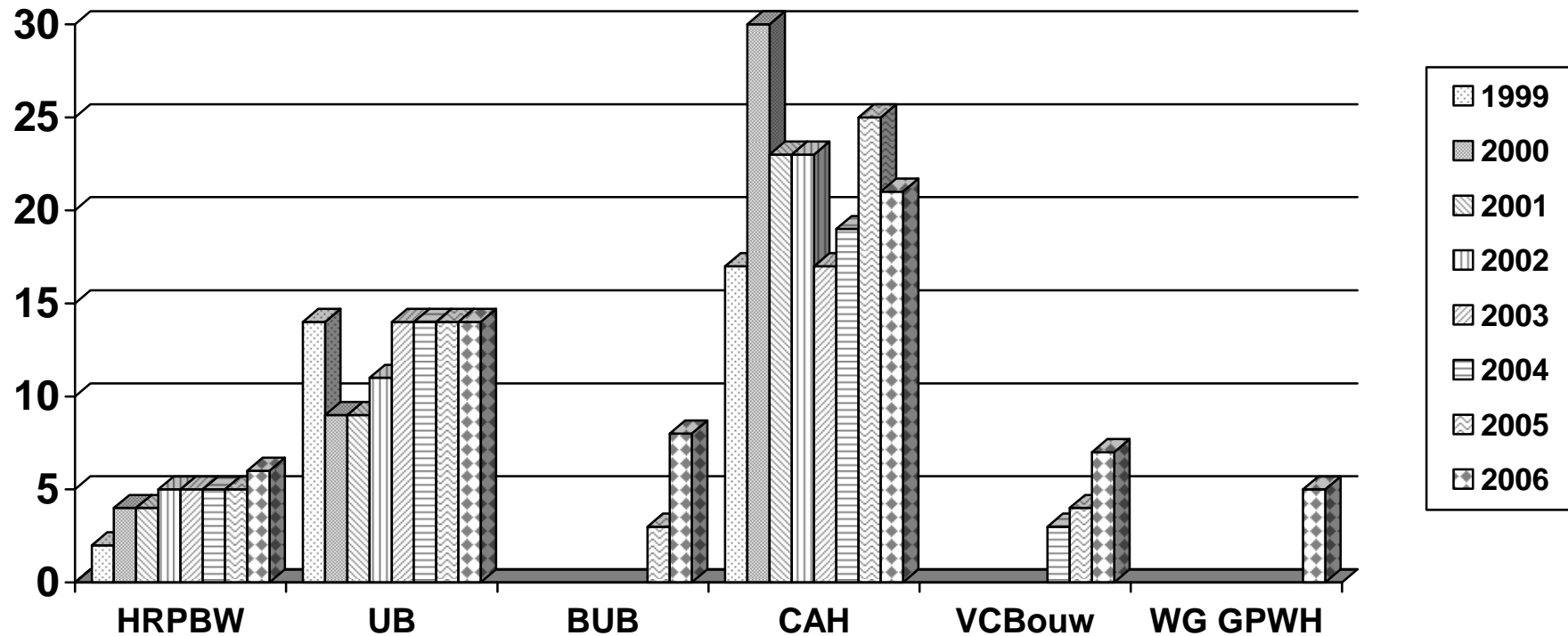
1999 – 2006

DEEL VI. STATISTIEKEN

Overzicht van de verschillende soorten vergaderingen die plaats vonden tussen 1999 en 2006.

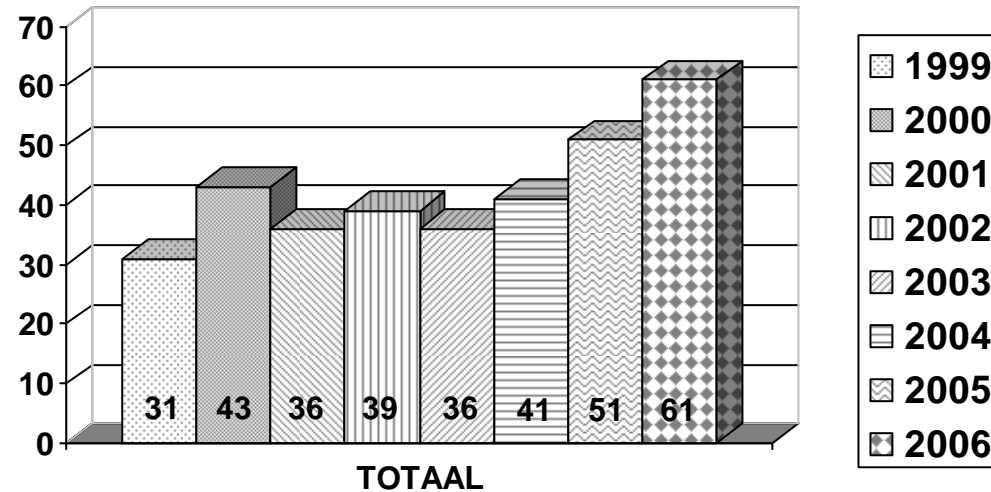
jaar	# HRPBW	# UB	# BUB	# CAH	# VCBouw	# WG GPWH*	TOTAAL
1999	2	12	nvt	17	nvt	nvt	31
2000	4	9	nvt	30	nvt	nvt	43
2001	4	9	nvt	23	nvt	nvt	36
2002	5	11	nvt	23	nvt	nvt	39
2003	5	14	nvt	17	nvt	nvt	36
2004	5	14	nvt	19	3	nvt	41
2005	5	14	3	25	4	nvt	51
2006	6	14	8	21	7	5	61

* Werkgroep Goede Praktijken Werken op Hoogte

Overzicht van het totaal aantal vergaderingen die tussen 1999 en 2006 plaats gevonden hebben

jaar	TOTAAL
1999	31
2000	43
2001	36
2002	39
2003	36
2004	41
2005	51
2006	61

Overzicht van de output tussen 1999 en 2006.

jaar	# adviezen	# afgekondigde KB's
1999	6	20
2000	4	6
2001	16	14
2002	18	10
2003	12	17
2004	8	17
2005	15	12
2006	16	10

